Παρασκευὴ 22 Δεκεμβρίου 2023

Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας (†304)

Ἀκολουθία τῶν Ὡρῶν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ/π Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

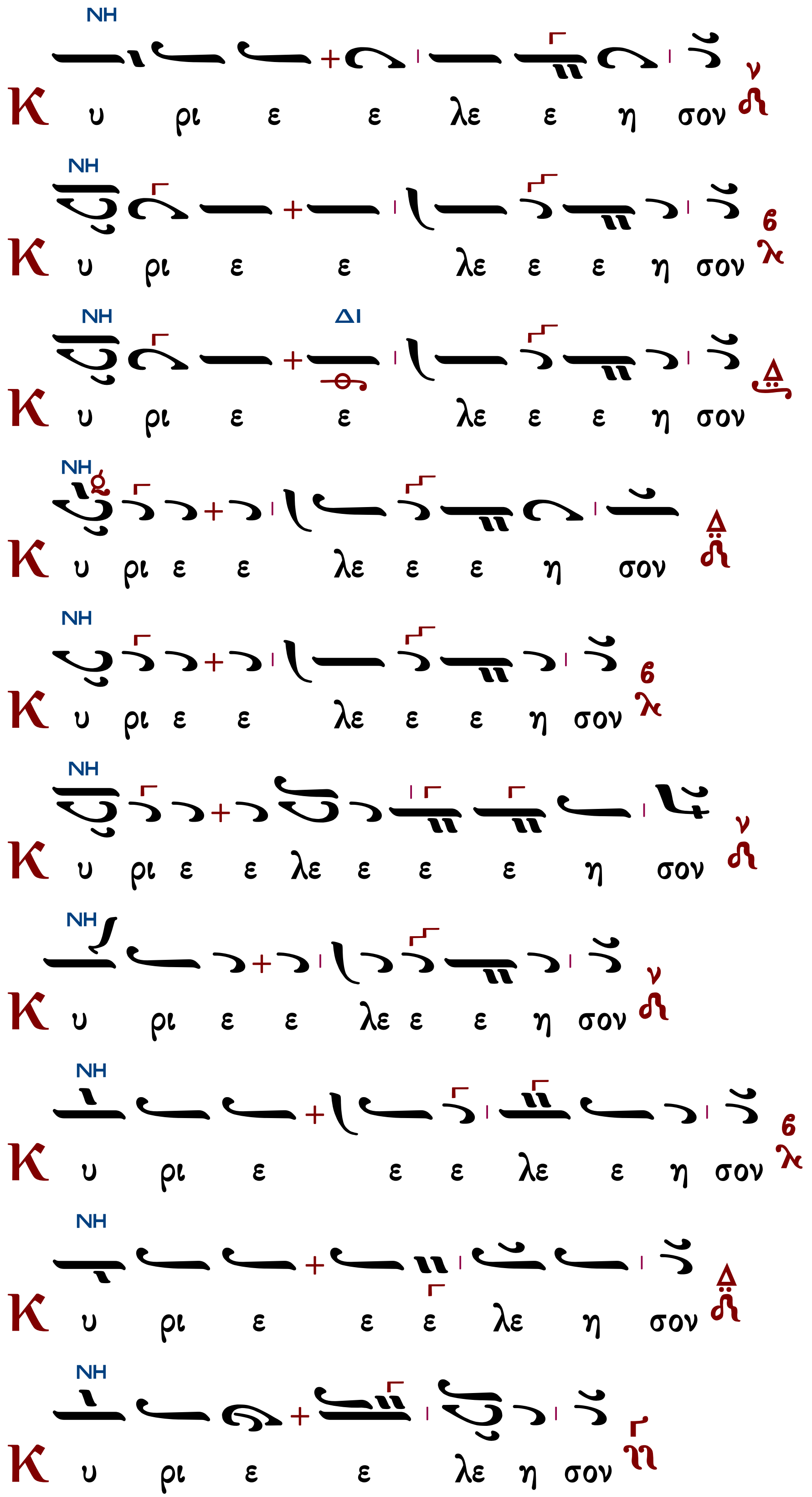
NH
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH ΔΙ
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον
NH
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κυ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

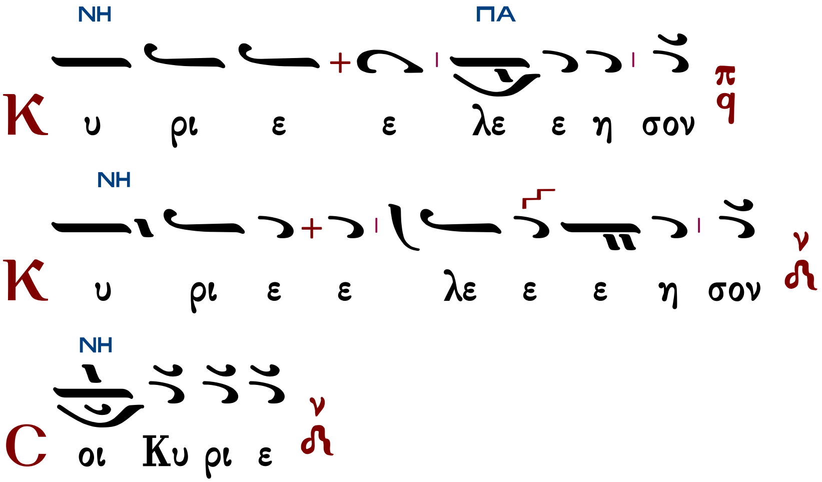

῞Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

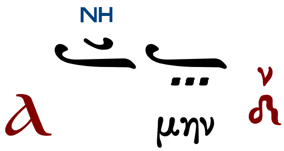

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμʹ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμαʹ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὅλην ἀποθέμενοι | ἦχος πλ.β' | Στιχηρὰ Προεόρτια

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ὁ ἄδυτος ἥλιος, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἁγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς ηὐδόκησεν, ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὔσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν, ἑνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ᾤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι, σπήλαιον ἅγιον, τῷ παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾗ ὥσπερ βρέφος, παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ᾽ ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφεως· σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι᾽ ἧς ἠλευθέρωμαι.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς | ἦχος α' | Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς περικαλέστατα τὰ σά, μάρτυς προτερήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι᾽ ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους, καὶ νῦν θεία χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἤστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα, καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶν προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία, μάρτυς μεγαλώνυμε.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξαστικόν

ἦχος β′ — τῆς Ἁγίας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας ἀθληφόρε, μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β′ — Προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τόν ἀστέρα, καὶ μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῆ
ψαλμός 133:1

ἑσπέρας

Ἦχος Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

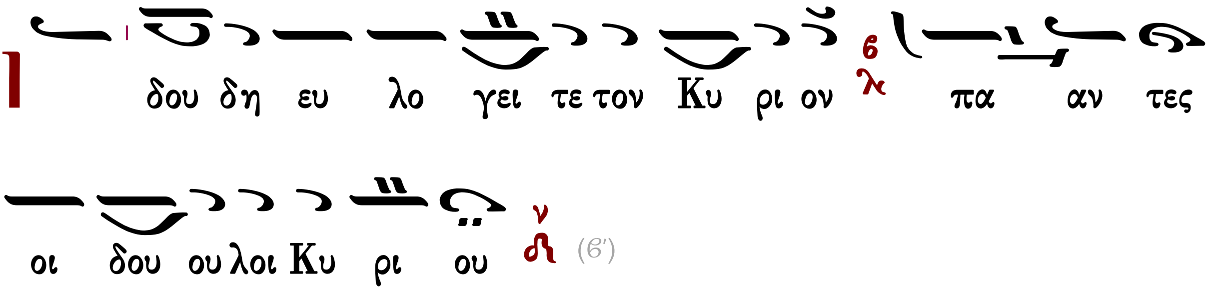

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

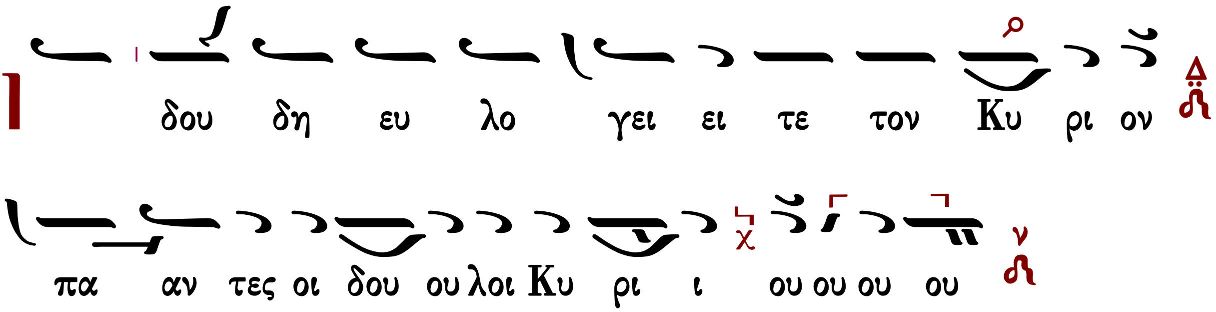

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δεήσεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δευτέρᾳ ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

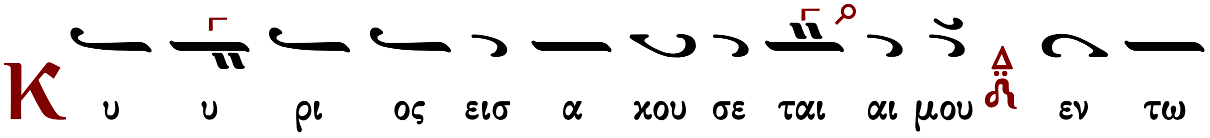

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον (β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Κ υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ο ο ον

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μου (β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τ ο ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μου ου ου

Τετάρτη
ψαλμός 53

ἑσπέρας

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

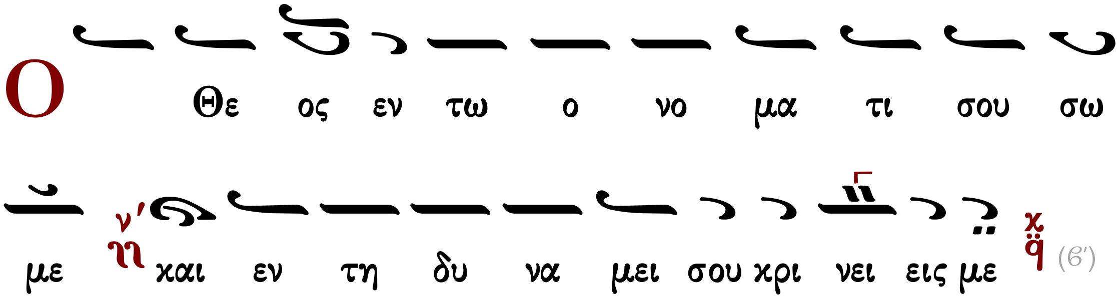

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

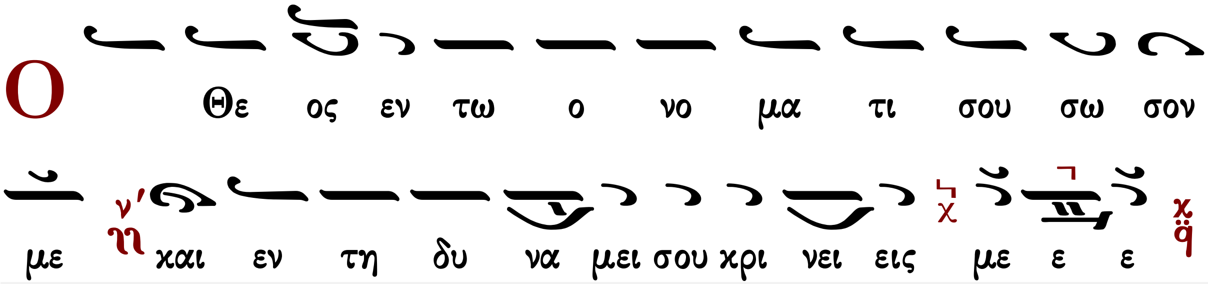

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

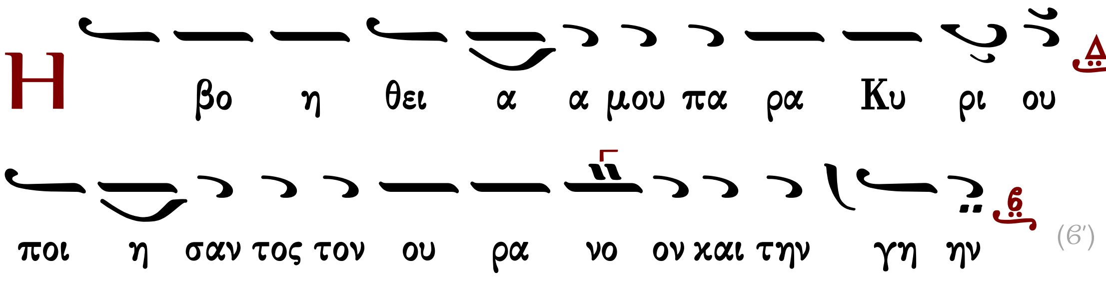

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

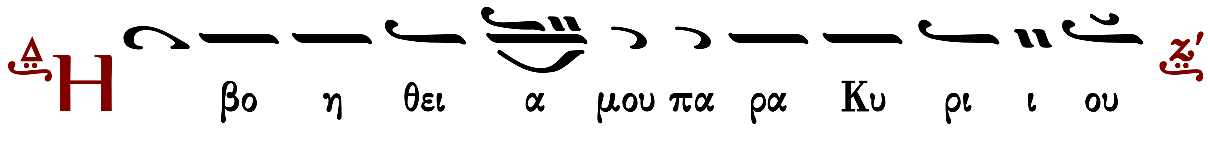

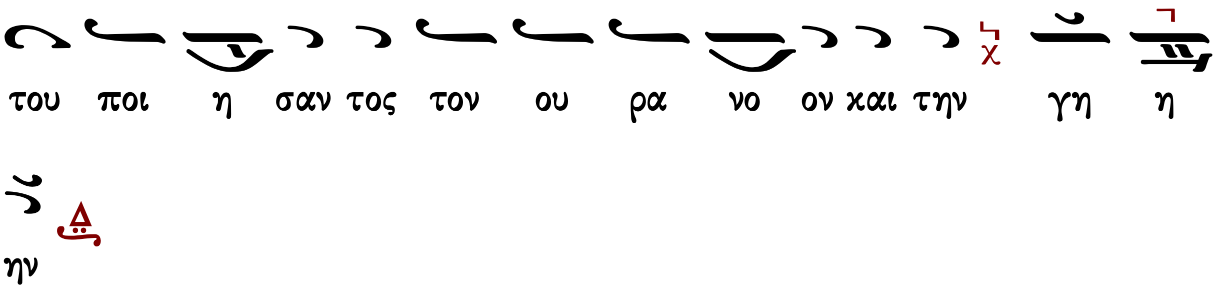

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δεήσεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

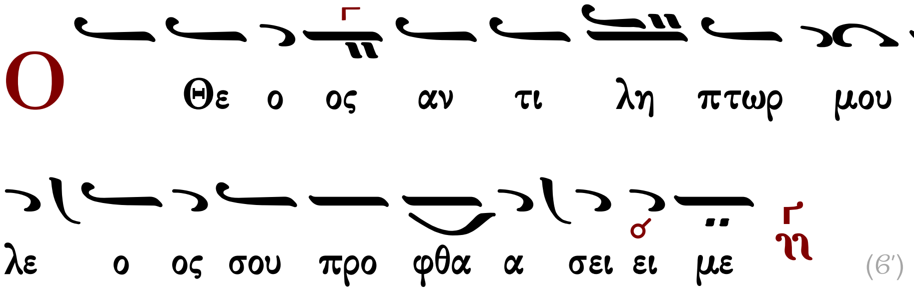

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

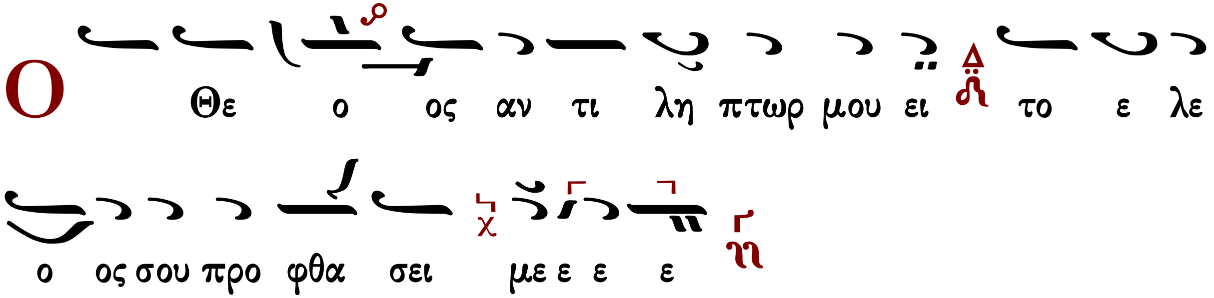

Δεήσεις

Ἦχος Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
επανέκδοσις 1991 σ.63*

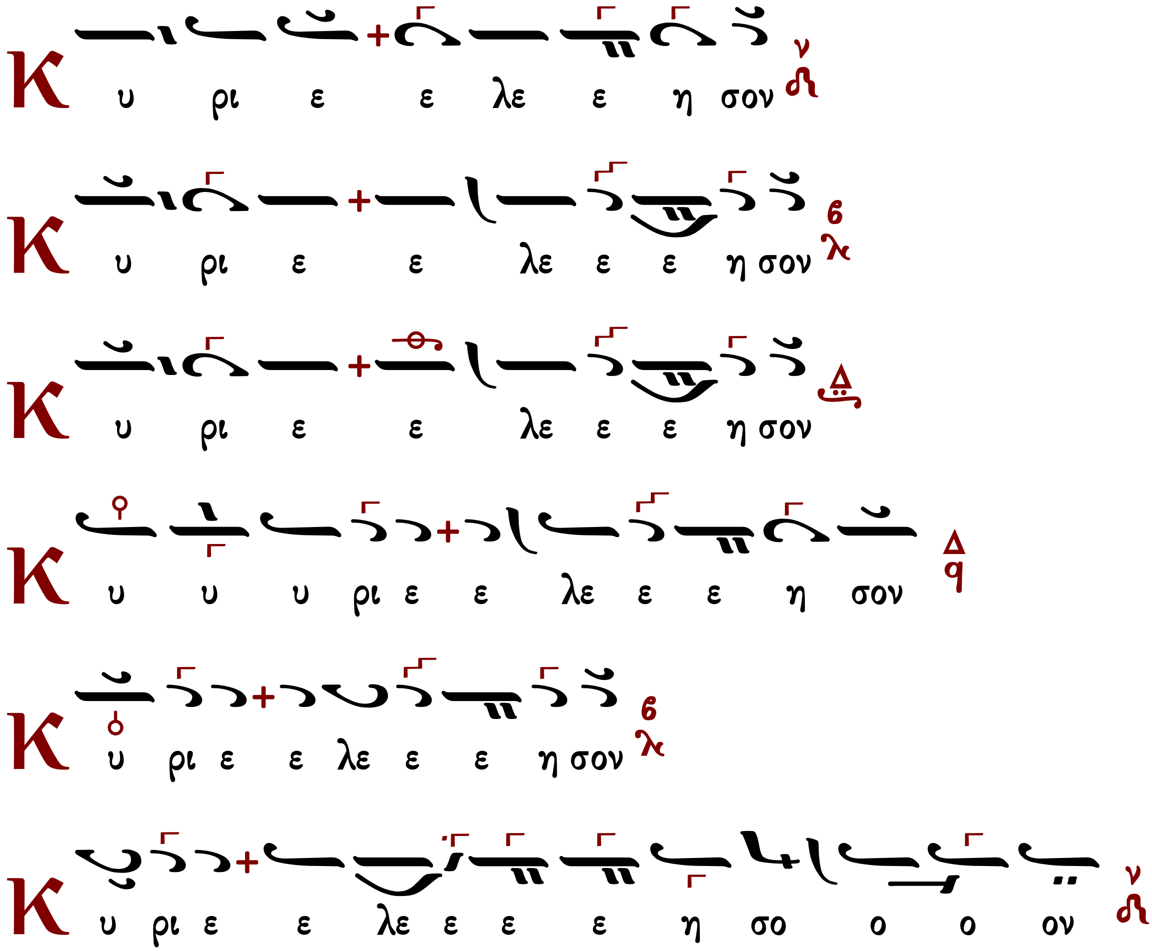

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ | ἦχος β′ | Προεόρτια

Ἔρχεται ὁ Χριστός, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

ᾌσατε πατριαί, ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν, οἱ μάγοι μετὰ δώρων, ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην.

Ὄρη τε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Δοξαστικὸν

ἦχος δ'

τῆς ἁγίας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη σεμνή, πολιτεία τῇ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας, καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀρρενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἁλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου, καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, [βάτον καταφλέγεσθαι, καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι/βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι,] τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδὲμ καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τριῴδιον Ἀποδείπνου

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τετράδι ψαλῶ

Ὠδὴ γ'

ἦχος β′

«Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρῴδου, καὶ γνώμῃ συναθροίζεται μιαιφόνῳ, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι, ᾧ πάντες ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρῴδου, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ὠδὴ η′

ἦχος β′

«Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ᾽ ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι᾽ ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς τὰς κηλῖδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἁμαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρικτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθειμένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἱερουργεῖσθαι τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ, βοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ′

ἦχος β′

«Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι᾿ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγνώμων μηδείς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔστω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτά, ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμόν, ψαλλόντων σε Χριστῷ τικτομένῳ, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λέγει πωρωθείς, Ἡρῴδης μάγοις ἔμφροσιν. Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν βασιλέα, καὶ εὑρόντες μηνύσατέ μοι, μελετήσας ὁ δεινός, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὢ πηρωτικῆς, μιαιφονίας τόλμημα! λήθης ὅθεν ἔτυχες· ὅτι Θεὸν οὐδείς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὠμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρῴδη. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Προεόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ'

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῆς Ἁγίας

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προεόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον (γ΄), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾿ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ´)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ´)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ´)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ´)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ´)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.(β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβʹ 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γʹ)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζʹ 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾍδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ΄ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾿ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετά από κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκια

Προεόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

ἦχος δ'

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῆς Ἁγίας

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ, σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ᾽ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προεόρτιον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ — ἦχος δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ, εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

Καθίσματα

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ' — Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Ἐνθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας· διὸ ὡς εὐεργέτῃ ἡμῶν, ᾆσμα προσάξωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ Παρθένος σήμερον — ἦχος γ' — Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνεβόα· βλέπω σε γεγενημένην ναὸν Κυρίου, φέρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι᾽ οἶκτον θείου ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.β΄

«Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μυσταγωγοῦσα, μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ σοφία τῶν ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, ἀστέρος προλάμποντος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρί, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν προόντα, ὃν μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, ποιμέσι δὲ ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν α τῆς ἁγίας, ᾠδὴ α΄

Ὠδὴν ἐπινίκιον ἦχος α΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων ἀεί, Ἀναστασία, ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἆθλα τὰ στίγματα τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ἐκ κόρης τικτόμενος, μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Κανὼν β΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ α΄

ᾎσμα ἀναπέμψωμεν λαοί ἦχος πλ.δ΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, νήπιον ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, μάρτυς ἠξιώθης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὤφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ γ´

ἦχος πλ.β´

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας ἑαυτῷ ἥνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται. Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρῴδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄφρων ἀνήρ, ἔφη· οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, χριστοκτονίαν νοσεῖ, τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Κανὼν α´ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ γ´

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν

ἦχος α´

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔνδον τοῦ σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, ἀστρολόγοις ἐμφανῶς, τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς ἀθληφόρου, ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόμα θεολόγων ἤνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως, ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπως με, οἶκον γενόμενον ληστῶν, δείξῃ ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος.

Κανὼν β' τῆς ἁγίας, ᾠδὴ γ'

Οὐρανίας ἁψῖδος

ἦχος πλ.δ'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφὴς Κύριος, μέλλει καθορᾶσθαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος, ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἤμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείῳ πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μόνον μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον, μόνῃ τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει, ψυχὴν προσέδησα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἤθους ἁπλότητι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις σαρκούμενον, ὃν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεὶς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον, τόν προαιώνιον.

Ὁ εἱρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

ᾠδὴ γ

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.470#

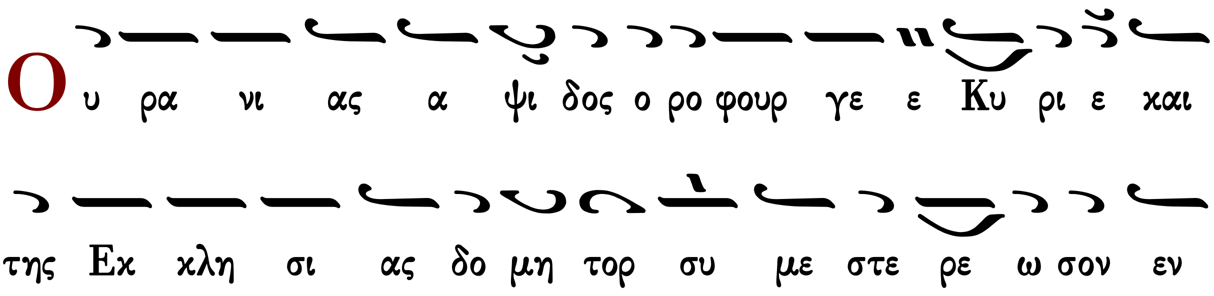

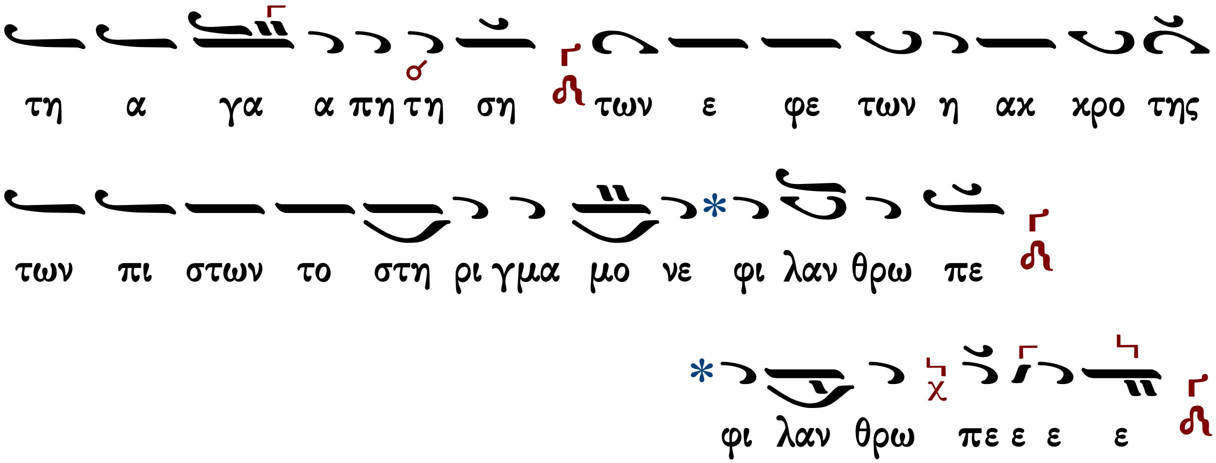

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἦχος πλ.δ' τῆς Ἁγίας

Τῶν μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετήν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἑκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε, καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερροτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ἦχος πλ.δ' προεόρτιον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζομεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς οἱ μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾄδοντες τῶν ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ δ'

ὁ εἱρμὸς ἦχος πλ.β'

«Προκατιδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνει σοι· ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, πάτερ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ Υἱὸν γάρ ἀγαθέ, ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπὶ τὸν τόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβὰς καὶ ὡς σταγών, ἐπὶ τὴν γῆν τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχῃ συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχῃ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σὲ ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πόμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυῒδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεέμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυῒδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Κανὼν α΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ δ΄

Ἐν Πνεύματι προβλέπων ἦχος α΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνήσατε τὰ ἔθνη, κροτήσατε λαοί, ἐν σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὗ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἡ μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων μάρτυς, ἰχῶρας χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς, Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγήν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Κανὼν β΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε ἦχος πλ.δ´

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν θείῳ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν σπηλαίῳ τίκτειν τὸν παντέλειον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερροτάτως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωσφόρου νηδύος ἄχραντε, βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνῃ προσκλινόμενος.

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ ε´

ἦχος πλ.β´

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, τῷ κόσμῳ ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν νέμοντι πᾶσιν εἰρήνην».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ καταβᾶσα, μήτραν Παρθένου ᾤκησε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μαθητὰς μάντεως μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρι Χριστός, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνῃ κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· σπηλαίῳ χωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Κανὼν α´ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ε´

Τὴν σὴν εἰρήνην ἦχος α´

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ, πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα, δι᾽ ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπῃ θεϊκῇ, μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὡράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχή, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Κανὼν β′ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ε′

Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι

ἦχος πλ.δ′

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, μάρτυς πανaοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμίᾳ, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους πανεύφημε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται, ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ ς′

ἦχος πλ.β′

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν δι᾽ ἀστέρος μάγους, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥύπον τις προστρίψας ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Κανὼν α′ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ς′

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ἦχος α´

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστός, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὡραίοις σου ποσίν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία θεομακάριστε.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποστᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία μαρτύρων ἔρεισμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεις τὸν Χριστόν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

Κανὼν β´ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ς´

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ ἦχος πλ.δ´

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ εὔσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας ὁσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὔκλειαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαις θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται. Ἀνύμφευτε τῆς πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρίας θεότητι.

Ὁ εἱρμὸς τῆς ς´ ᾠδῆς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

ᾠδὴ ς

Ἦχος λ/π Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.300

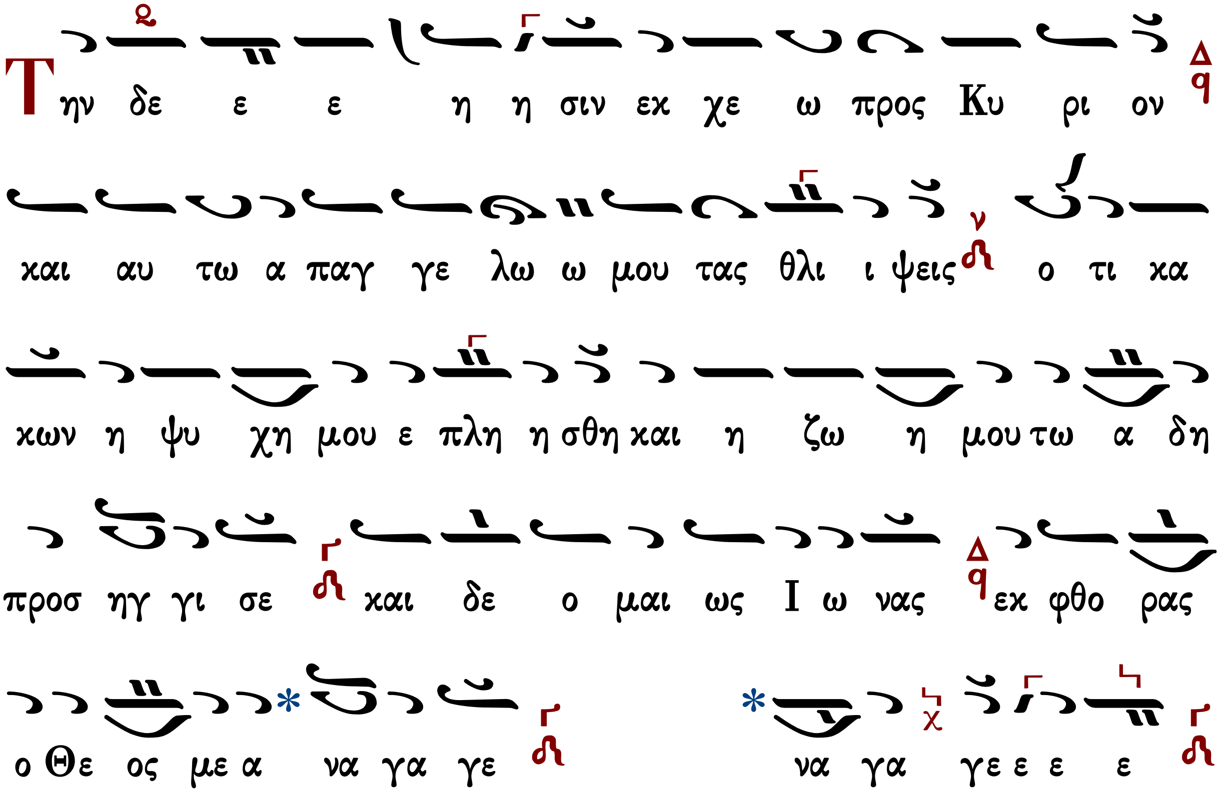

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β'

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος· Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεί, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Οἶκος

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, μάρτυς τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασῴζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον

Τῇ κβ′ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.
Καύθη Ἀναστασία πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χρυσογόνου.

Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει,
Ὁ πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωΐλου.

Ζωὴν ῥέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος
Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ εἱρμὸς τῆς η᾽ ᾠδῆς

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ ζ′

ἦχος πλ.β′

«Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νευστάζων κάραν Ἡρῴδης κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν εὐκαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι εἰς Αἴγυπτον τούτῳ καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε θεοπρεπῶς καλέσαντες καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεθ᾽ ὅστις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ᾽ ἐμοῦ πράττει Χριστός φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Κανὼν α΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ζ΄

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου ἦχος α΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεός, προέρχεται πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ, ὁ τὴν σεμνήν, Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν ὡς δι᾽ αὐτόν, αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν οὐκ ἔνειμας μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν οἷα Θεὸν ζῶντα ἀεί, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν καὶ ἀρρωστίας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος καὶ φάτνῃ κεῖται σπαργανούμενος καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Κανὼν β΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ ζ΄

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, ἀσωμάτων, ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοί, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ παῖδες δέ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλους θερμόν, τὸν ἔρωτα θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ νυμφίον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὄμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα φλογμὸν ἀρρωστημάτων, καὶ λαοὺς μελῳδεῖν ἀεὶ παρασκευάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλῆττον, τὸ τελούμενον ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· τίκτειν μέλλεις Θεόν, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, Καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τους αἰῶνας».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοῒ προπορευόμενοι, σὺν ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν, καὶ ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἓν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης πρύτανις, προέρχεται Χριστός, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σῶσαι τους βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον, Χριστὸν δολίοις λόγοις Ἡρῴδης ἄνομος, καὶ τοῖς μάγοις, προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων, ἀλλ᾽ οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ βρέφη κατώκτειρε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ η΄

Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι — ἦχος α΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ μάγοι προσφέρουσιν αὐτῷ ὡς βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει, προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακρούς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε σεμνή, μεθ᾽ οὗ σε τιμῶμεν, μελῳδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναός, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, πανεύφημε τὸ σόν, ἐν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος, ὁ πανταχοῦ παρών, Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ η΄

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὧ παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες ἀγγέλων, σπήλαιον φέρει τικτόμενον, ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης θείοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχολάζουσα· Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὃ θεοχώρητε κόρη, τέξῃ βρέφος τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, δι᾽ ἄφατον ἔλεος.

Ὁ εἱρμὸς τῆς η᾽ ᾠδῆς

Κανὼν προεόρτιος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.β΄

«Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρκωμένον Λόγον, ἀπορρήτως μαθόντες, ὅν μεγαλύνομεν».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄπιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρῴδης ἔφη τῶν μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα, ἐπὰν δὲ εὕρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ᾽ ἠλέγχθη ὁ πλάνος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δημιουργὸς γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, σοφία πεφυκώς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ταῖς φύσεσιν εἰδότες, τὸν θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις Σῶτερ ἥνπερ προσείληφας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Κανὼν α΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ θ΄

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην ἦχος α΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν σπηλαίῳ, τὸν βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀνειληφότα, ὃν ὡμολόγησε στερρῶς, ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμπρότατα, μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας, ἔλαμψας μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον, ἄθλων μεγάλων τῷ φωτί, θαυμάτων τε χάρισιν, ἐντεῦθέν σε, πίστει Ἀναστασία, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν, καὶ παγκαλῆ περιστεράν, χρυσαυγιζούσας μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾗ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἧς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας, ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστόν, μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτήν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σου, προσκυνοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, Παρθενομῆτορ ἁγία, τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπαντας, ὡς δὲ πύρινος θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Κανὼν β΄ τῆς ἁγίας, ᾠδὴ θ΄

Κυρίως Θεοτόκον ἦχος πλ.δ΄

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὅνπερ ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, μάρτυς εὐμένειαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω· ἡ Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ εἱρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς

«Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρί, καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

ᾠδὴ η

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.475

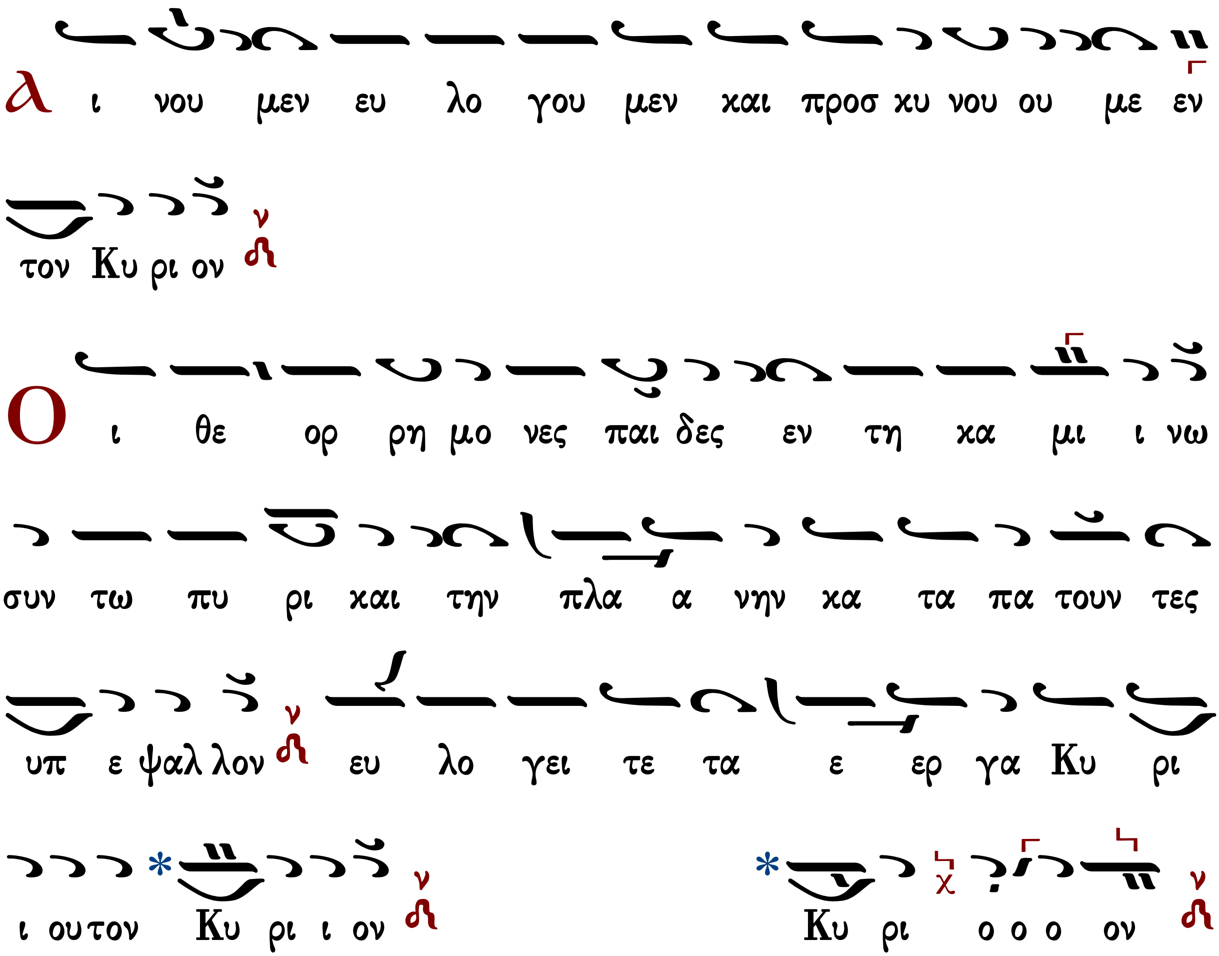

θ΄ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.38#

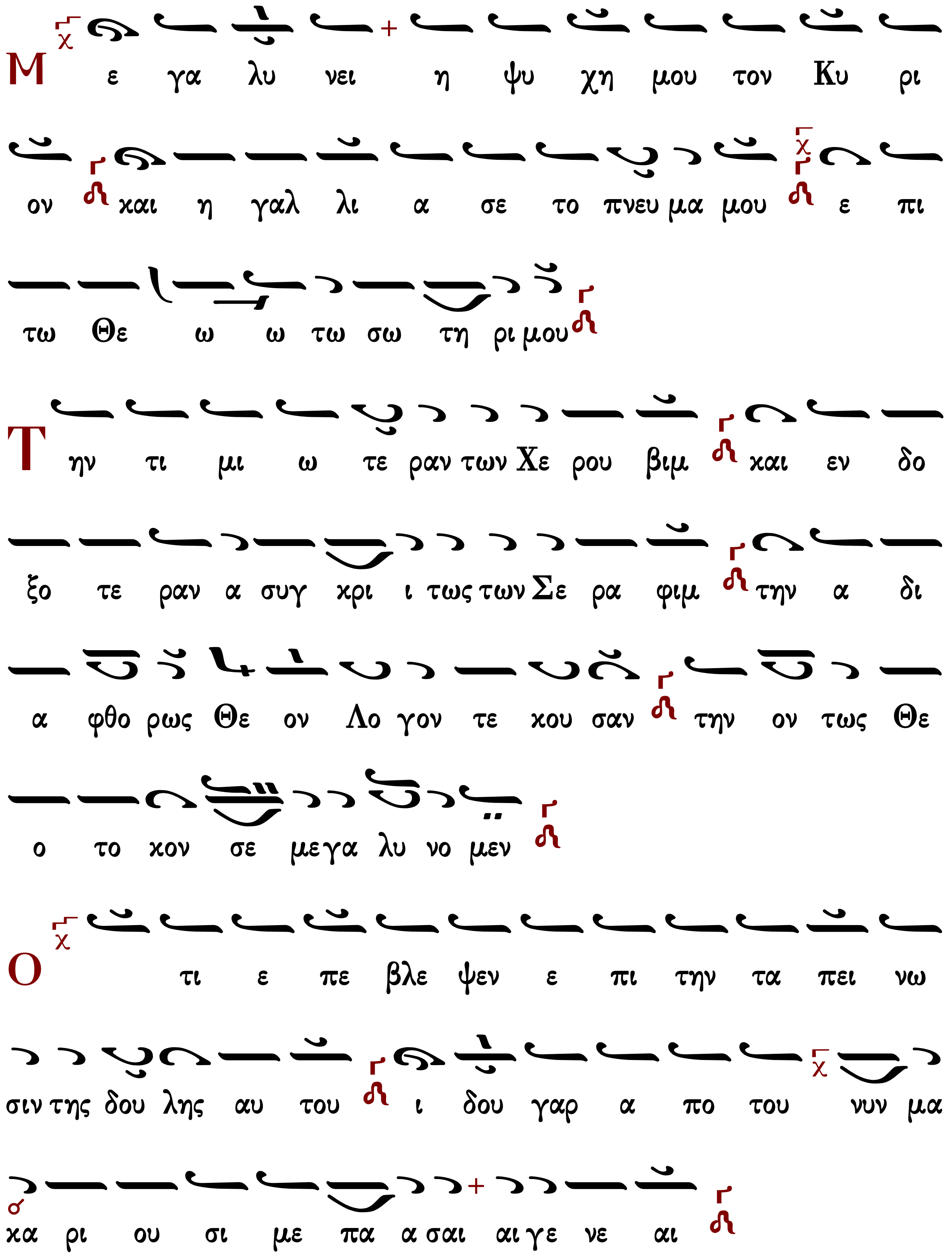
Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το
ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βου με ε νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α

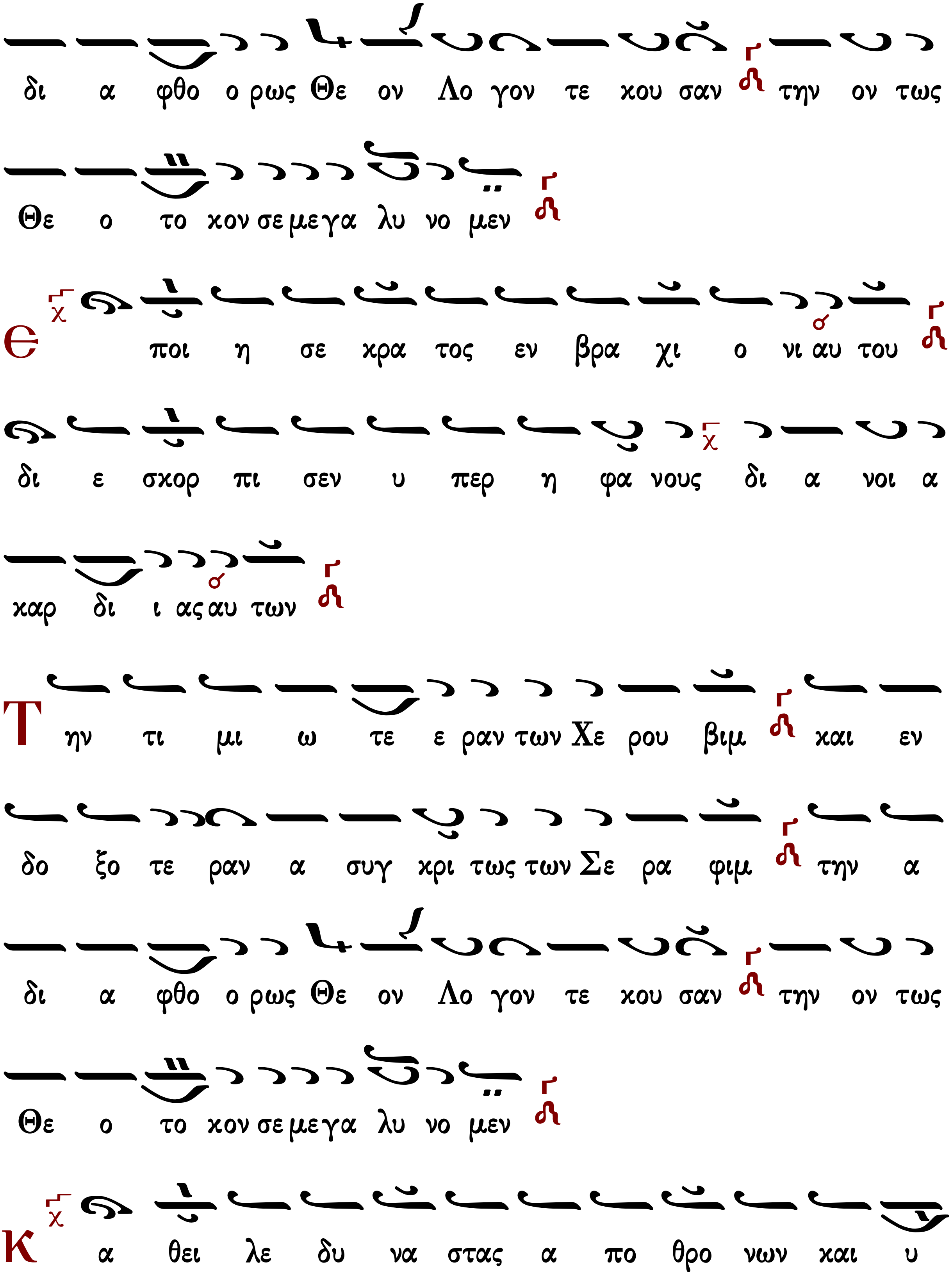
δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ι ας αυ των
Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ νο μεν
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεν
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ του ε ως αι ω νος

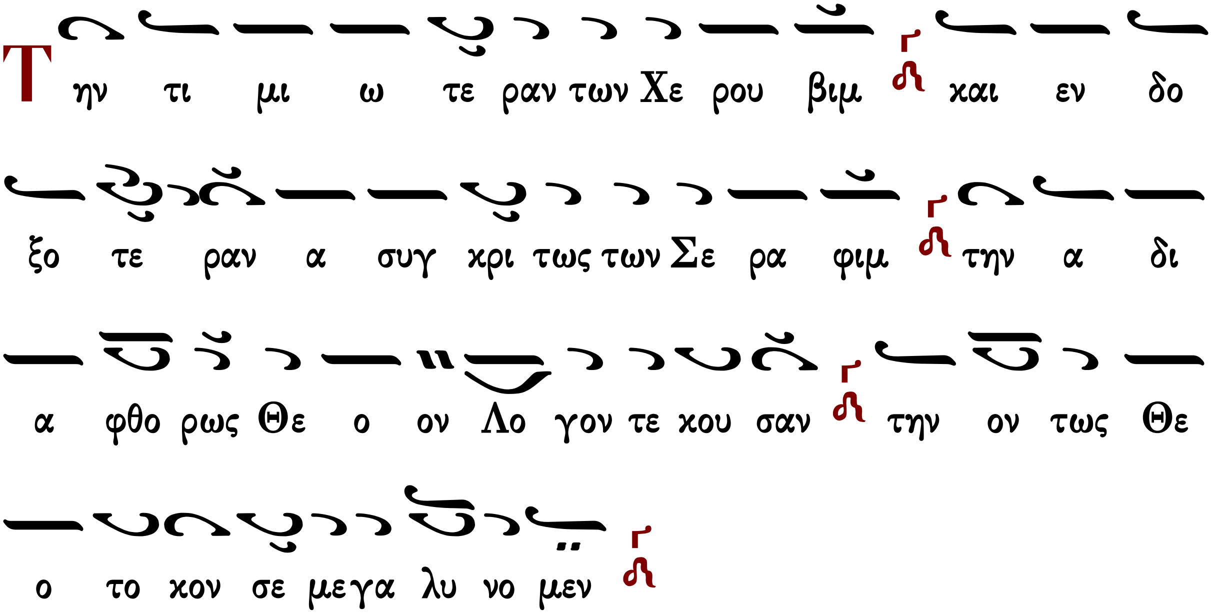

Ὁ εἱρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς του β' κανόνος τῆς ἁγίας

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

ᾠδὴ θ

Ἦχος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.476#

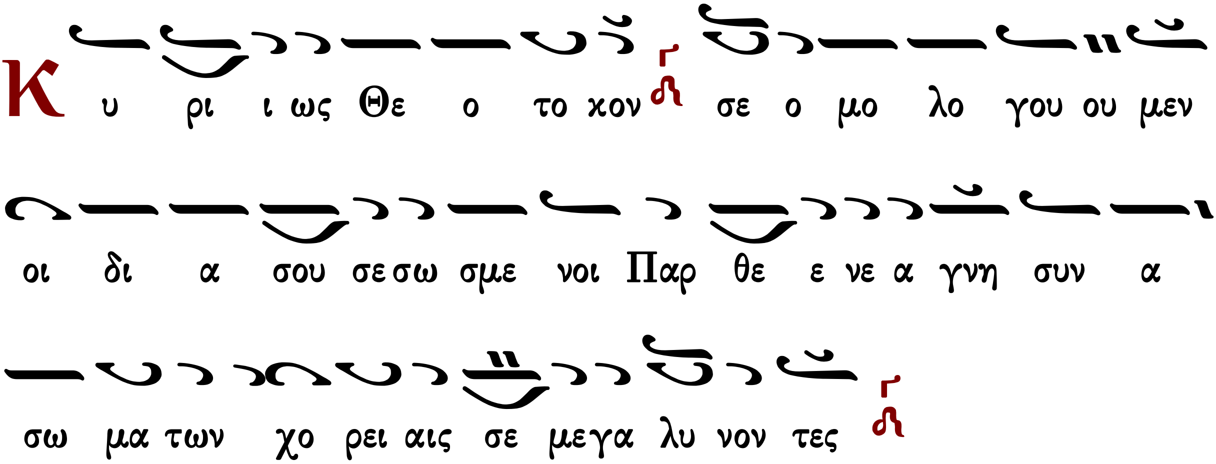

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.40#

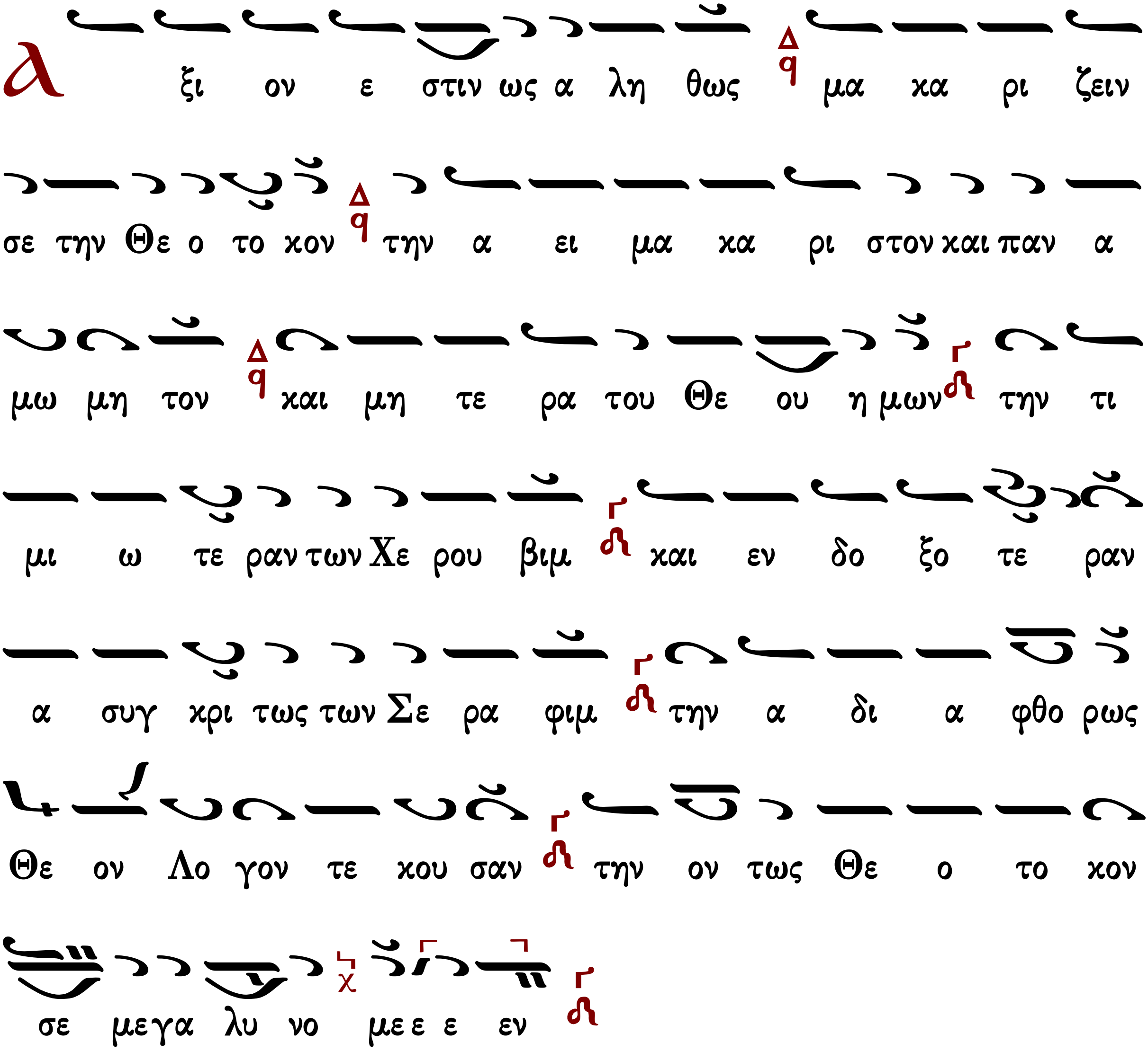

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν ἦχος β′ τῆς Ἁγίας

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ παρθένου νῦν κόρης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν σπηλαίῳ καὶ

φάτνη, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν — ἦχος β' — Προεόρτιον

Τὴν ἐκ Παρθένου γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις, τοὺς ποιμένας δέ, μετ᾽ ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτήν, ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα θεόφρον.

Αἶνοι

ἦχος πλ.β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη' 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθʹ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρνʹ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δοσίθεου Κατουνακιώτου

Στιχηρὰ Προσόμοια

Αἱ ἀγγελικαὶ

ἦχος πλ.βʹ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Νῦν αἱ παλαιαὶ διαλύονται ἐμφάσεις, ἔσχεν ἐν γαστρί· ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ ἐρρύη, λαοὶ κράξωμεν· ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς ὁ τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῷ, τῷ ἀγνώμονι τὸ μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει, καὶ παιδίον ὁρώμενος, φεύγει τὸν Ἡρῴδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ θεοπτικώτατος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παιδίον ὁ προών, βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἑκών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη· Ἀκούσατε τὰ ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι, γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· μεθ᾽ ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δοξαστικὸν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθής, καὶ προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε, βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σκίρτησον Δαυΐδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα, ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος, κατὰ Βαλαὰμ ἔδεται ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Σωτηρίου Ἀρβανίτη

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν...
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Προσόμοια

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ ἦχος β'

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ σπηλαίῳ· ποιμένες μέτ᾽ ἀγγέλων, οἱ μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· ὁ ἀστὴρ προαυγάζει, τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σῴζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α' Τῆς Ἁγίας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφήμου καὶ μάρτυρος ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται, βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σῴζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄ Προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ᾽ ἡμῶν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ ἦχος δ΄

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γʹ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. ιβʹ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς εʹ 5

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς μδʹ 44

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς με΄ 45

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἦχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεός, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τὶ τὸ ὁρώμενον;

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.300#

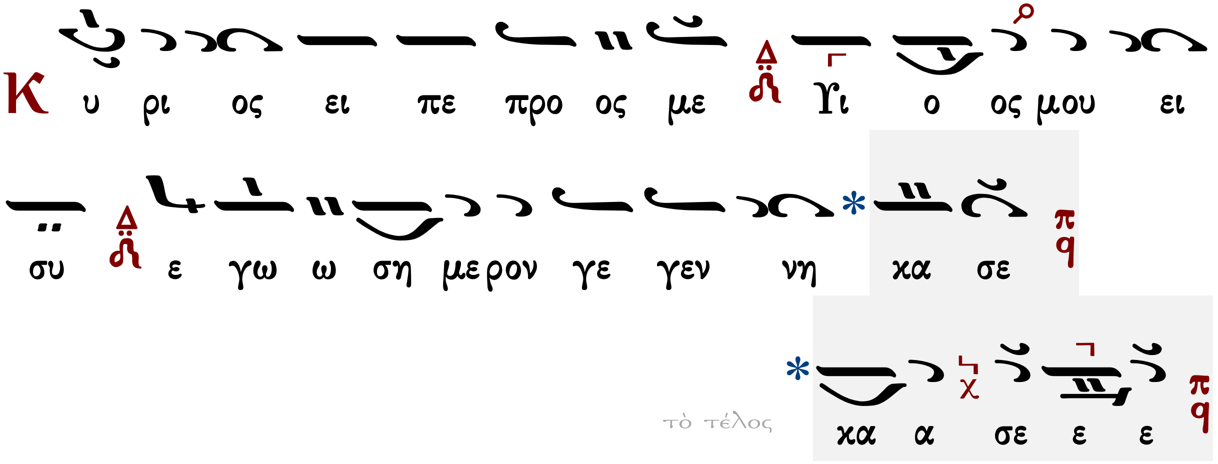

∴ Αἴτησαι παρ᾽ ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Σοφία.
Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-3
Πρόσχωμεν.
Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-12
Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.
Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι᾽ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι᾽ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ᾽ ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας
τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. 19 Ἰωσὴφ
δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ
ἀπολῦσαι αὐτήν. 20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδού, ἄγγελος Κυρίου κατ᾽ ὄναρ ἐφάνη
αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυῒδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ
γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου· 21 τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. 22 (Τοῦτο δὲ ὅλον
γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· 23 Ἰδοὺ ἡ
Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ
ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός). 24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 25 Καὶ
οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.
Ἀμὴν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξϛʹ 66

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ψαλμὸς πϛʹ 86

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ψαλμὸς νʹ 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τε ταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.β′

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.δ′

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος γ′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.301#

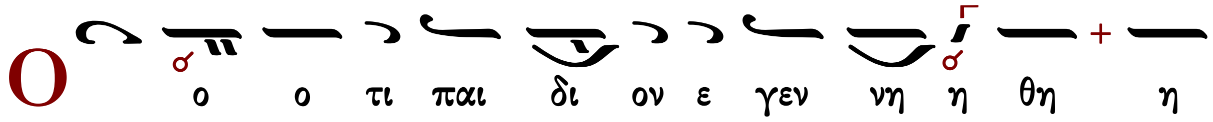

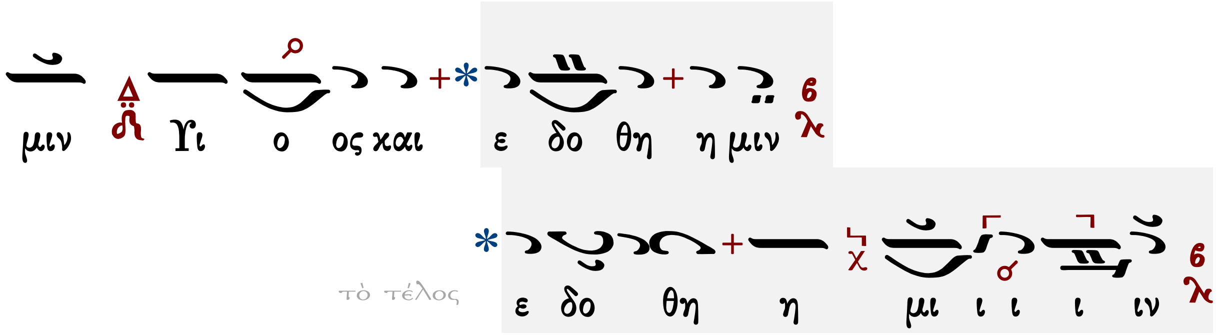

∴ Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Σοφία.
Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. Βαρούχ 3:36-38 καὶ 4:1-4
Πρόσχωμεν.
Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ᾽ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29
Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.
Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). 3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. 4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυΐδ, ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ), 5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. 6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, 7 καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. 8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. 9 Καὶ ἰδού, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. 10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· 11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ. 12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· 14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. 15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως εἰς Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. 16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 17 Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· 18 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. 19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μʹ
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.
Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφʾ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς οα′ 71

Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ᾿ ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

ψαλμὸς ρλα′ 131

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυῒδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ

ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακὼβ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυῒδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσεν Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῒδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμός 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾿ αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ᾿ ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ᾿ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη

νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῴζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἰδιόμελα

ἦχος α΄

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι᾽ οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

ἦχος δ΄

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

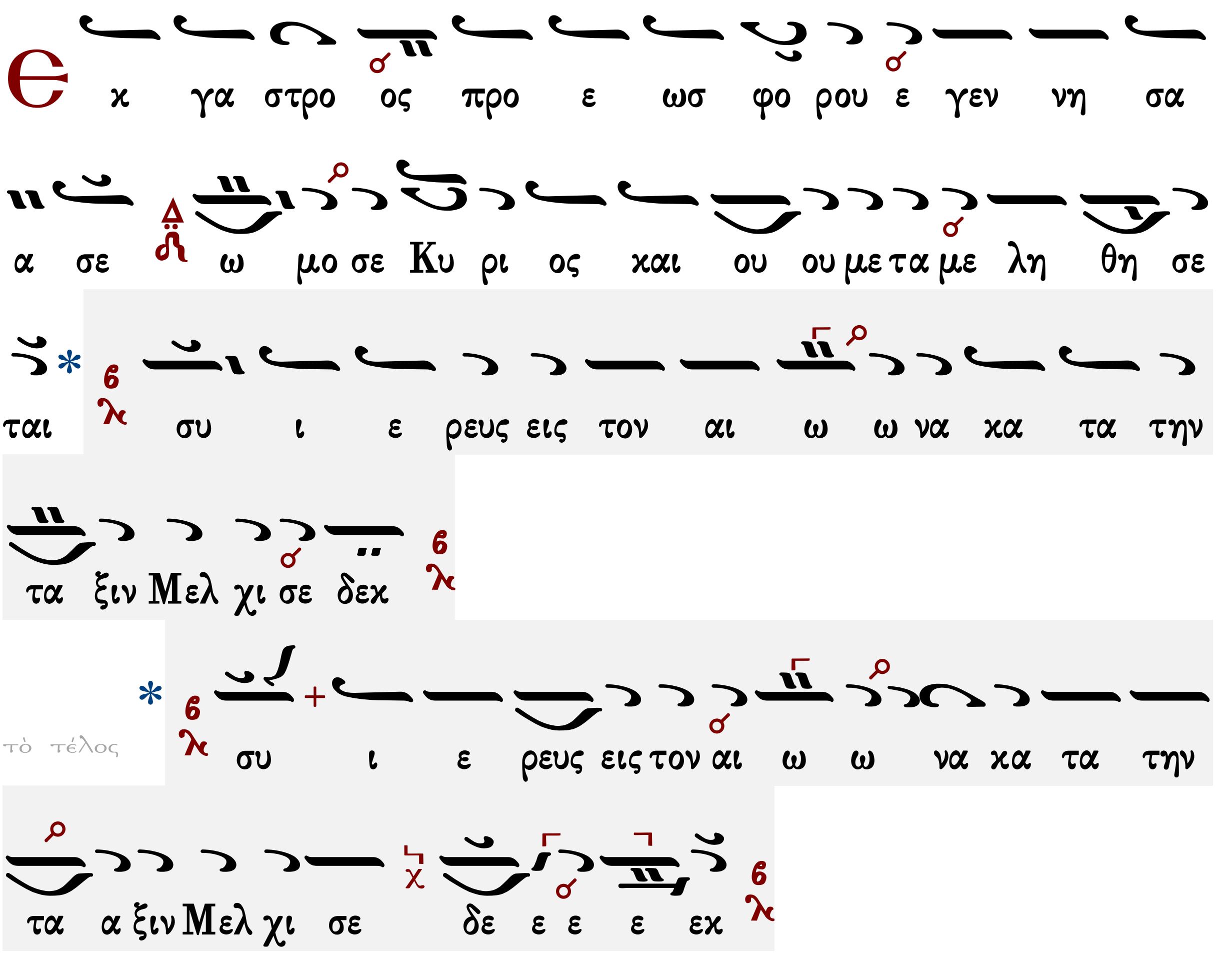

∴ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:10-16 καὶ 8:1-4, 8-10

Πρόσχωμεν

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ᾿ οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; Καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελέσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν,

καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ᾿ ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε Ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ᾿ ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:10-2:3
Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.
Κατ᾿ ἀρχάς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι᾿ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, 2 λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. 3 Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα

μετ᾽ αὐτοῦ. 4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο
παρ᾽ αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. 5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω
γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· 6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν
τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν
Ἰσραήλ. 7 Τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ᾽ αὐτῶν τὸν χρόνον
τοῦ φαινομένου ἀστέρος, 8 καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς
ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ. 9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν
εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον. 10 Ἰδόντες
δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. 11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ
παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. 12 Καὶ
χρηματισθέντες κατ᾽ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι᾽ ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς
τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ΄

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ρθʹ 109

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιὼν καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ψαλμὸς ριʹ 110

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς πεʹ 85

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι επήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας

εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ᾽ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ´)

Κύριε ἐλέησον. (γ´)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τών βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἦχος β′

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράσσεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι᾽ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

ἦχος πλ.β′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ′)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ′)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

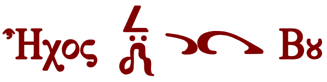

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

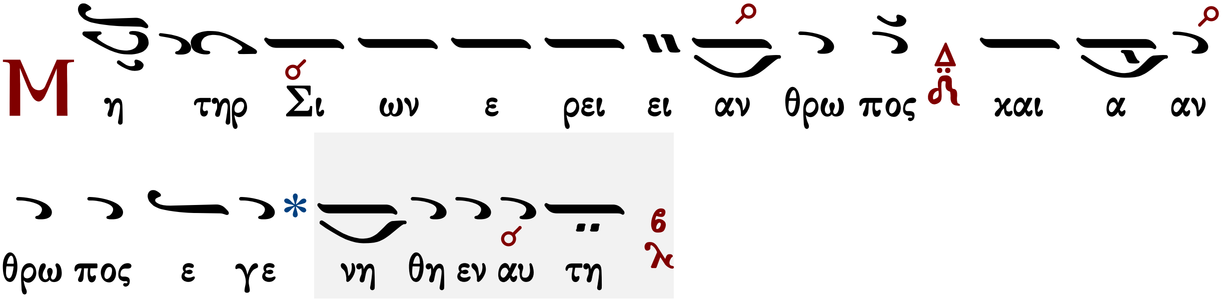

τὸ τέλος

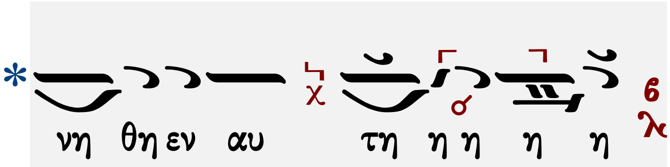

∴ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σοφία.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:6-7
Πρόσχωμεν.
Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18
Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.
Ἀδελφοί, ὅ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι᾿ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾿ αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ᾿ ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.
Εἰρήνη σοι.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:13-23
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ᾽ ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ,
λέγων᾽ Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ
ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. [14] Ὁ
δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Αἴγυπτον. [15] Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου
διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. [16] Τότε Ἡρῴδης ἰδὼν,
ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας
τοὺς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον, ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. [17] Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ
προφήτου, λέγοντος· [18] Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς·
Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. [19]
Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ᾽ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν
Αἰγύπτῳ, [20] λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου
εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. [21] Ὁ δὲ ἐγερθεὶς,
παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. [22] Ἀκούσας δὲ
ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ
ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ᾽ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. [23] Καὶ ἐλθὼν
κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι
Ναζωραῖος κληθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ΄)
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾿ ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις

σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός,καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

ἤ

Τυπικὰ

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ψαλμὸς ρμε′ 145

Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Μὴ πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδόν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεια τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τα ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τα ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπί τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ΄)
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ψαλμὸς 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ᾿ αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς

ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾿ αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον, (γ´) πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾿ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.153*

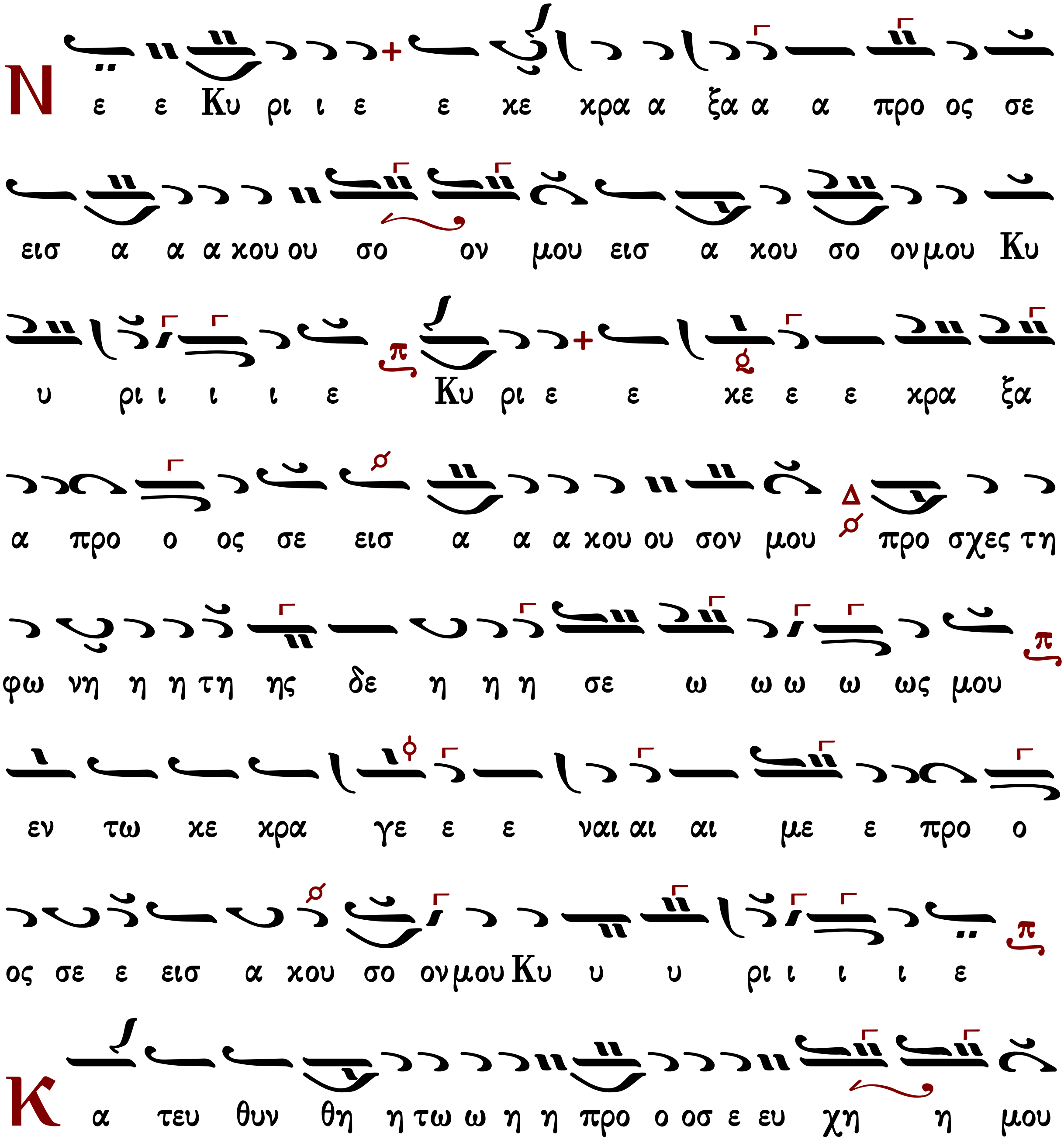

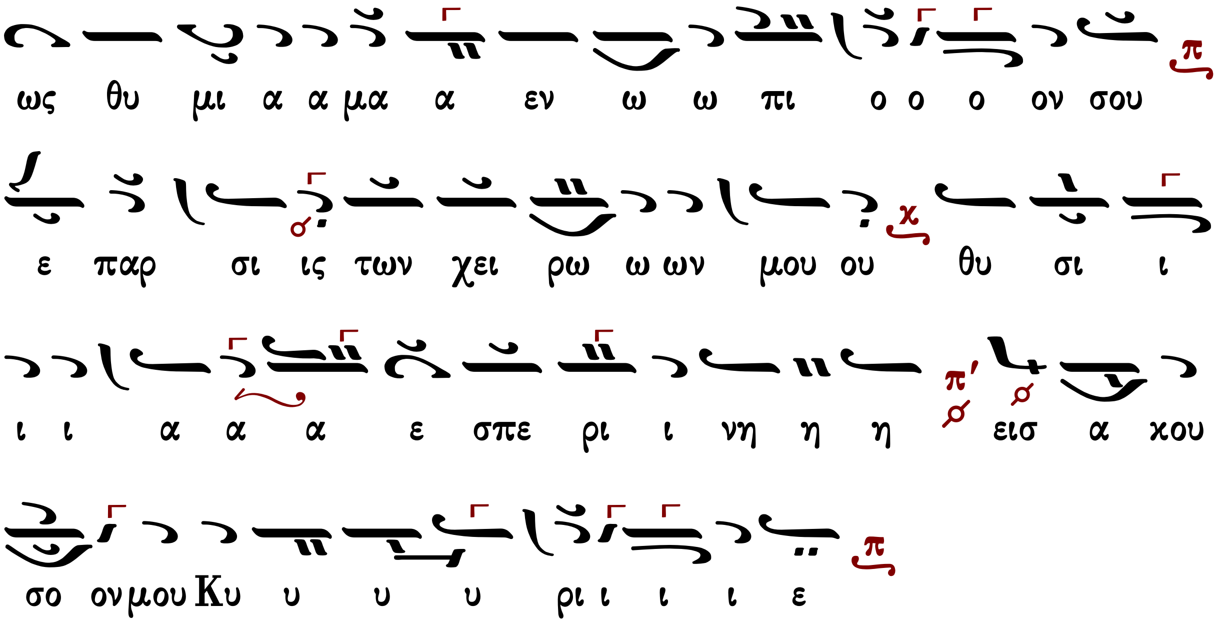

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.263#

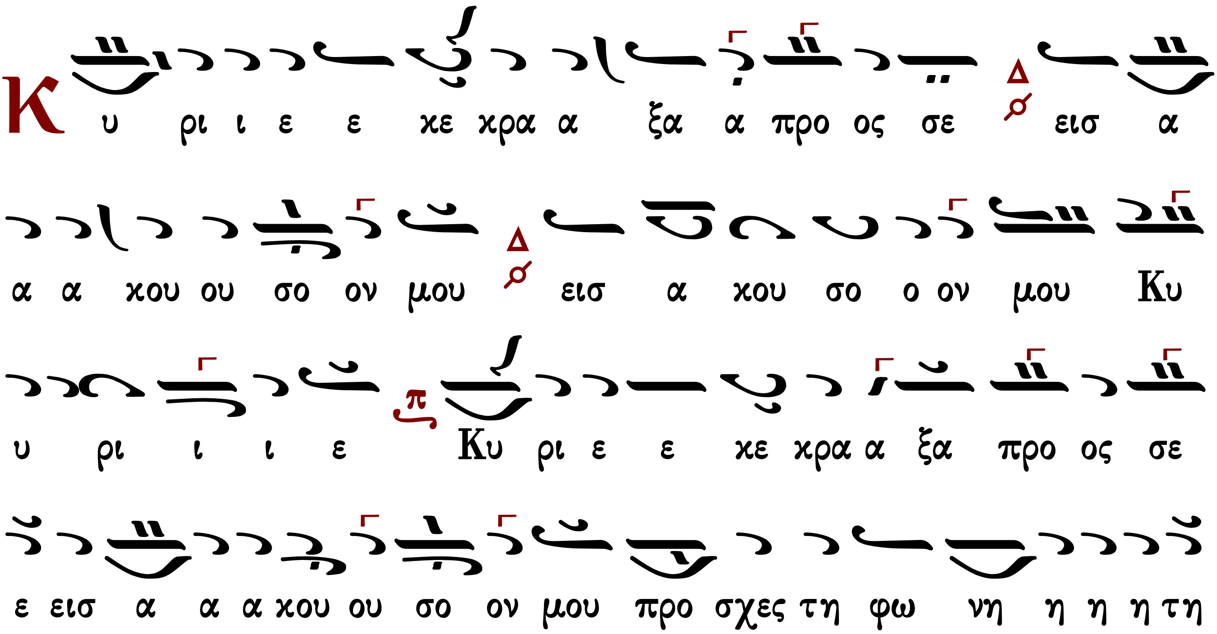

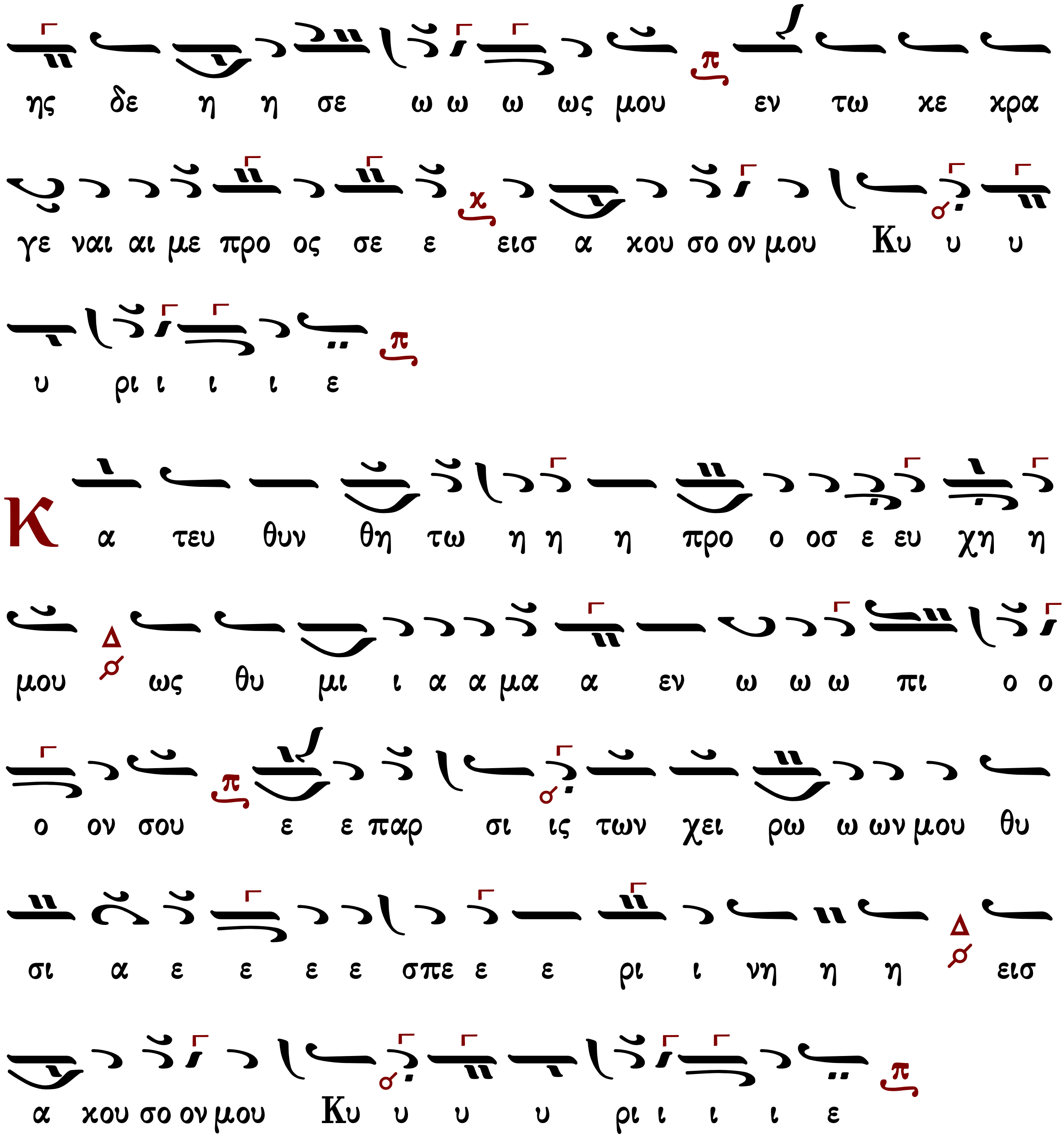

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.94*

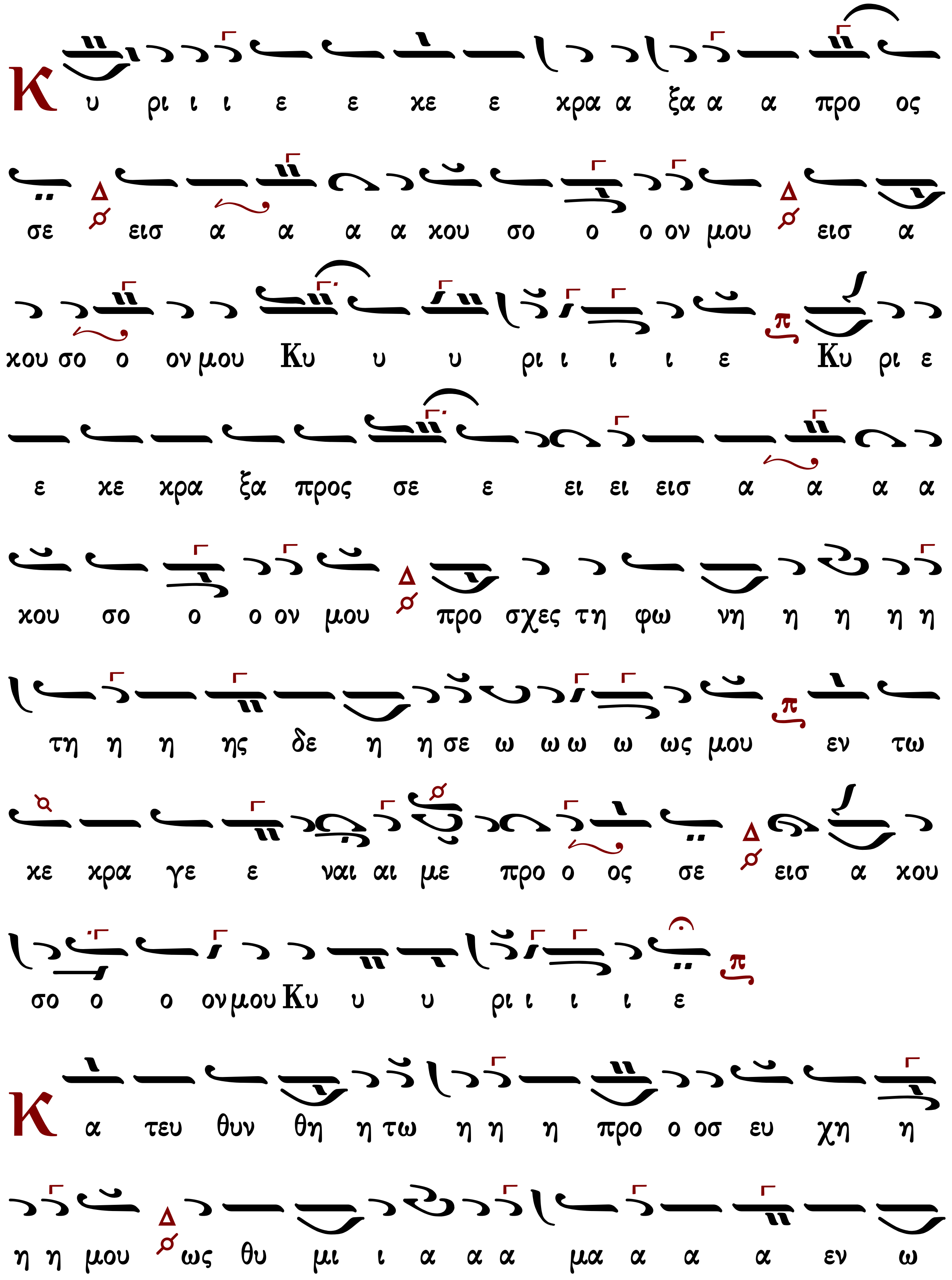
Κ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος
σε εισ α α α α κου σο ο ο ον μου εισ α
κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε
ε κε κρα ξα προς σε ε ει ει εισ α α α α
κου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η η η
τη η η ης δε η η σε ω ω ω ω ως μου εν τω
κε κρα γε ε ναι αι με προ ο ος σε εισ α κου
σο ο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο οσ ευ χη η
η η μου ως θυ μι ι α α α μα α α α εν ω

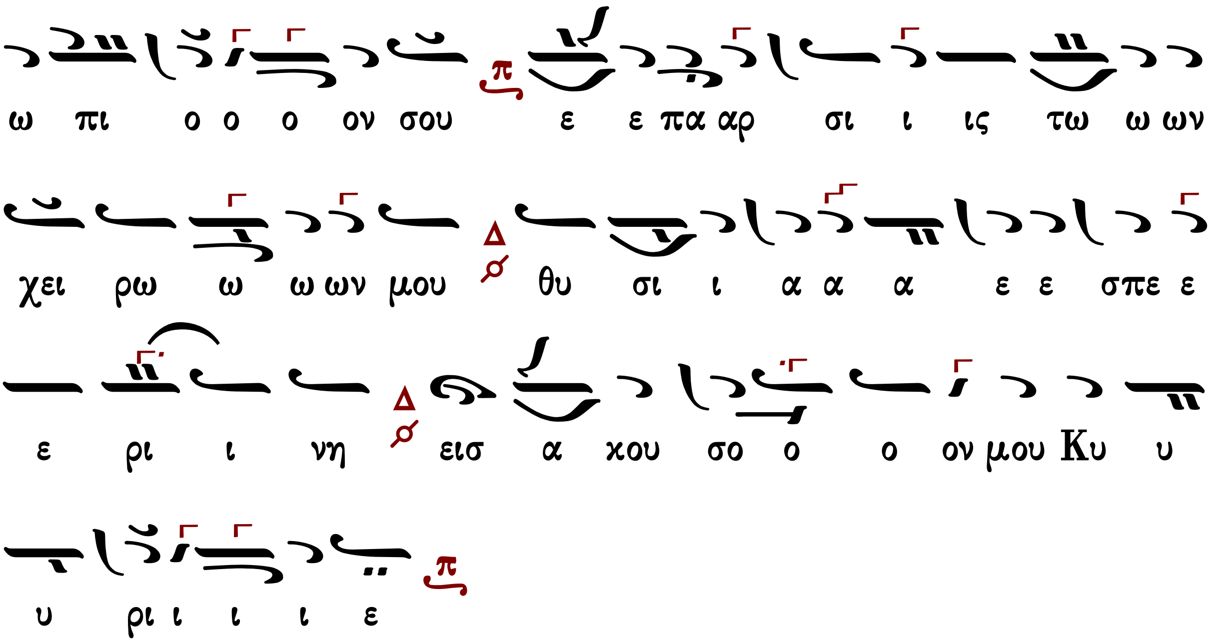

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

Ἦχος λ/π Πα

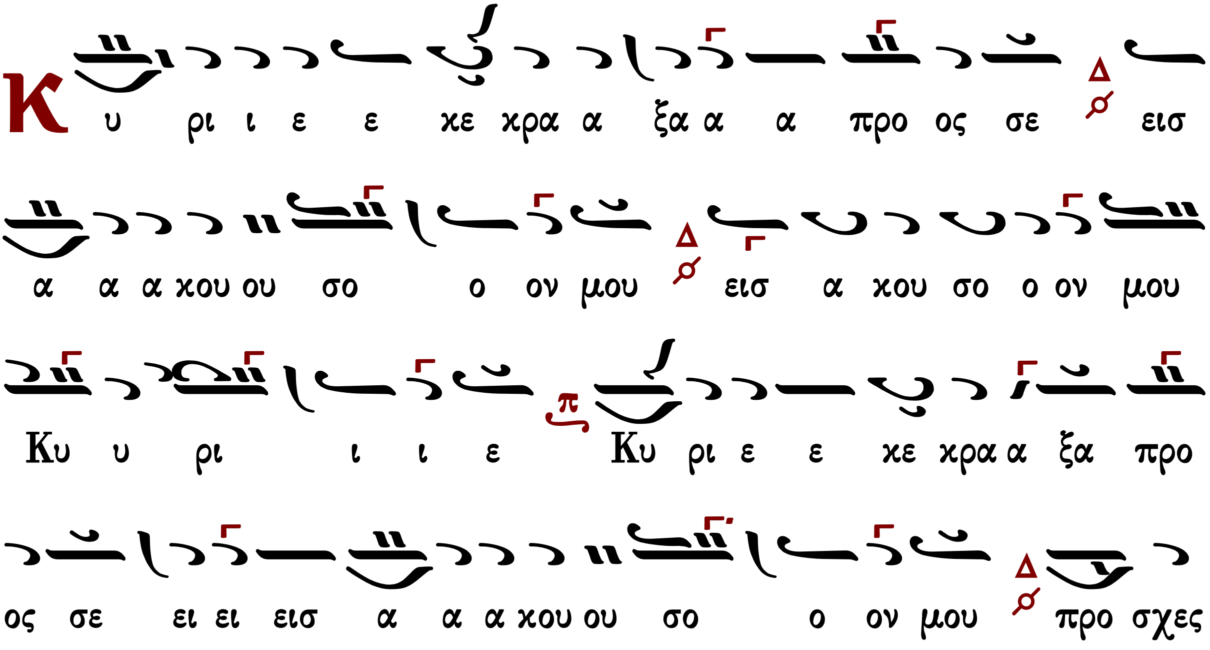

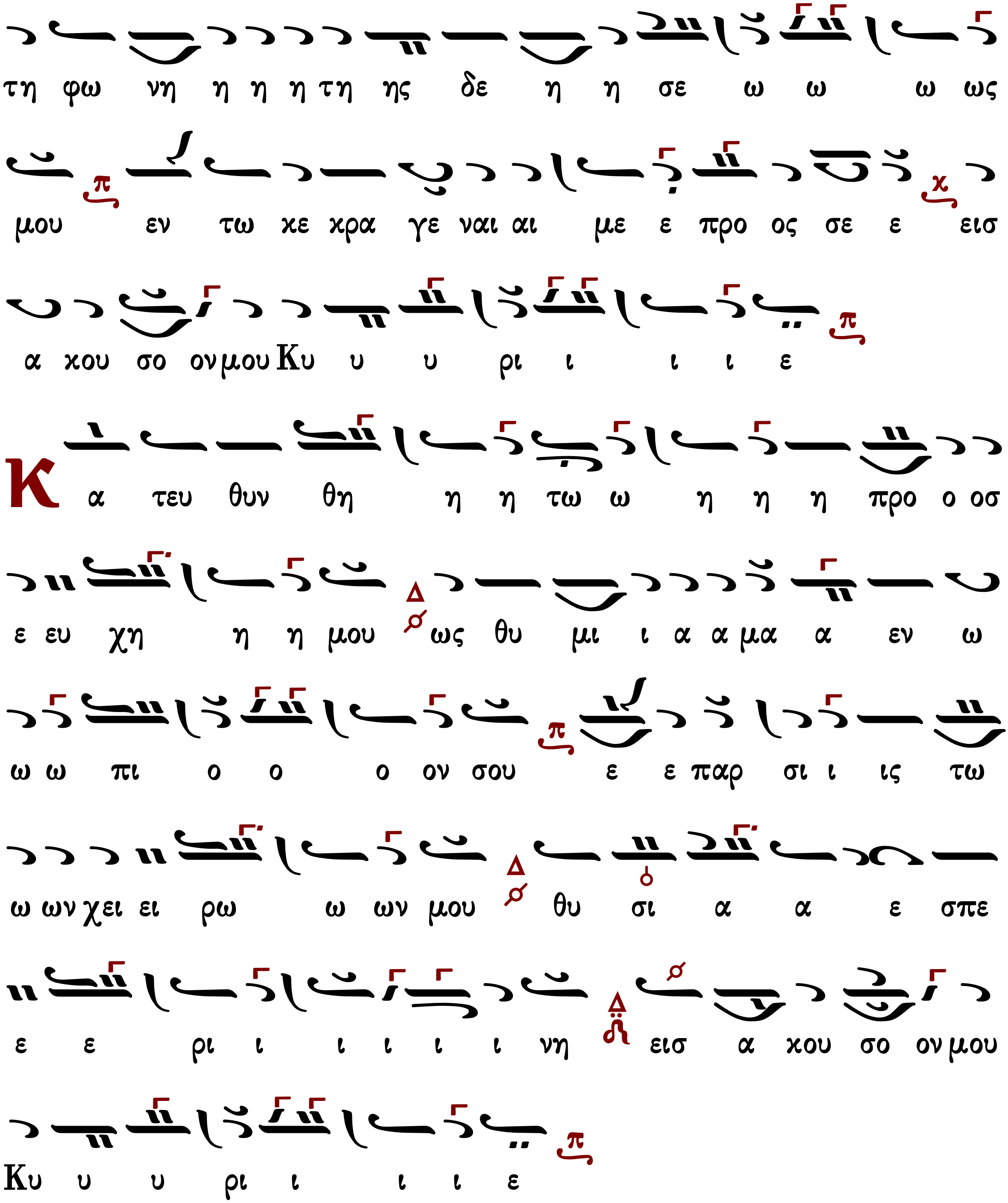
τη φω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως
μου εν τω κε κρα γε ναι αι με ε προ ος σε ε εισ
α κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο οσ
ε ευ χη η η μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω
ω ω πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ι ις τω
ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ σι α α ε σπε
ε ε ρι ι ι ι ι ι νη εισ α κου σο ον μου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἦχος λ/π Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.61*

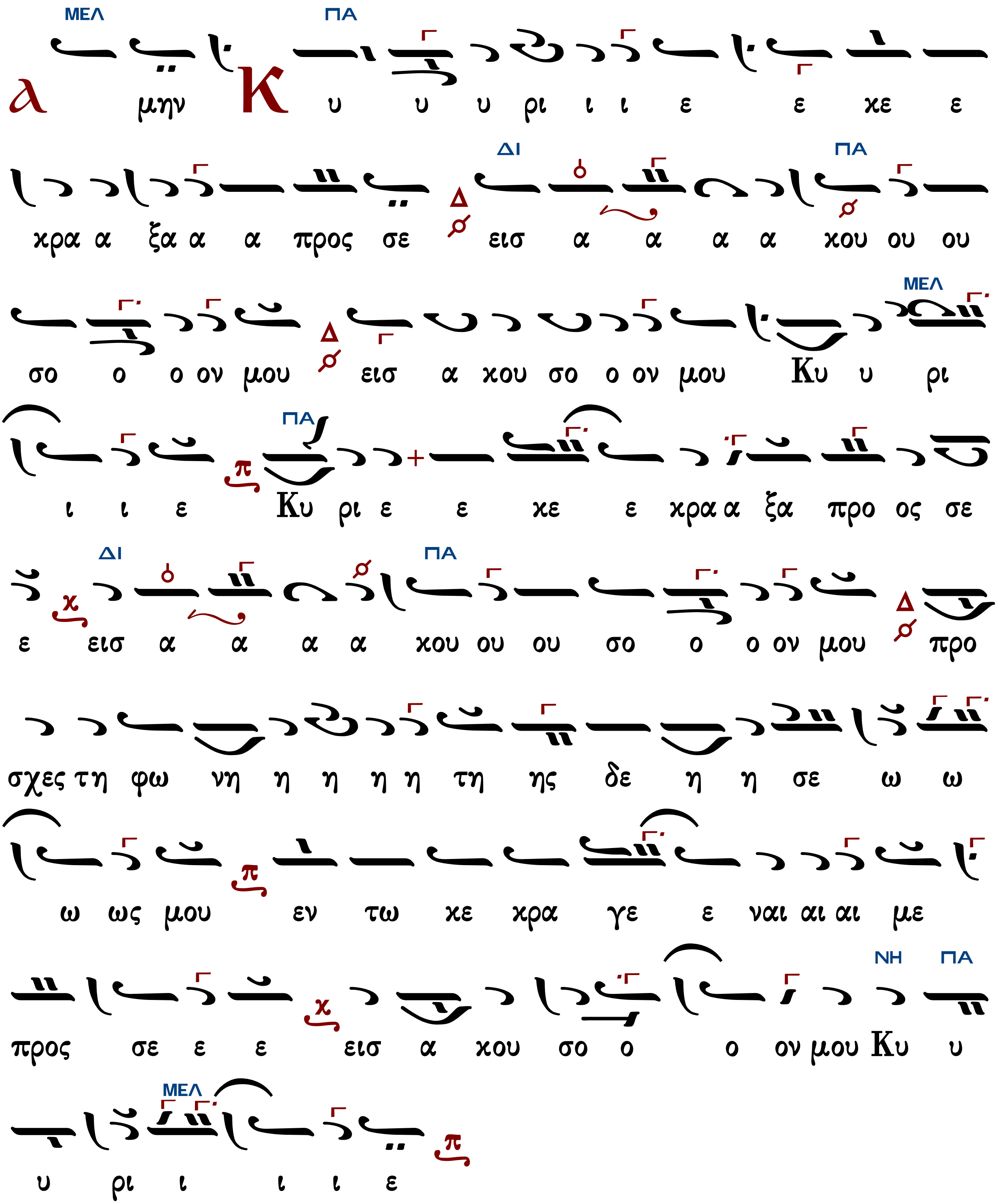

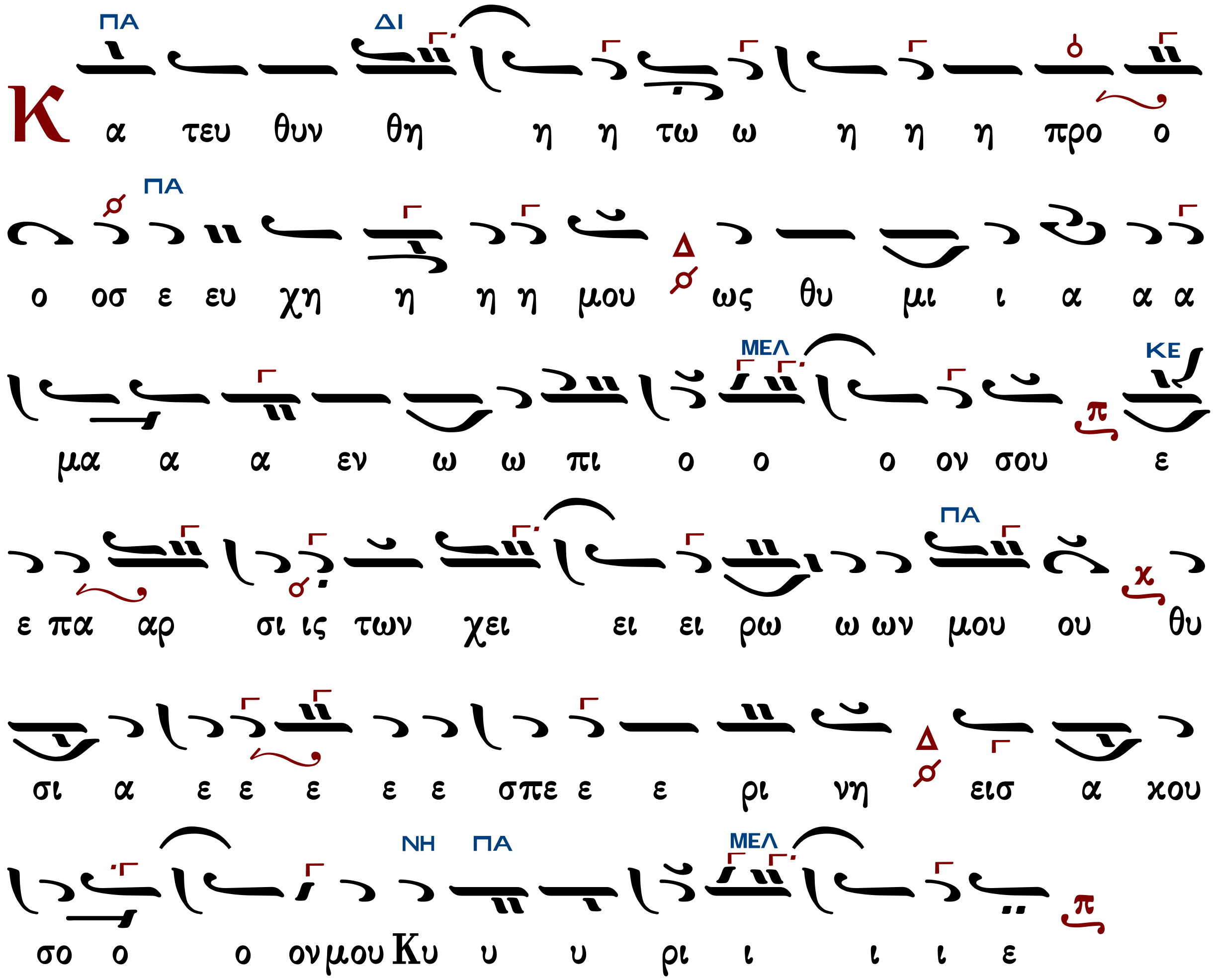

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχολογία | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ7*

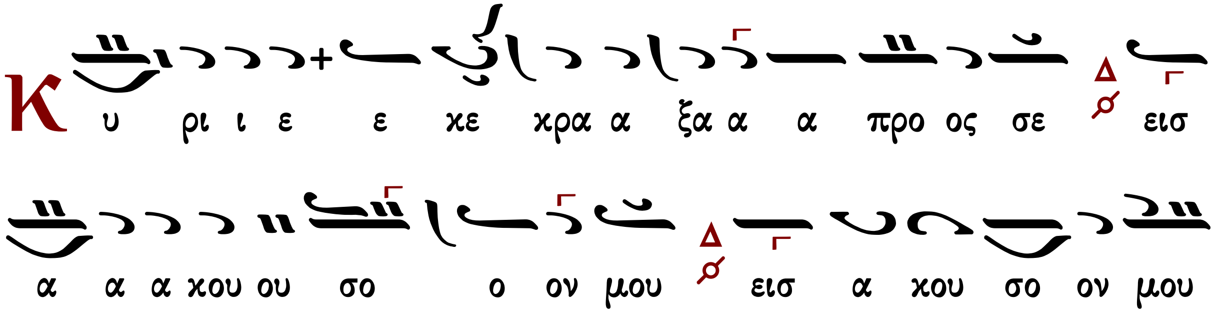

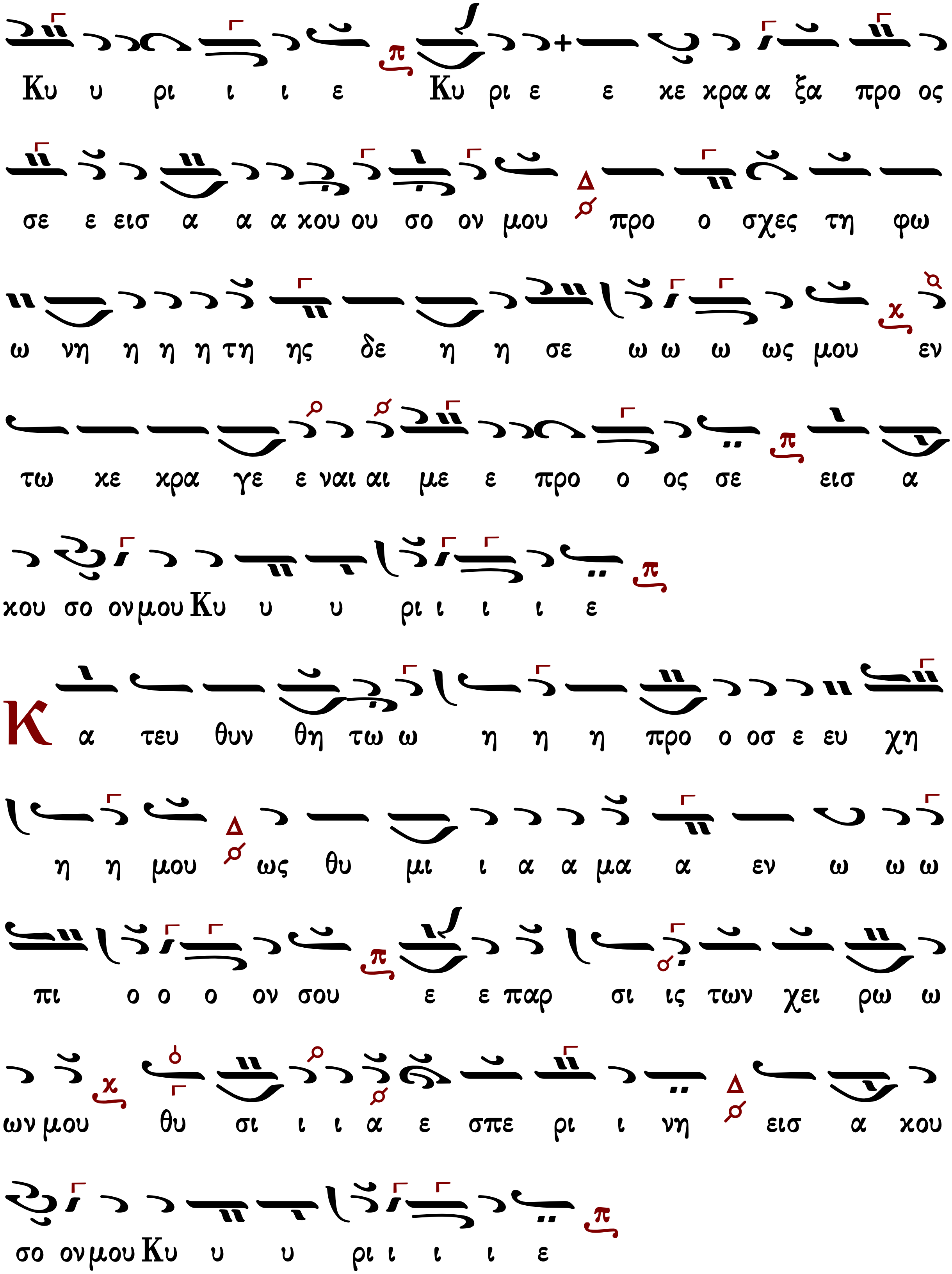
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος
σε ε εισ α α α κου ου σο ον μου προ ο σχες τη φω
ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α
κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ α τευ θυν θη τω ω η η η προ ο οσ ε ευ χη
η η μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω
πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω
ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη εισ α κου
σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.154*

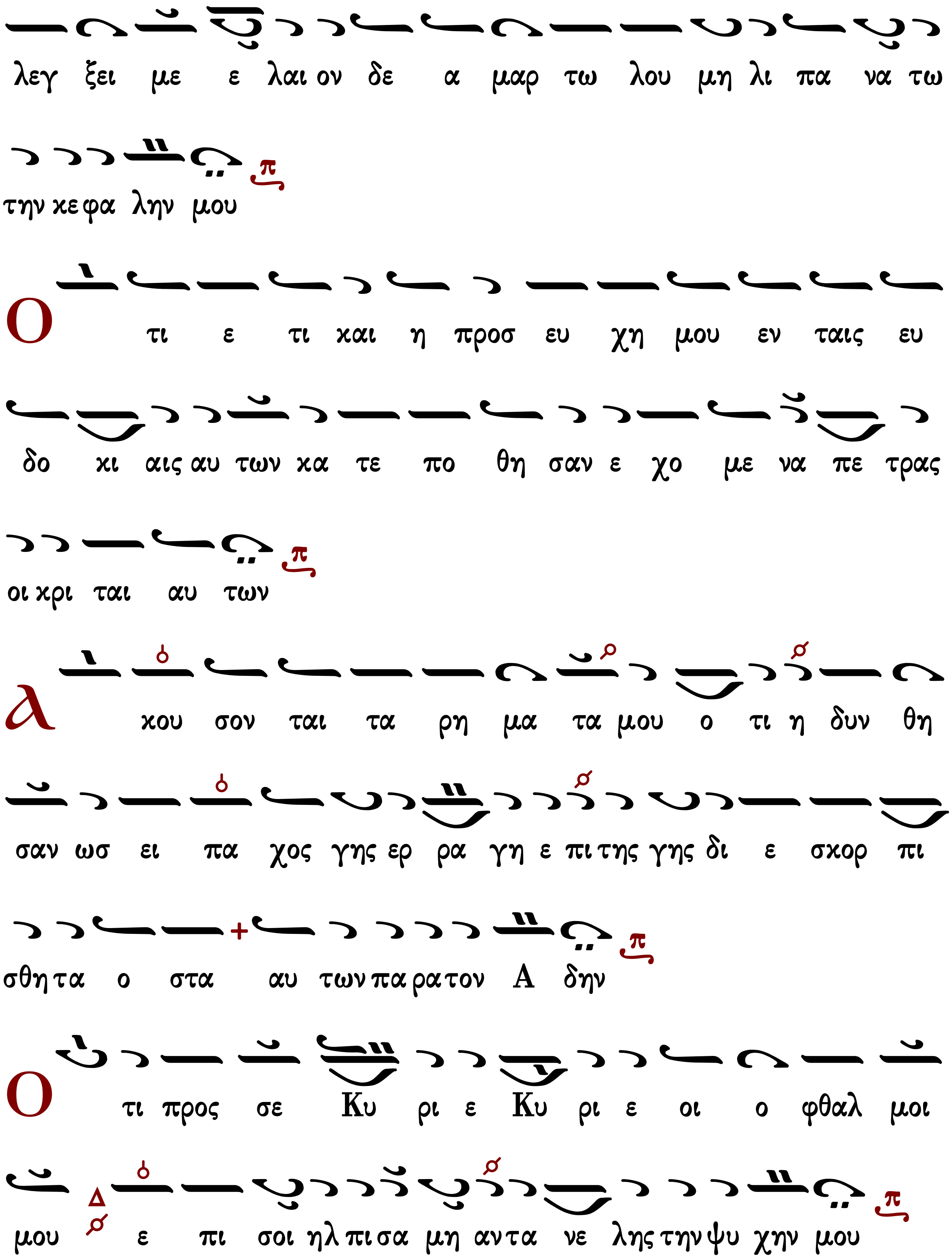
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου

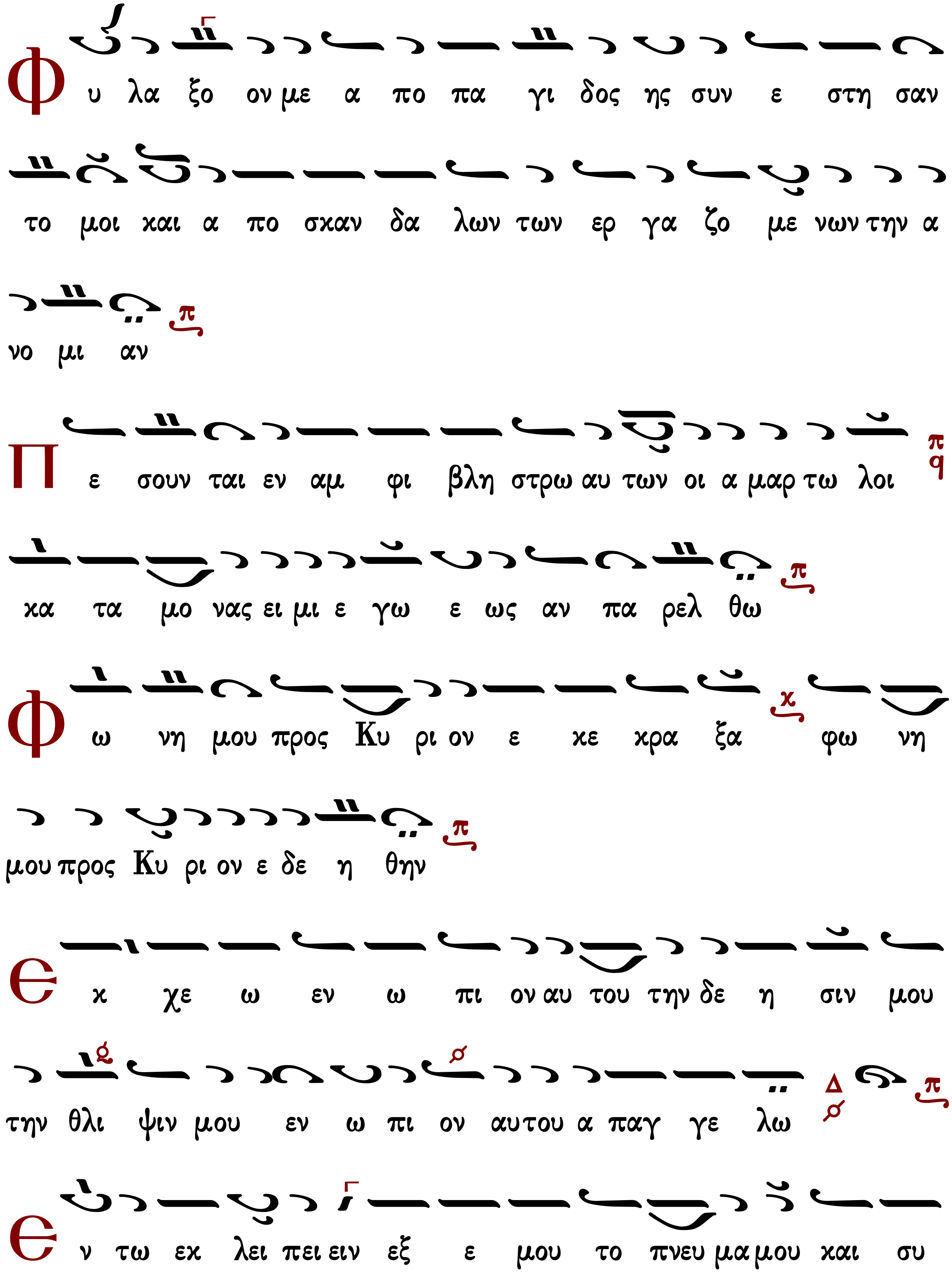
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην
Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυτου α παγ γε λω
Ε ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

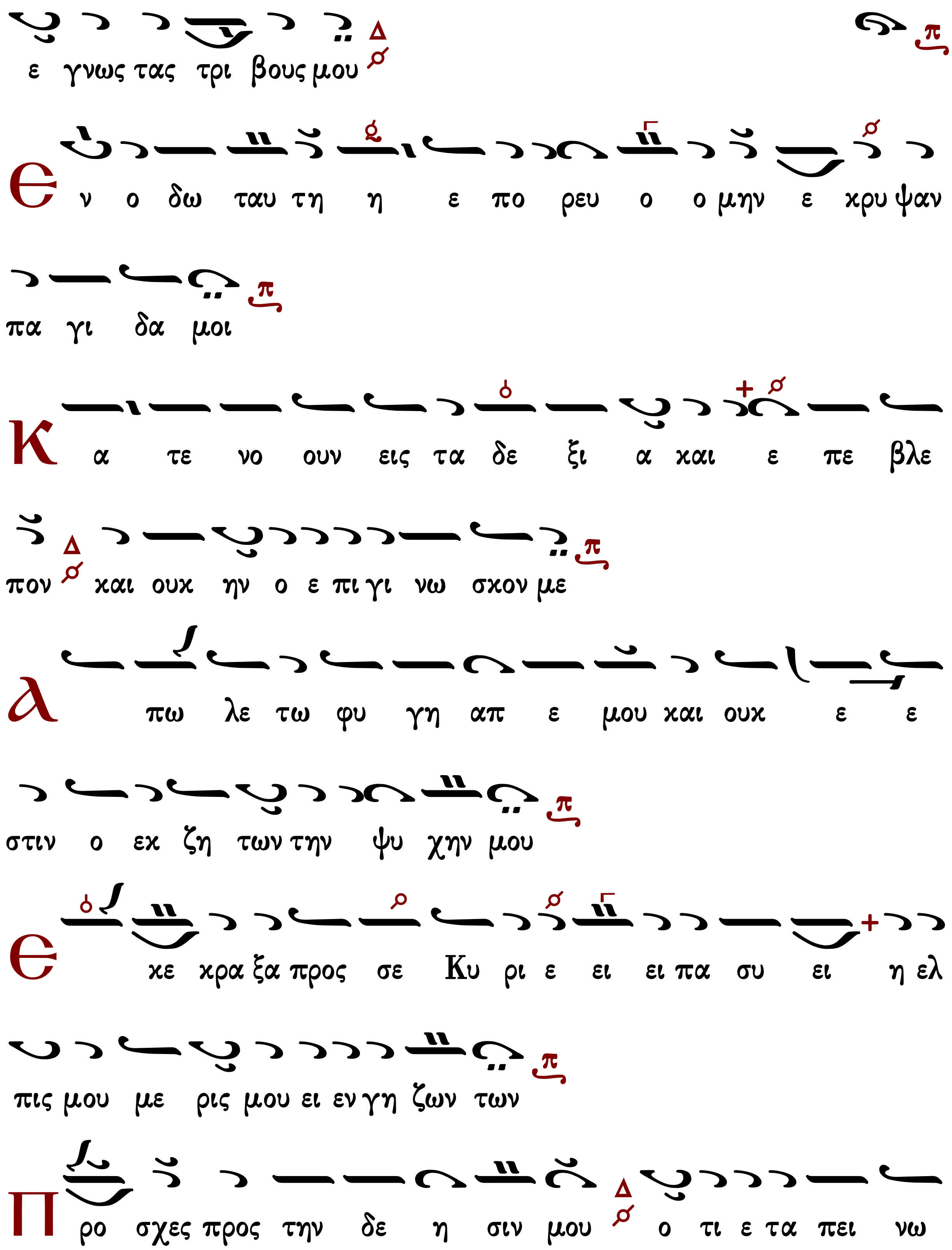
ε γνως τας τρι βους μου
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με
λ πω λε τω φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

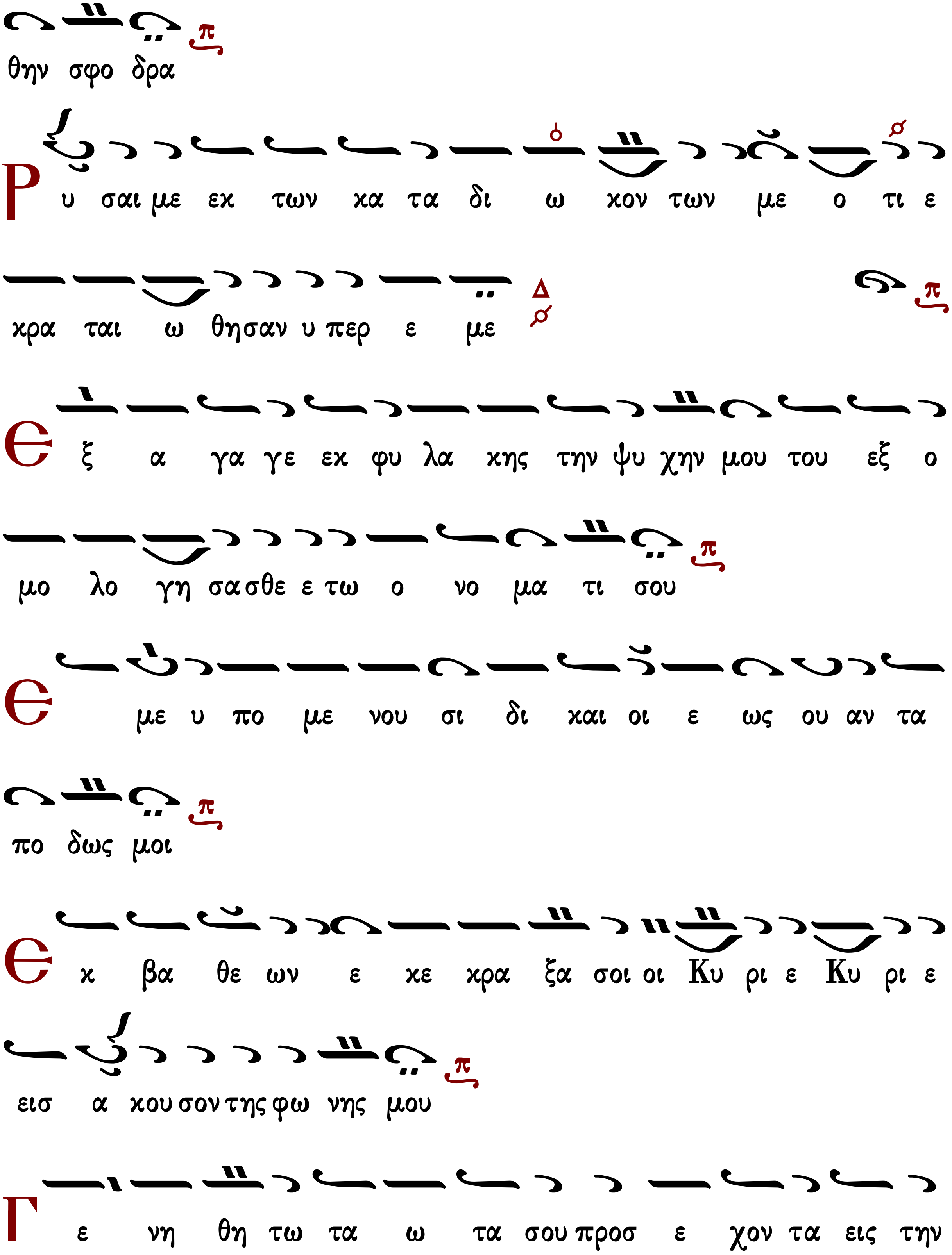
θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ ο
μο λο γη σα σθε ε τω ο νο μα τι σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δως μοι
Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι ε
εισ α κου σον της φω νης μου
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νην της δε η σε ως μου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις

Ϲ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

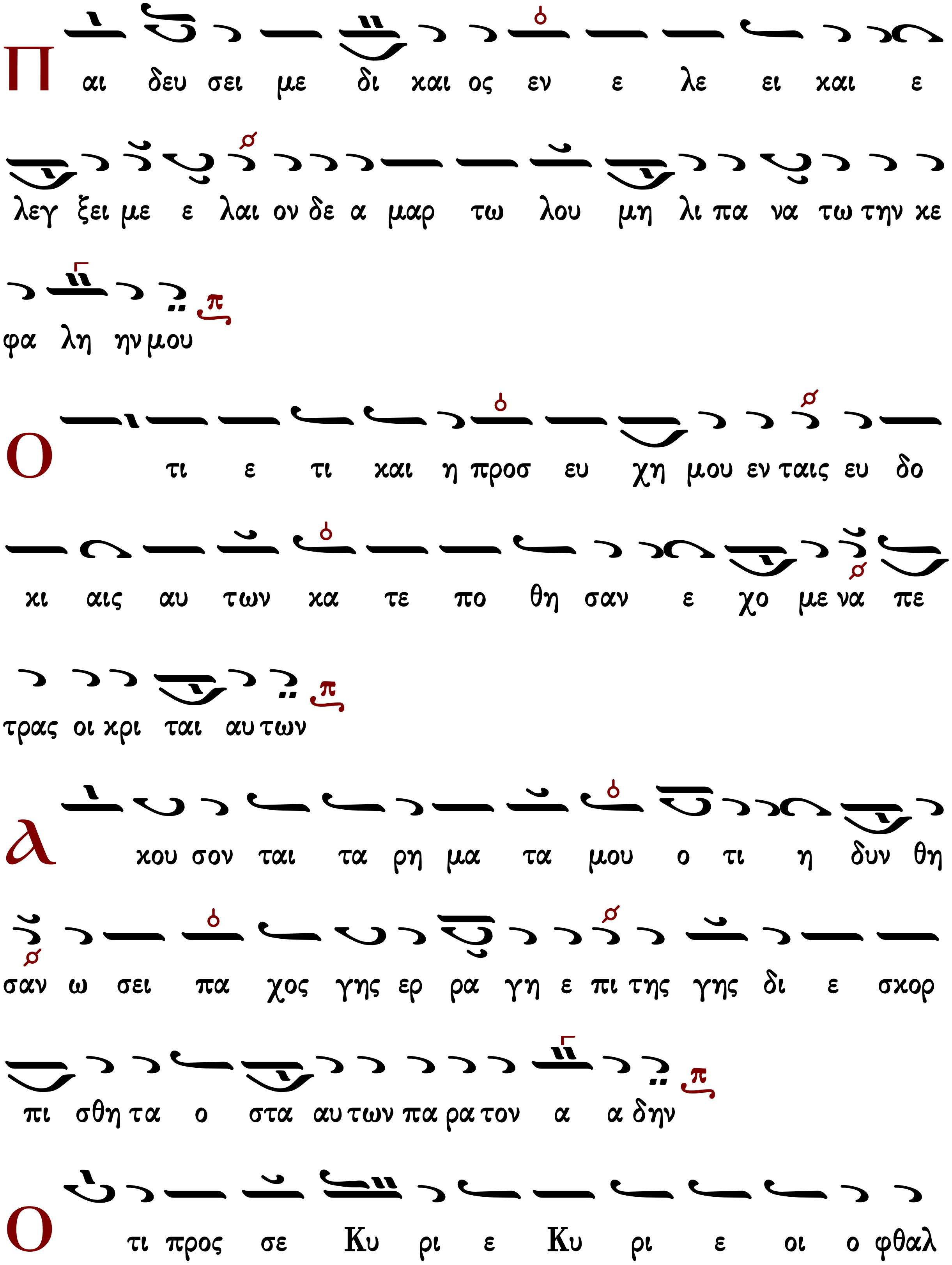
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

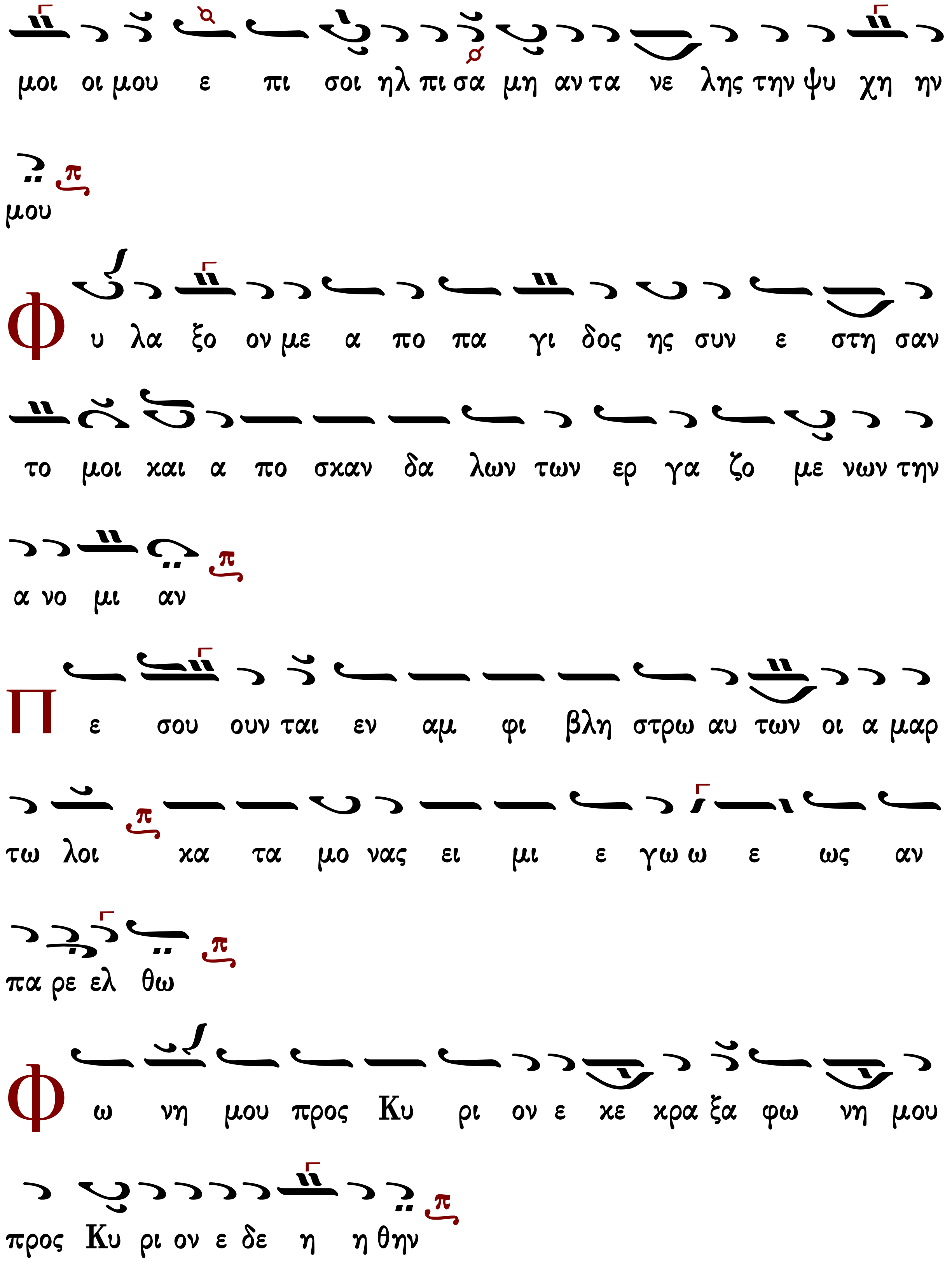
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν
πα ρε ελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

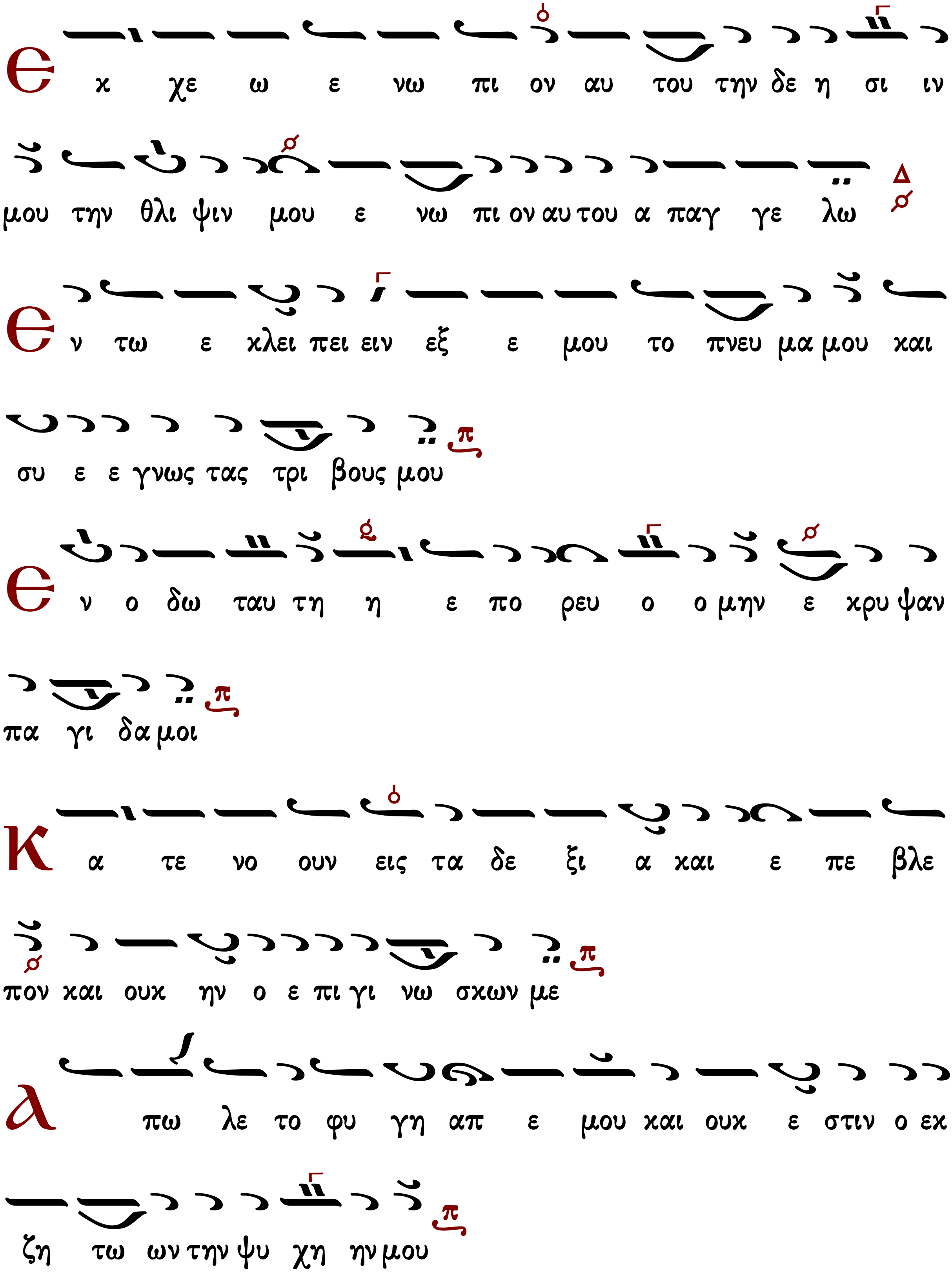
Εχ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Εν τω ε κλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουχ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

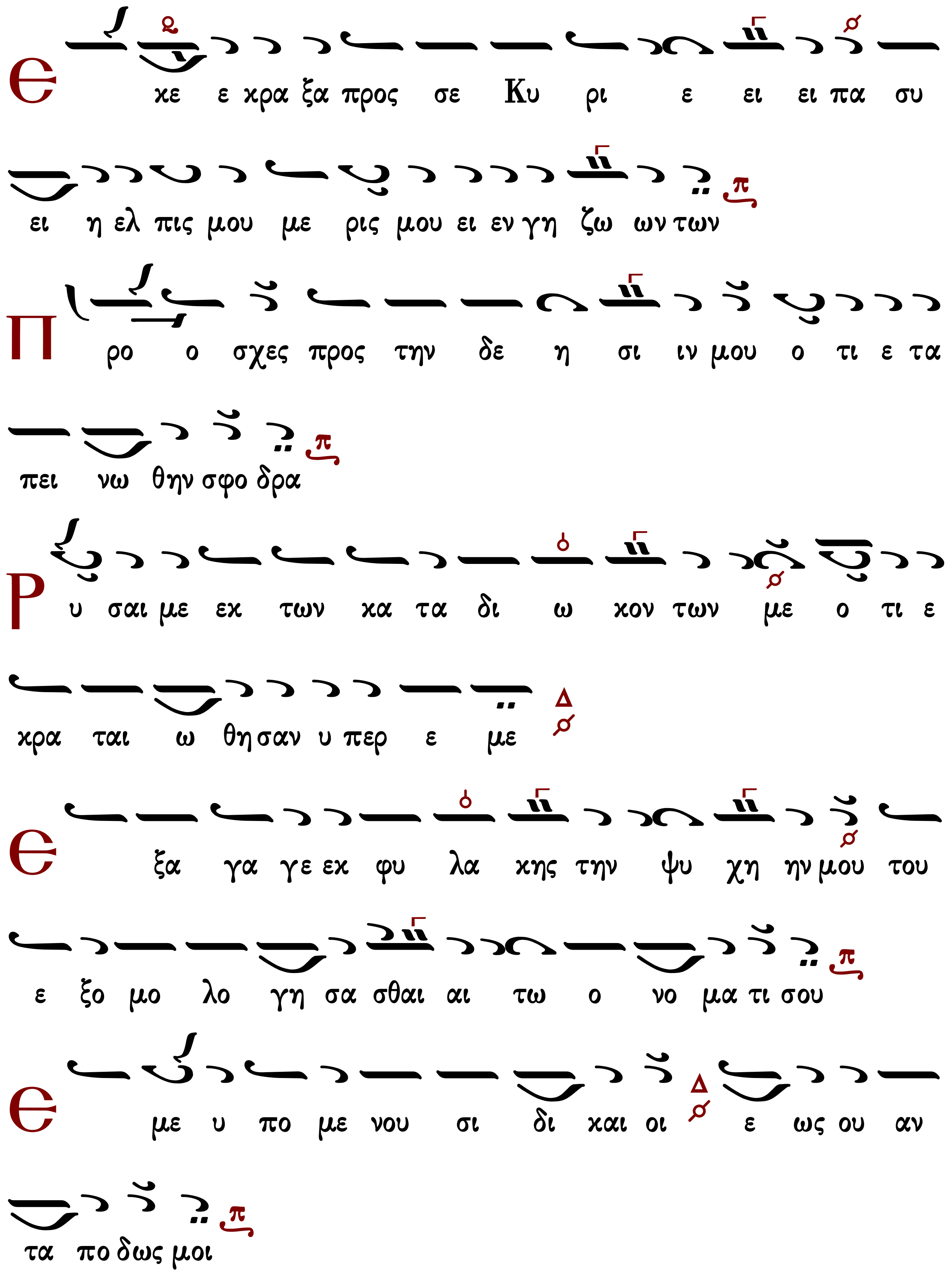
Є κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου
Є με υ πο με νου σι δι καιοι ε ως ου αν
τα πο δως μοι

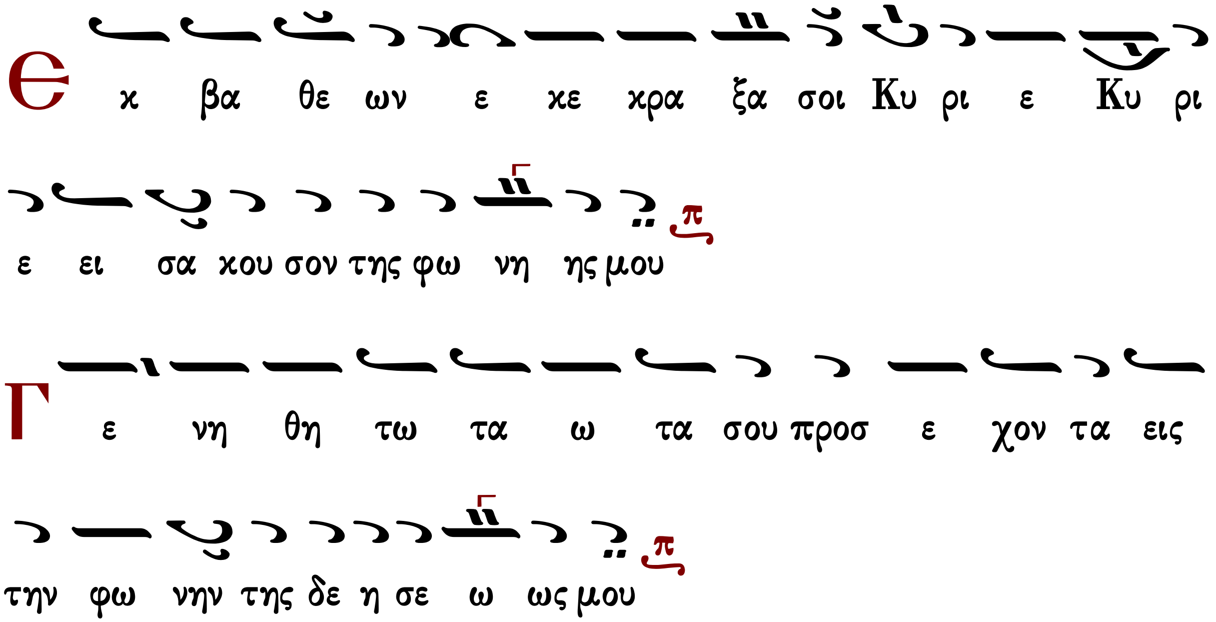

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ8*

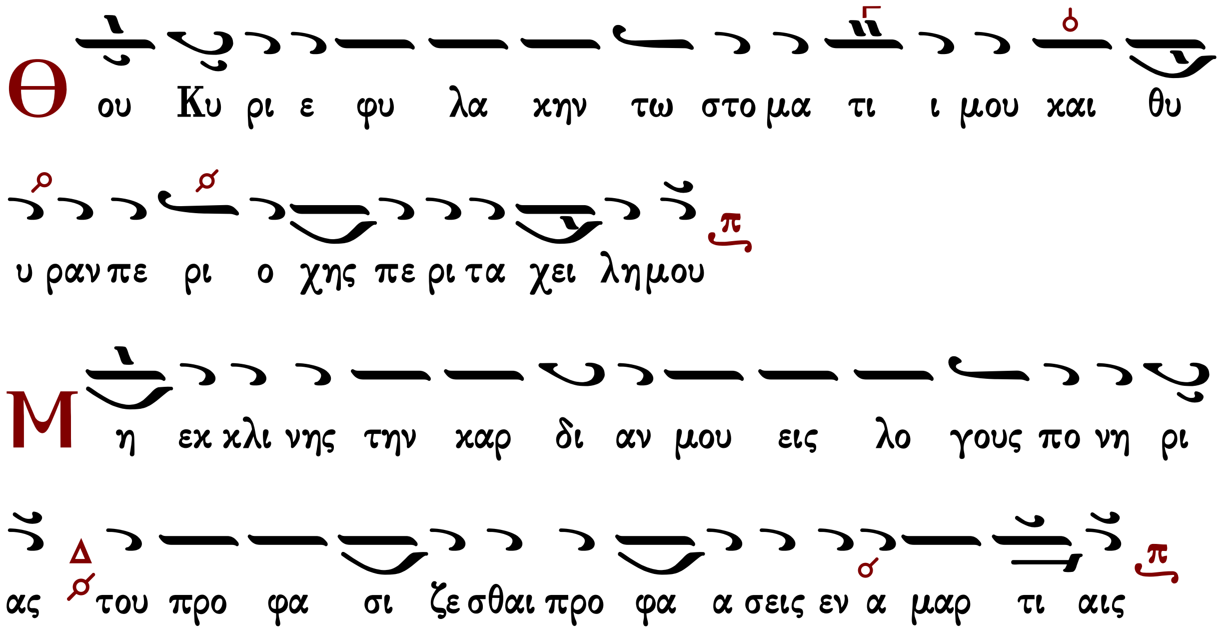

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυτων
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυτων
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Οτι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην μου
Φυ λα ξον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν
Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ε ελ
θω
Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

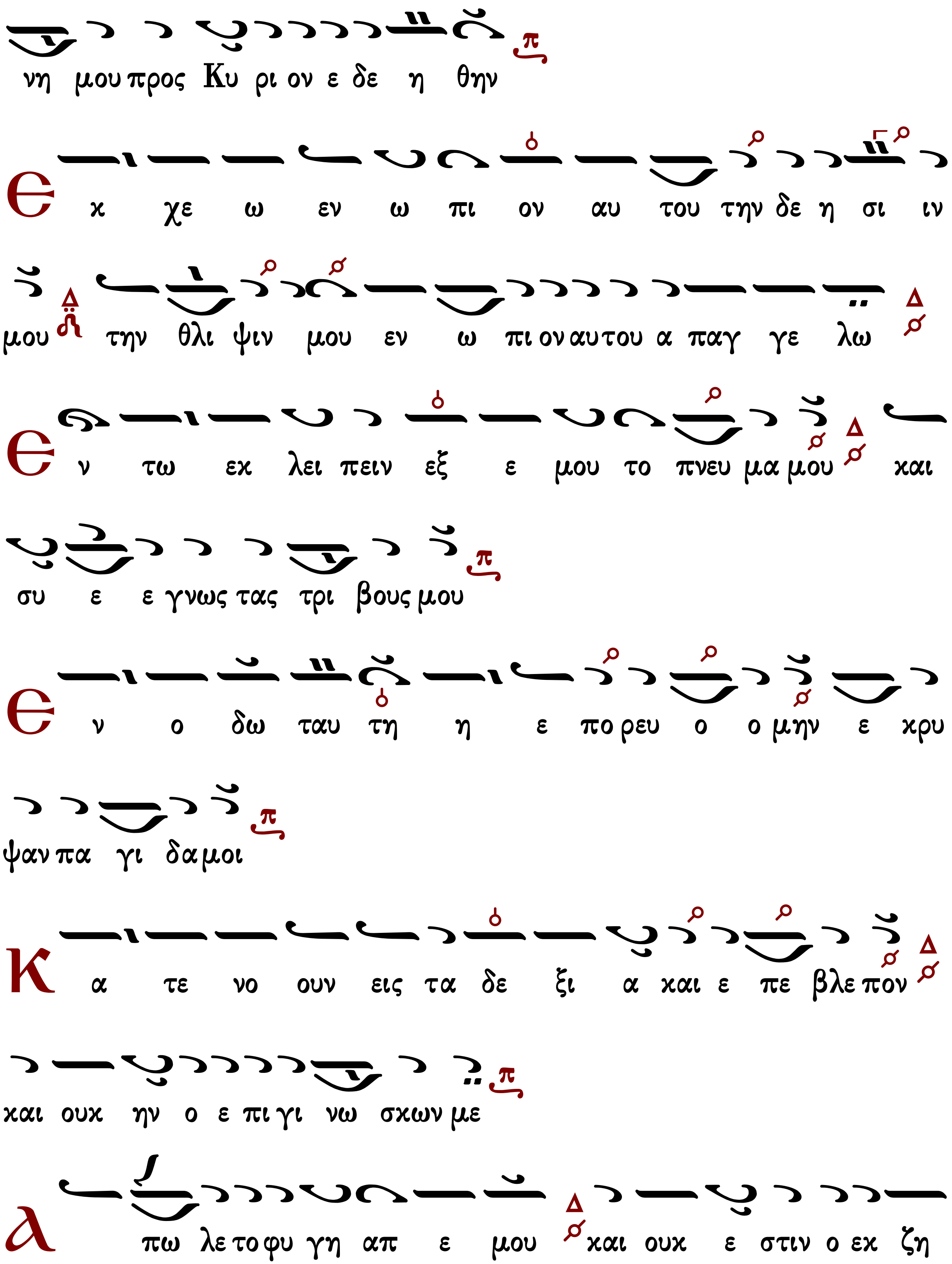
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην
Є χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουχ ην ο ε πι γι νω σκων με
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε στιν ο εκ ζη

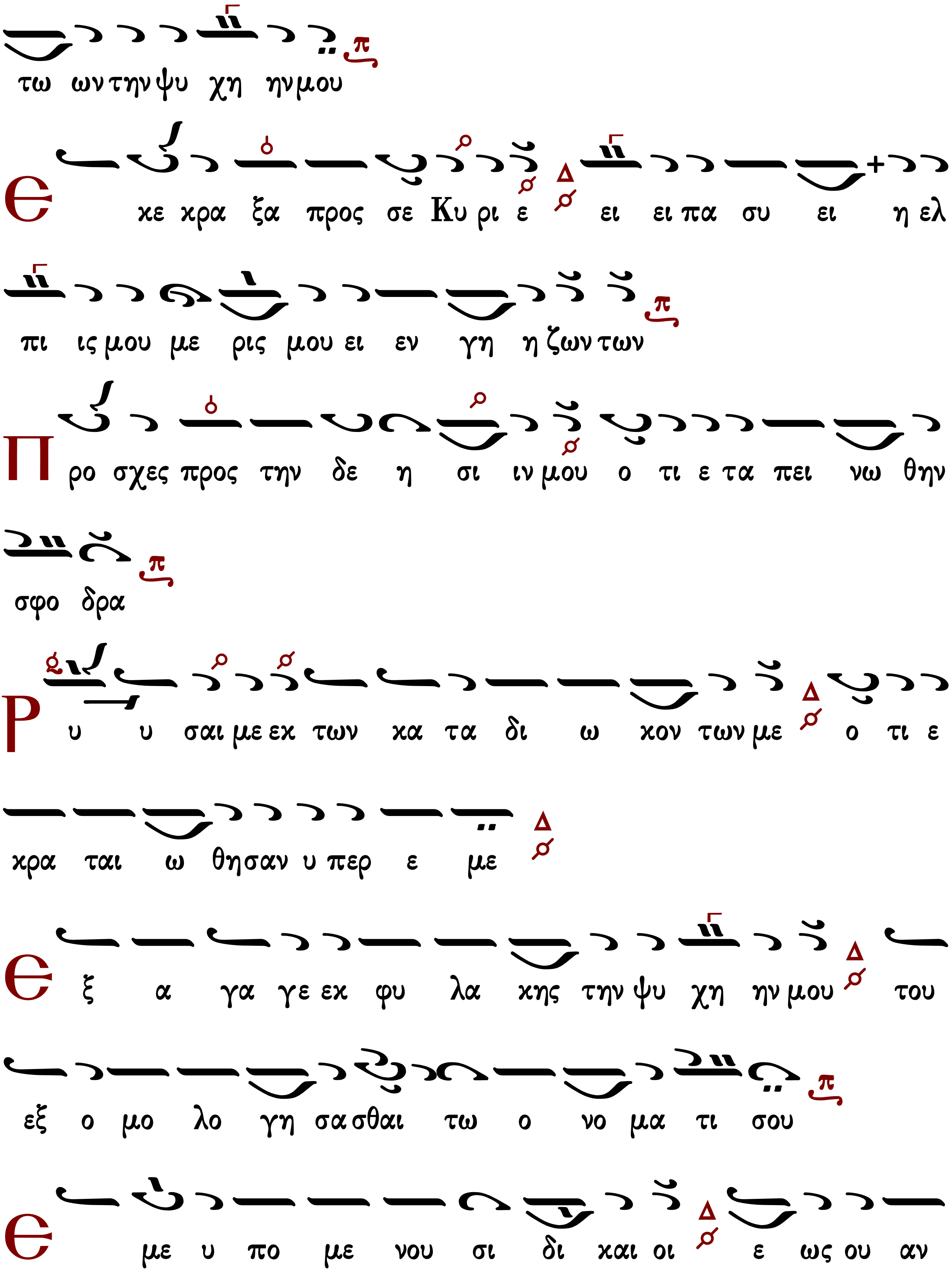
τω ων την ψυ χη ην μου
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ
πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει νω θην
σφο δρα
Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με
Ε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του
εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

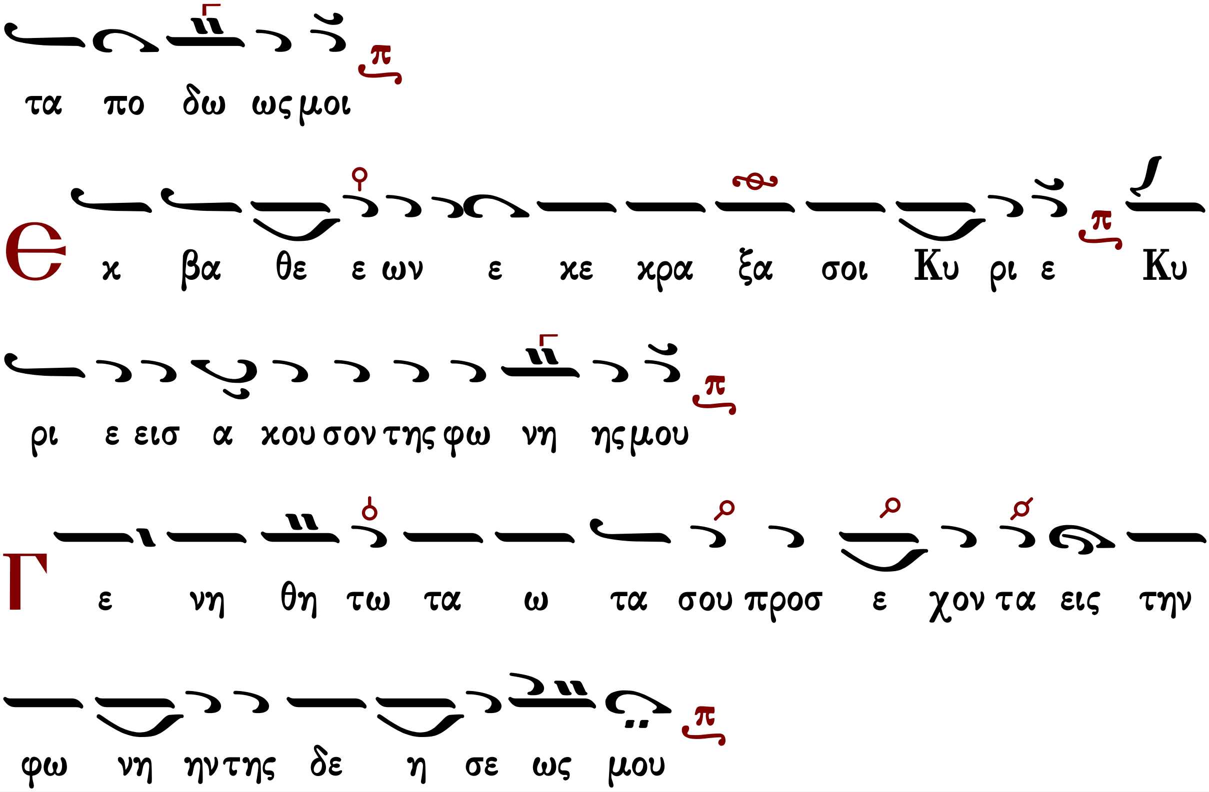

Στιχηρὰ Προεόρτια

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ̣ Βου

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.233/2364*

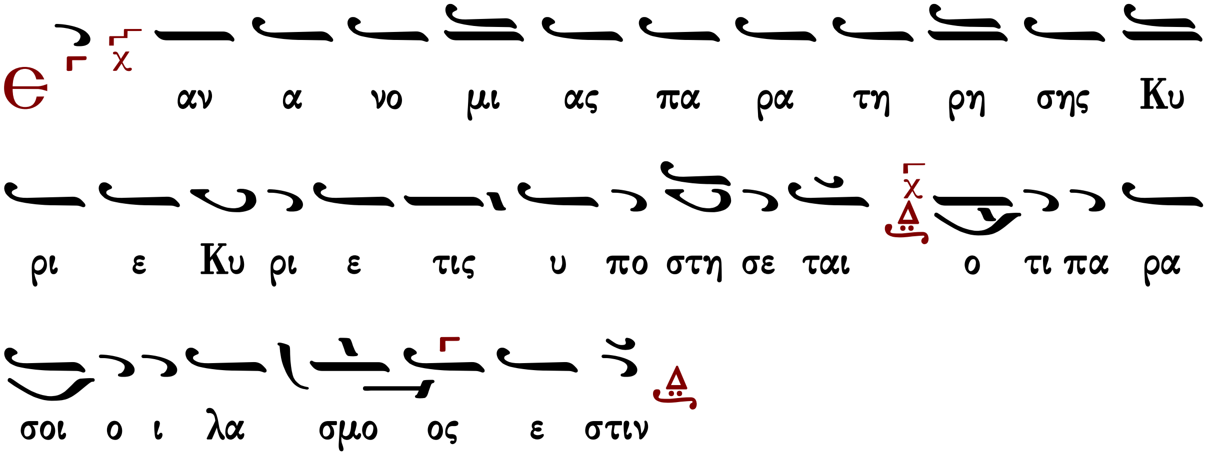

Ο α δυ τος Η λι ος Παρ θε νι κων εκ λα γο
νων α νι σχειν ε πει γε ται του φω τι σαι α α
πα σαν την υ φη λι ον κα θα ροις ομ μα σι και
α γναι αις πρα ξε σιν υ παν τη σαι του τω σπευ σω
μεν και υ πο δε ξα σθαι νυν ε τοι μα σθω ω μεν εν
πνευ μα τι ερ χο με νον εις ι δι α ξε νω το
κε τω ως ηυ δο κη σεν ο πως ξε νω θεν τας η μας
της εν Ε δεμ δι α γω γης ε πα να γα γη ως
ευ σπλαγ χνος Βη θλε εμ τι κτο ο με ε νο ος
χ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

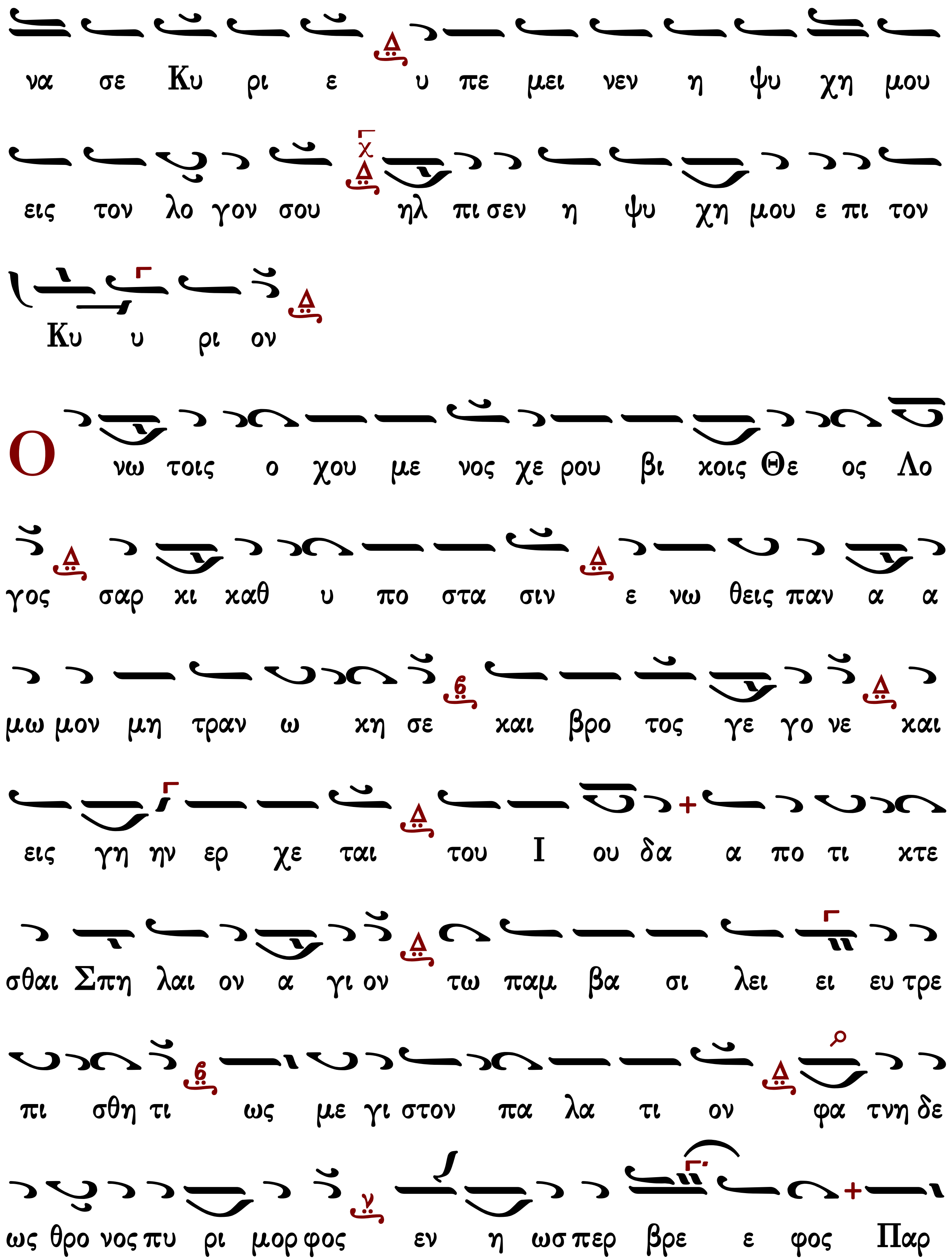
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ ρι ον
Ο νω τοις ο χου με νος χε ρου βι κοις Θε ος Λο
γος σαρ κι καθ υ πο στα σιν ε νω θεις παν α α
μω μον μη τραν ω κη σε και βρο τος γε γο νε και
εις γη ην ερ χε ται του Ι ου δα α πο τι κτε
σθαι Σπη λαι ον α γι ον τω παμ βα σι λει ει ευ τρε
πι σθη τι ως με γι στον πα λα τι ον φα τνη δε
ως θρο νος πυ ρι μορ φος εν η ωσ περ βρε ε φος Παρ

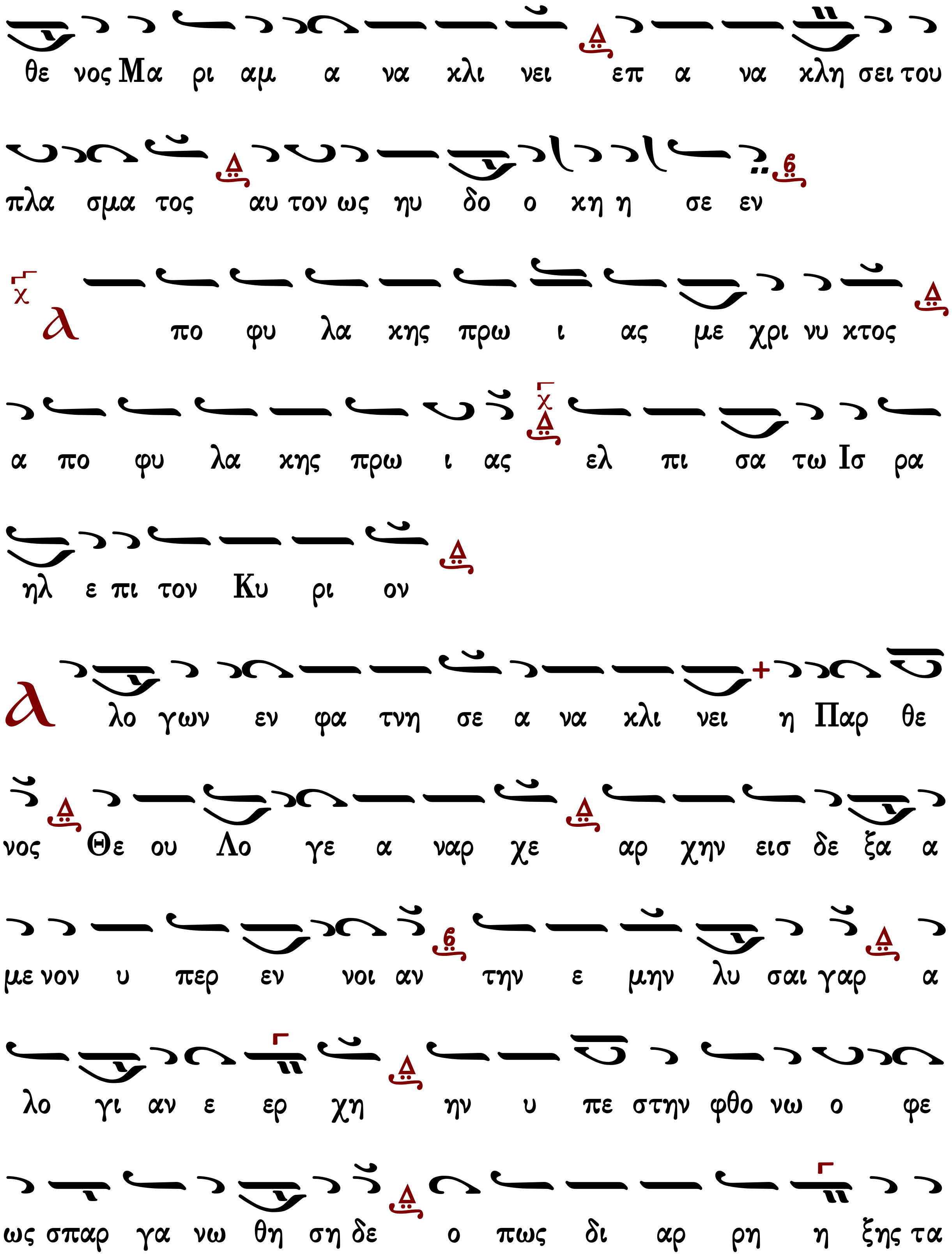
θε νος Μα ρι αμ α να κλι νει επ α να κλη σει του
πλα σμα τος αυ τον ως ηυ δο ο κη η σε εν
λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
λ λο γων εν φα τνη σε α να κλι νει η Παρ θε
νος Θε ου Λο γε α ναρ χε αρ χην εισ δε ξα α
με νον υ περ εν νοι αν την ε μην λυ σαι γαρ α
λο γι αν ε ερ χη ην υ πε στην φθο νω ο φε
ως σπαρ γα νω θη ση δε ο πως δι αρ ρη η ξης τα

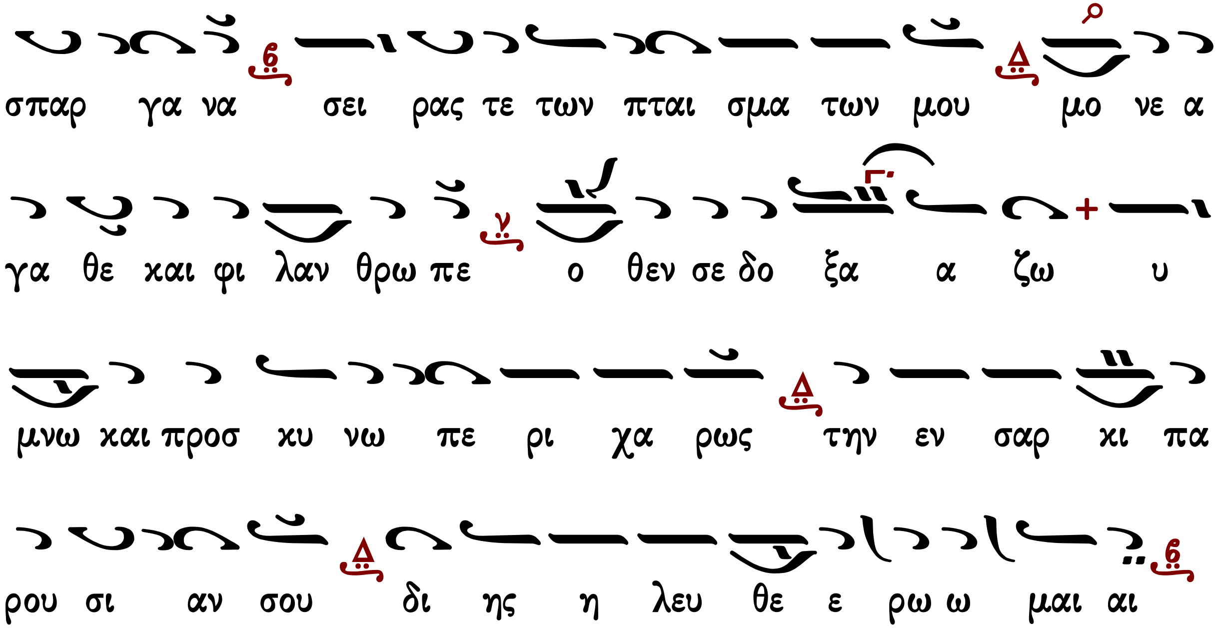

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς

Ἦχος Πα

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.237/2368*

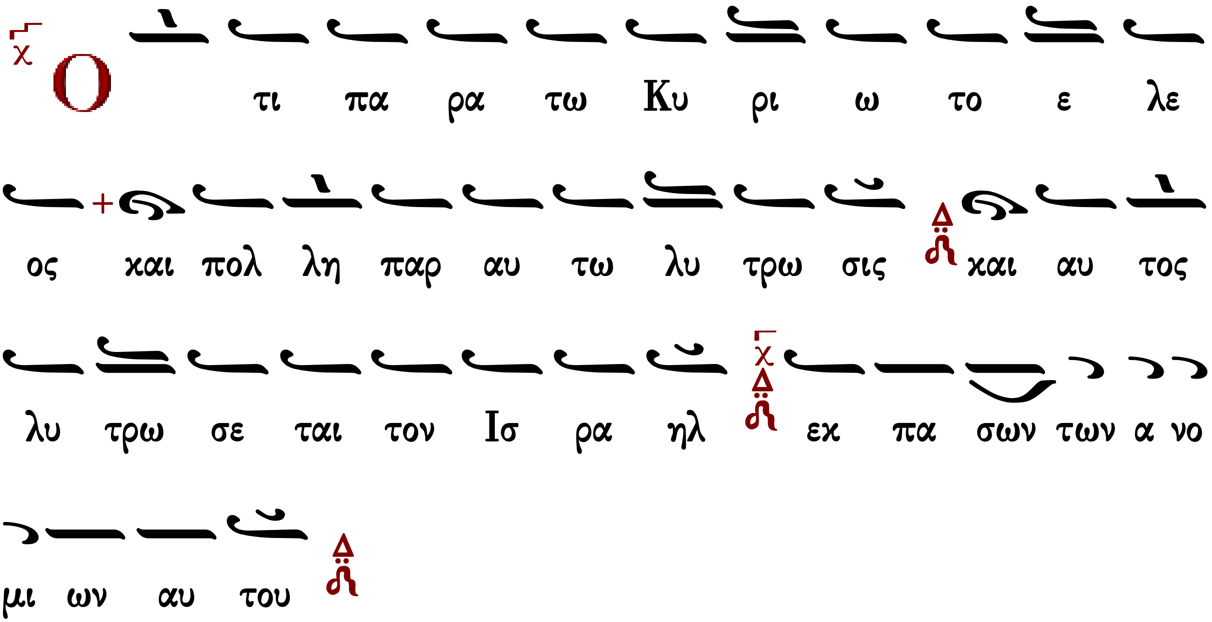

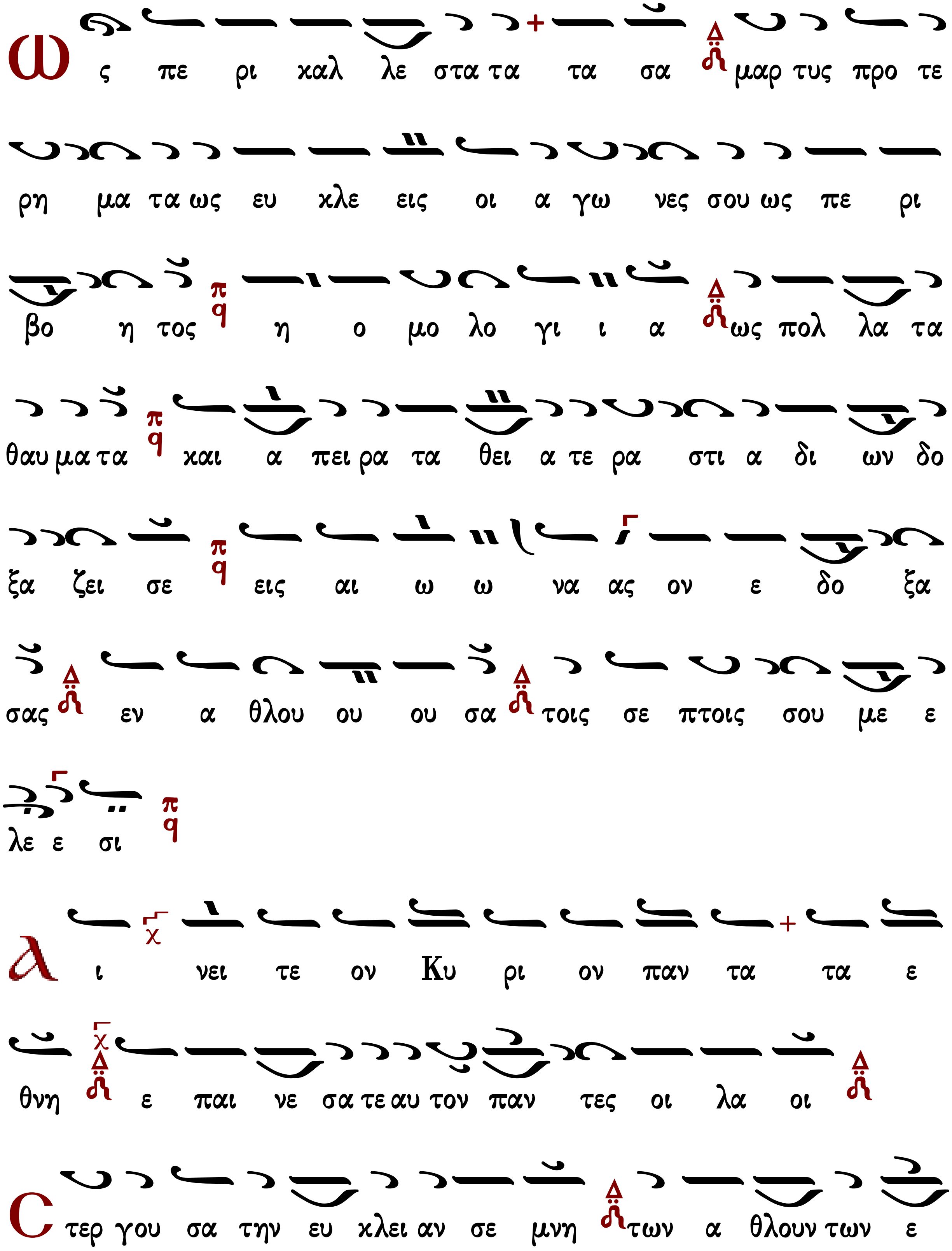
Ως πε ρι καλ λε στα τα τα σα μαρ τυς προ τε
ρη μα τα ως ευ κλε εις οι α γω νες σου ως πε ρι
βο η τος η ο μο λο γι ι α ως πολ λα τα
θαυ μα τα και α πει ρα τα θει α τε ρα στι α δι ων δο
ξα ζει σε εις αι ω ω να ας ον ε δο ξα
σας εν α θλου ου ου σα τοις σε πτοις σου με ε
λε ε σι
λ ι νει τε ον Κυ ρι ον παν τα τα ε
θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
C τερ γου σα την ευ κλει αν σε μνη των α θλουν των ε

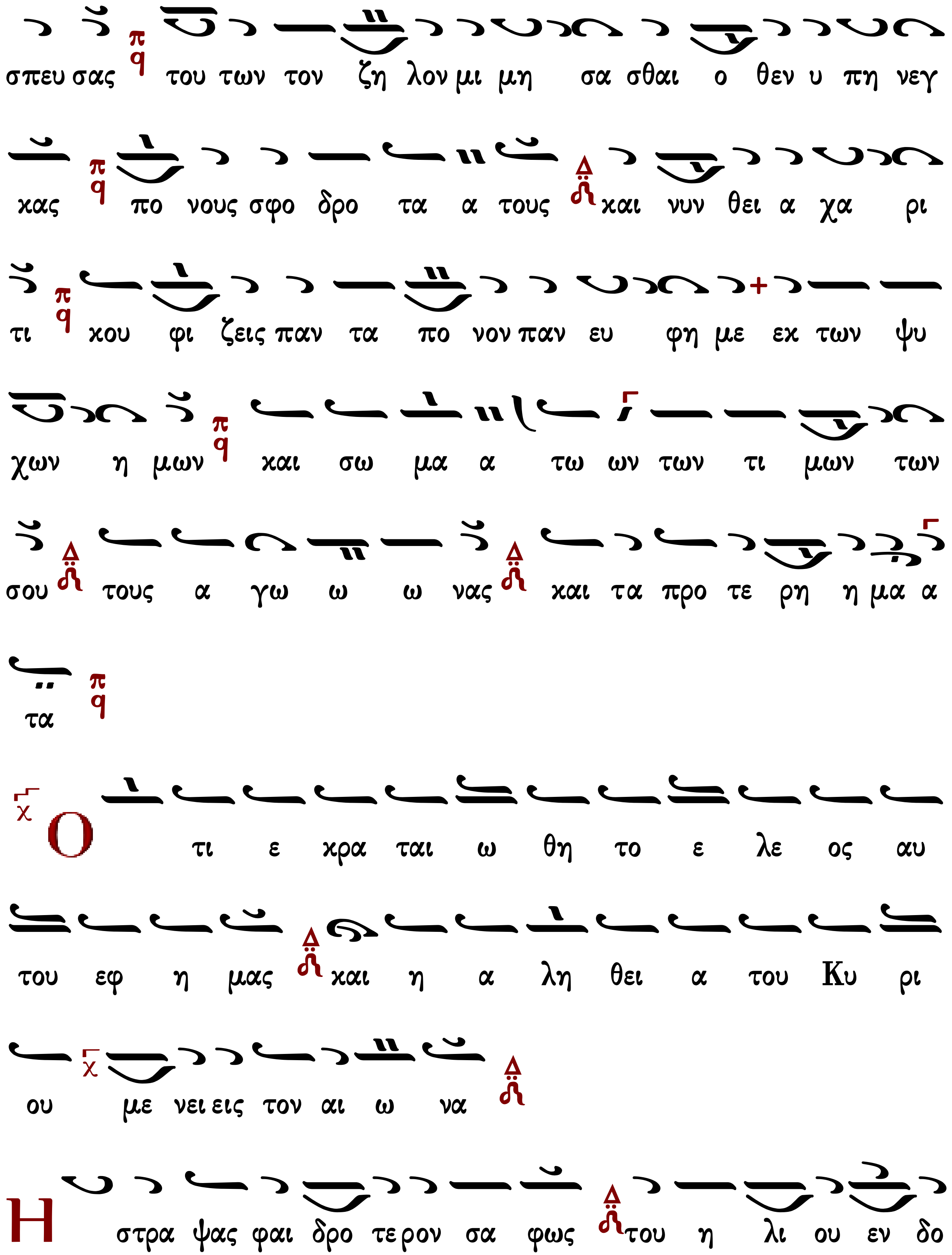
σπευ σας του των τον ζη λον μι μη σα σθαι ο θεν υ πη νεγ
κας πο νους σφο δρο τα α τους και νυν θει α χα ρι
τι κου φι ζεις παν τα πο νον παν ευ φη με εκ των ψυ
χων η μων και σω μα α τω ων των τι μων των
σου τους α γω ω ω νας και τα προ τε ρη η μα α
τα
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι
ου με νει εις τον αι ω να
Η στρα ψας φαι δρο τε ρον σα φως του η λι ου εν δο

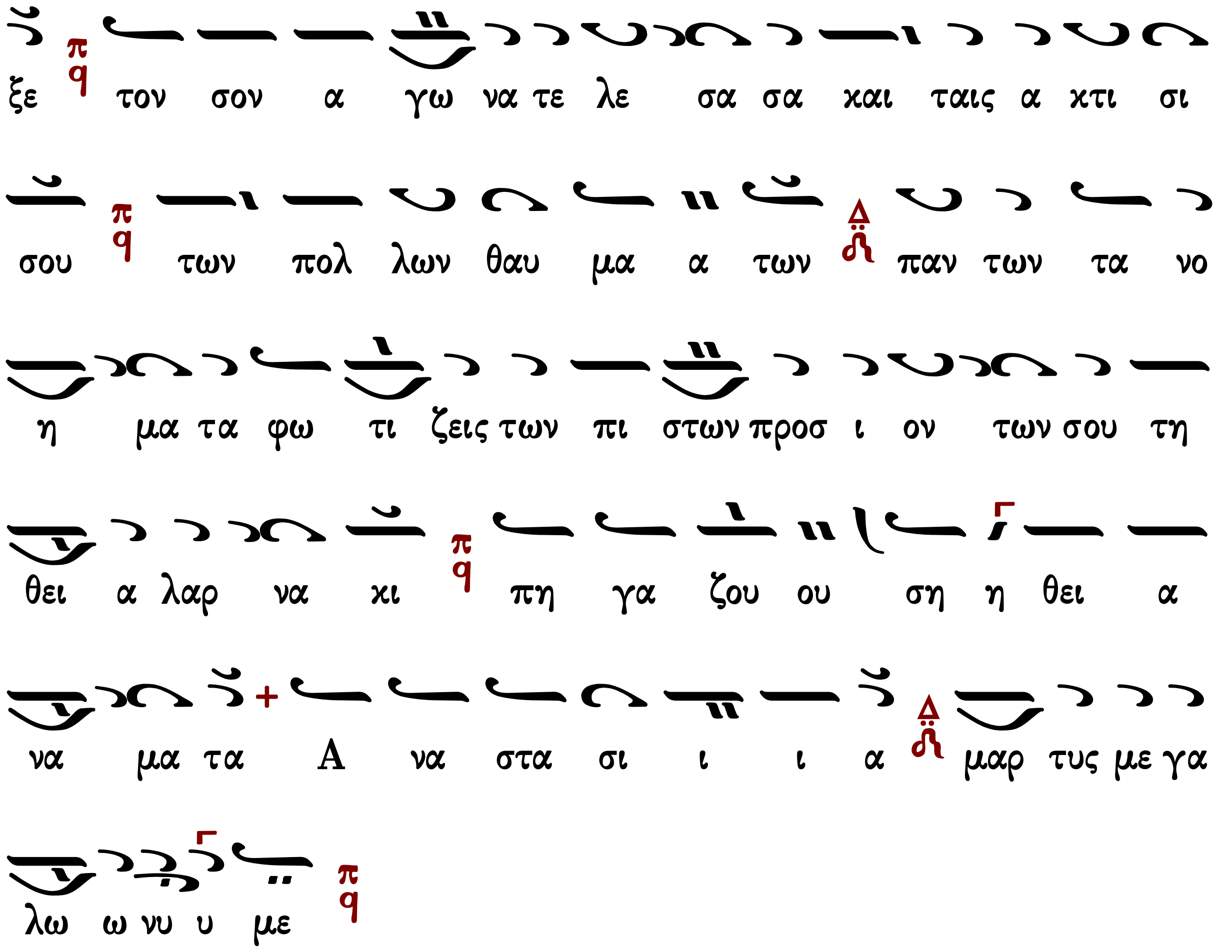

Δοξαστικὸν τῆς Ἁγίας

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Στέφανος Λαμπαδάριος
Μηνολόγιον 1883
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.287/290*

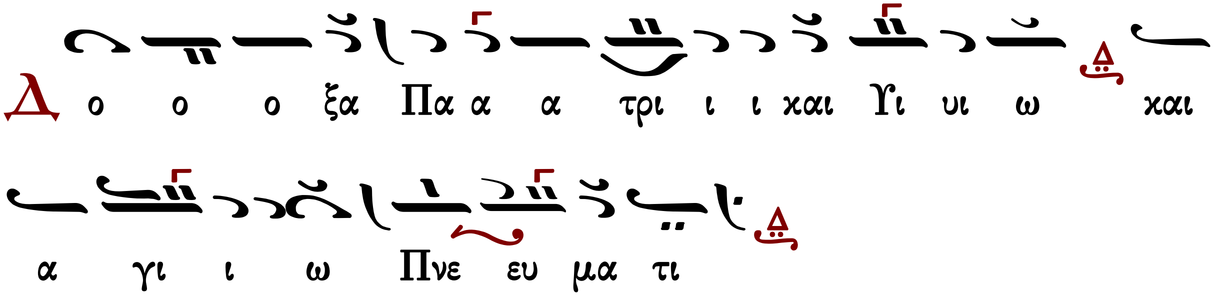

Της α να στα σε ως ει λη φας το δω ω ω ω ρη η

η η μα Α να στα σι ι α παν ε ε ευ φη

με α θλη φο ρου ου ου σα α ε ε εν τω ω

ω στα α δι ι ι ω δαι μο νων γαρ ε ξη φα α

νι ι σας πλη η θυ υ υ υν και πον τω πα ρε ε

ε ε δω ω ω ω κας α θλη φο ρε μαρ τυς α

ξι ι ο ο θα α αυ μα α α α στε

Θεοτοκίον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.241/2955*

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υἱ υι ω και

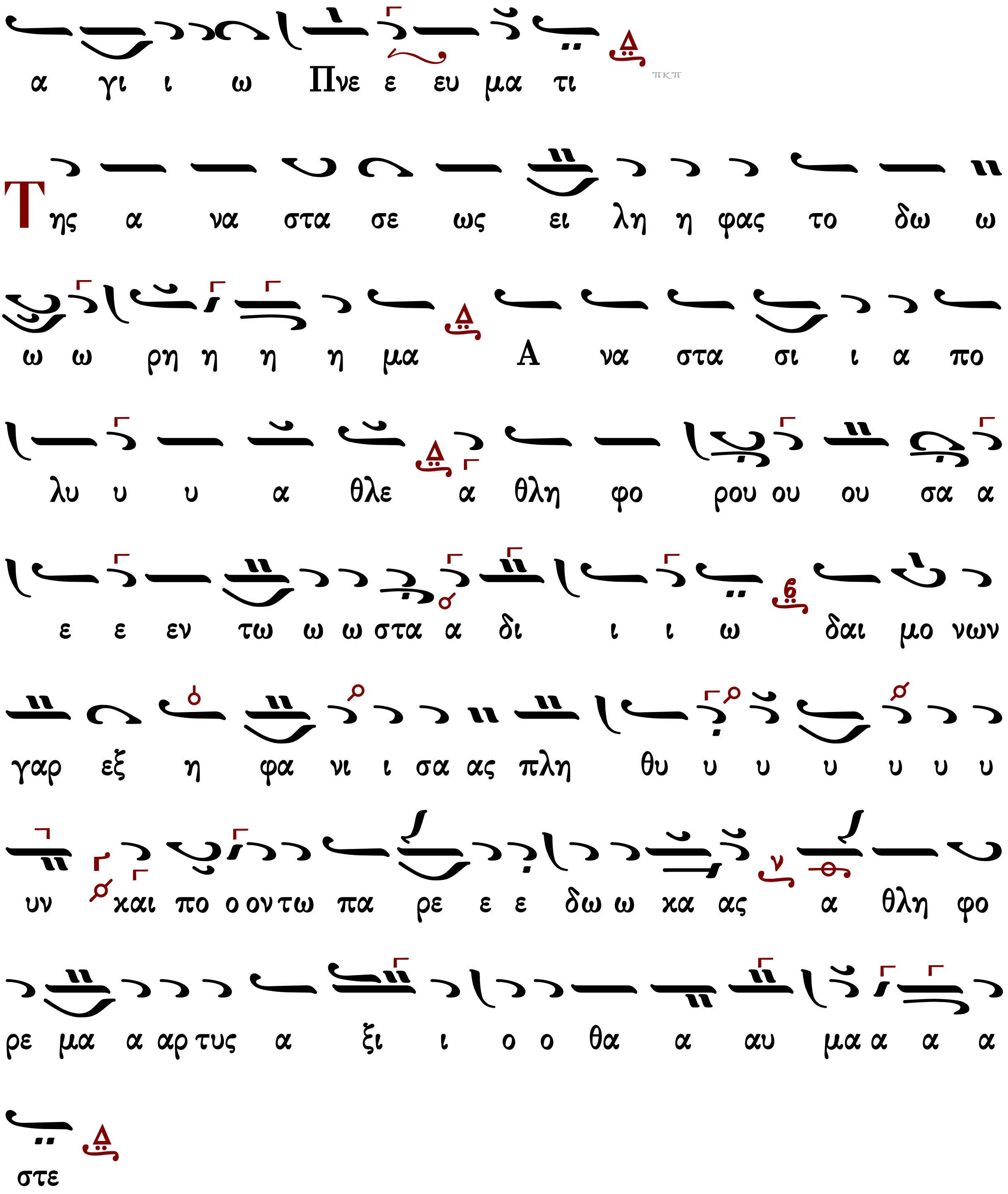

Θεοτοκίον, προεόρτιον

Πέτρου Ἐφεσίου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.80*

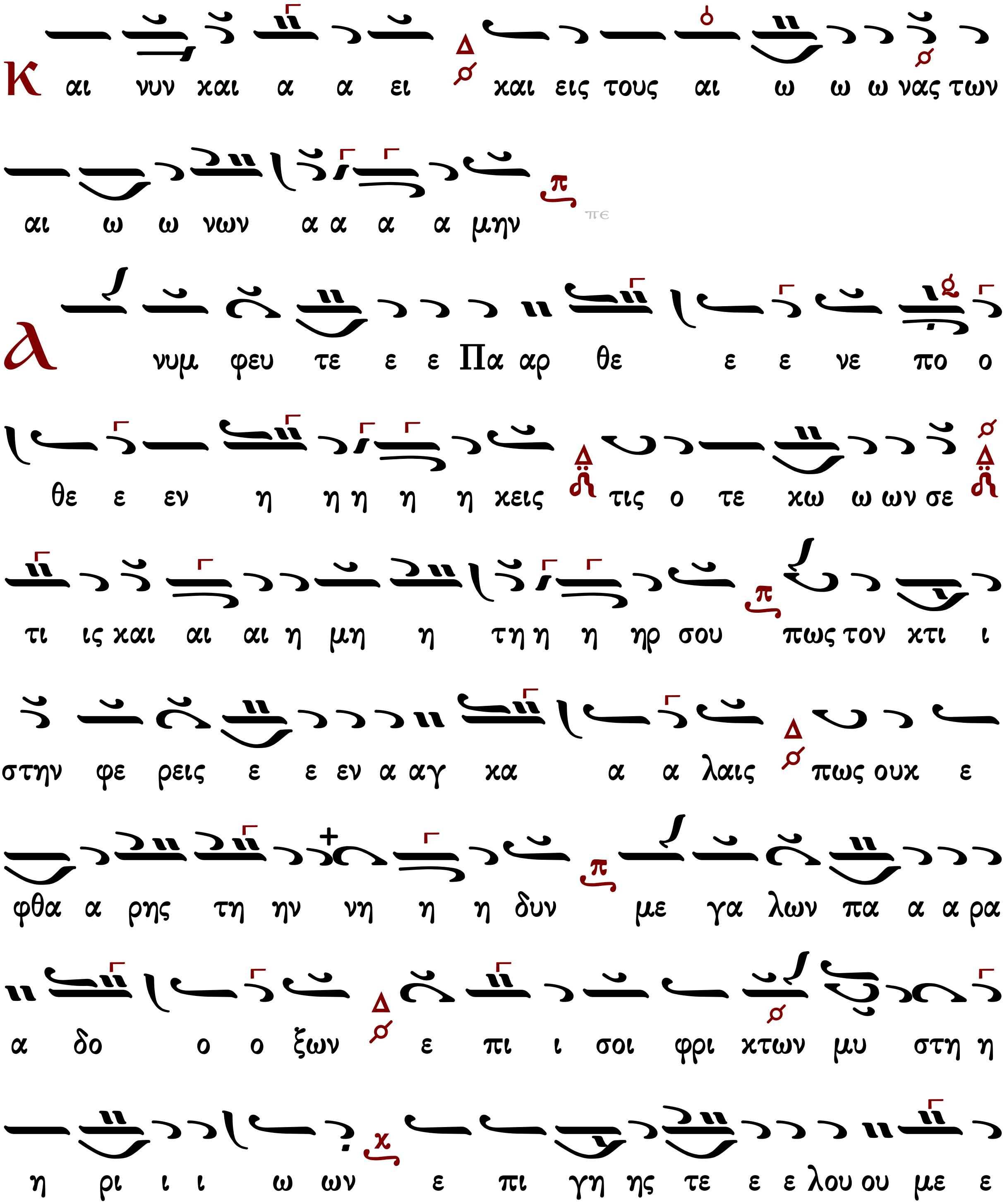

νων ο ο ρω ω μεν Πα αν α γι ι ι ι α και προ
ευ τρε πι ι ζο ο ο μεν ε πα ξι ο ο ον
σοι οι χρε ε ε ος εκ της γη ης το σπη η η η
η η λαι ο ο ον και ου ρα νο ο ον αι αι του
ου ου μεν πα ρα α σχει ει ειν το ον α στε ε ε ε
ρα και μα γοι δε προ ο ε ερ χο ο ο ον ται
α πο ο α να το λω ων τη ης γης εις
δυ υ σμας θε α α α α σα α α α σθαι την βρο
των σω ω ω τη η ρι ι ι αν ως βρε φος γα αλου
χου ου ου με ε ε ε νον νο ο ο ο ον

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ/π Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.251*

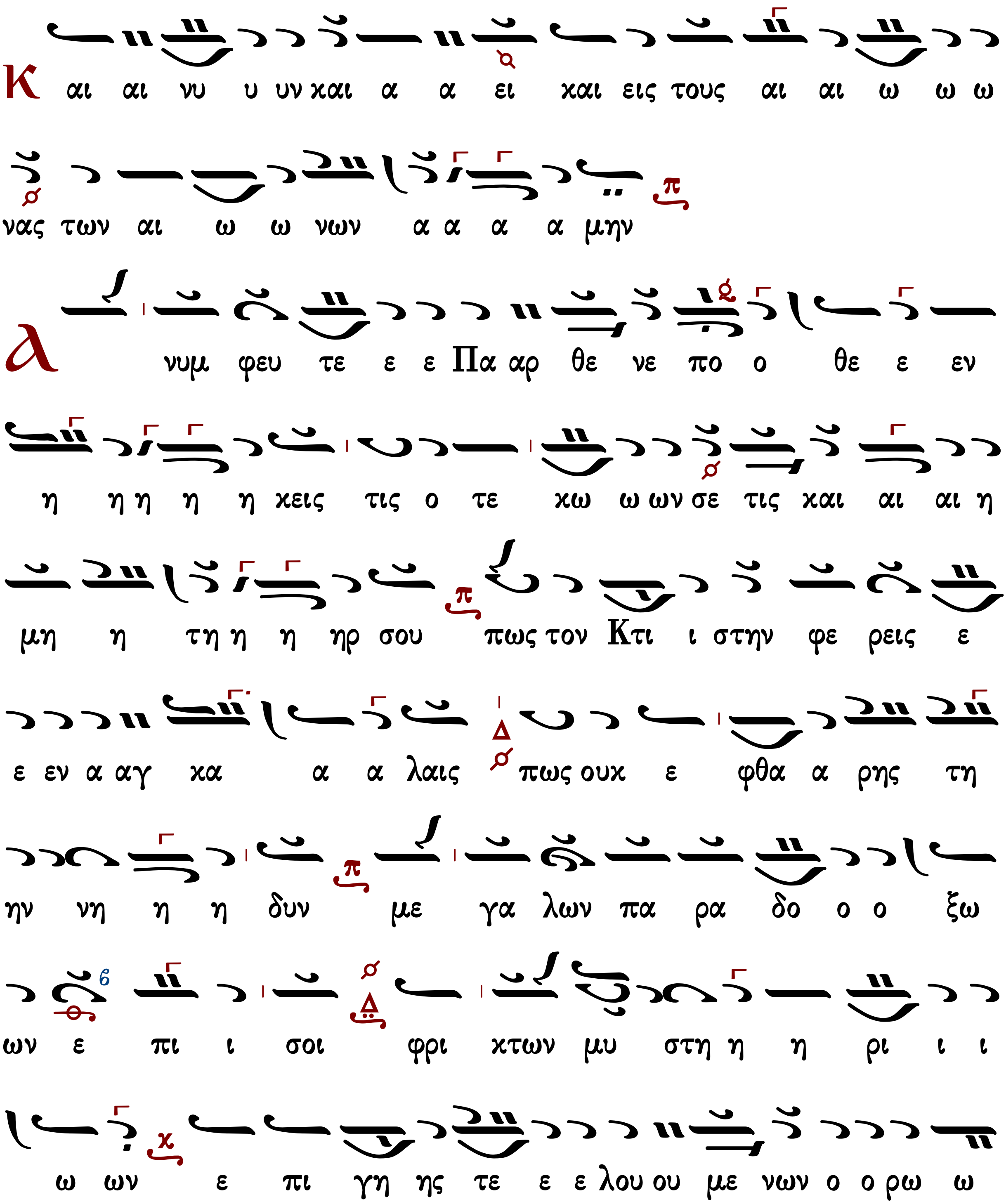

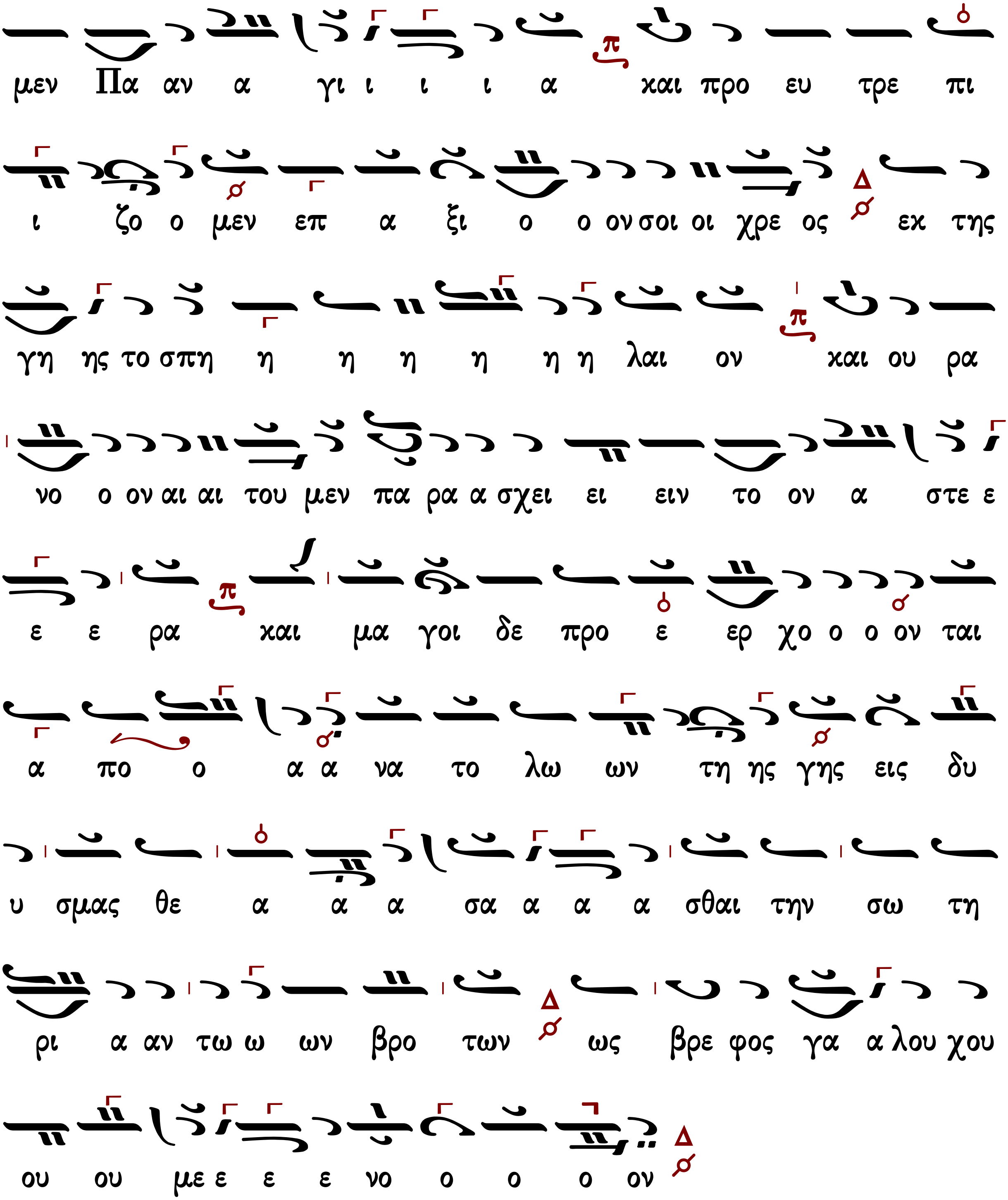
μεν Πα αν α γι ι ι ι α και προ ευ τρε πι
ι ζο ο μεν επ α ξι ο ο ον σοι οι χρε ος εκ της
γη ης το σπη η η η η η η λαι ον και ου ρα
νο ο ον αι αι του μεν πα ρα α σχει ει ειν το ον α στε ε
ε ε ρα και μα γοι δε προ ε ερ χο ο ο ον ται
α πο ο α α να το λω ων τη ης γης εις δυ
υ σμας θε α α α σα α α α σθαι την σω τη
ρι α αν τω ω ων βρο των ως βρε φος γα α λου χου
ου ου με ε ε ε νο ο ο ο ον

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ/π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.290*

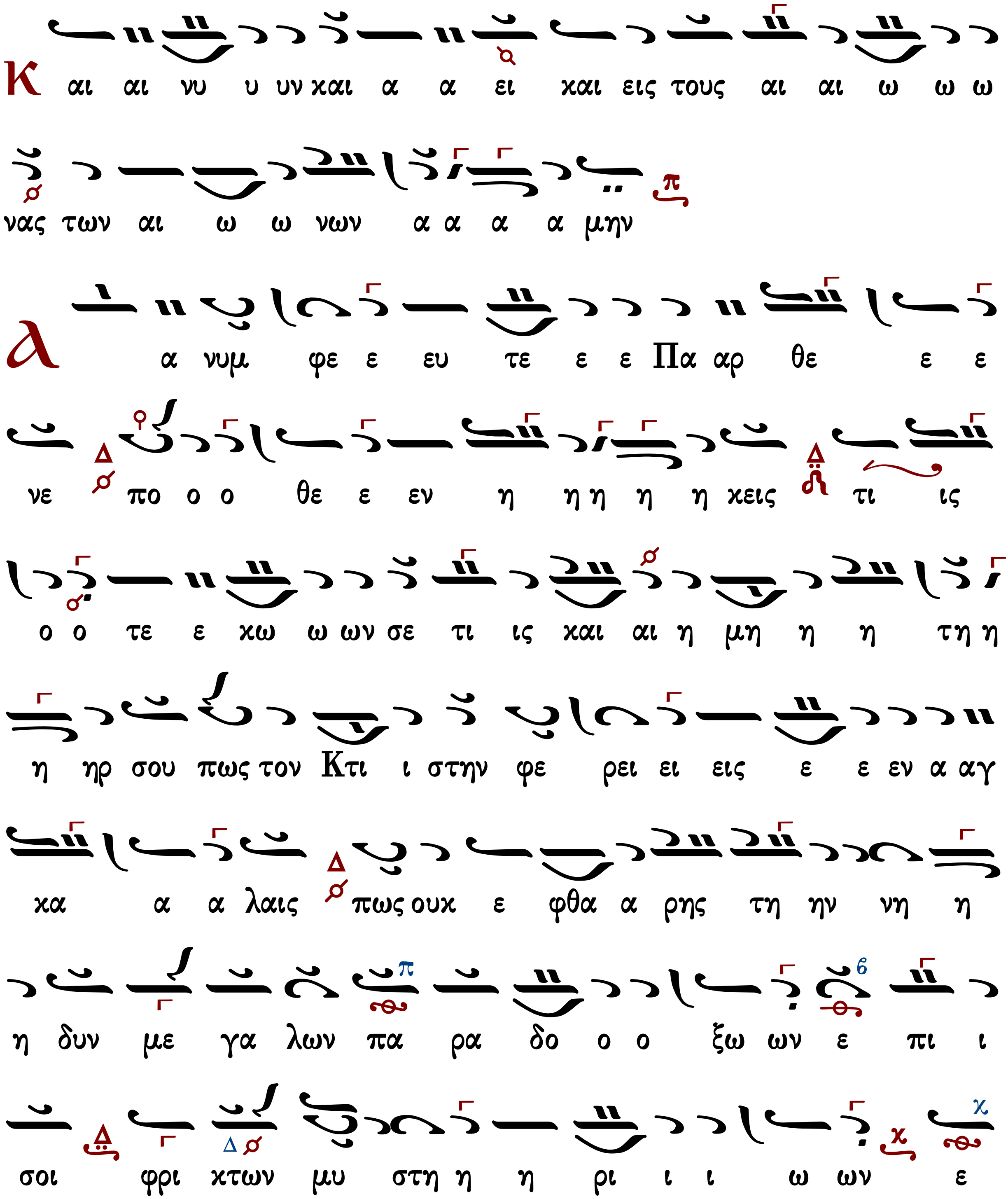

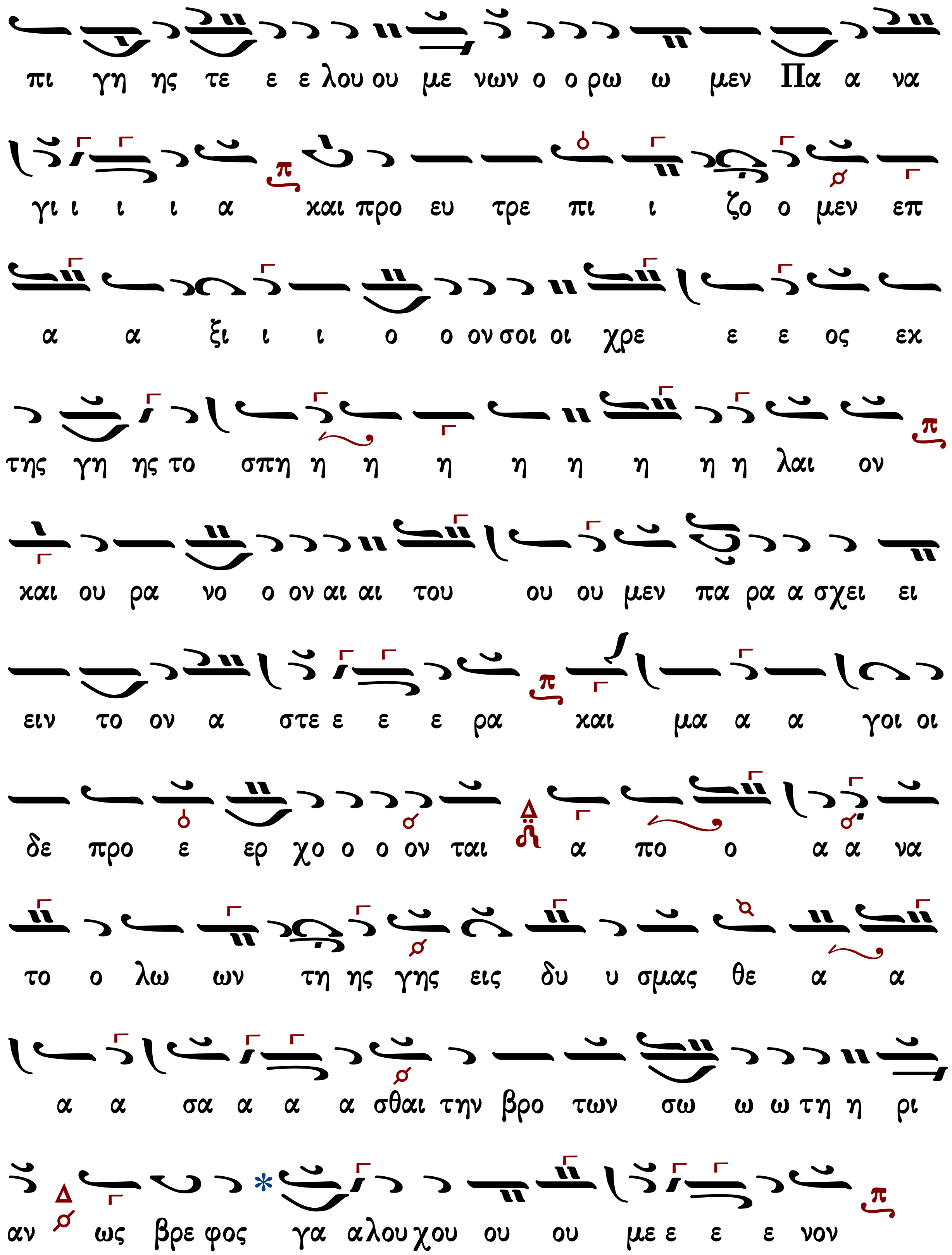
πι γη ης τε ε ε λου ου με νων ο ο ρω ω μεν Πα α να
γι ι ι ι α και προ ευ τρε πι ι ζο ο μεν επ
α α ξι ι ι ο ο ον σοι οι χρε ε ε ος εχ
της γη ης το σπη η η η η η η η η λαι ον
και ου ρα νο ο ον αι αι του ου ου μεν πα ρα α σχει ει
ειν το ον α στε ε ε ε ρα και μα α α γοι οι
δε προ ε ερ χο ο ο ον ται α πο ο α α να
το ο λω ων τη ης γης εις δυ υ σμας θε α α
α α σα α α α σθαι την βρο των σω ω ω τη η ρι
αν ως βρε φος γα αλου χου ου ου με ε ε ε νον

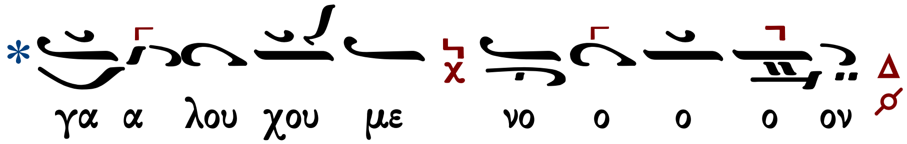

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τὶς ὁ τεκών σε; τὶς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν, μεγάλων παραδόξων ἐπί σε φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, [τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν/τὴν βροτῶν σωτηρίαν], [ὡς βρέφος γαλουχούμενον/ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον].

Θεοτοκίον προεόρτιον — Ἦχος λ̣ Πα — Πέτρου Φιλανθίδου, Αθωνιάς Α 1906 σ.153*

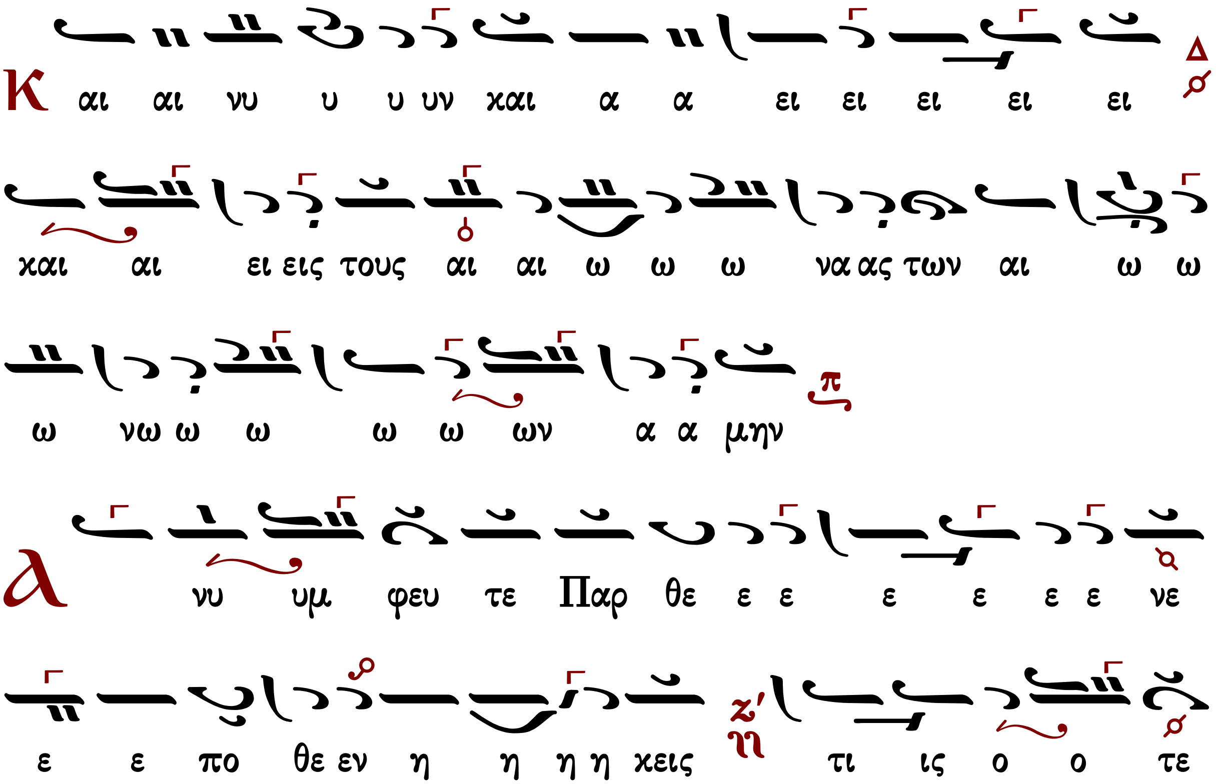

χω ω ω ω ω ω ων σε τι ις και αι αι αι η
η η η η μη η η τη η η η μη η η
τη ηρ σου πως το ον κτι ι ι ι στην φε ρει ει
εις ε ε εν α αγ κα α α λαι αι αι αι αι αι αι αις
πως ου ουκ ε φθα α α α α ρη η η ης τη ην
νη δυ υ υ υν με γα α λω ων πα α ρα
α δο ο ο ο ο ο ο ξω ων ε ε ε ε πι ι ι
ι ι ι ι ι σε ε ε ε ε φρι ι ι ι ι
κτων μυ υ στη η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ων
ε πι γη η η η η η η η ιη η η ης τε ε λου

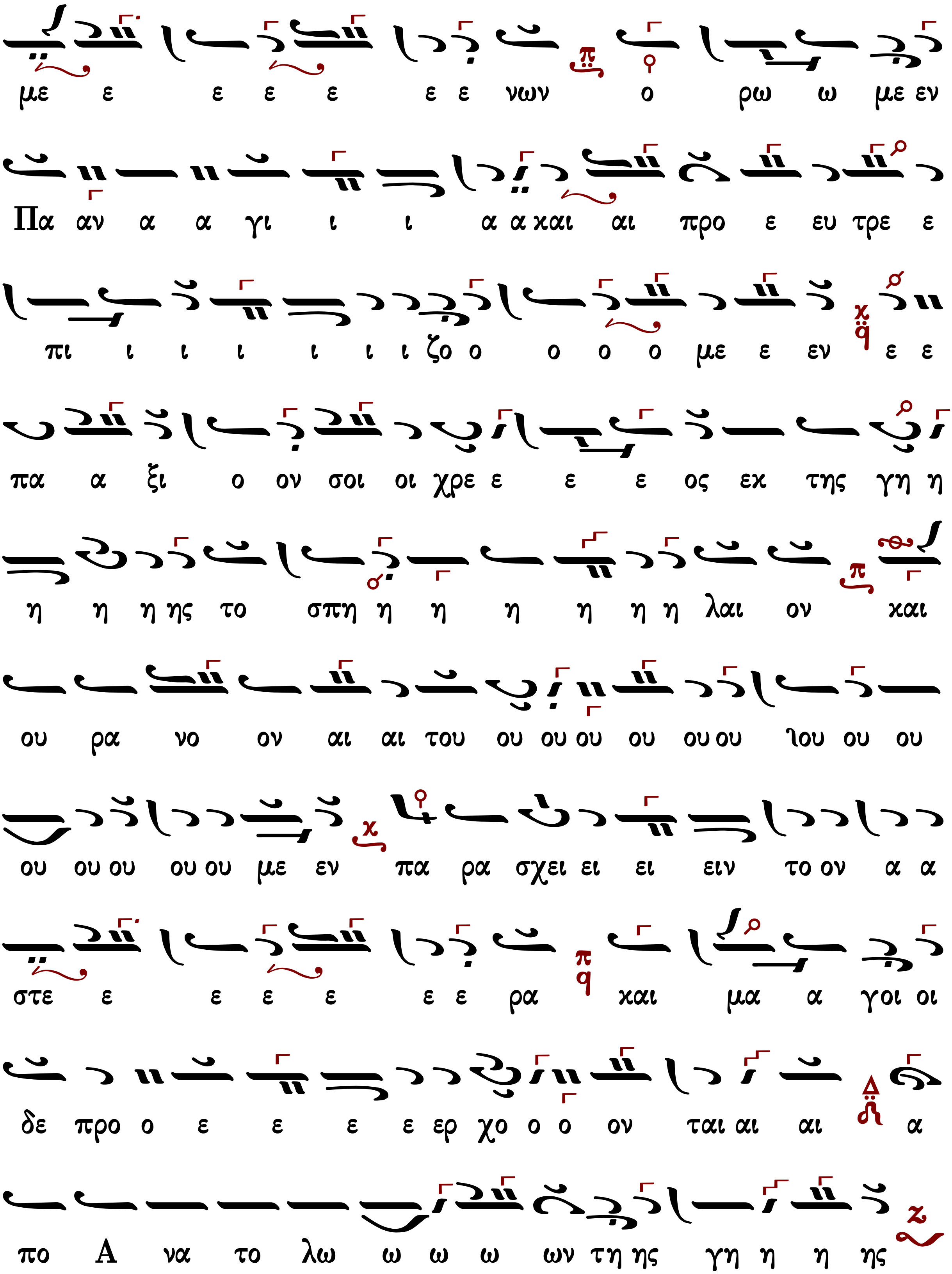
με ε ε ε ε ε ε νων ο ρω ω με εν
Πα αν α α γι ι ι α α και αι προ ε ευ τρε ε
πι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο με ε εν ε ε
πα α ξι ο ον σοι οι χρε ε ε ε ος εκ της γη η
η η η ης το σπη η η η η η η λαι ον και
ου ρα νο ον αι αι του ου ου ου ου ου ου 'λου ου ου
ου ου ου ου ου με εν πα ρα σχει ει ει ειν το ον α α
στε ε ε ε ε ε ε ρα και μα α γοι οι
δε προ ο ε ε ε ε ερ χο ο ο ον ται αι αι α
πο Α να το λω ω ω ω ων τη ης γη η η ης

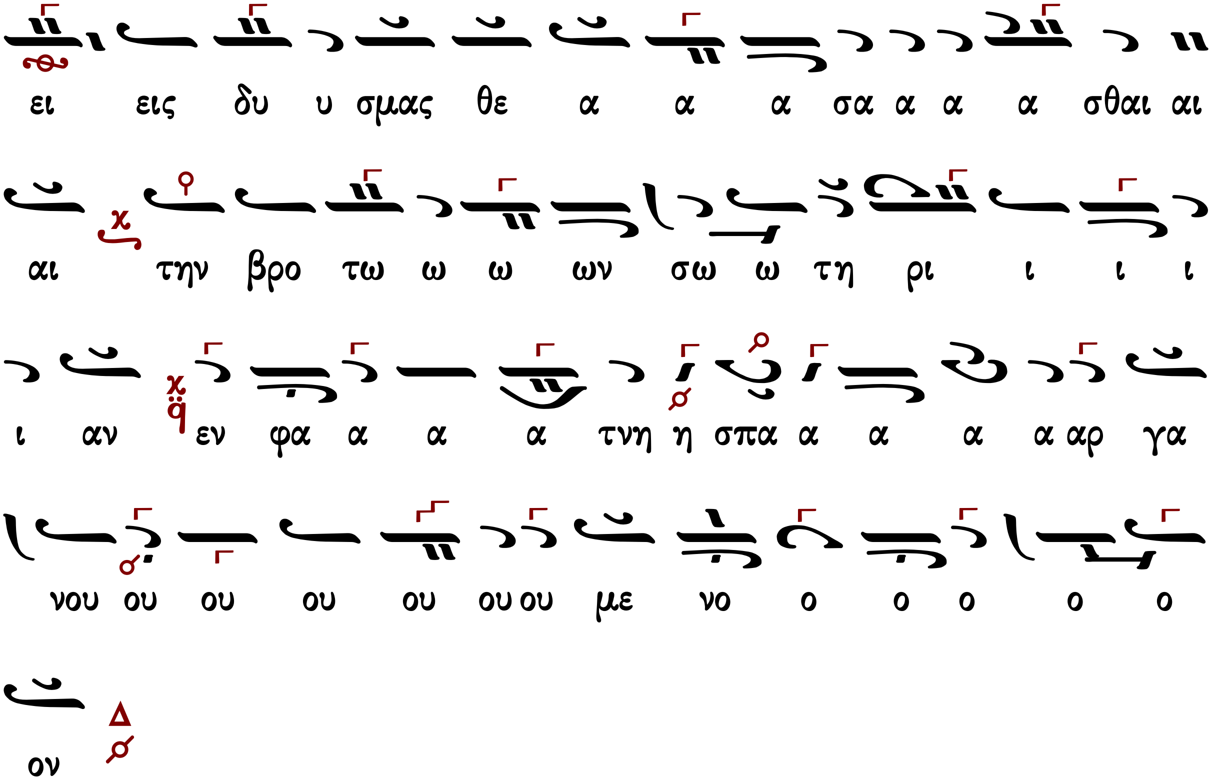

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ/π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.282*

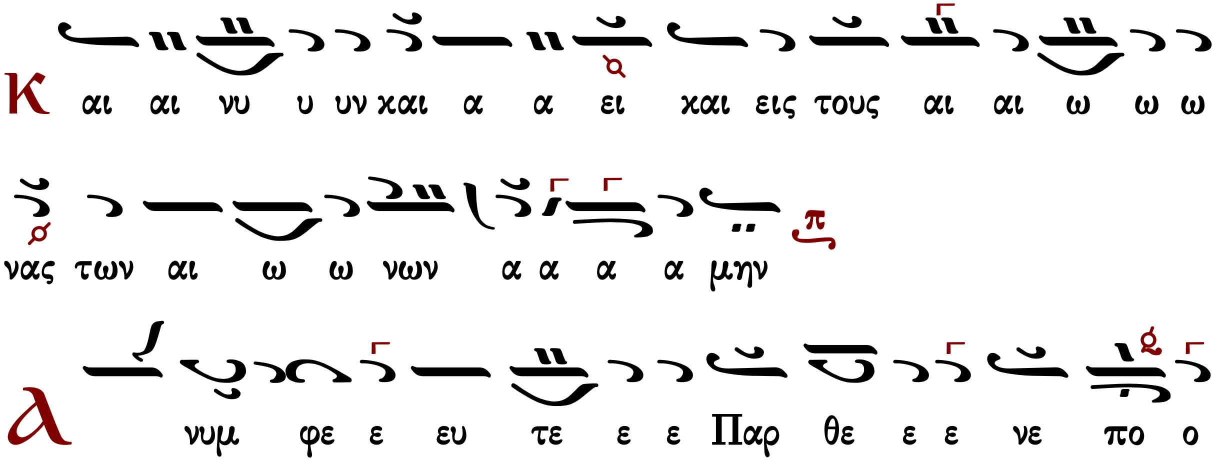

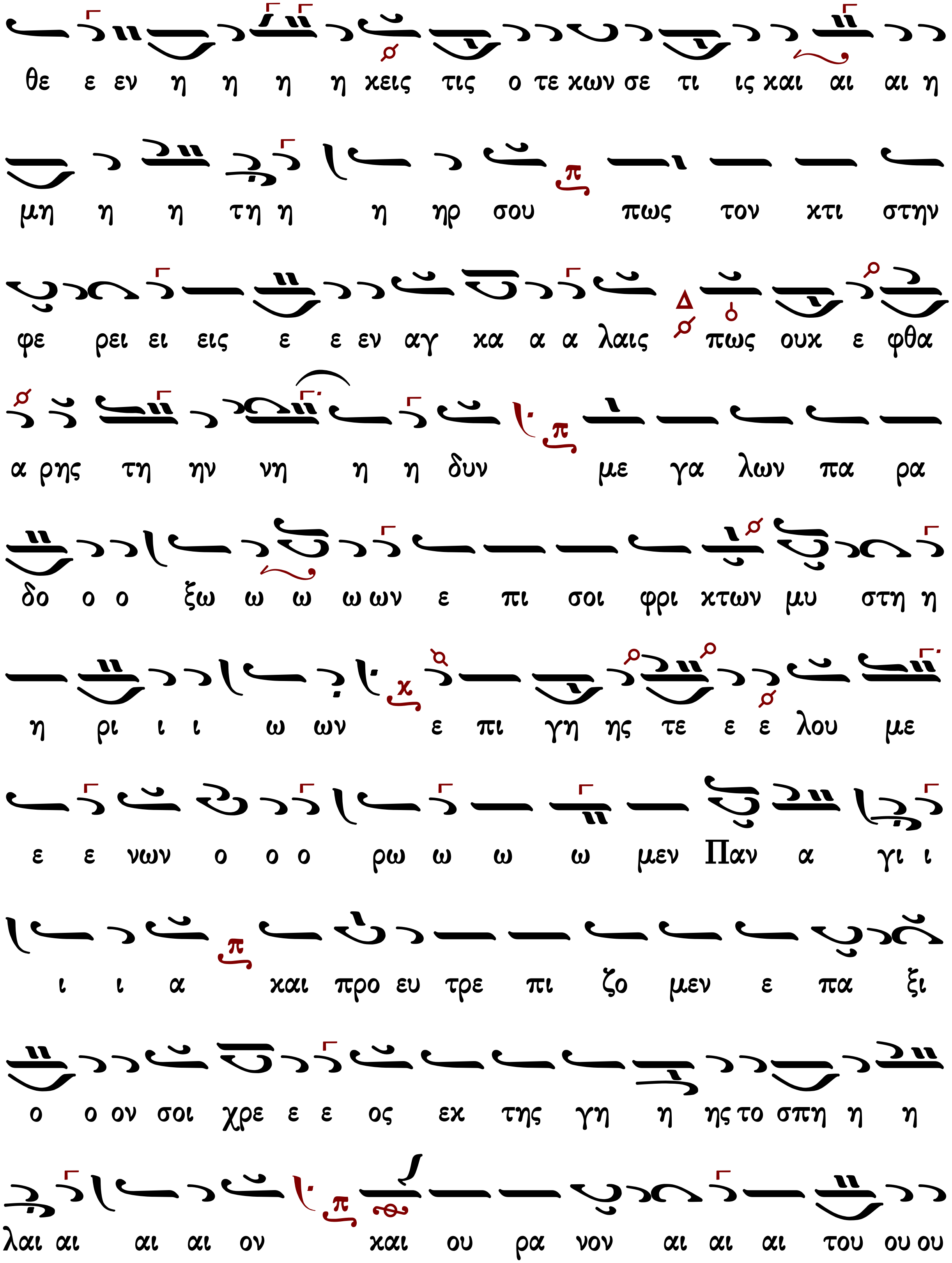
θε ε εν η η η η κεις τις ο τε κων σε τι ις και αι αι η
μη η η τη η η ηρ σου πως τον κτι στην
φε ρει ει εις ε ε εν αγ κα α α λαις πως ουκ ε φθα
α ρης τη ην νη η η δυν με γα λων πα ρα
δο ο ο ξω ω ω ω ων ε πι σοι φρι κτων μυ στη η
η ρι ι ι ω ων ε πι γη ης τε ε ε λου με
ε ε νων ο ο ο ρω ω ω ω μεν Παν α γι ι
ι ι α και προ ευ τρε πι ζο μεν ε πα ξι
ο ο ον σοι χρε ε ε ος εκ της γη η ης το σπη η η
λαι αι αι αι ον και ου ρα νον αι αι αι του ου ου

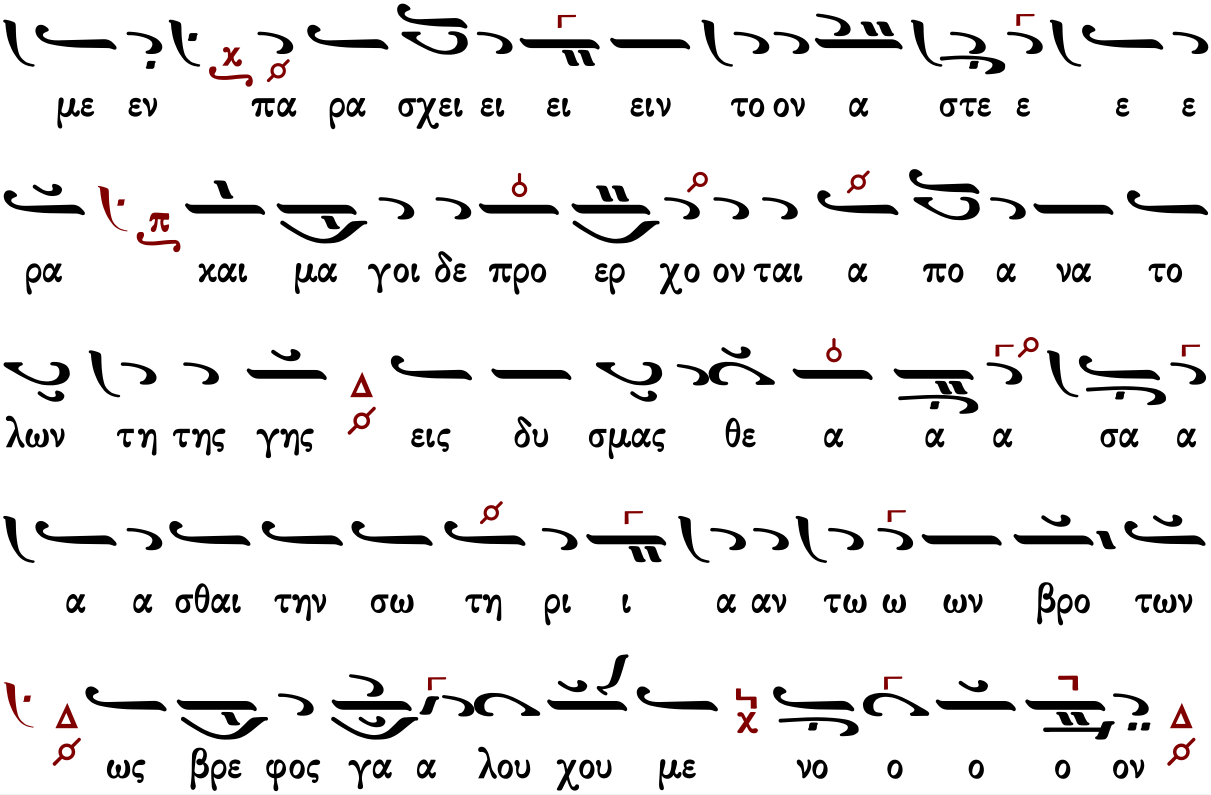

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ̣π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.71/2795*

νε πο ο θε ε εν η η η η η κεις τις ο τε
κω ω ων σε τις και αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως
το ον κτι ι στην φε ρει ει εις ε ε εν α αγ κα α α
λαις πως ουκ ε φθα α ρης τη ην νη η η δυν με
γα α λω ων πα ρα δο ο ο ξω ων ε πι ι σοι οι
φρι κτων μυ στη η η ρι ι ι ω ων ε πι γης τε
ε λου ου με ε ε νων ο ρω ω ω μεν Πα αν α γι ι ι
ι α και προ ευ τρε πι ι ζο ο μεν ε πα ξι
ο ο ον τι ι χρε ε ε ος ε πι γη ης το σπη η
η η η λαι ον και ου ρα νον αι αι του ου ου

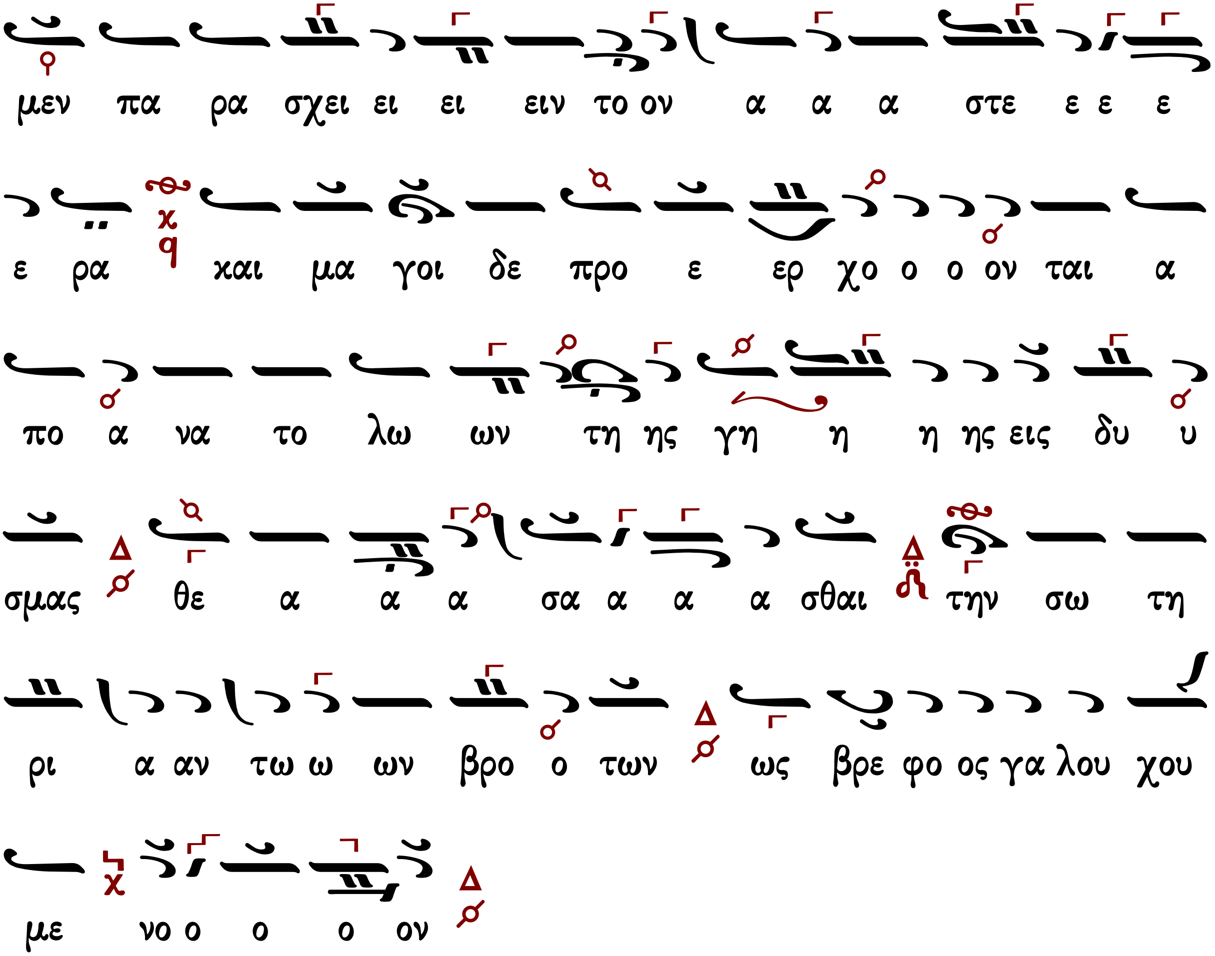

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εἴσοδος Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

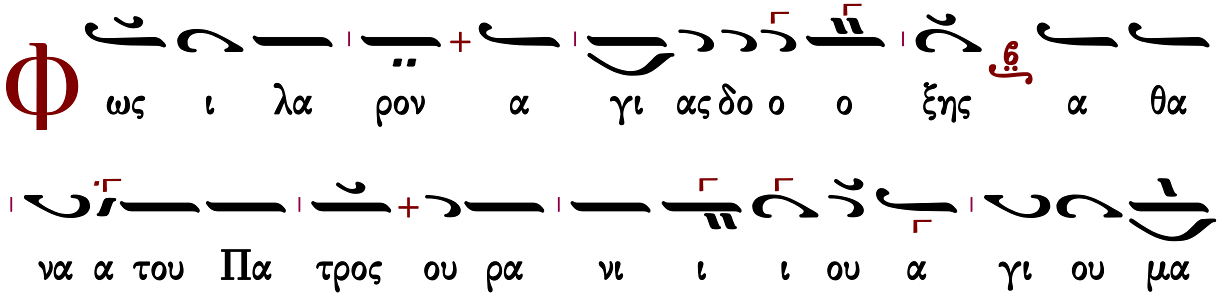

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προεόρτια

Ἦχος Δι

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.241/1372*

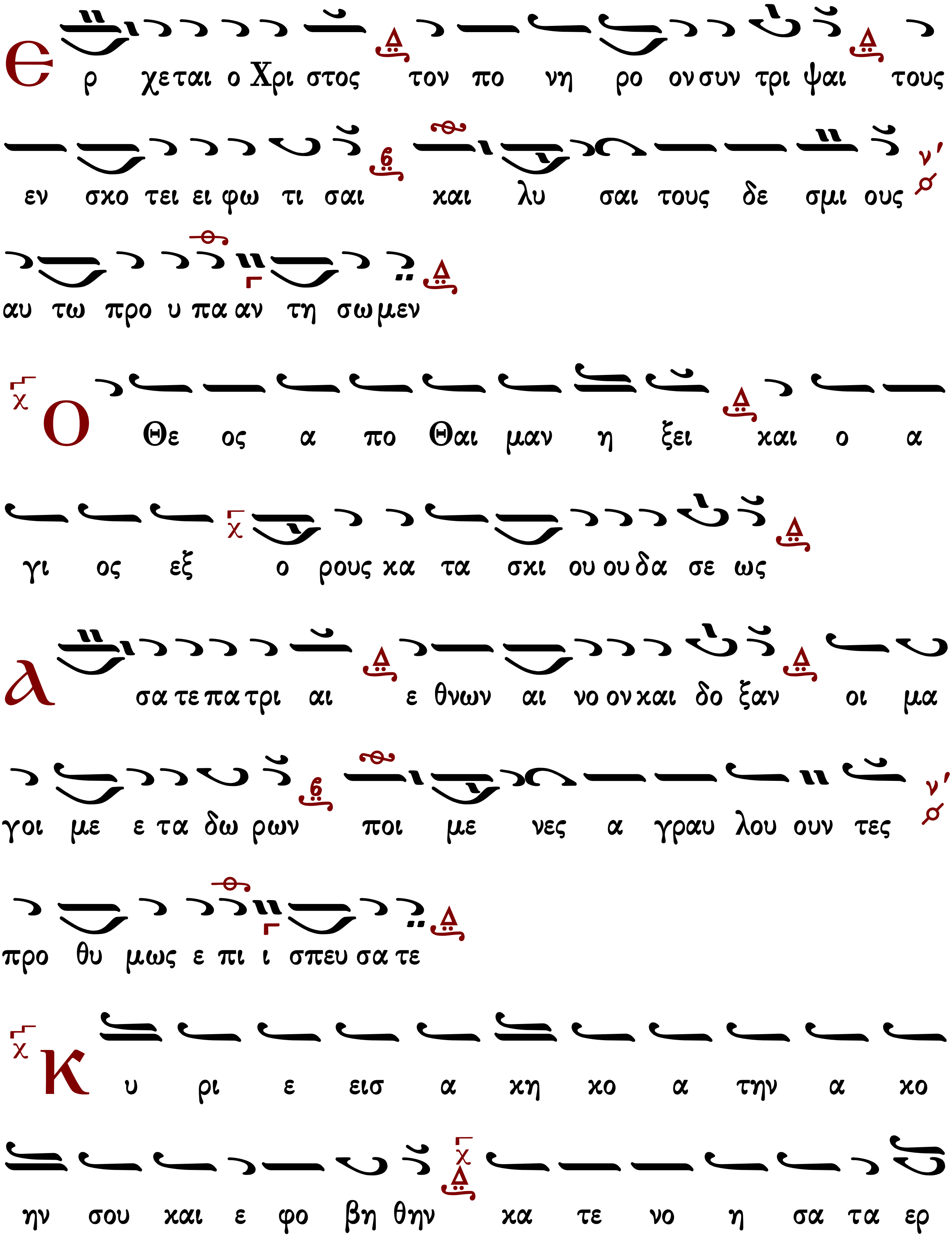
Ε ρ χεται ο Χρι στος τον πο νη ρο ον συν τρι ψαι τους
εν σκο τει ει φω τι σαι και λυ σαι τους δε σμι ους
αυ τω προ υ πα αν τη σω μεν
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου ου δα σε ως
λ σα τε πα τρι αι ε θνων αι νο ον και δο ξαν οι μα
γοι με ε τα δω ρων ποι με νες α γραυ λου ουν τες
προ θυ μως ε πι ι σπευ σα τε
Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο
ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ερ

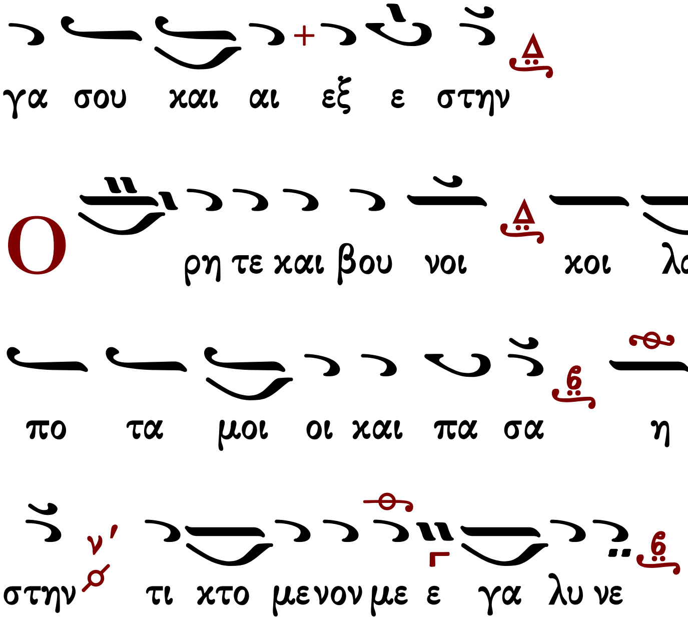

Δοξαστικὸν, τῆς Ἁγίας

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.287/290*

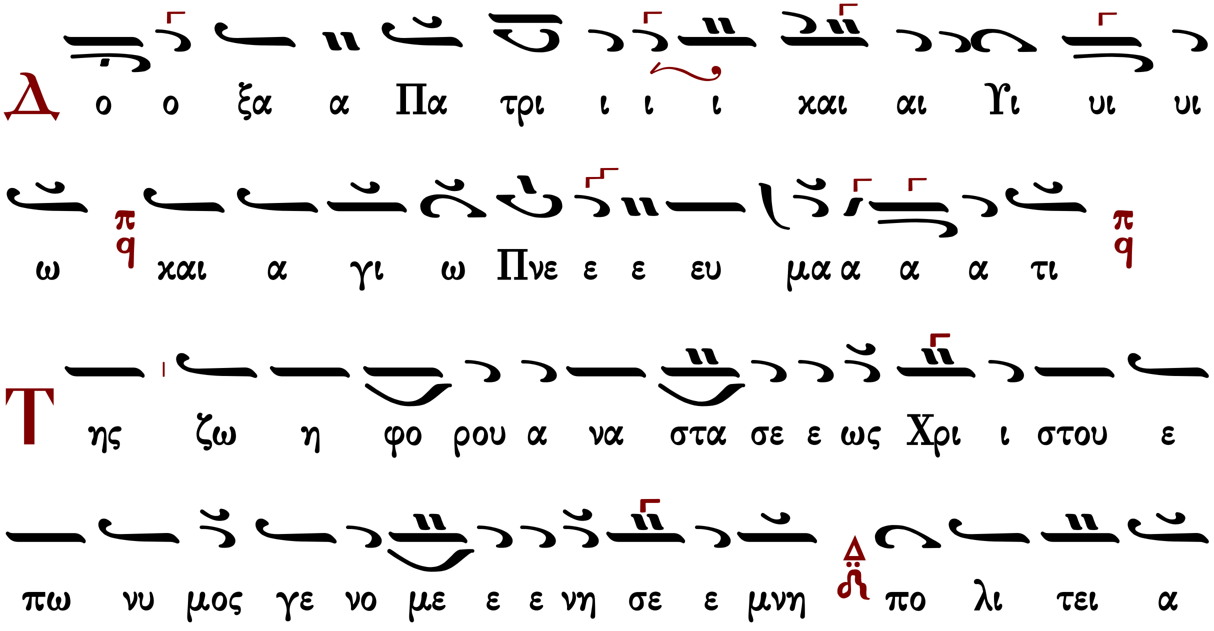

τη η κλη η η σει προ οσ φο ρως εξ η η κο ο λου ου ου
θη η η η σας και την φυ σιν νευ ρω σα α σα αρ
ρε νω θει σα τε τω φρο νη μα α τι α λουρ γι
δα ε ε εξ υ φα α νας τη πορ φυ ρι ι δι τω ων
αι αι μα α α τωω ω ων σου και βα σι λι ι κον
ωσ περ σκηπ τρον τον Σταυ ρο ον κα τε ε ε ε χου ου
ου ου σα τω Θε ω και Σω τη η η η ρι συμ
βα σι ι λε ε ευ εις Α να στα σι ι α πα αμ μα
α κα α α ρι ι ι ι στε αυ τον ι ι κε τε ευ
ε και η μας ελ λα αμ φθη η η ναι τη αι αι γλη της θει

α ας δο ξης α αυ του ου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.242/2956*

Δ ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Της ζω η φο ρου α να στα σε ε ως Χρι ι στου ε

πω ω νυ μος γε νο με ε ε νη σε ε μνη πο λι τει ει

ει α τη κλη σει προσ φο ο ο ρως εξ η κο λου ου θη η η

η σας και την φυ σιν νευ ρω σα α σα αρ ρε νω

θει σα τε τω φρο νη μα α τι α λουρ γι ι δα ε ε

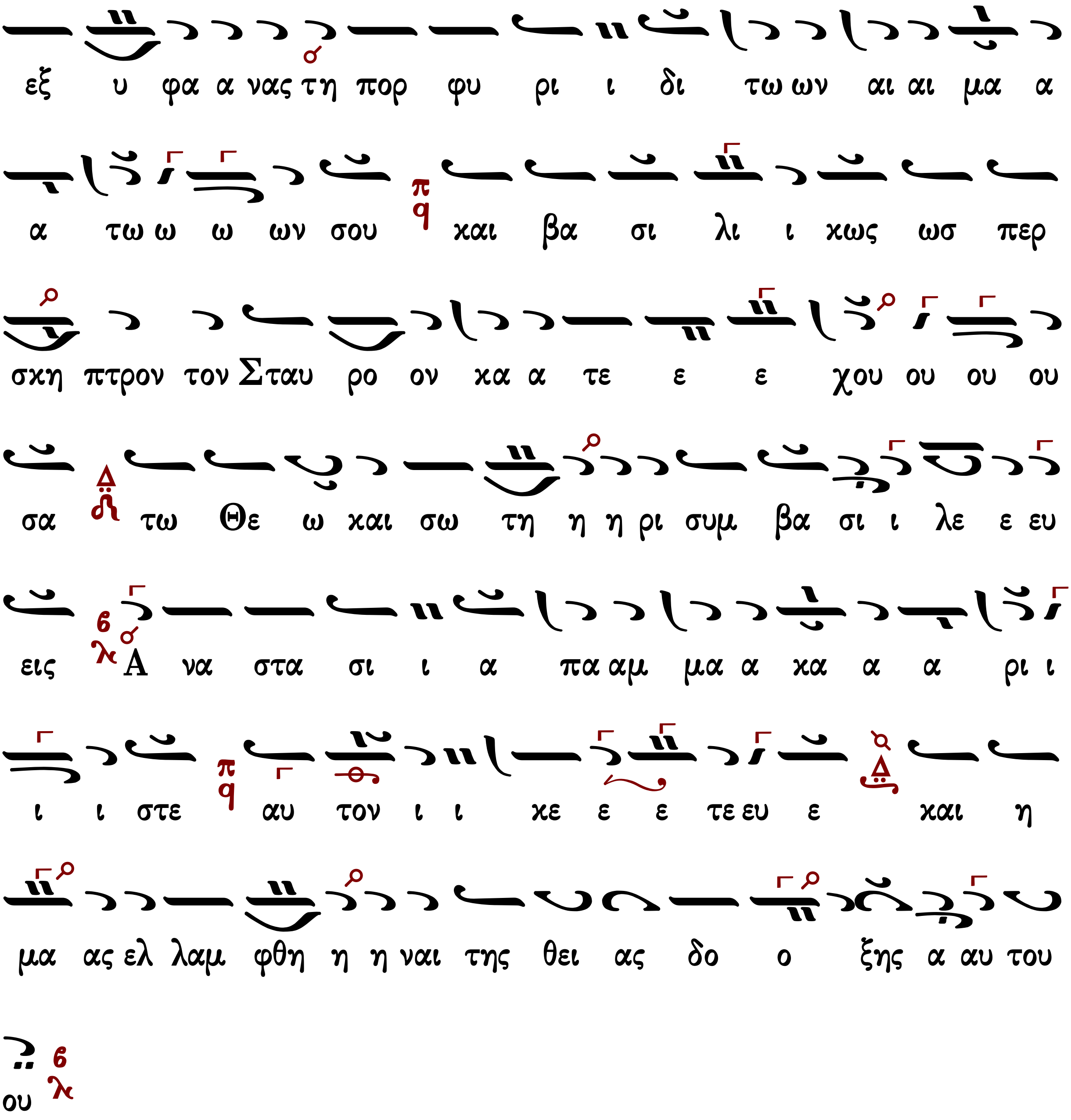

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον, προεόρτιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.221/224*

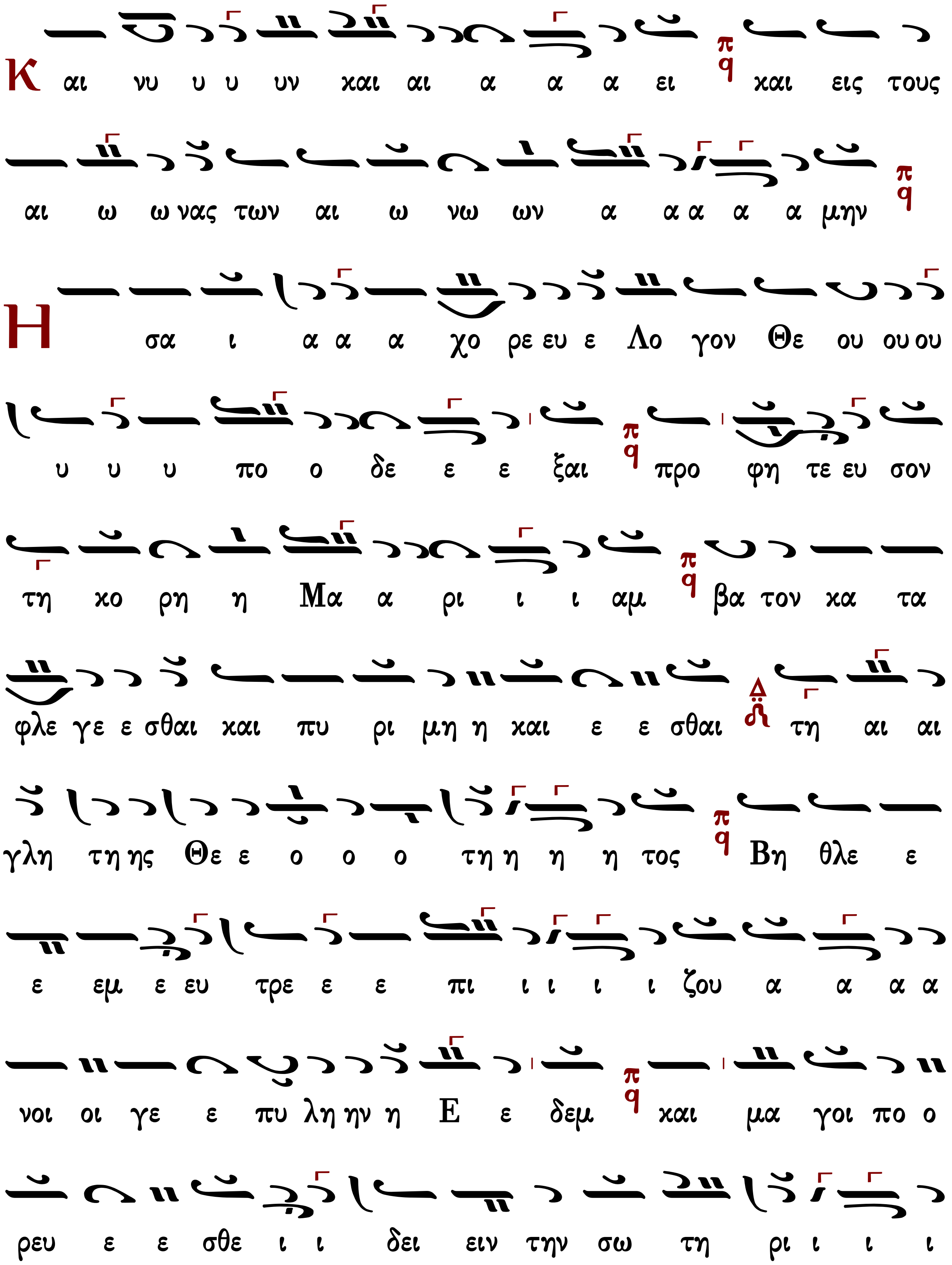
Και νυ υ υ υν και αι α α α ει πα και εις τους
αι ω ω νας των αι ω νω ων α α α α α μην πα
Η σα ι α α α χο ρε ευ ε Λο γον Θε ου ου ου
υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι πα προ φη τε ευ σον
τη κο ρη η Μα α ρι ι ι αμ πα βα τον κα τα
φλε γε ε σθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι Δι τη αι αι
γλη τη ης Θε ε ο ο ο τη η η η τος πα Βη θλε ε
ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι ζου α α α α
νοι οι γε ε πυ λη ην η Ε ε δεμ πα και μα γοι πο ο
ρευ ε ε σθε ι ι δει ειν την σω τη ρι ι ι ι

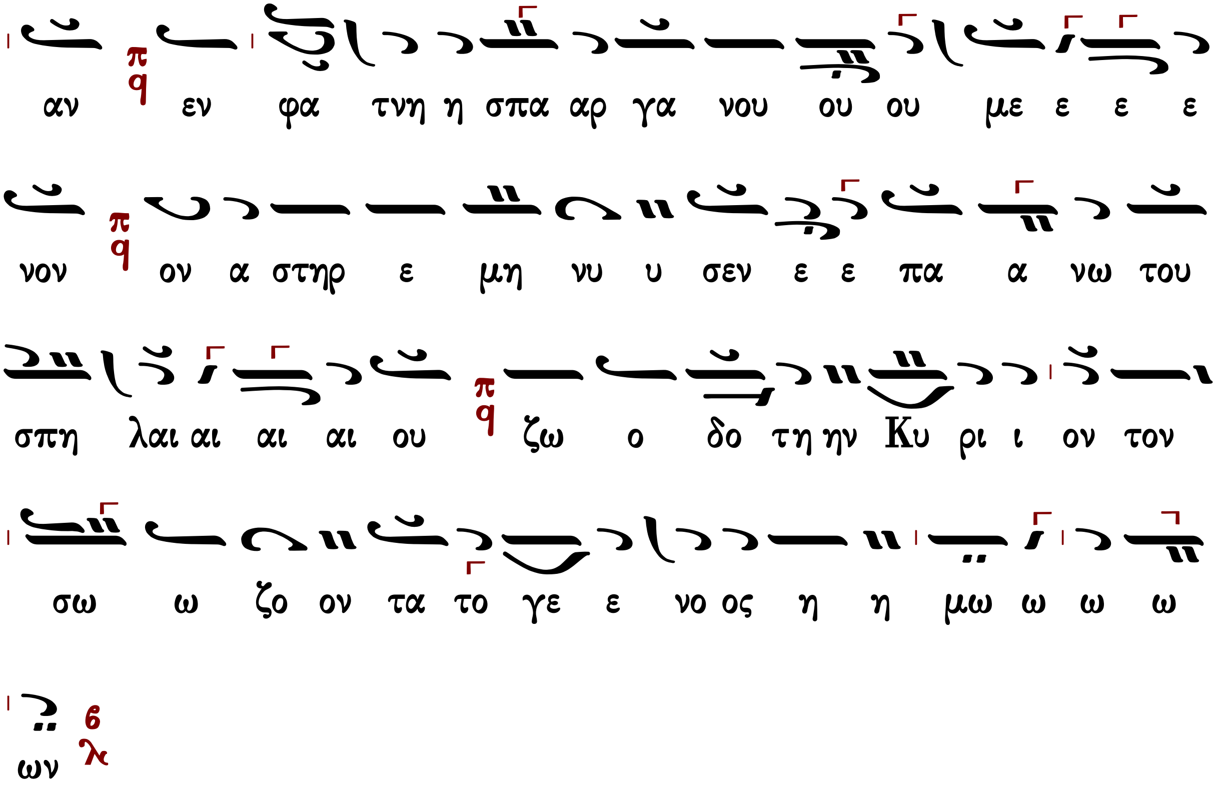

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.242/2956*

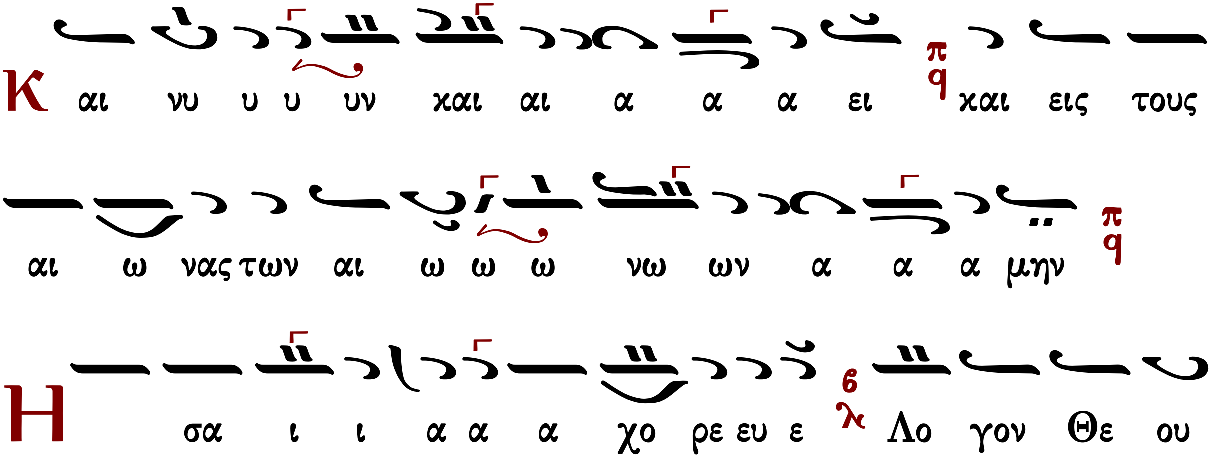

ου ου υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι προ φη τε ευ σον
τη κο ο ρη η Μα ρι ι αμ βα τον κα τα φλε ε ε
γε ε σθαι και πυ ρι ι ι μη η και αι ε ε ε
σθαι τη αι αι γλη τη ης Θε ε ο ο ο τη η η η
τος Βη θλε ε ε εμ ε ε ευ τρε ε ε πι ι ι
ι ι ζου α α α α νοι οι γε ε πυ λη ην η Ε ε
δεμ και μα α γοι πο ο ο ρευ ε ε σθε ι δει ειν την
σω ω τη ρι ι ι ι αν εν φα τνη η σπα αρ γα
νου ου με νο ον ον α στηρ ε μη νυ υ σεν ε πα
α νω του ου σπη λαι αι αι αι ου ζω ο δο τη ην

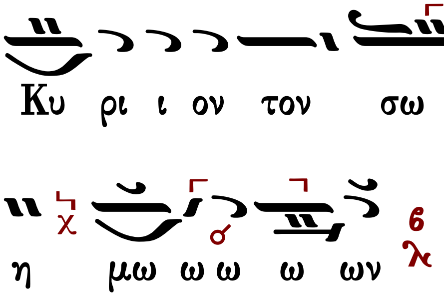

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.307*

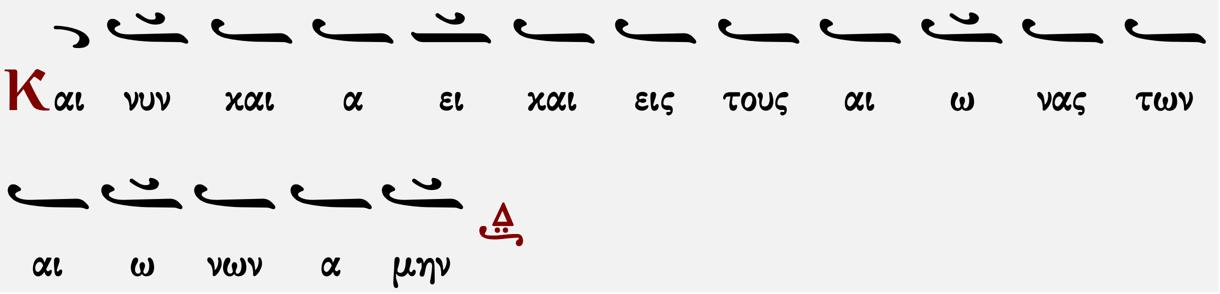

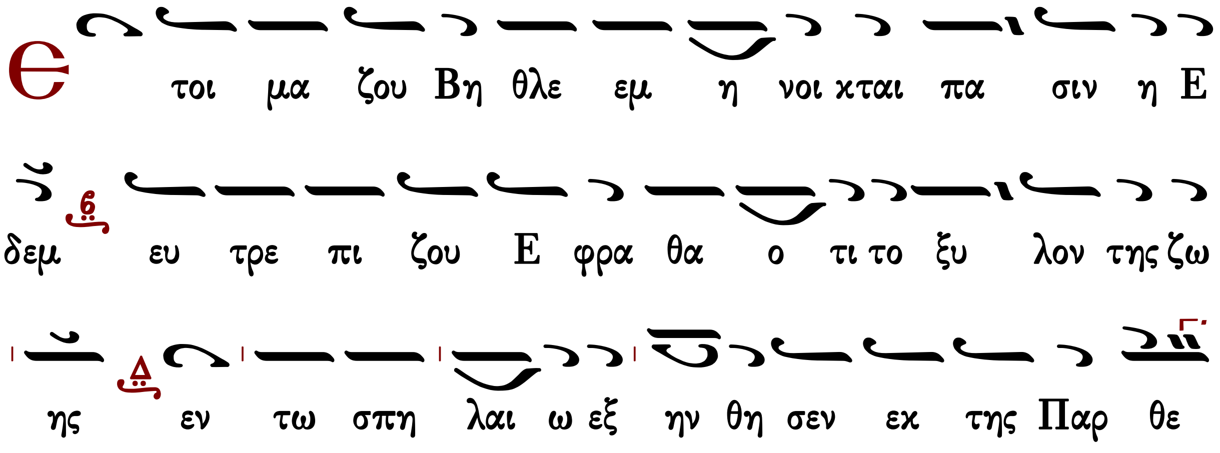

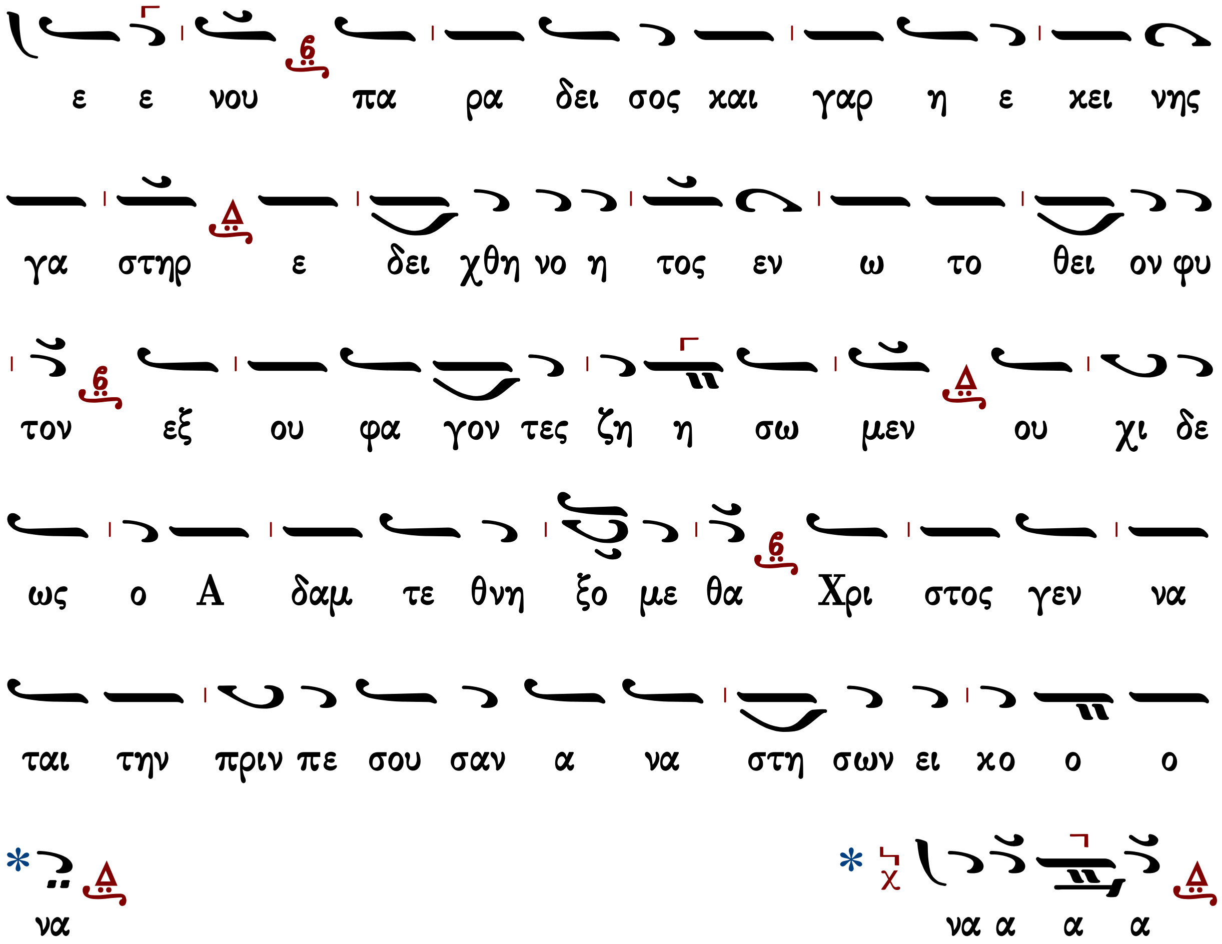

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας		Κάθισμα	Ἀπόλυσις	
Ἑσπέρας	Ὄρθρος		Ἑσπέρας	Ὄρθρος

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίκιον προεόρτιον

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.352#

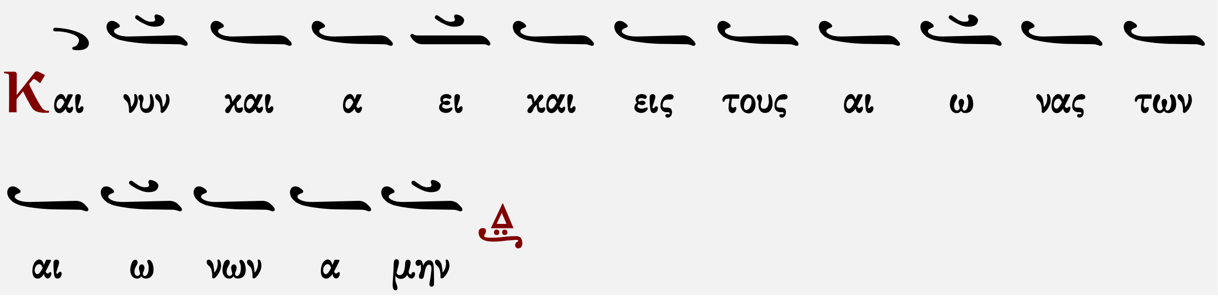

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας: Ἑσπέρας | Ὄρθρος

Κάθισμα

Ἀπόλυσις: Ἑσπέρας | Ὄρθρος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

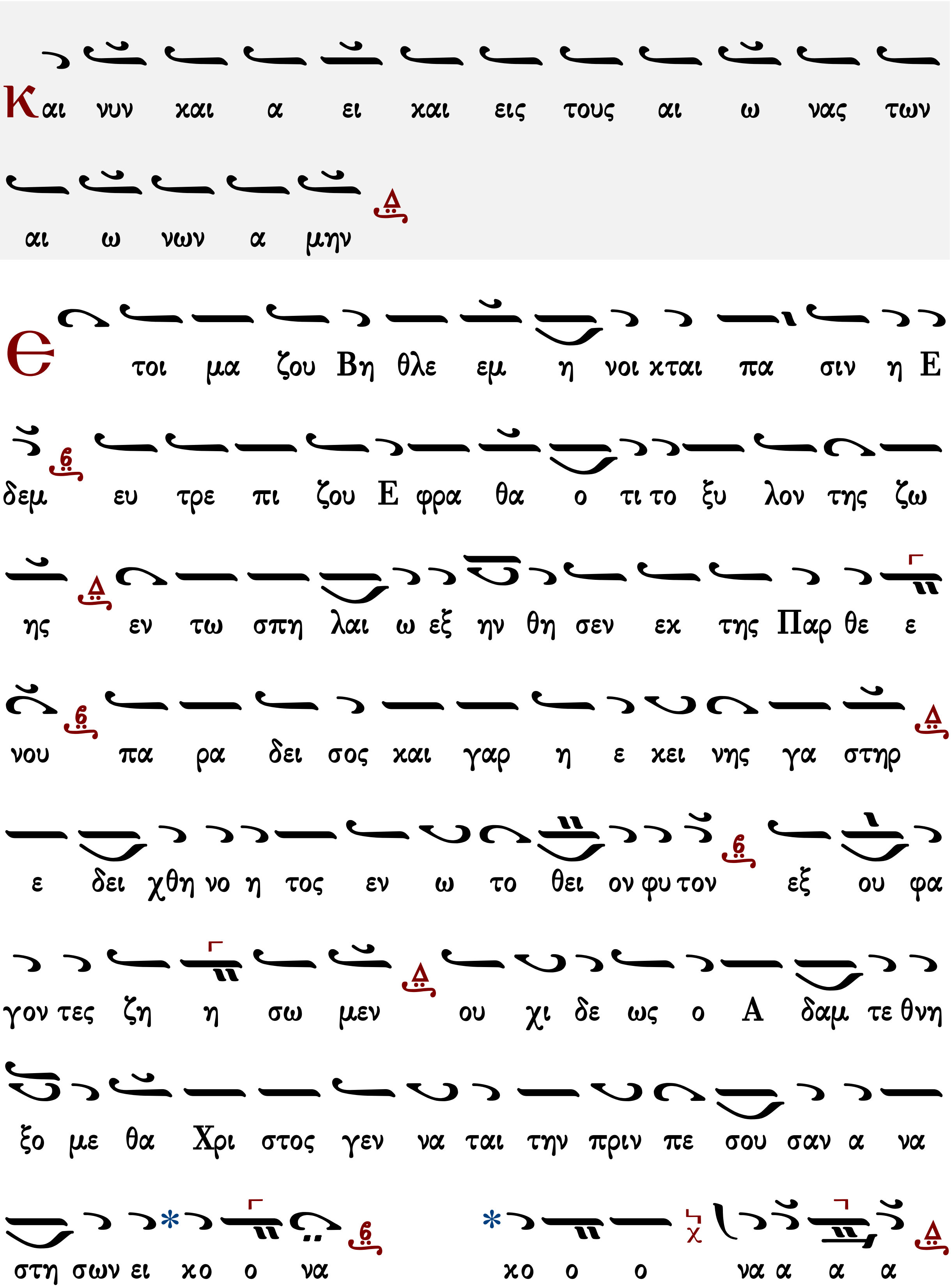
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Ε τοι μα ζου Βη θλε εμ η νοι κται πα σιν η Ε
δεμ ευ τρε πι ζου Ε φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης εν τω σπη λαι ω εξ ην θη σεν εκ της Παρ θε ε
νου πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα στηρ
ε δει χθη νο η τος εν ω το θει ον φυ τον εξ ου φα
γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο Α δαμ τε θνη
ξο με θα Χρι στος γεν να ται την πριν πε σου σαν α να
στη σων ει κο ο να κο ο ο να α α α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.179/1219*

χου την με τα πο θου τυ θει σαν σοι αυ της πρε

σβει αις ως ε λε η μων σω σον τας ψυ χας η μων

Ἑσπέρας ☜ Ἀπολυτίκιον προεόρτιον ☞ Ὄρθρος

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⮥

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

Ἦχος Δι

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νε ε εν η η η η μιν ευ λο γη με νος ο ο ε ερ χο ο με ε ε ε νος εν ο νο ο μα τι ι ι Κυ υ ρι ι ι ι ου ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

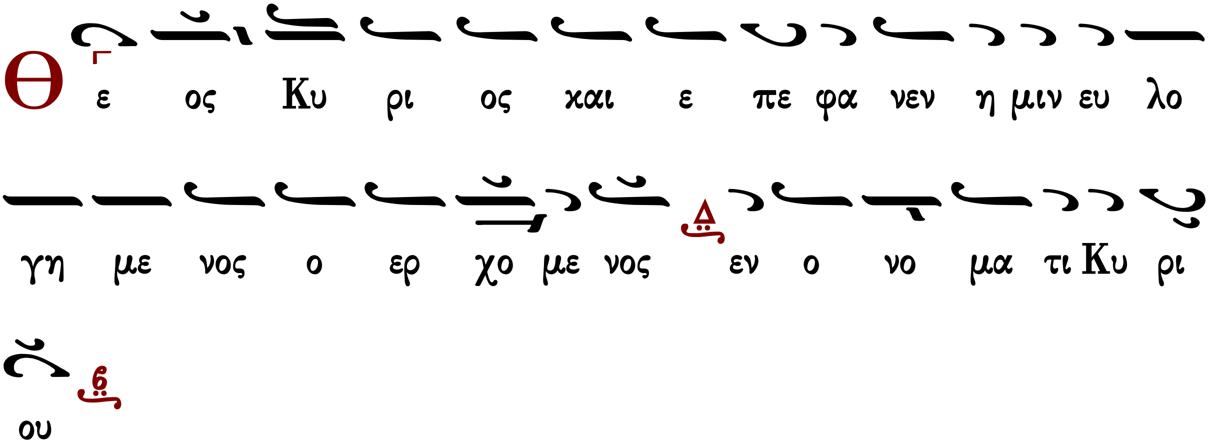

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

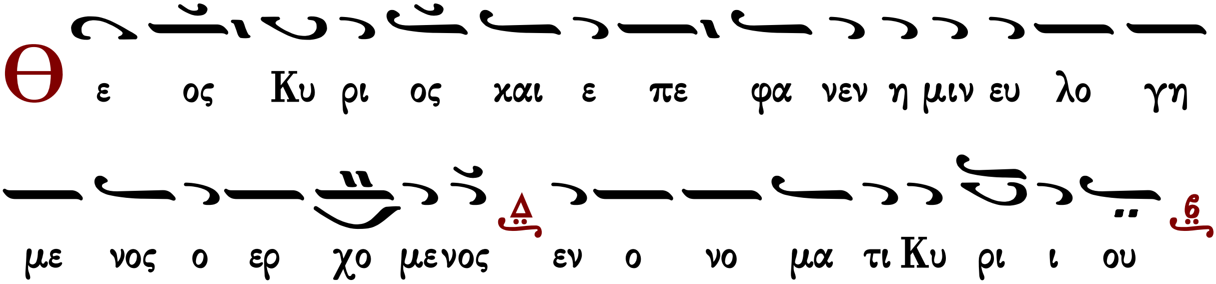

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Πᾶσα πνοὴ

Ἦχος λ π Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.509*

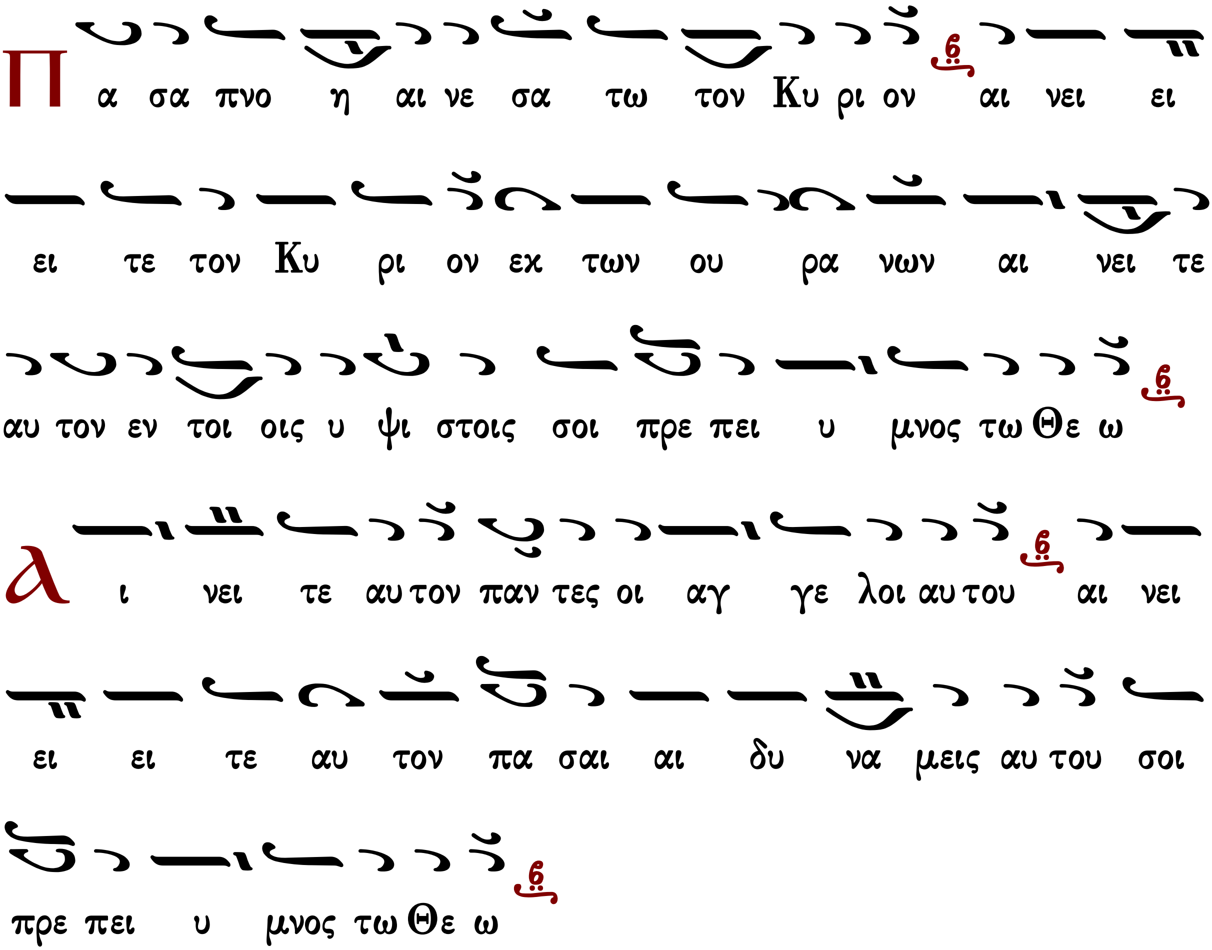

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Στιχολογία Αἴνων

Ἦχος πλ Βου

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Μικρά Οκτώηχος 1992 σ.207*

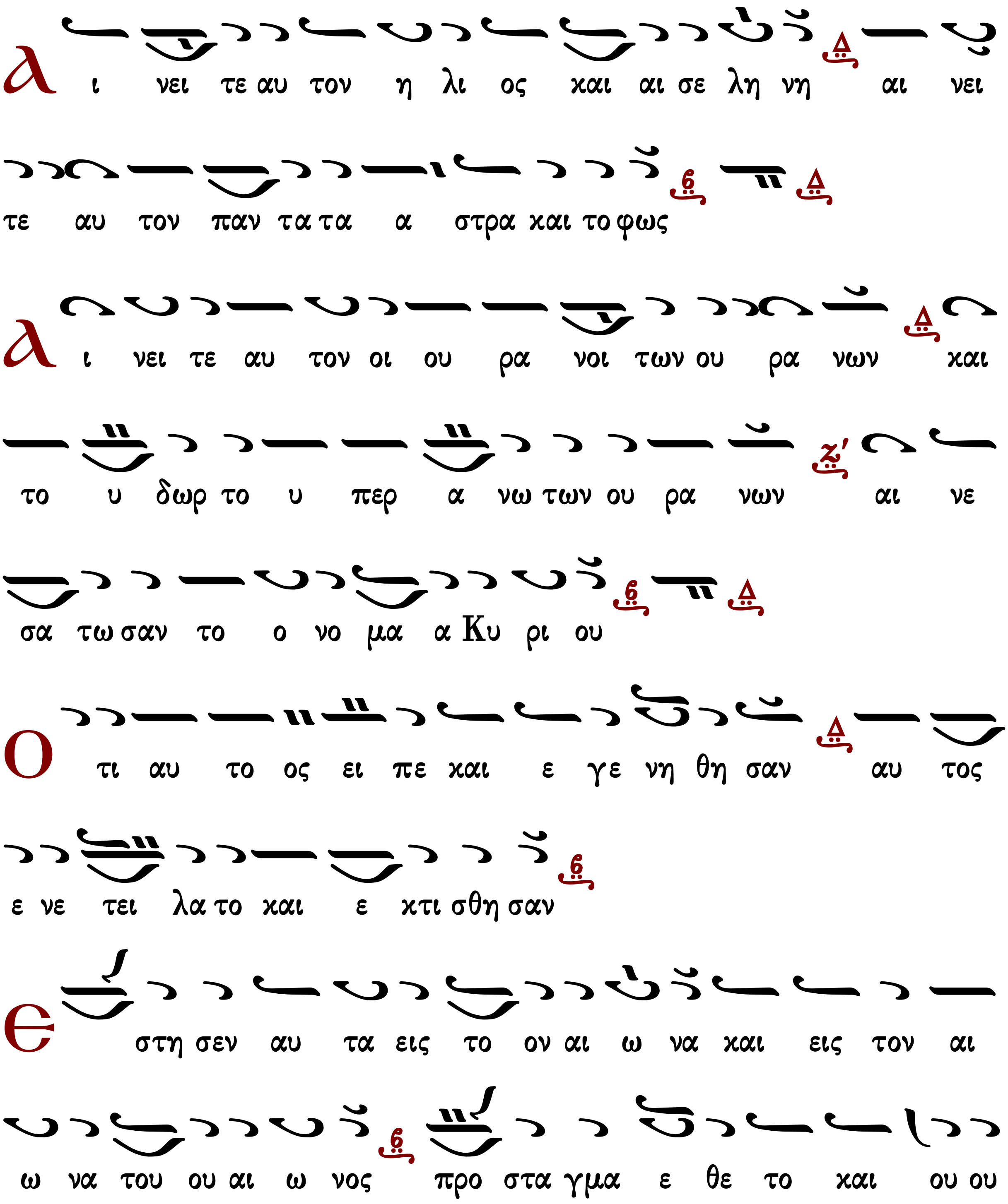

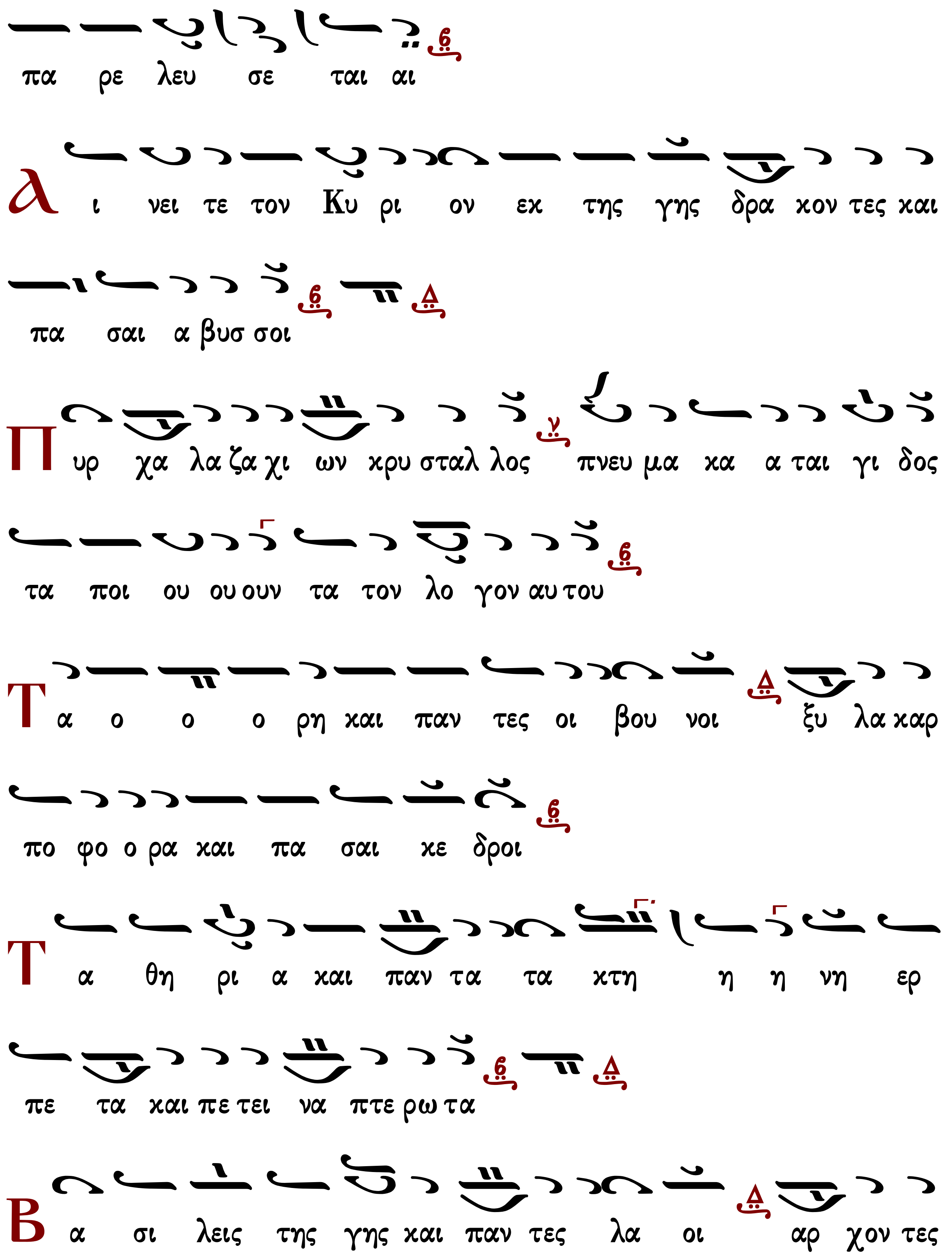
πα ρε λευ σε ται αι
Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα α ται γι δος
τα ποι ου ου ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ
πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η η νη ερ
πε τα και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και αι παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι με
τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο
μα Κυ ρι ι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το
ο νο μα α αυ του μο νου
Η ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ε ρας λα ου αυ
του
Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ ρα
ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

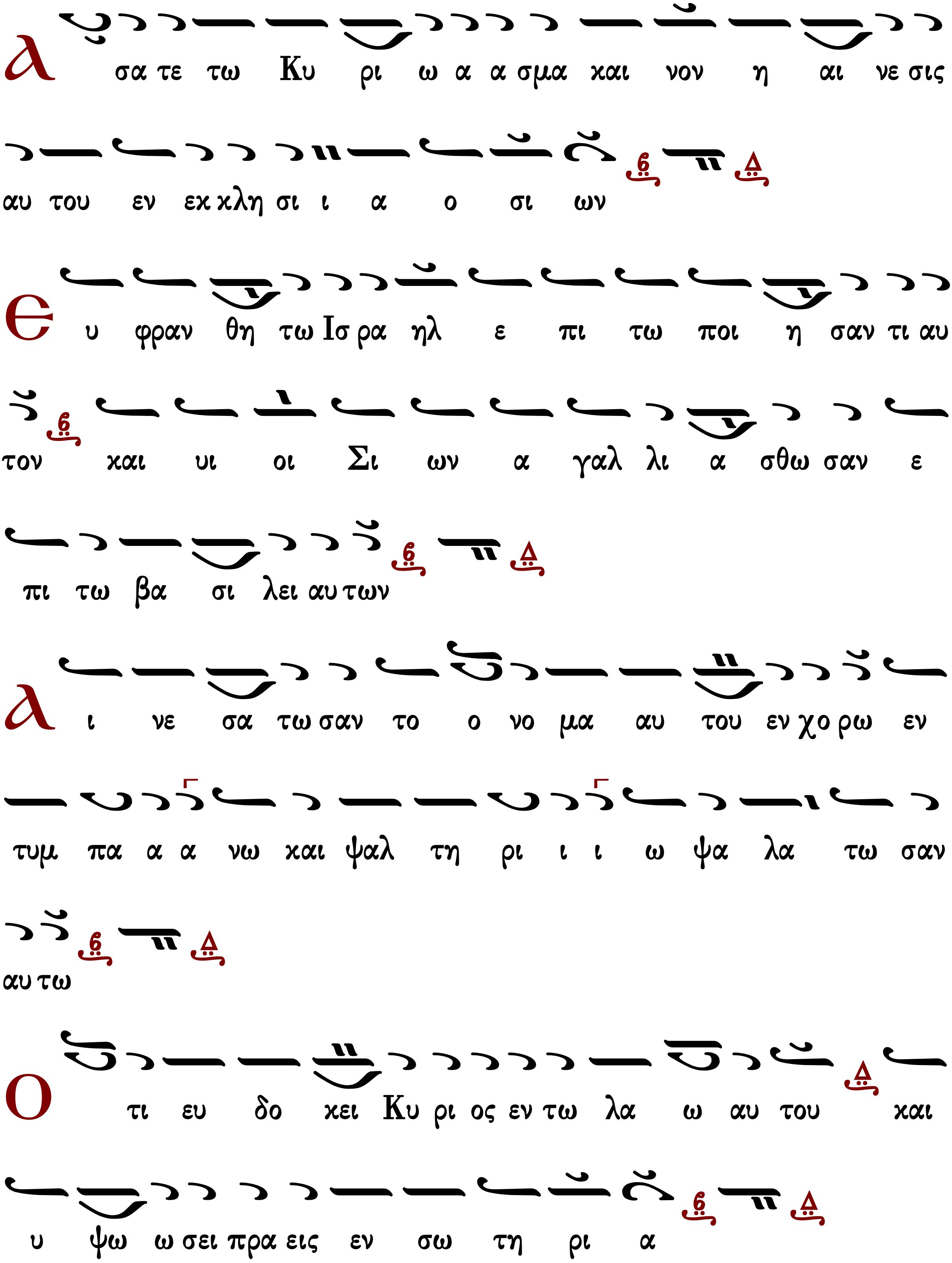
Α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα καινον η αι νε σις
αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων
Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω εν
τυμ πα α α νω και ψαλ τη ρι ι ι ω ψα λα τω σαν
αυ τω
Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

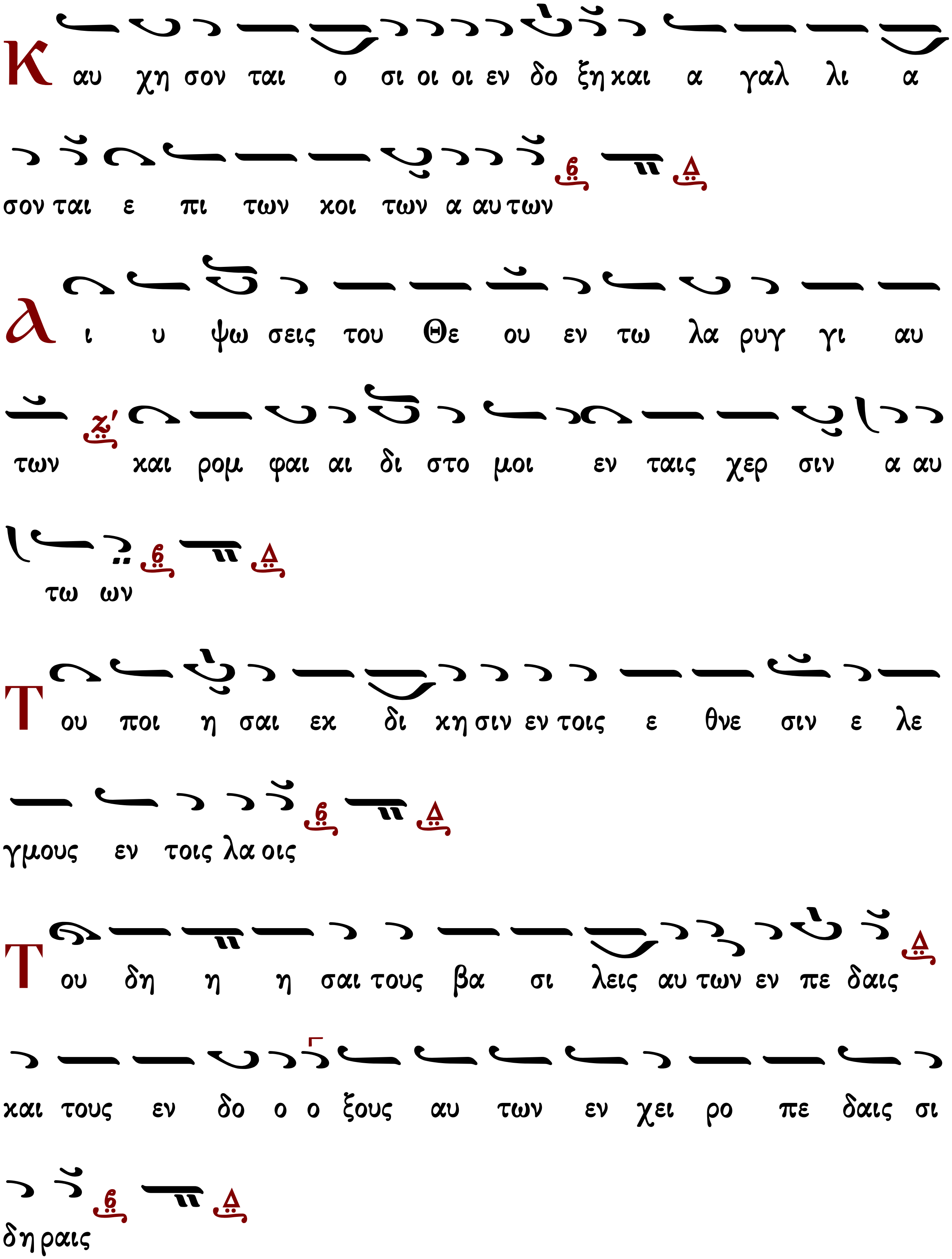
Κ αυ χη σον ται ο σι οι οι εν δο ξη και α γαλ λι α
σον ται ε πι των κοι των α αυ των
λ ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν α αυ
τω ων
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε
γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη η η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις
και τους εν δο ο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι
δη ραις

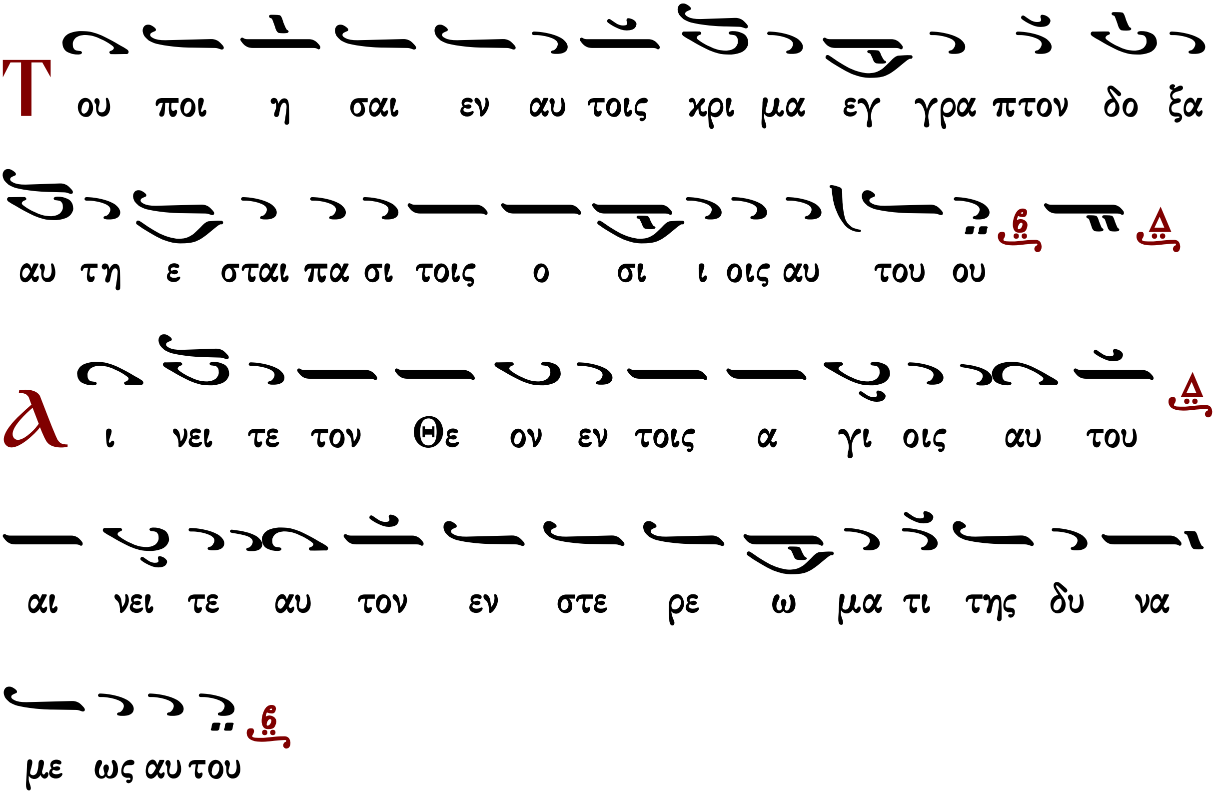

Στιχηρὰ Προσόμοια

Αἱ ἀγγελικαὶ

Ἦχος λ π Βου

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
2009 σ.246/2377*

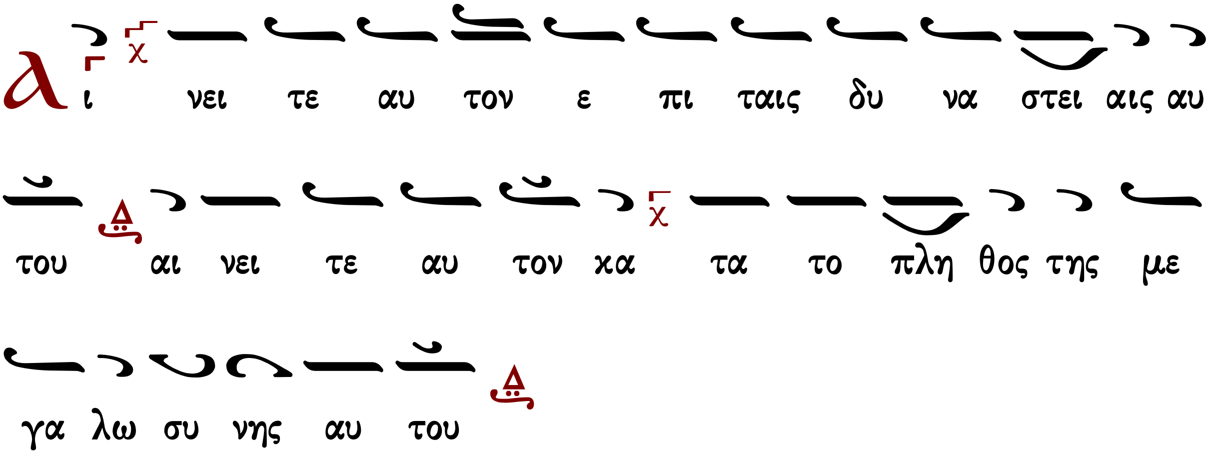

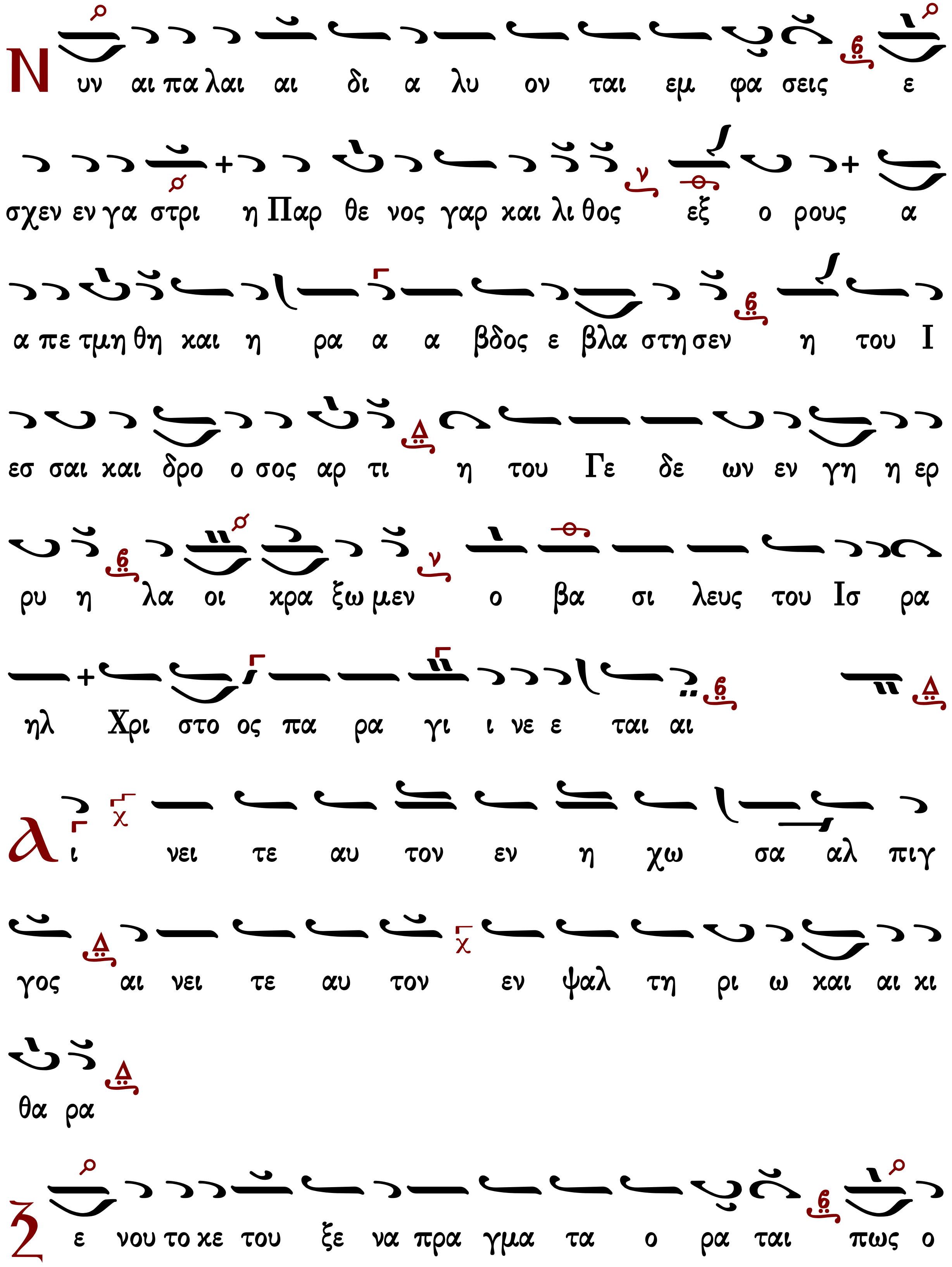
Νυν αι πα λαι αι δι α λυ ον ται εμ φα σεις ε
σχεν εν γα στρι η Παρ θε νος γαρ και λι θος εξ ο ρους α
α πε τμη θη και η ρα α α βδος ε βλα στη σεν η του Ι
εσ σαι και δρο ο σος αρ τι η του Γε δε ων εν γη η ερ
ρυ η λα οι κρα ξω μεν ο βα σι λευς του Ισ ρα
ηλ Χρι στο ος πα ρα γι ι νε ε ται αι
λι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ
γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι
θα ρα
Ξε νου το κε του ξε να πρα γμα τα ο ρα ται πως ο

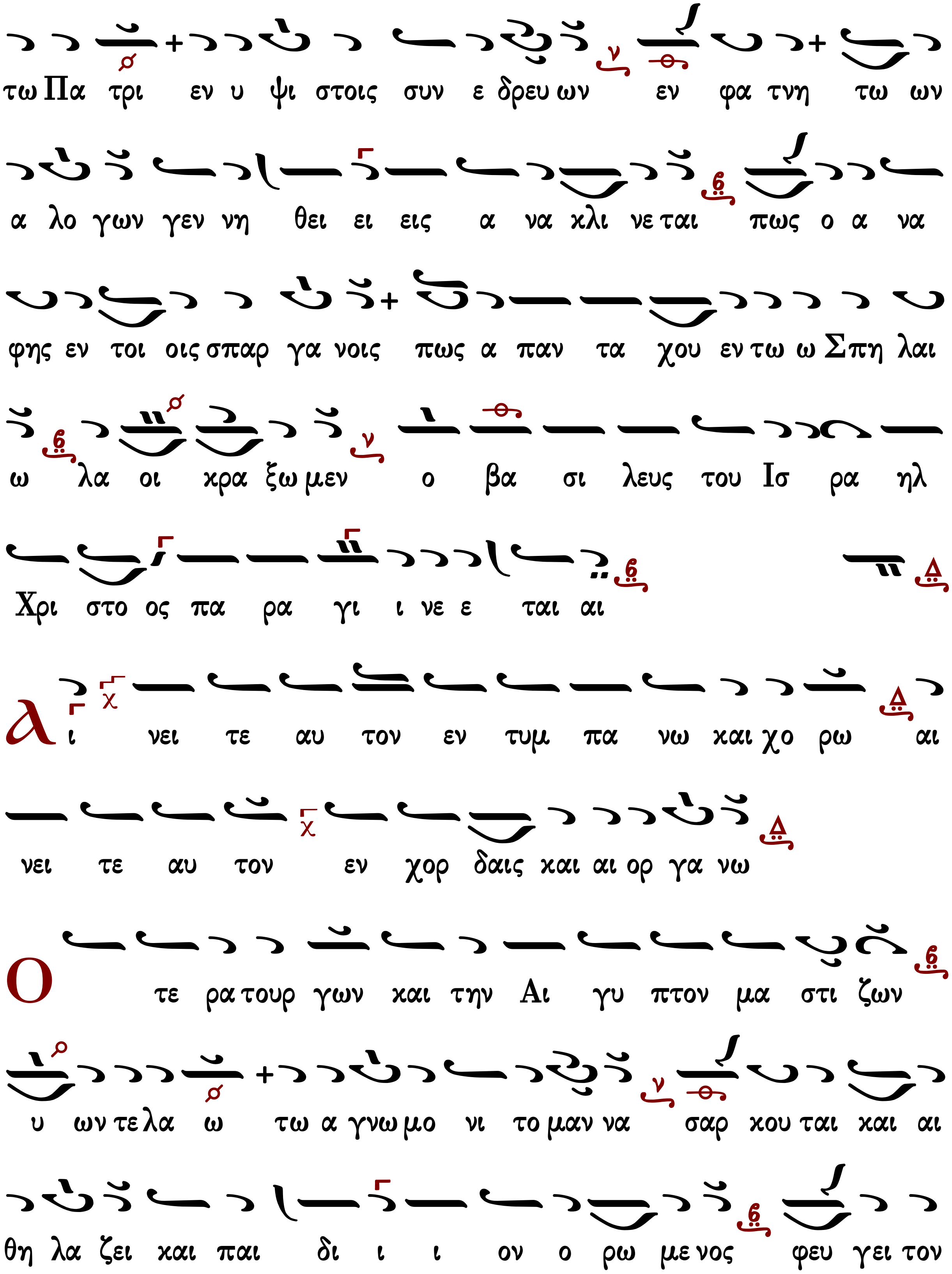
τω Πα τρι εν υ ψι στοις συν ε δρευ ων εν φα τνη τω ων
α λο γων γεν νη θει ει εις α να κλι νε ται πως ο α να
φης εν τοι οις σπαρ γα νοις πως α παν τα χου εν τω ω Σπη λαι
ω λα οι κρα ξω μεν ο βα σι λευς του Ισ ρα ηλ
Χρι στο ος πα ρα γι ι νε ε ται αι
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω
Ο τε ρα τουρ γων και την Αι γυ πτον μα στι ζων
υ ων τε λα ω τω α γνω μο νι το μαν να σαρ κου ται και αι
θη λα ζει και παι δι ι ι ον ο ρω με νος φευ γει τον

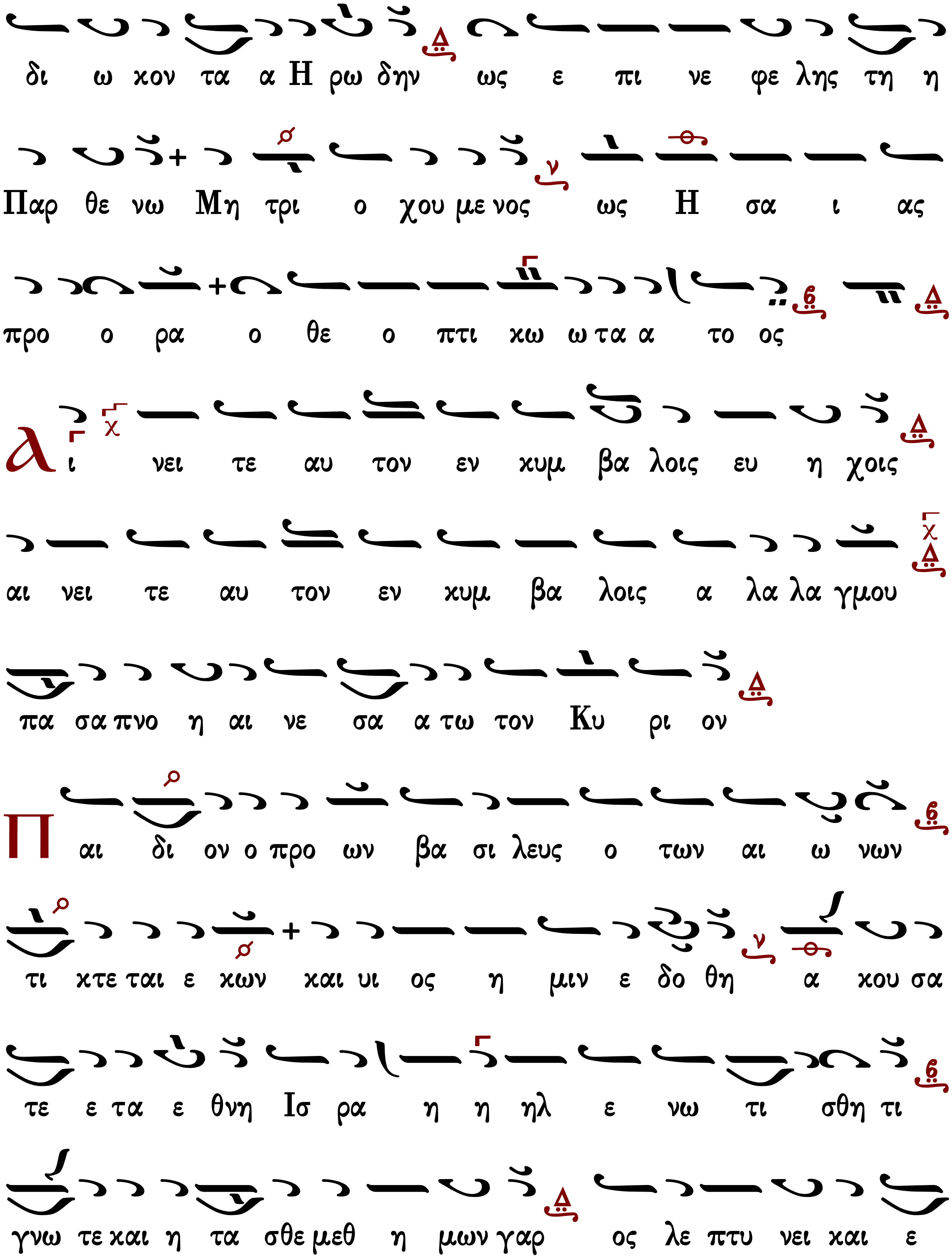
δι ω κον τα α Η ρω δην ως ε πι νε φε λης τη η
Παρ θε νω Μη τρι ο χου με νος ως Η σα ι ας
προ ο ρα ο θε ο πτι κω ω τα α το ος
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Παι δι ον ο προ ων βα σι λευς ο των αι ω νων
τι κτε ται ε κων και υι ος η μιν ε δο θη α κου σα
τε ε τα ε θνη Ισ ρα η η ηλ ε νω τι σθη τι
γνω τε και η τα σθε μεθ η μων γαρ ος λε πτυ νει και ε

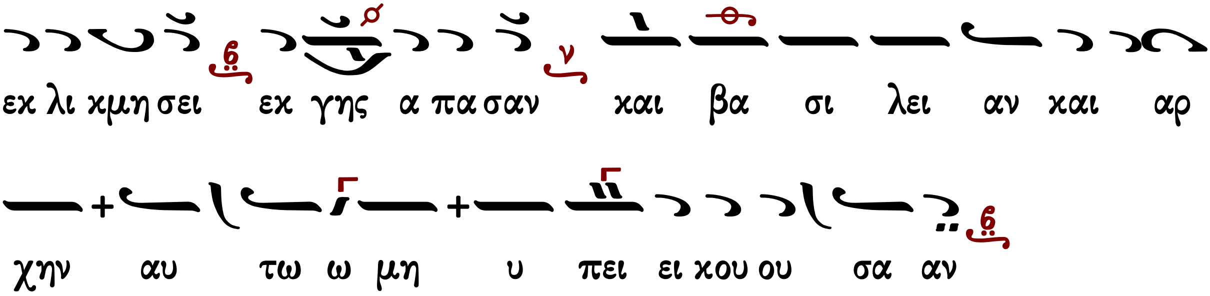

Αἱ ἀγγελικαὶ

Δοξαστικὸν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθής, καὶ προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε, βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Αἱ ἀγγελικαὶ

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σκίρτησον Δαυΐδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα, ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος, κατὰ Βαλαὰμ ἔδεται ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σοὶ δόξα πρέπει Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων

Δοξαστικόν, τῆς ἁγίας

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ᾳ Πα

Στέφανος Λαμπαδάριος
Μηνολόγιον 1883
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.288/291*

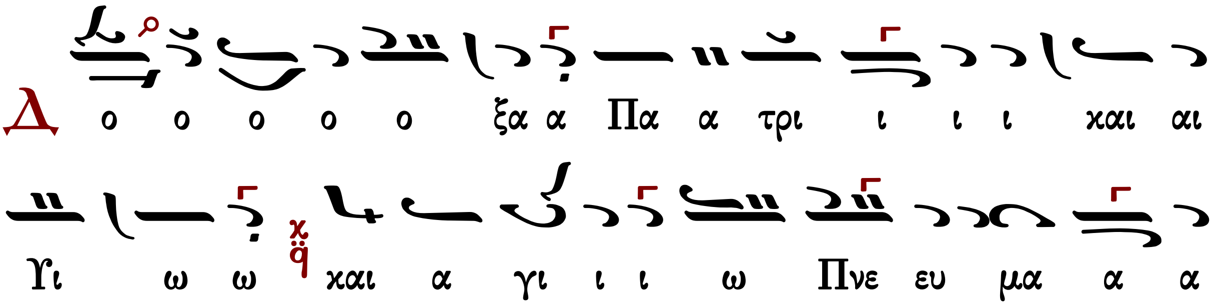

τι
Προ ε ορ τι ος η με ρα α ση με ε ρον της εν
αν θρω πη σε ως Χρι στου ου ου ου ου του Θε ε ου τη
της παν ευ φη μου και Μαρ τυ υ ρο ο ος ε ο ορ τη
συν εξ ε λα αμ ψε εν Α να α στα σι ι ι ι ας
ι δου η Παρ θε νος εν Βη θλε εμ ε πει γε ε
ται Βρε φος σπαρ γα νου με ε νον α να κλι ναι ε εν
φα ατ νη τω ων α λο ο ο ο γων τον ε λευ θε
ρω σα αν τα α η η η μας εκ της αρ χαι αι ας
κα α τα α α ρας και σω ζον τα τας ψυ χα ας η η

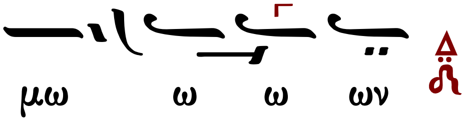

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.244/2958*

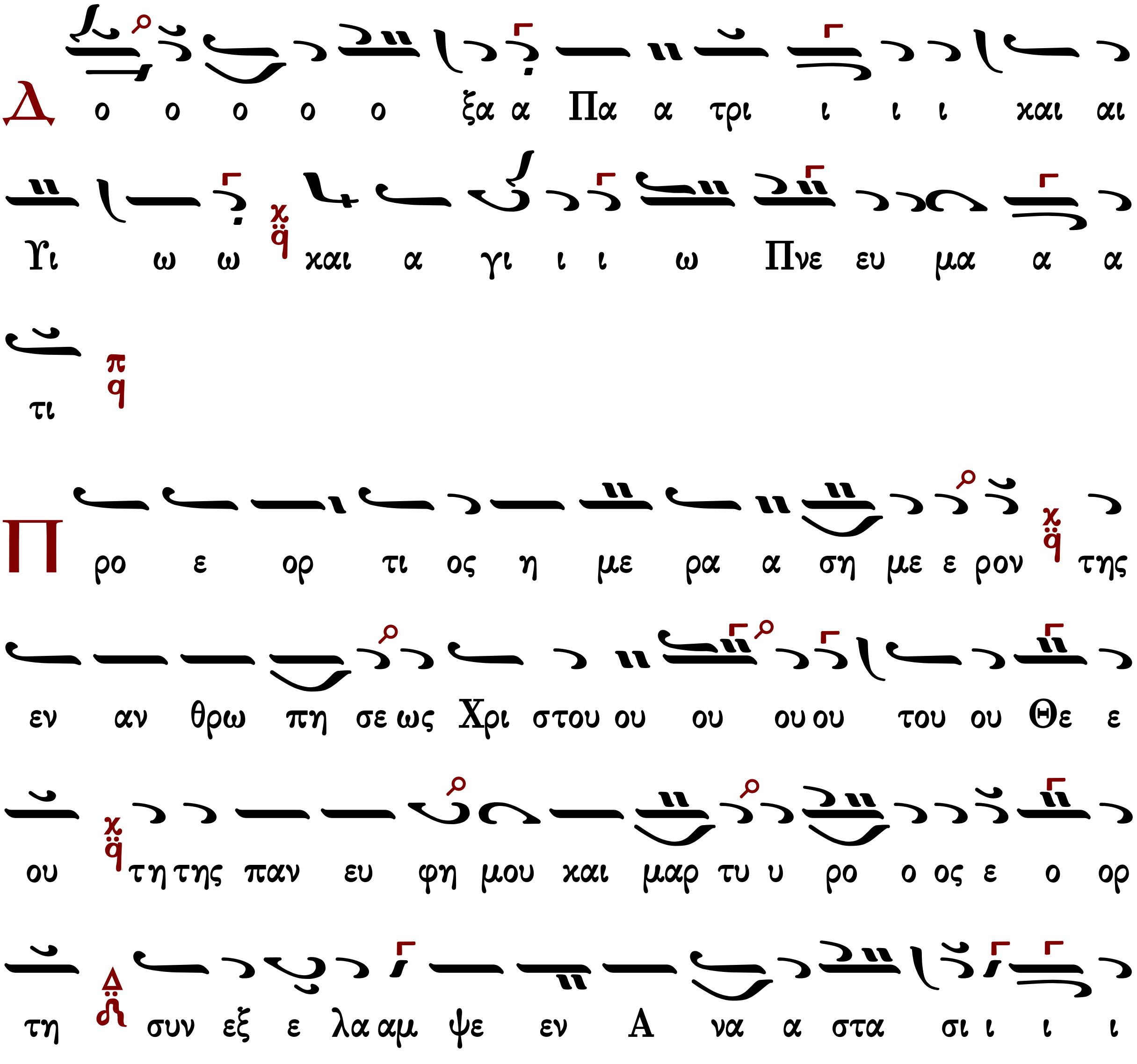

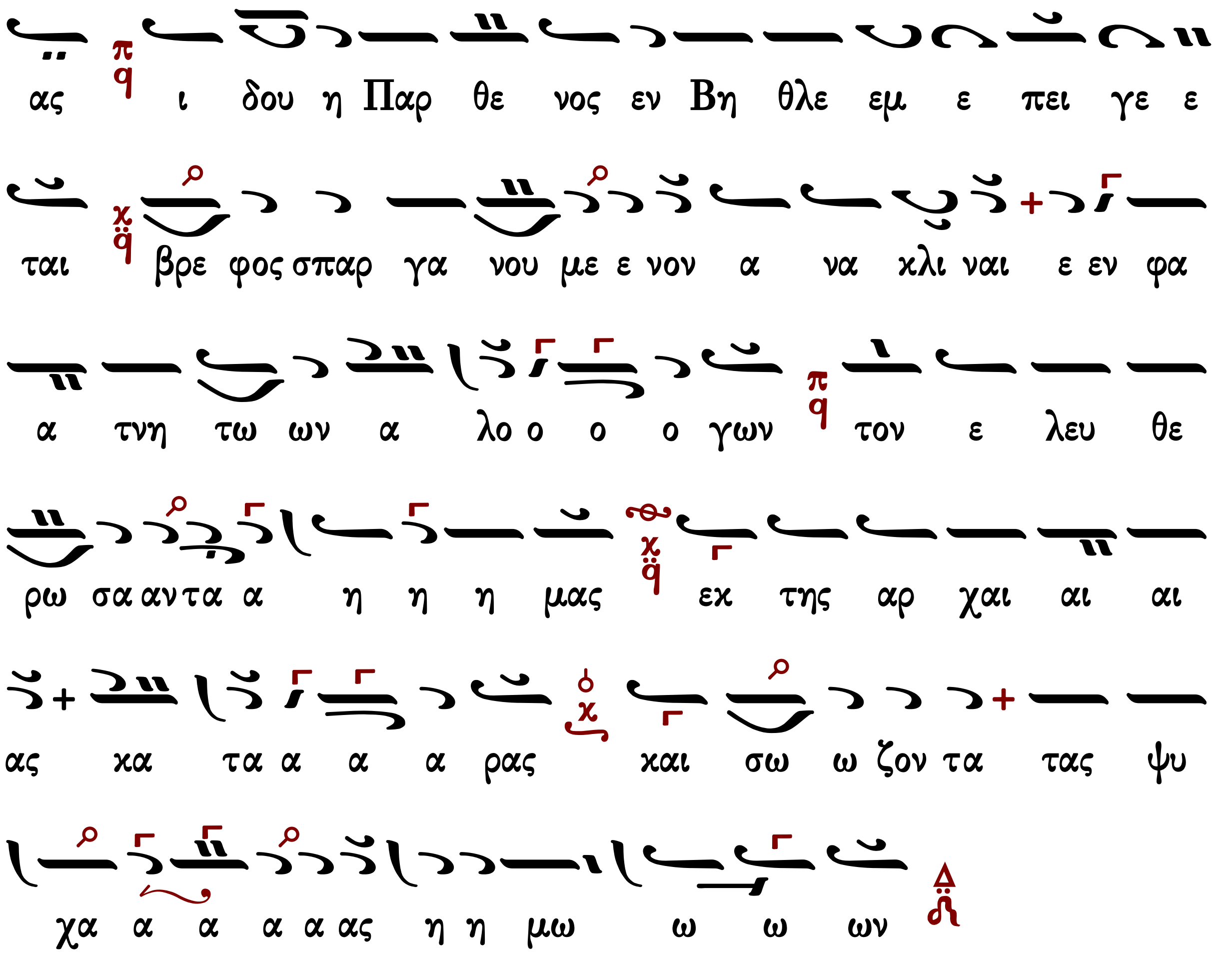

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καὶ νῦν, προεόρτιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καὶ νῦν, προεόρτιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πα

Στέφανος Λαμπαδάριος
Μηνολόγιον 1883
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.289/292*

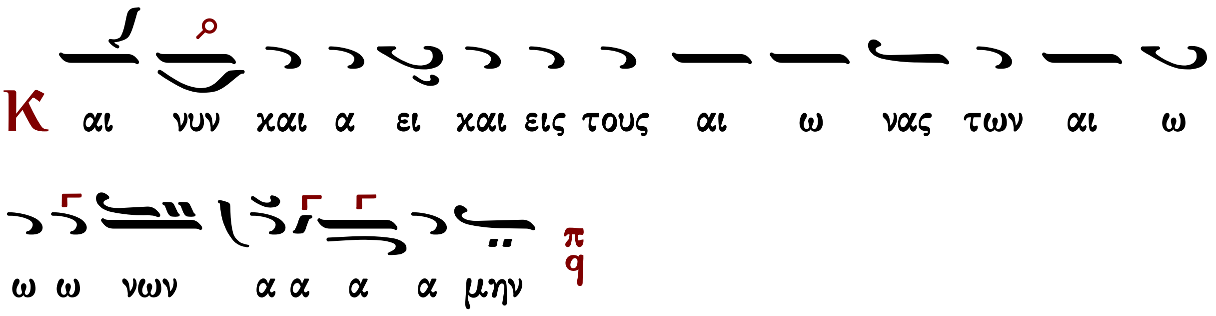

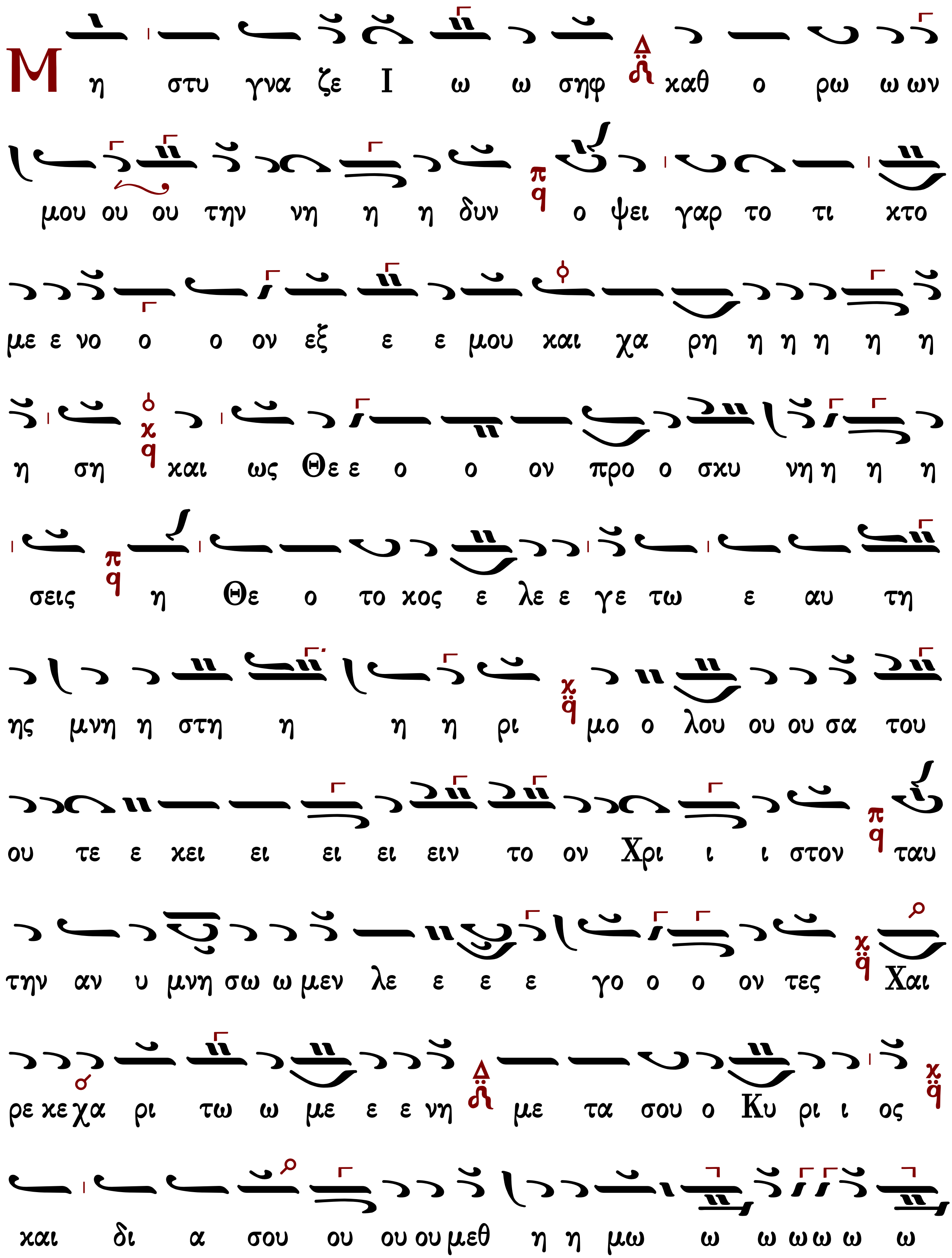
Μ η στυ γνα ζε Ι ω ω σηφ καθ ο ρω ω ων
μου ου ου την νη η η δυν ο ψει γαρ το τι κτο
με ε νο ο ο ον εξ ε ε μου και χα ρη η η η η η
η ση και ως Θε ε ο ο ον προ ο σκυ νη η η η
σεις η Θε ο το κος ε λε ε γε τω ε αυ τη
ης μνη η στη η η η ρι μο ο λου ου ου σα του
ου τε ε κει ει ει ει ειν το ον Χρι ι ι στον ταυ
την αν υ μνη σω ω μεν λε ε ε ε γο ο ο ον τες Χαι
ρε κε χα ρι τω ω με ε ε νη με τα σου ο Κυ ρι ι ος
και δι α σου ου ου ου μεθ η η μω ω ω ω ω ω ω

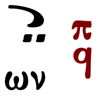

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.204/2918*

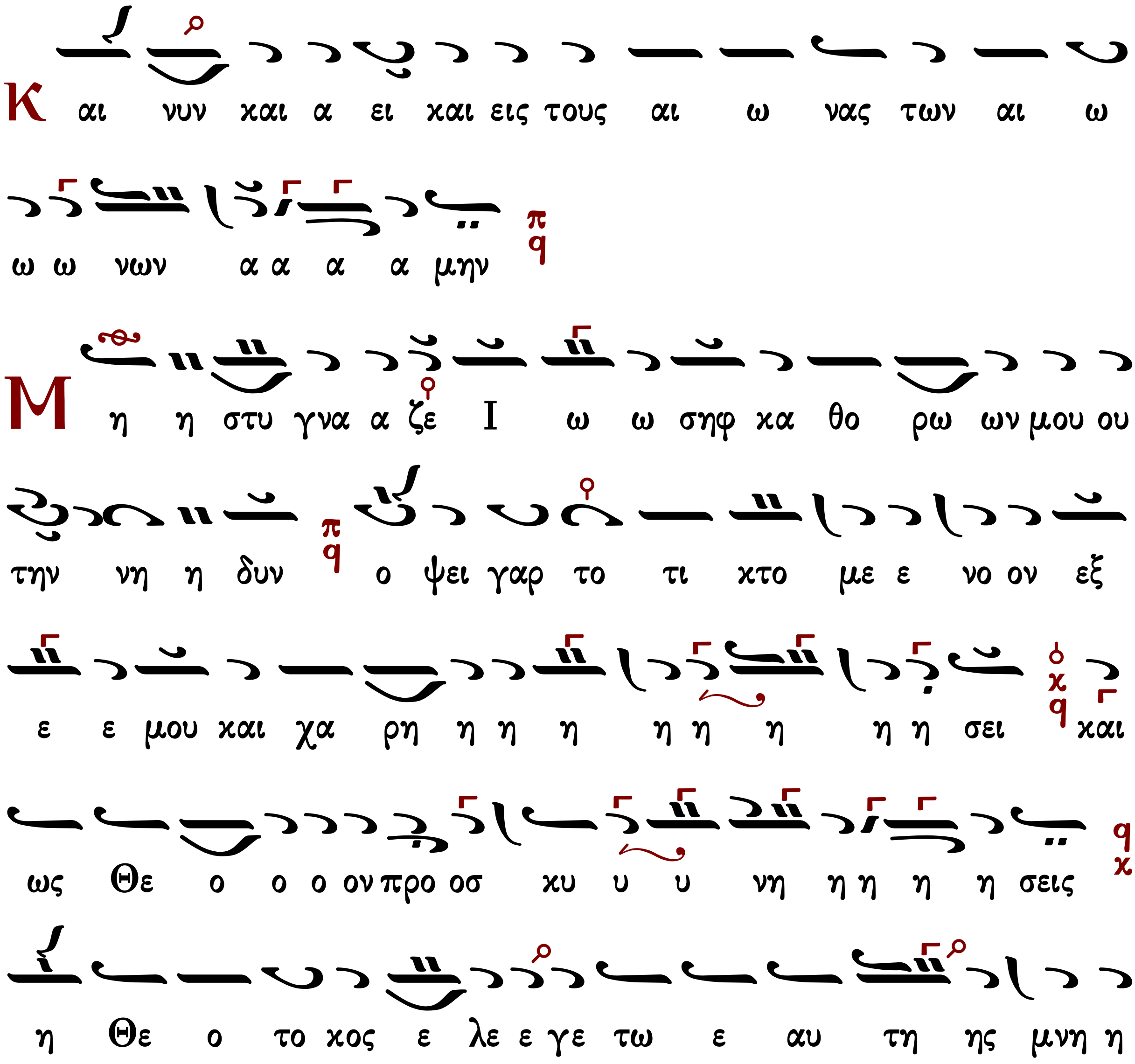

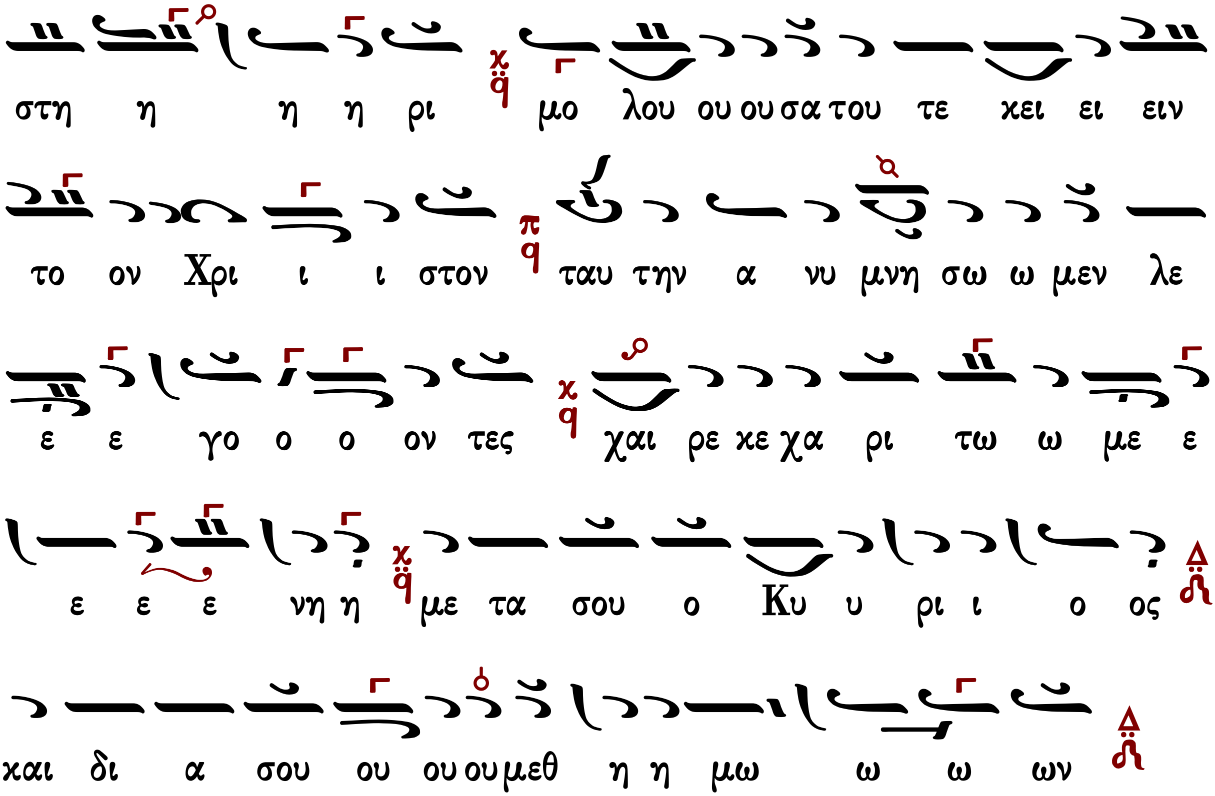

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ὥρα α΄ ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.99*

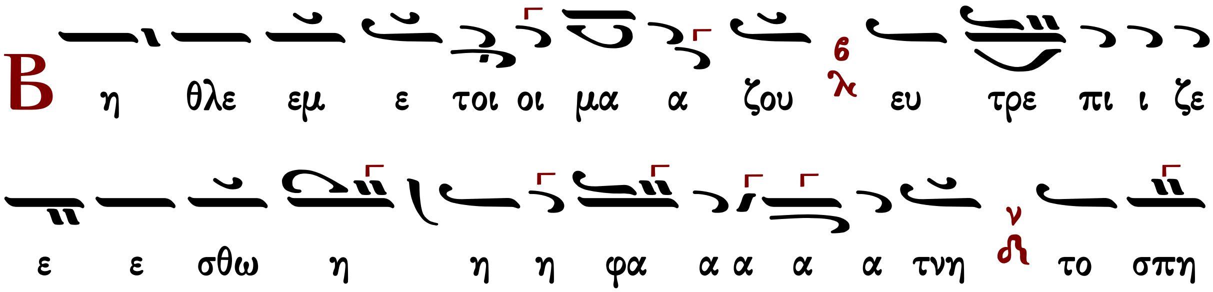

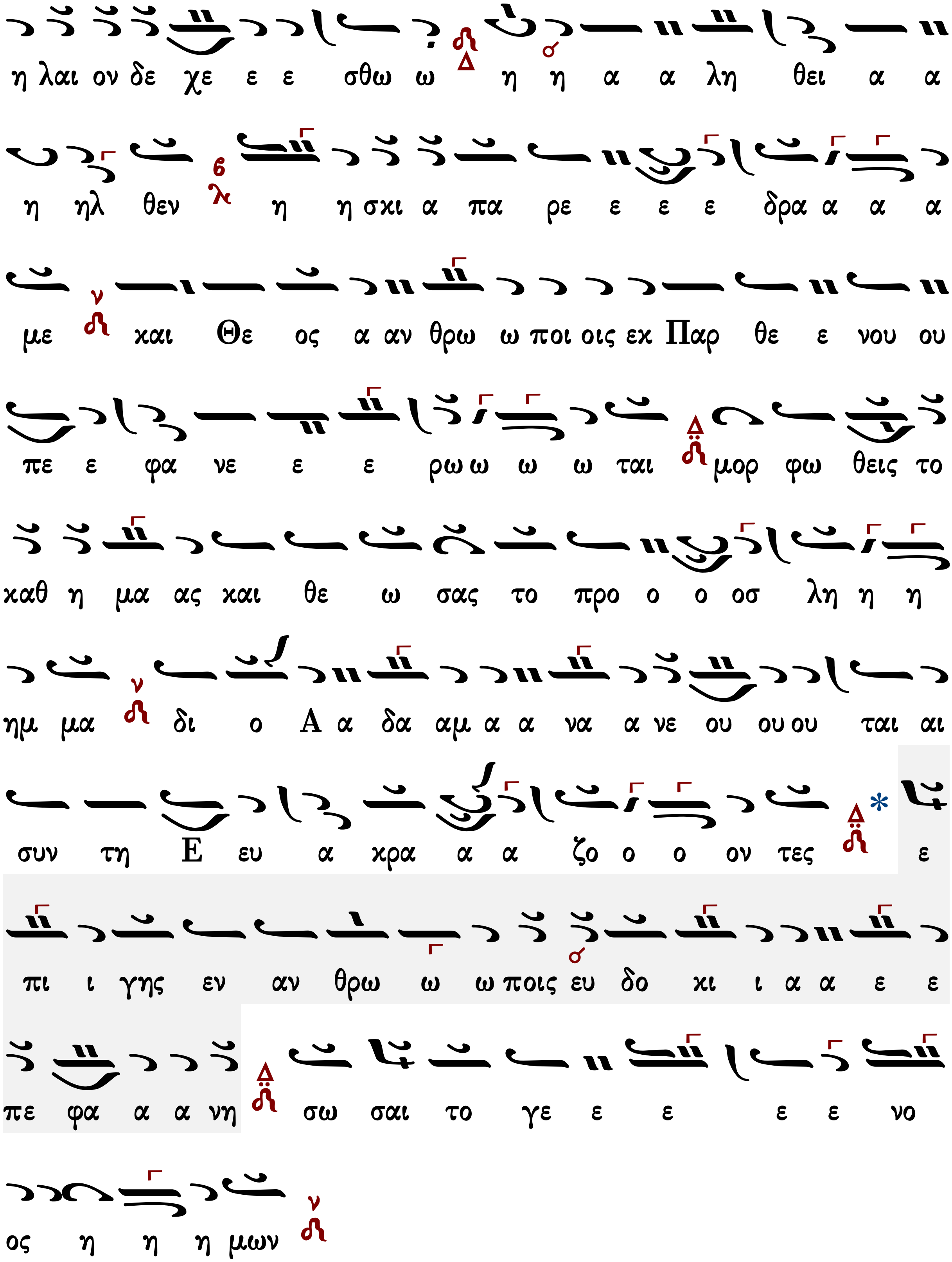
η λαι ον δε χε ε ε σθω ω η η α α λη θει α α
η ηλ θεν η η σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α
με και Θε ος α αν θρω ω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου
πε ε φα νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω θεις το
καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο οσ λη η η
ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου ου ου ται αι
συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον τες ε
πι ι γης εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι ι α α ε ε
πε φα α α νη σω σαι το γε ε ε ε ε νο
ος η η η μων

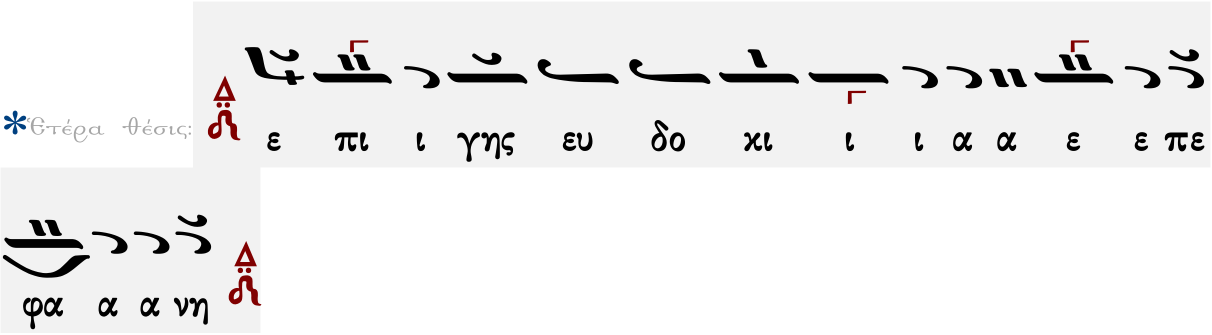

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.100*

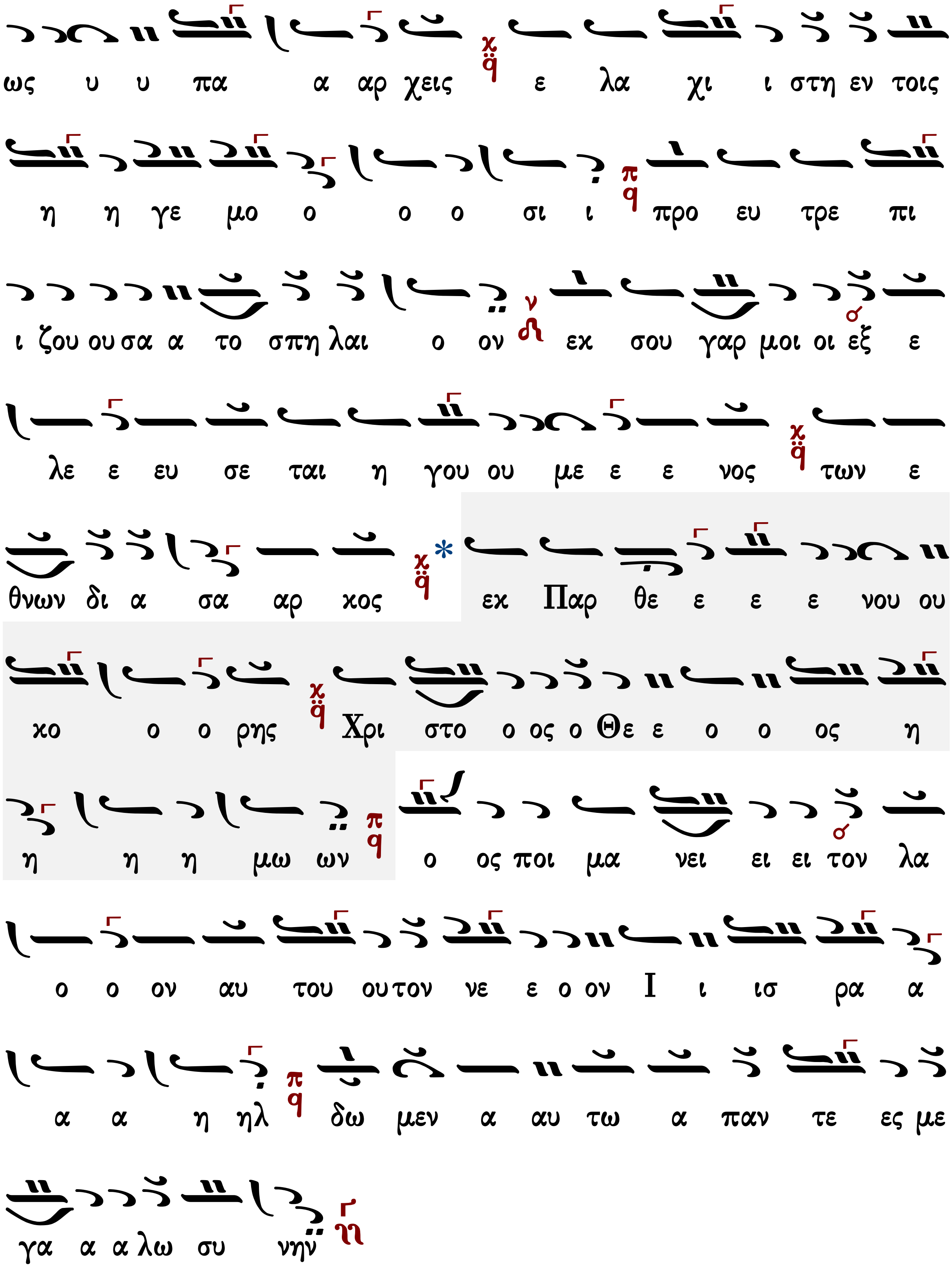
ως υ υ πα α αρ χεις ε λα χι ι στη εν τοις
η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι
ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι εξ ε
λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των ε
θνων δι α σα αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου
χο ο ο ρης Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο ος η
η η η μω ων ο ος ποι μα νει ει ει τον λα
ο ο ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α
α α η ηλ δω μεν α αυ τω α παν τε ες με
γα α α λω συ νην

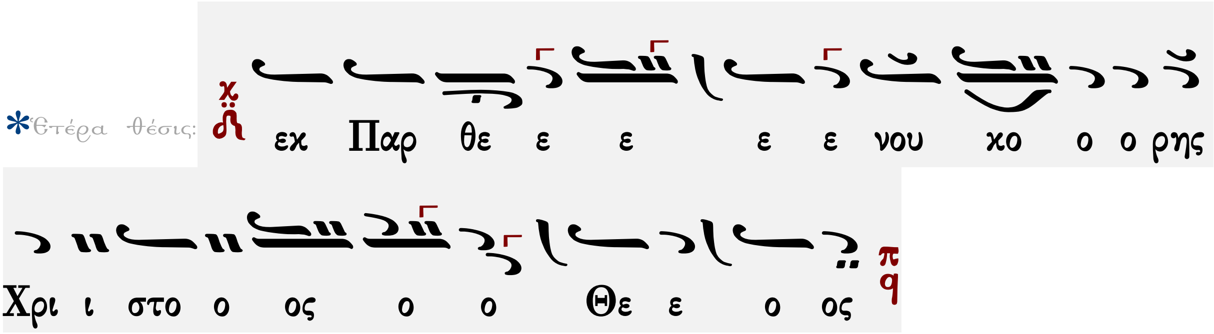

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.101*

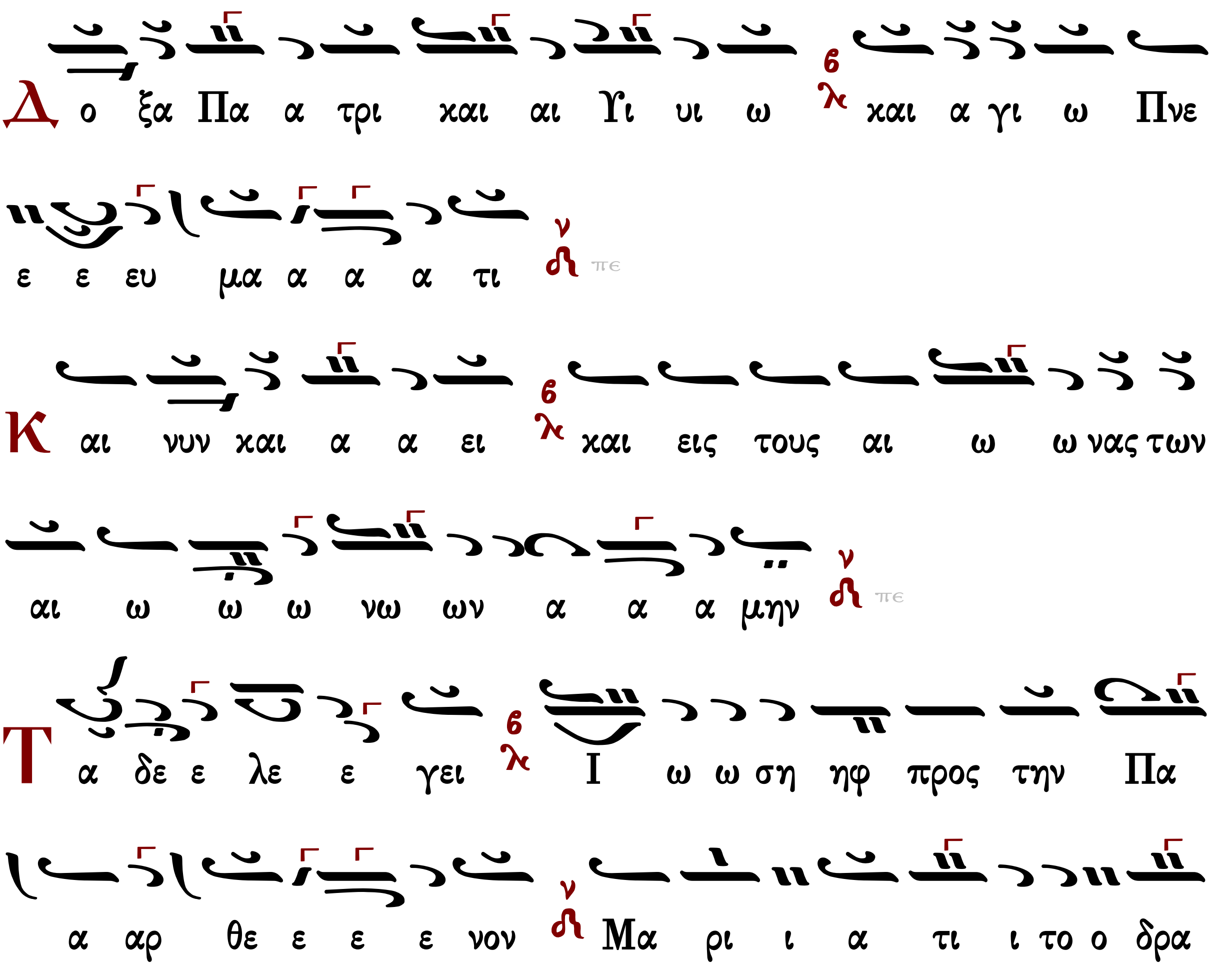

α μα του ου ου το ο εν σοι τε ε θε α α μαι α
πο ρω ω ω και εξ ι στα α μαι και τον νου ουν κα α
τα πλη η ητ το ο ο ο μαι λα θρα α τοι οι
νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν τα α α α
χει Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου
το ο ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι
αν τι ι τι μη η η ης αι σχυ υ υ νη ην αντ
ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ
πην αν τι του ε παι αι νει ει σθαι τον ψο ο γον
μοι προσ η η η η γα α α α γες ουχ ε ε τι φε ε

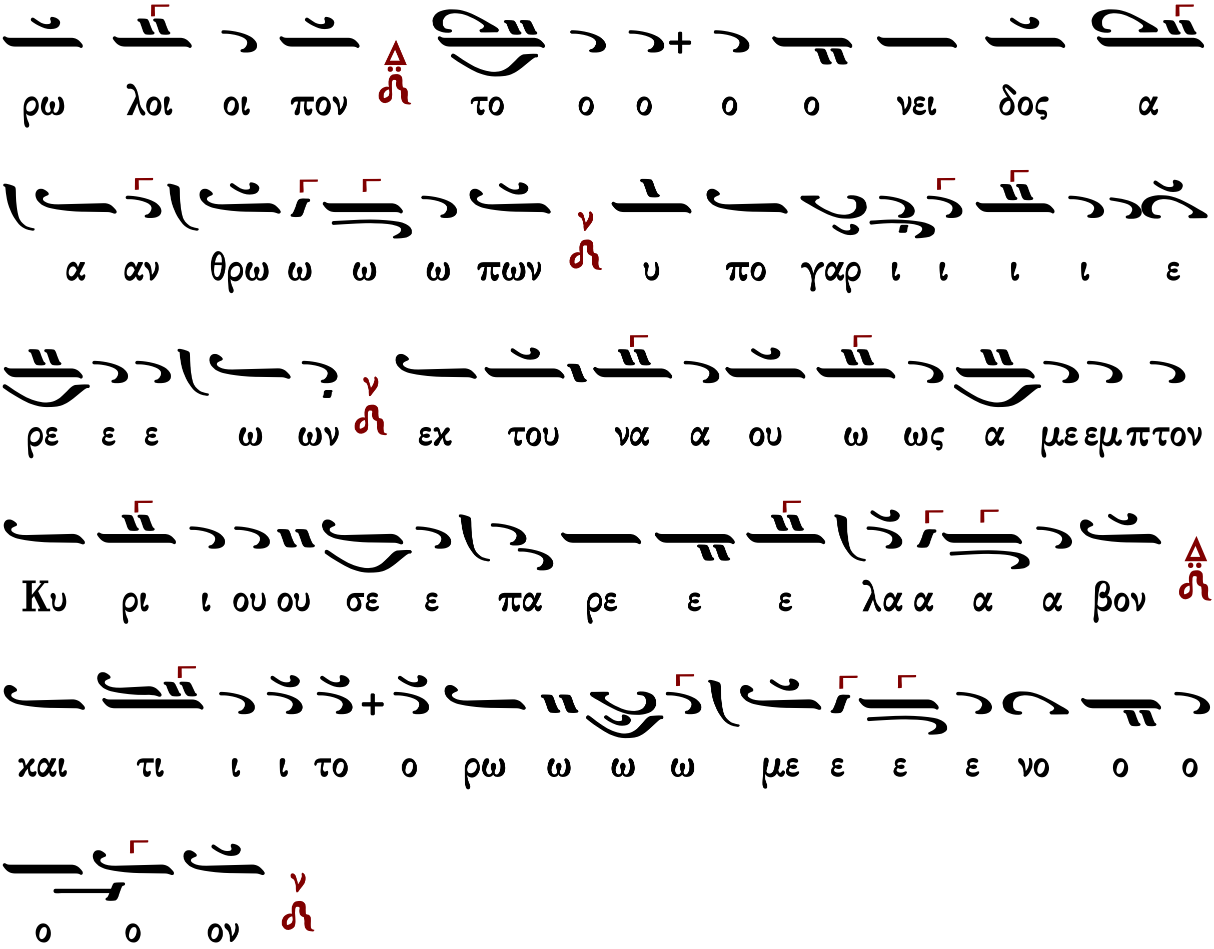

[προκείμενον](#)

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται ὁ α′ χορός

Ἦχος Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β′
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.294*

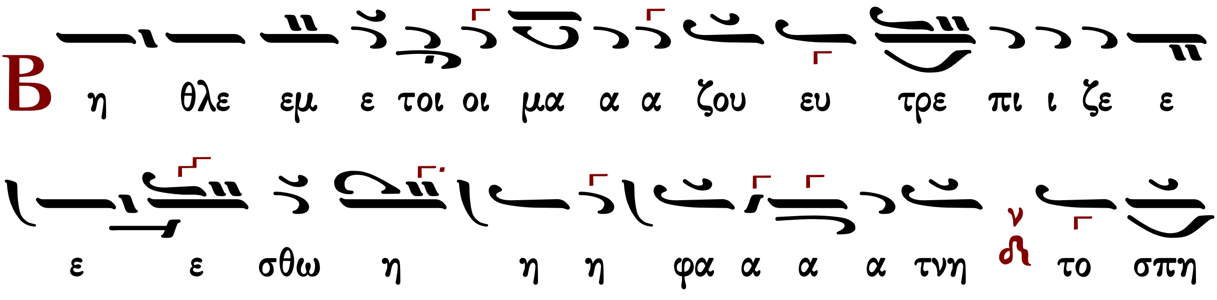

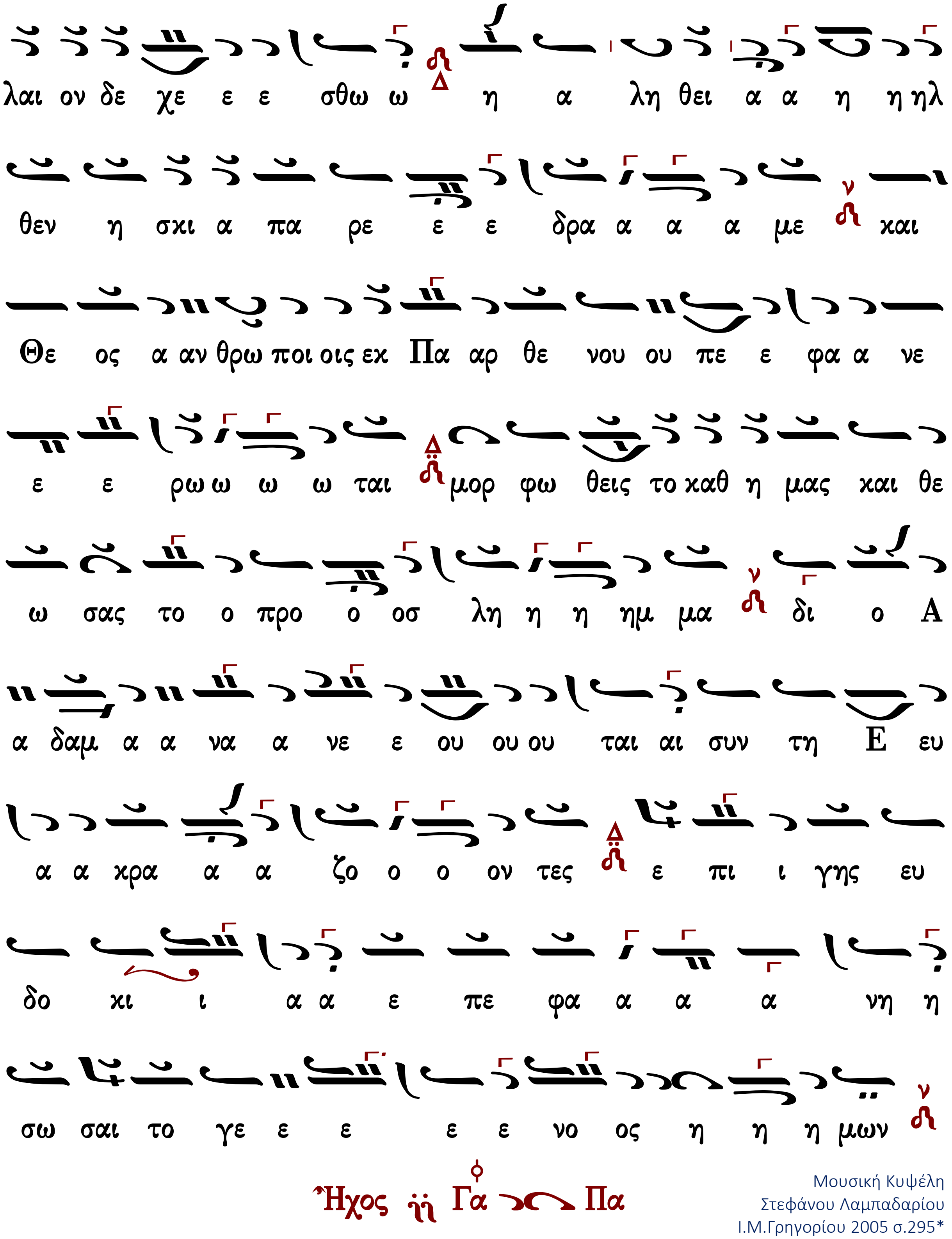

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.295*

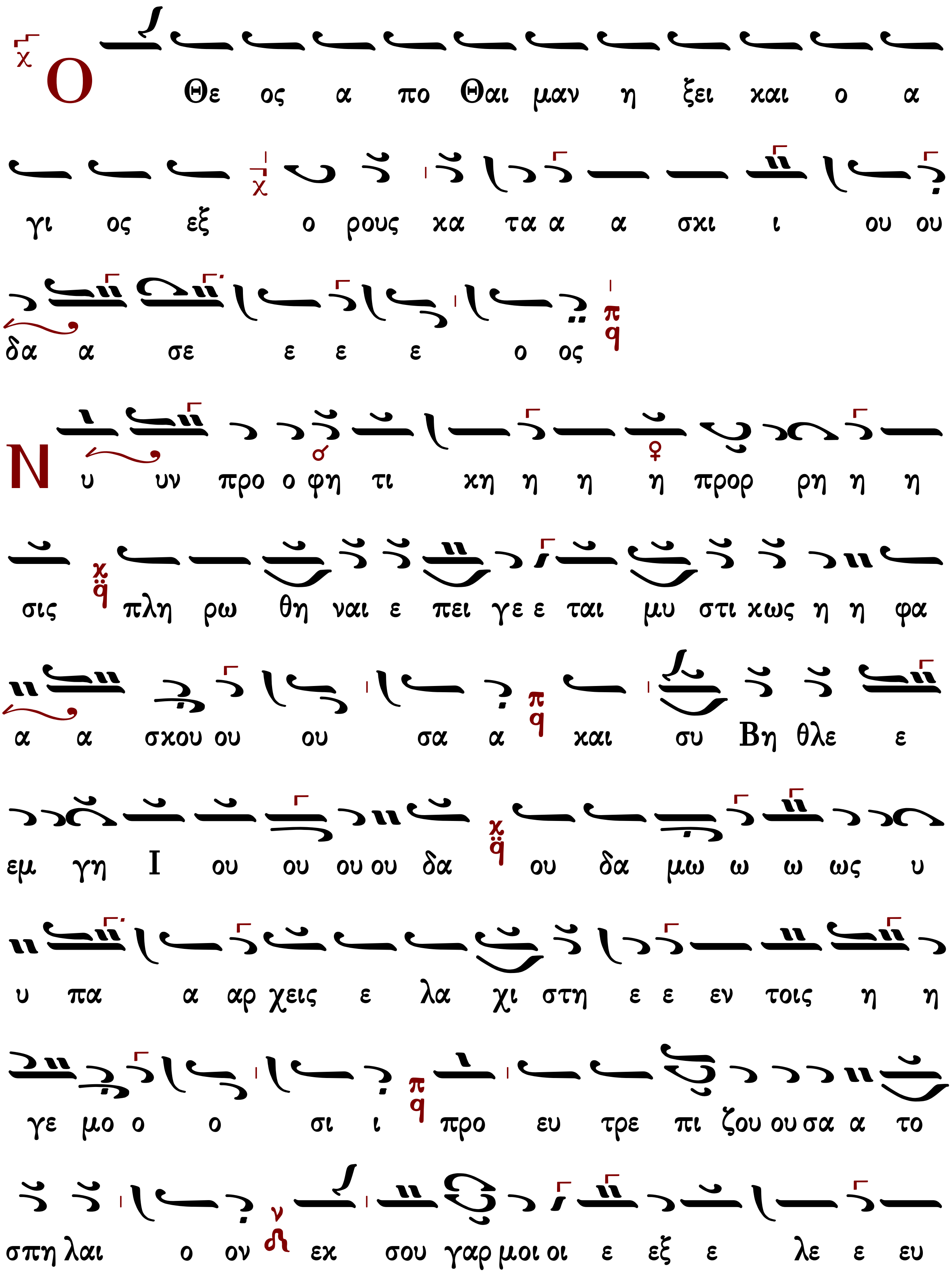
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
γι ος εξ ο ρους κα τα α α σκι ι ου ου
δα α σε ε ε ε ο ος
Ν υ υν προ ο φη τι κη η η η προρ ρη η η
σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι κως η η φα
α α σκου ου ου σα α και συ Βη θλε ε
εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ
υ πα α αρ χεις ε λα χι στη ε ε εν τοις η η
γε μο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ζου ου σα α το
σπη λαι ο ον εχ σου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ

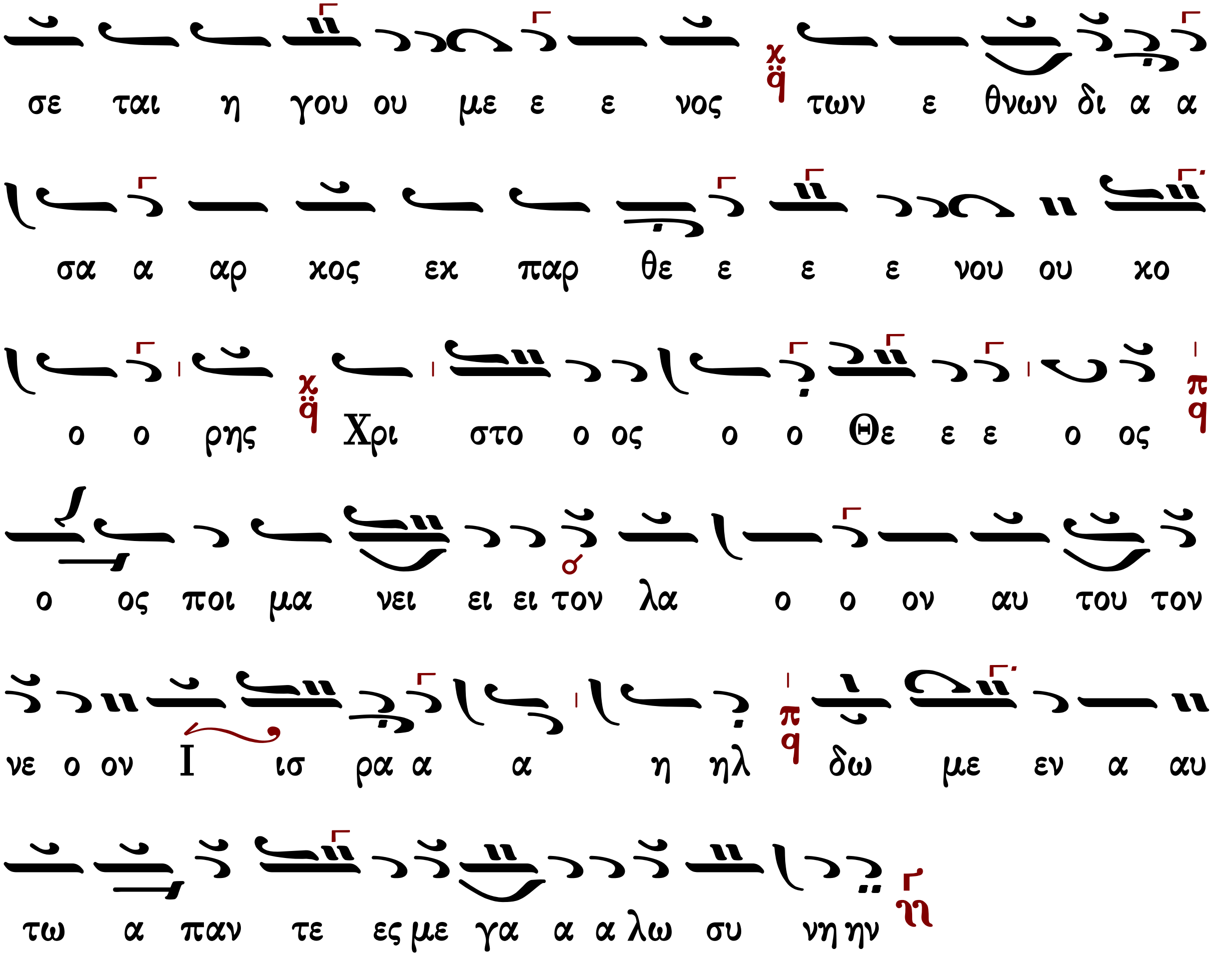

Δόξα... Καὶ νῦν...

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.296*

Ἦχος Νη

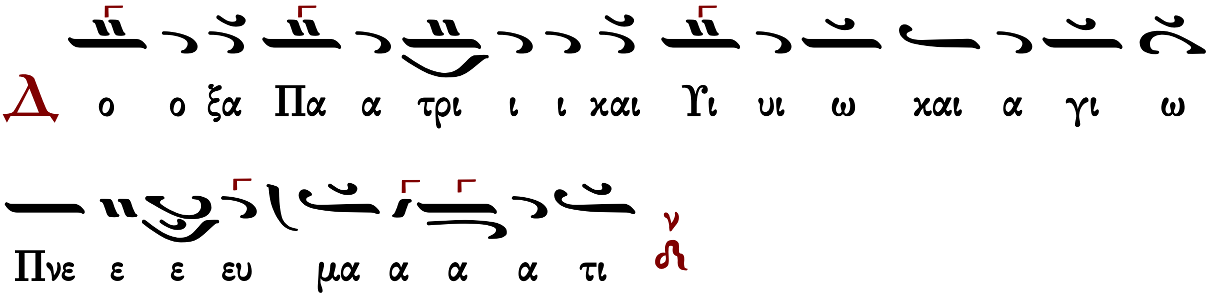

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Τα δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα
α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι ι ι
α τι το δρα μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε θε
ε ε α α α α α μαι α πο ρω ω ω ω και εξ
ι ι στα α μαι και τον νουν κα α τα α πλη η η
η η η ητ το μαι λα θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε
μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει Μα
ρι ι ι α τι το ο δρα α μα του ου ου το ο ο

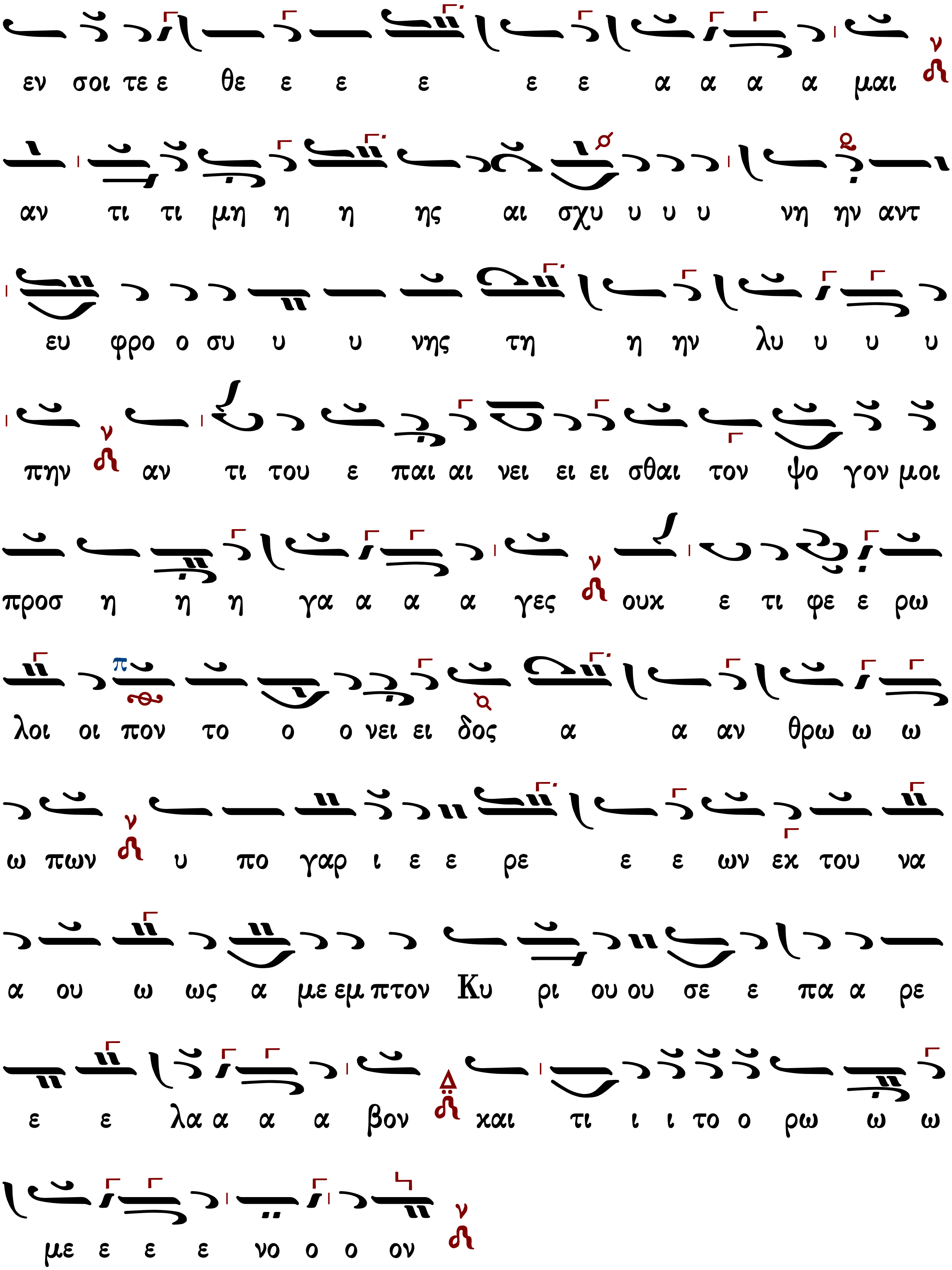

προκείμενον

ἄρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος λ π Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.333#

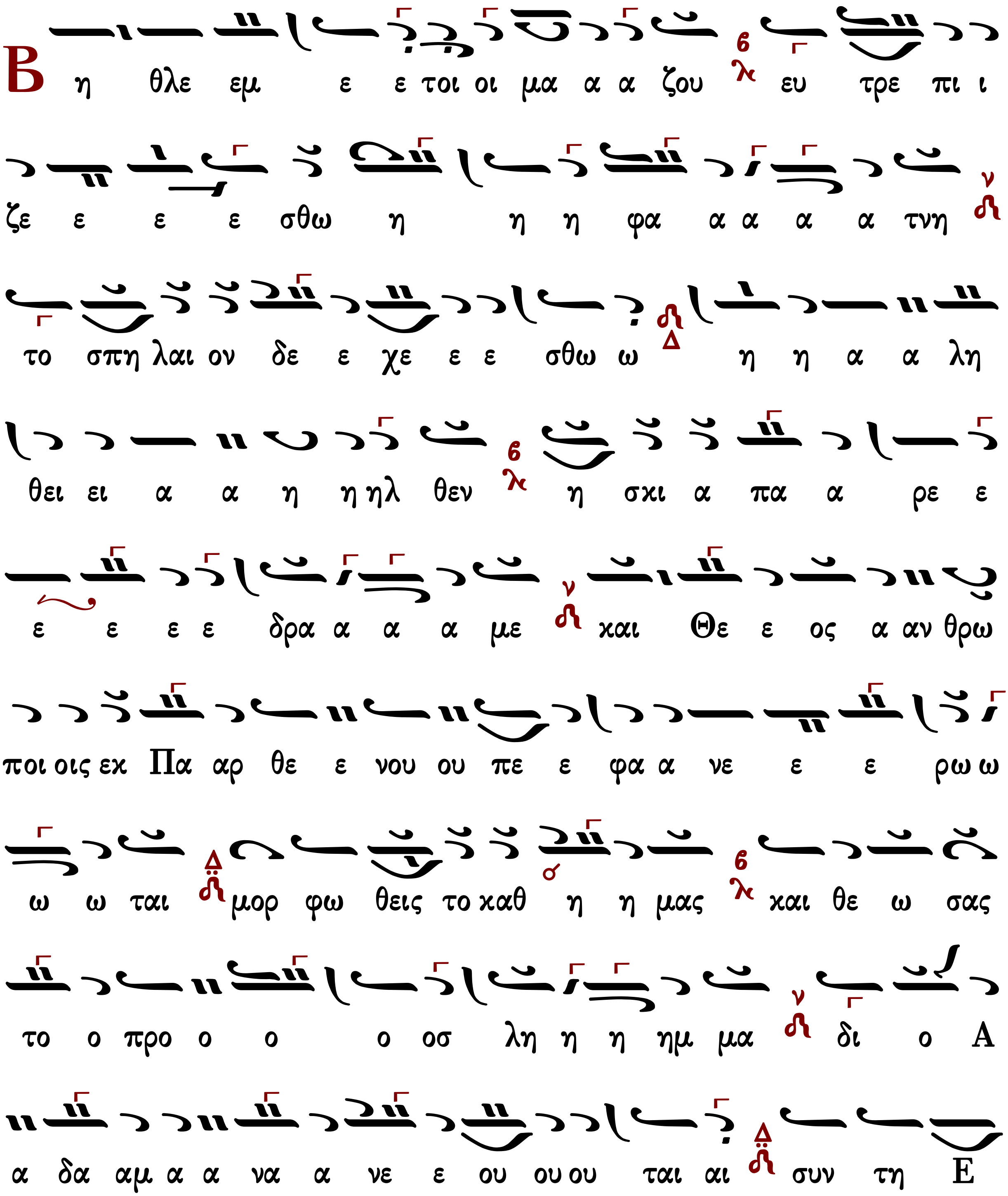

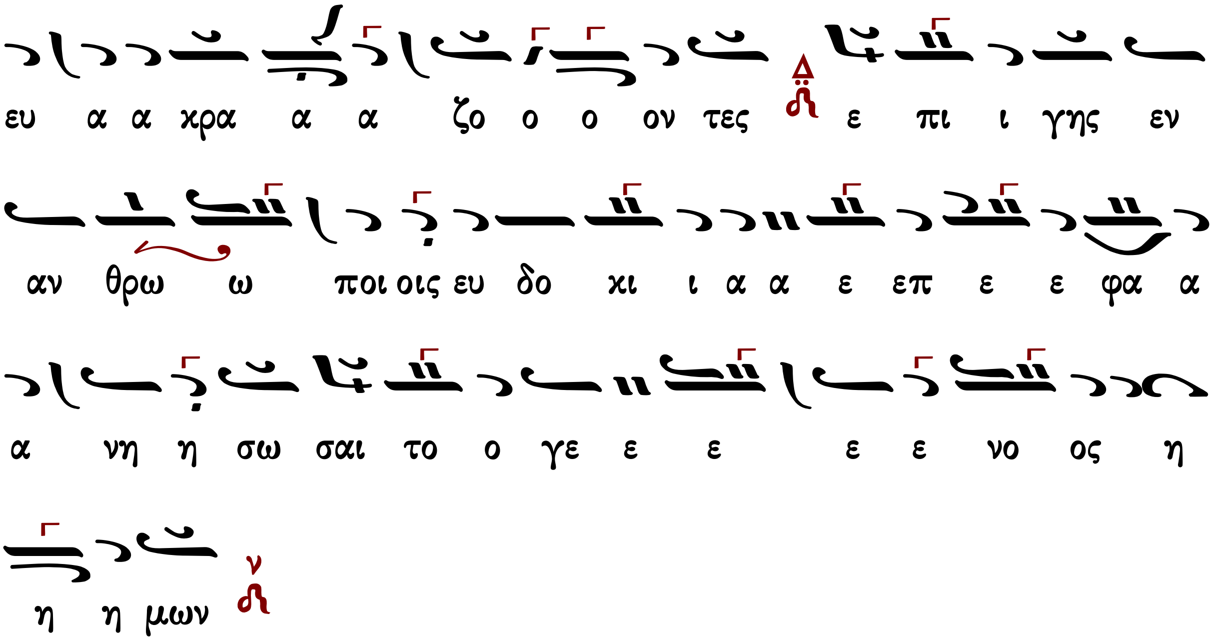

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.334#

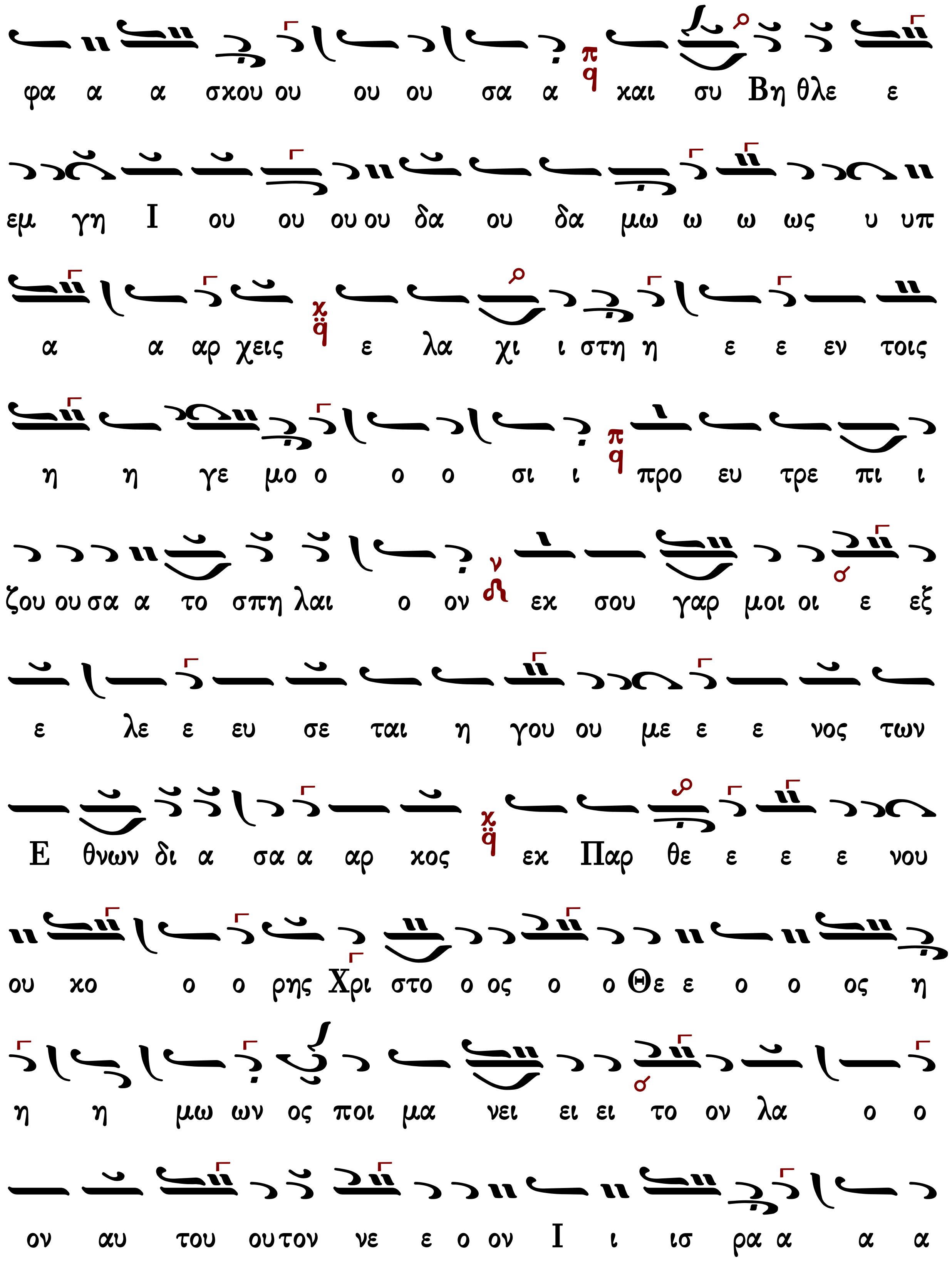
φα α α σχου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε
εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ υπ
α α αρ χεις ε λα χι ι στη η ε ε εν τοις
η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι
ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε εξ
ε λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των
Ε θνων δι α σα α αρ χος εκ Παρ θε ε ε ε νου
ου κο ο ο ρης Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος η
η η μω ων ος ποι μα νει ει ει το ον λα ο ο
ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α α α

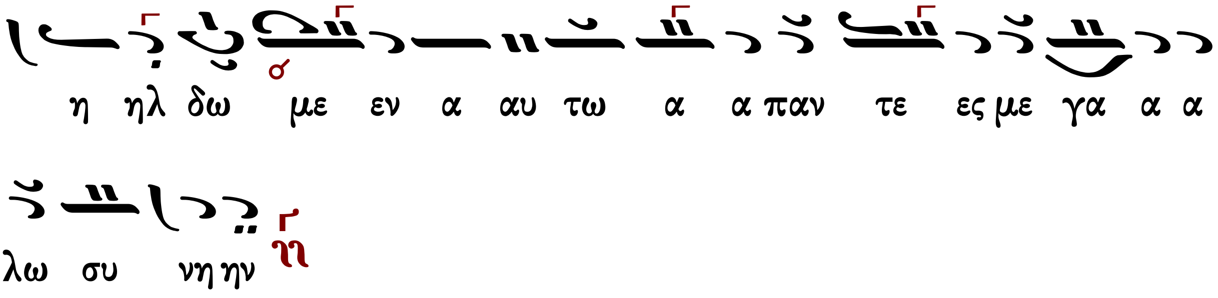

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.335#

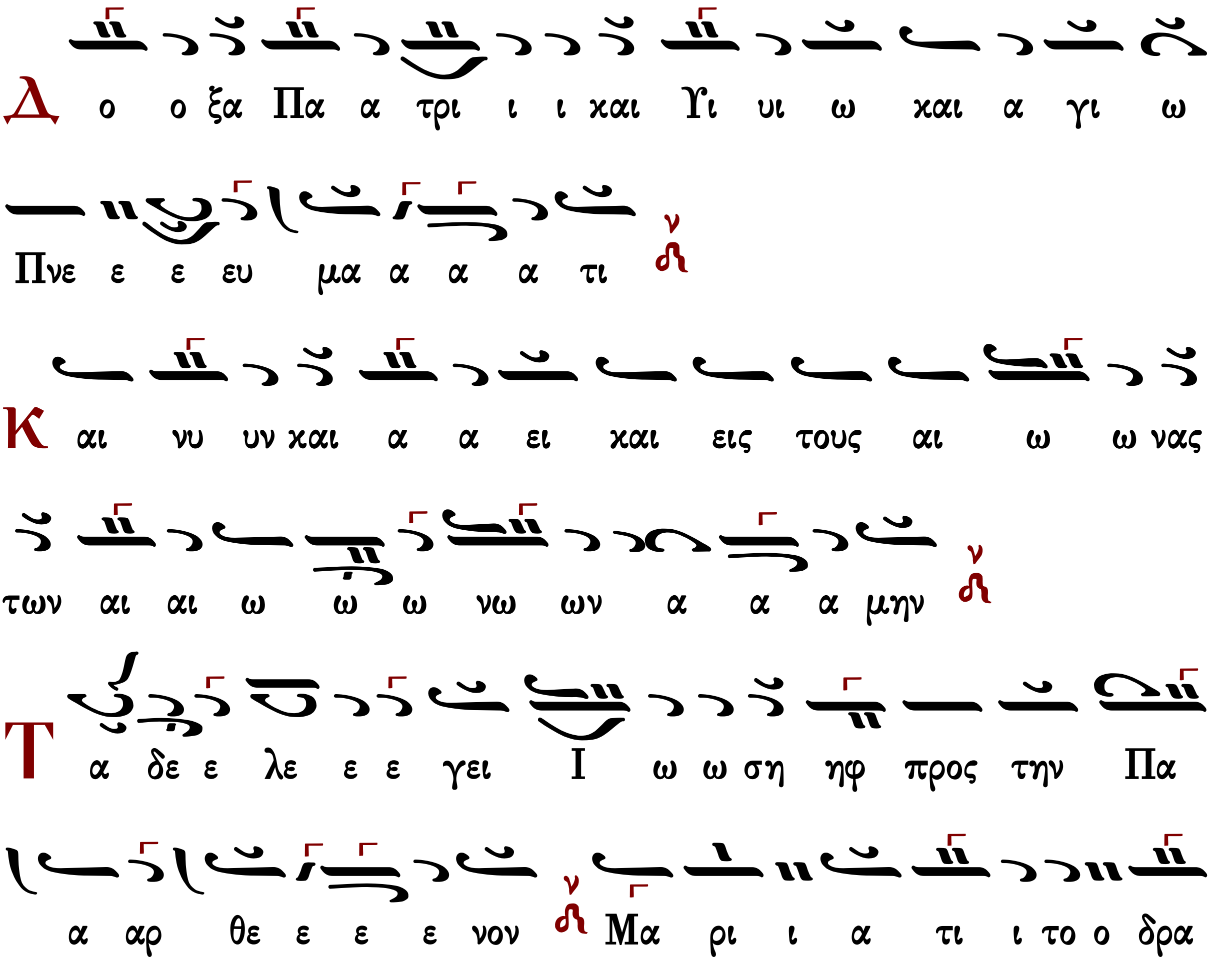

α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε ε θε α α
μαι αι α πο ρω και εξ ι ι στα α μαι και τον
νουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι λα α
θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν
τα α α α χει Μα ρι ι ι α α τι ι το ο δρα
α μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε ε
θε ε ε ε ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η
η ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο ο συ υ υ
νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του επ αι αι
νει ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η η η

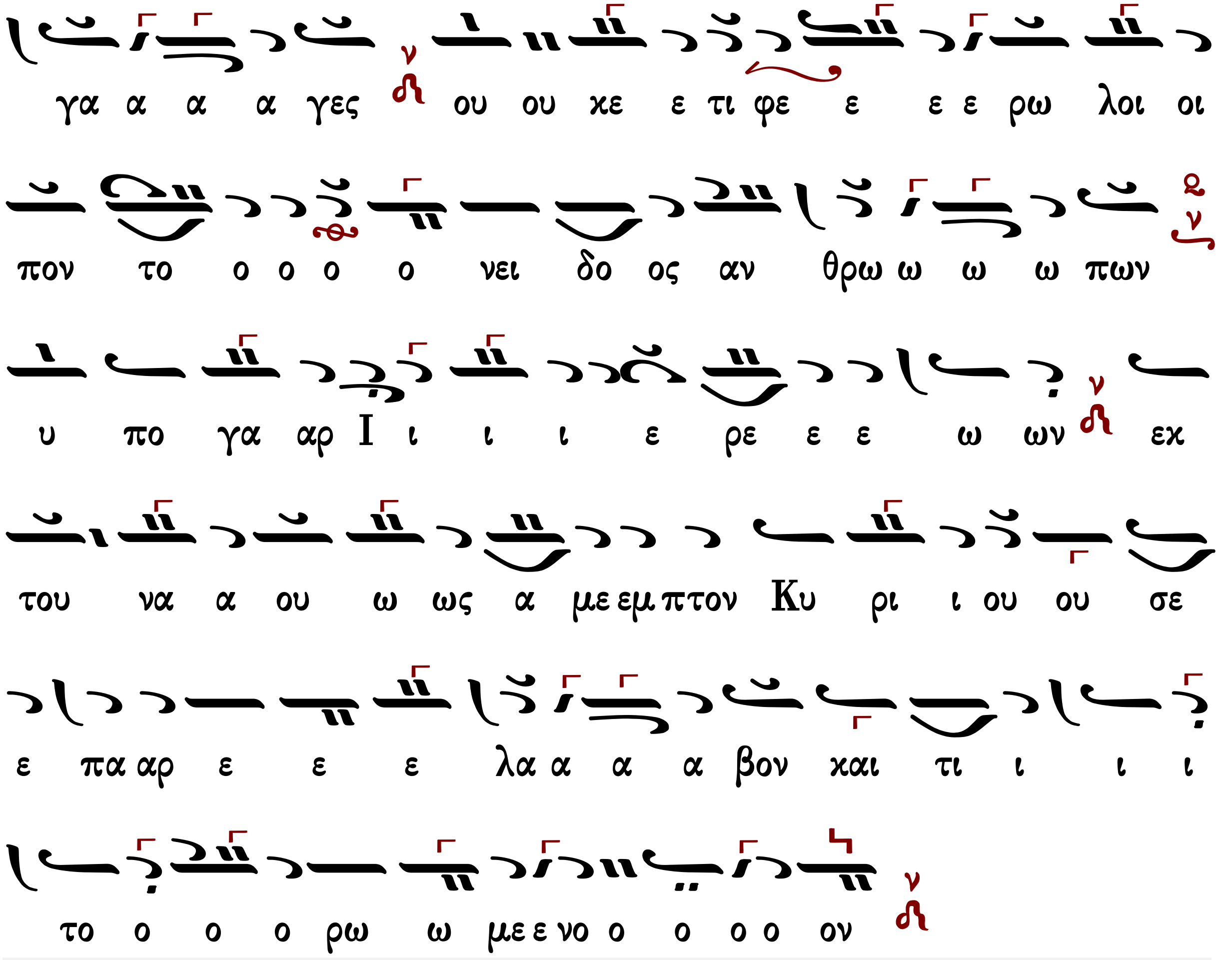

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἄρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος λ/π Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.176*

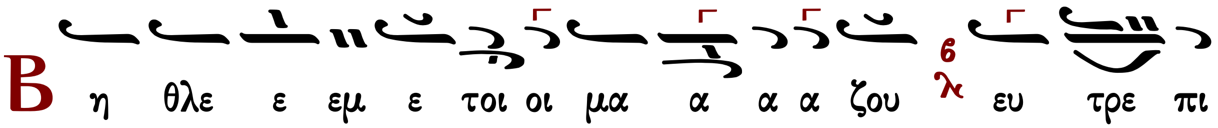

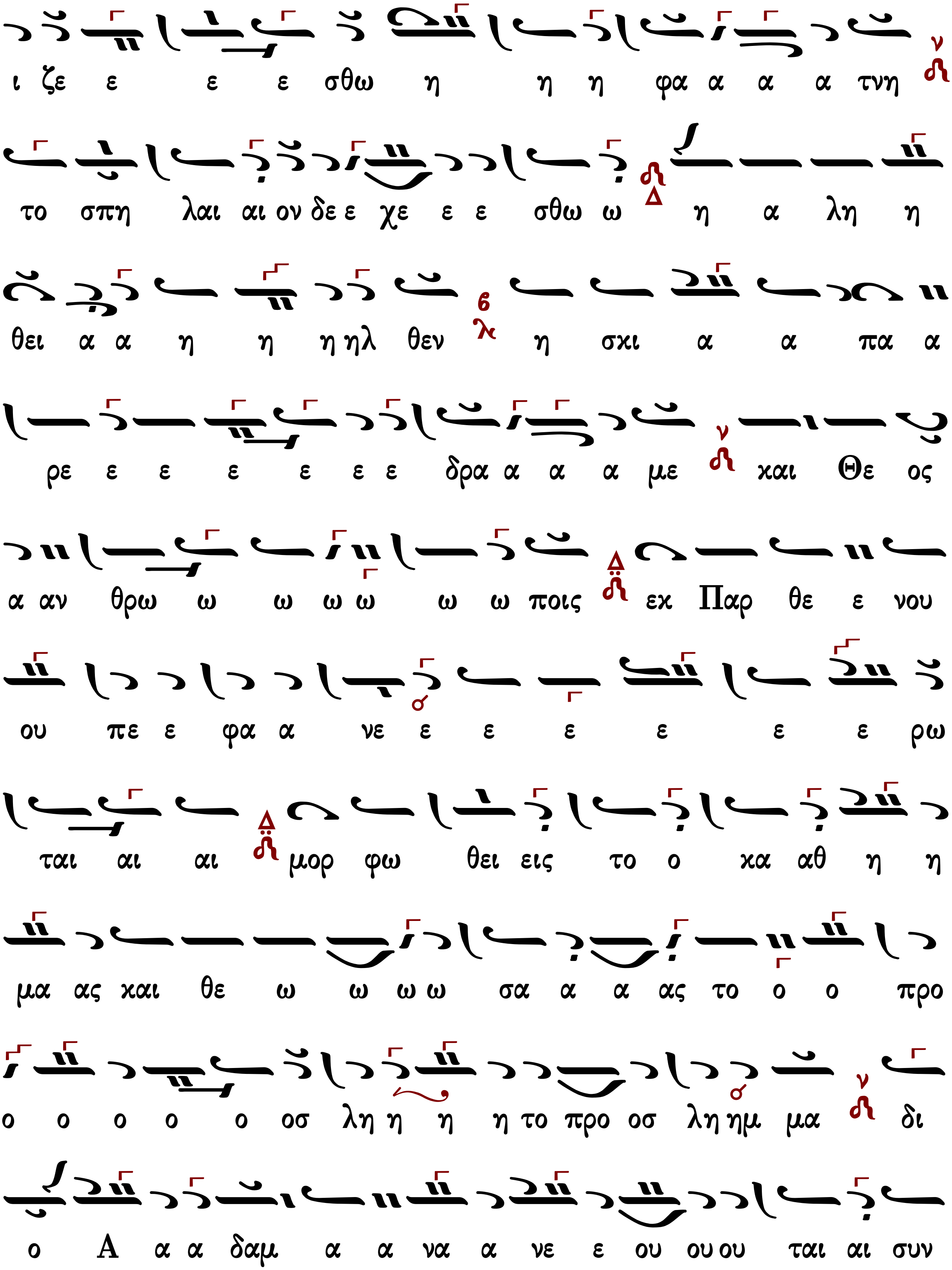
ι ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α τνη
το σπη λαι αι ον δε ε χε ε ε σθω ω η α λη η
θει α α η η η ηλ θεν η σχι α α πα α
ρε ε ε ε ε ε ε δρα α α α με και Θε ος
α αν θρω ω ω ω ω ω ω ποις εκ Παρ θε ε νου
ου πε ε φα α νε ε ε ε ε ε ε ρω
ται αι αι μορ φω θει εις το ο κα αθ η η
μα ας και θε ω ω ω ω σα α α ας το ο ο προ
ο ο ο ο ο οσ λη η η η το προ οσ λη ημ μα δι
ο Α α α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν

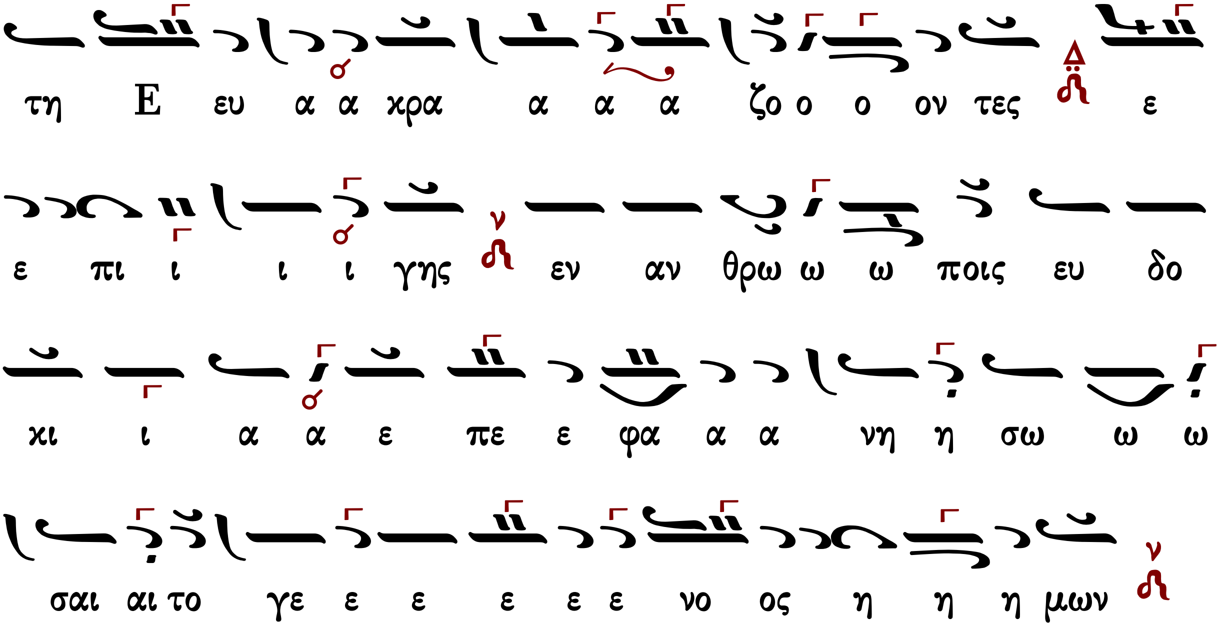

ἦχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Ἦχος Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.177*

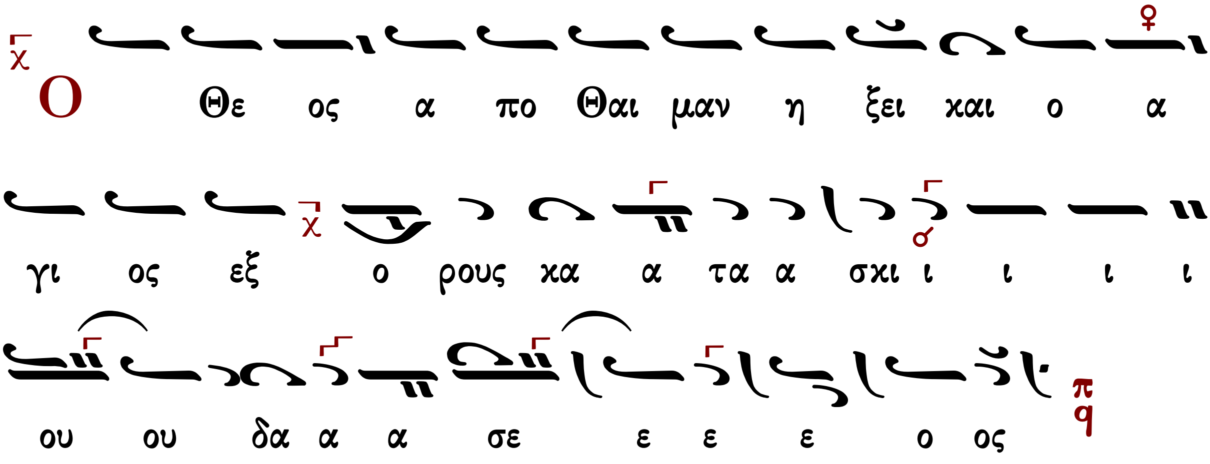

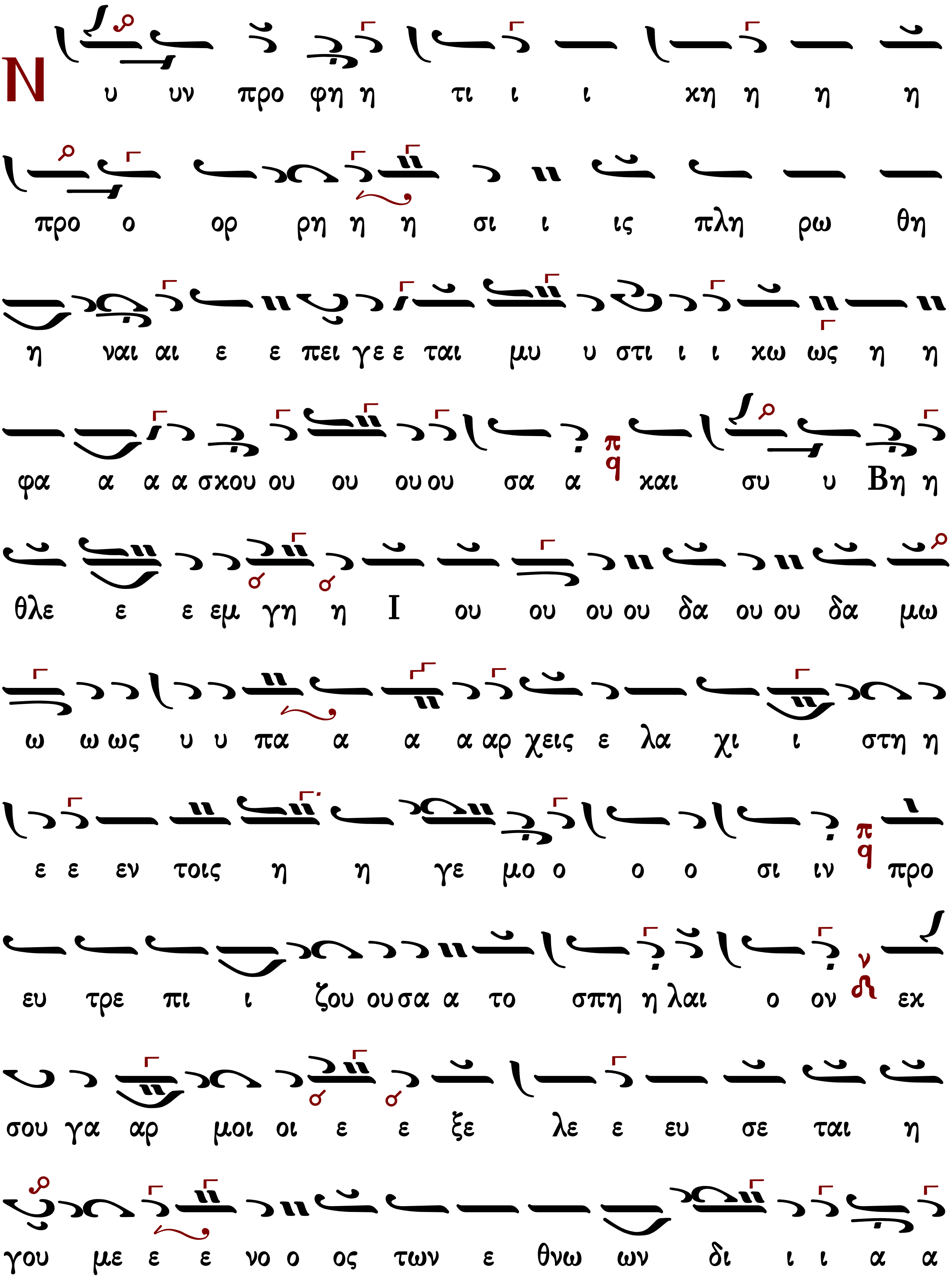
Ν υ υν προ φη η τι ι ι χη η η η
προ ο ορ ρη η η σι ι ις πλη ρω θη
η ναι αι ε ε πει γε ε ται μυ υ στι ι ι χω ως η η
φα α α α σκου ου ου ου ου σα α και συ υ Βη η
θλε ε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα ου ου δα μω
ω ω ως υ υ πα α α α αρ χεις ε λα χι ι στη η
ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ιν προ
ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη η λαι ο ον εχ
σου γα αρ μοι οι ε ε ξε λε ε ευ σε ται η
γου με ε ε νο ο ος των ε θνω ων δι ι ι α α

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ᾽ ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, [ἀντ᾽/ἀντὶ] εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ δρώμενον;

Ἦχος λ/π Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.178*

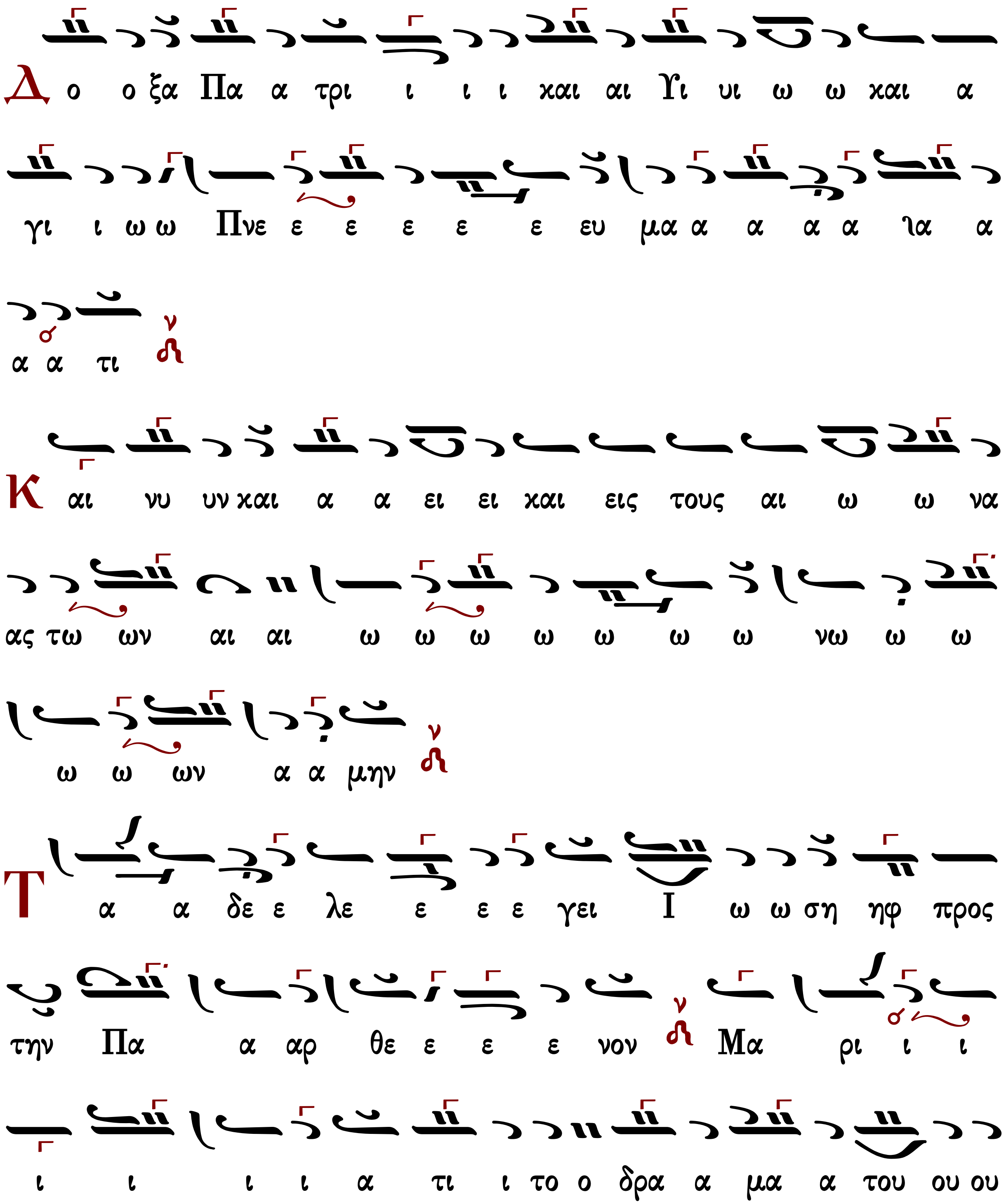

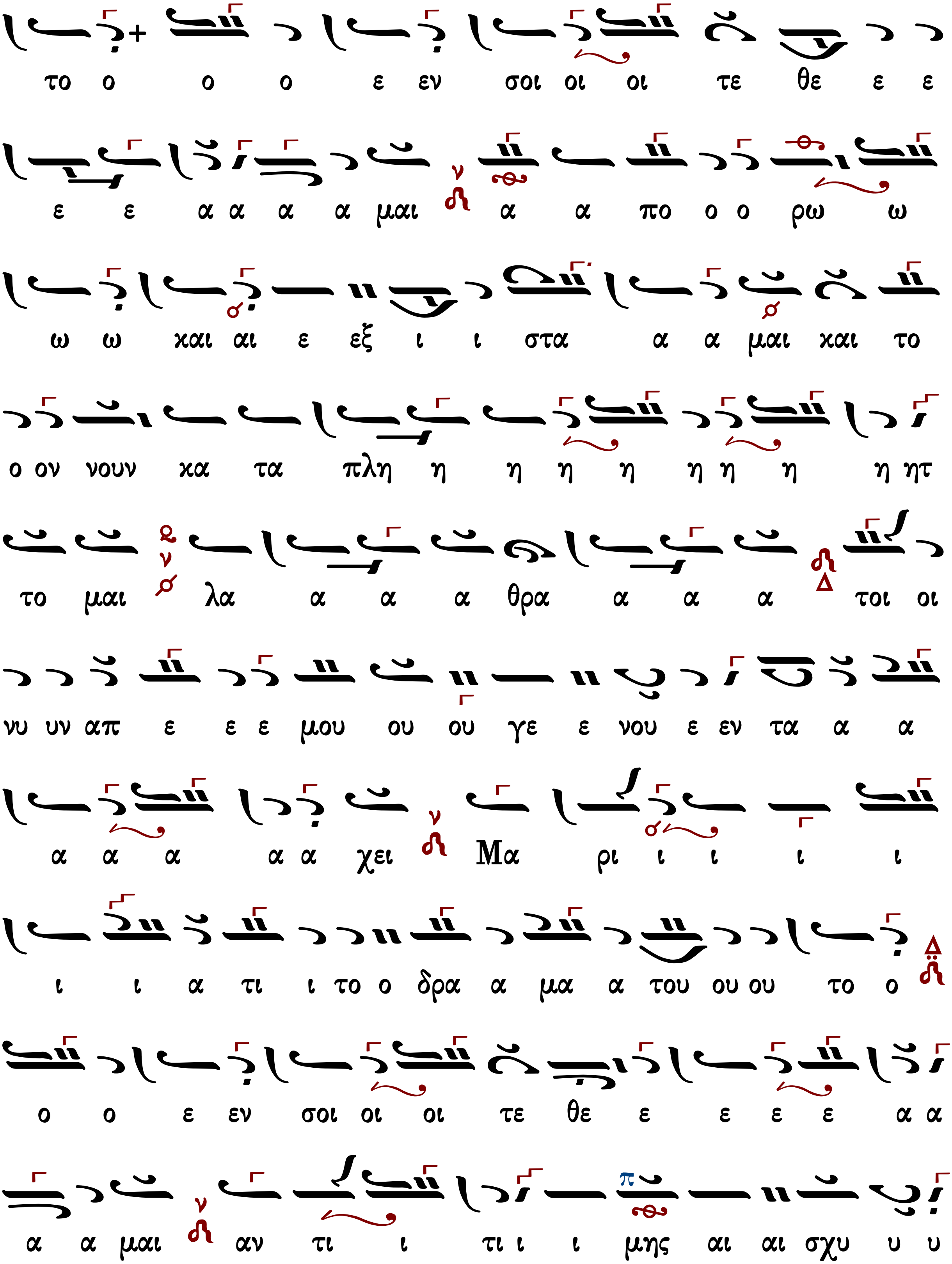
το ο ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε
ε ε α α α α μαι α α πο ο ο ρω ω
ω ω και αι ε εξ ι ι στα α α μαι και το
ο ον νουν κα τα πλη η η η η η η η η ητ
το μαι λα α α α θρα α α α τοι οι
νυ υν απ ε ε ε μου ου ου γε ε νου ε εν τα α α
α α α α α χει Μα ρι ι ι ι ι
ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου το ο
ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε ε ε α α
α α μαι αν τι ι τι ι ι μης αι αι σχυ υ υ

υ υ υ υ λυ υ υ υ υ υ υ υ νη ην αν τι ι
ευ φρο συ υ υ νη ης την λυ υ υ υ υ υ υ
υ υ πην αν τι του ου ε παι αι νει ει ει σθαι αι τον
ψο γο ον μοι οι προ οσ η η η η η η η
γα γες ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι οι οι πον το ο
ο νει ει δος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο
γα α αρ ι ι ε ρε ε ε ε ε ε ων εκ του
ου Να α α ου ου ως α μεμ πτον Κυ υ ρι ι ι ι
ου σε πα α ρε ε ε ε ε ε ε λα α
σε ε πα ρε ε λα α α βον και τι ι ι

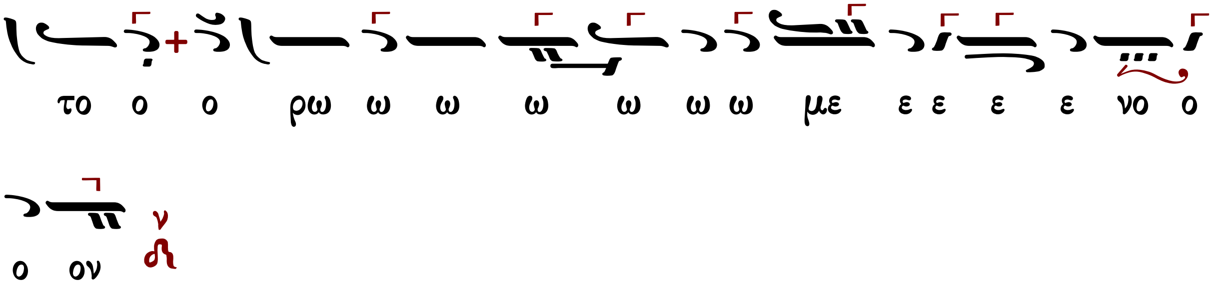

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ π Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.301*

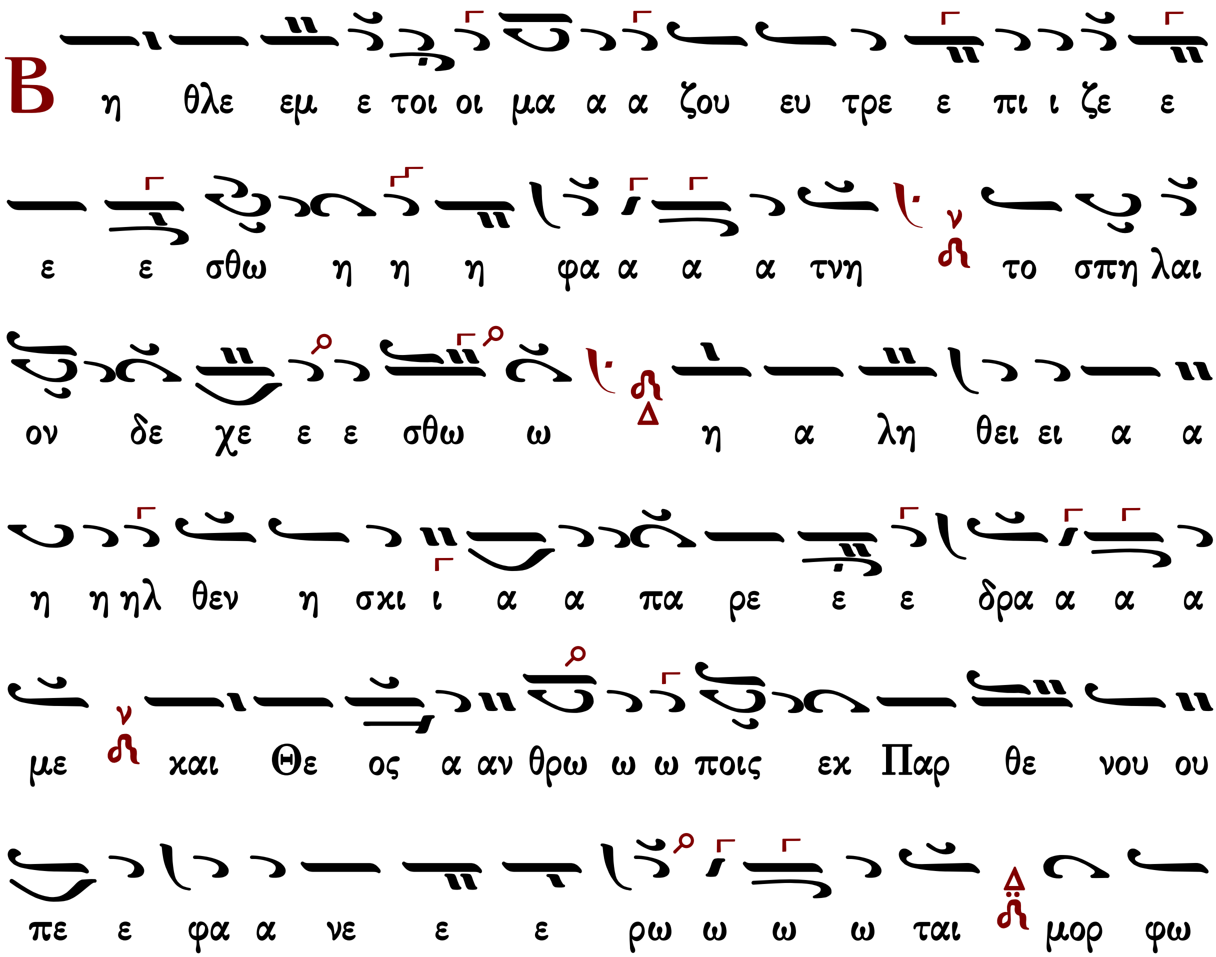

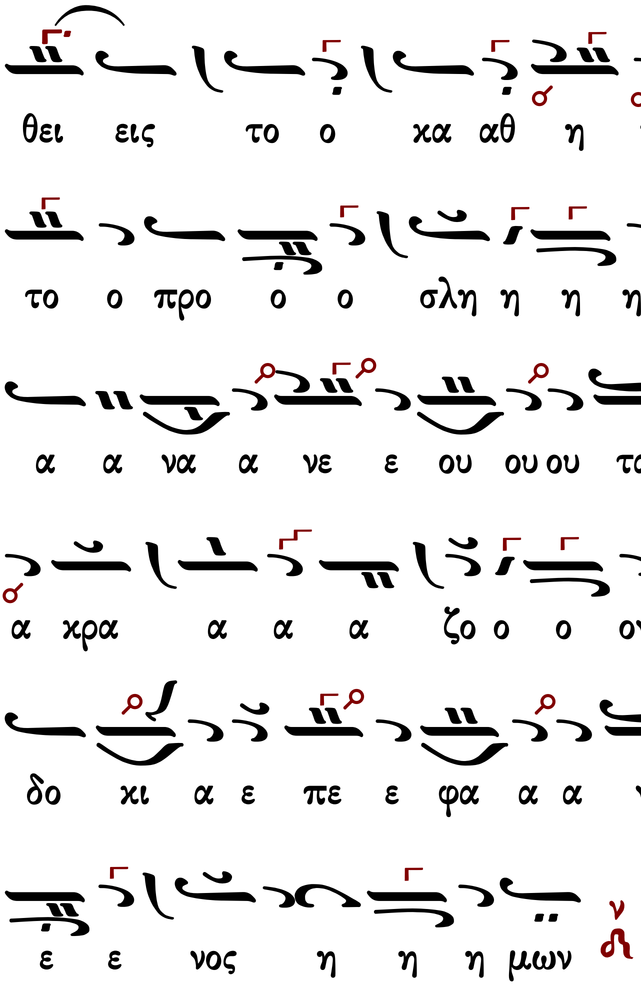

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.303*

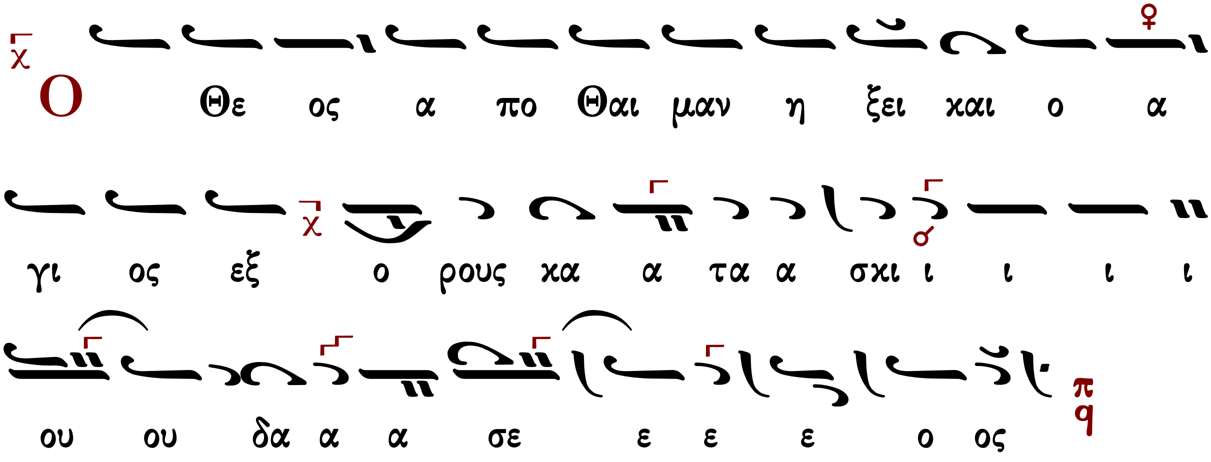

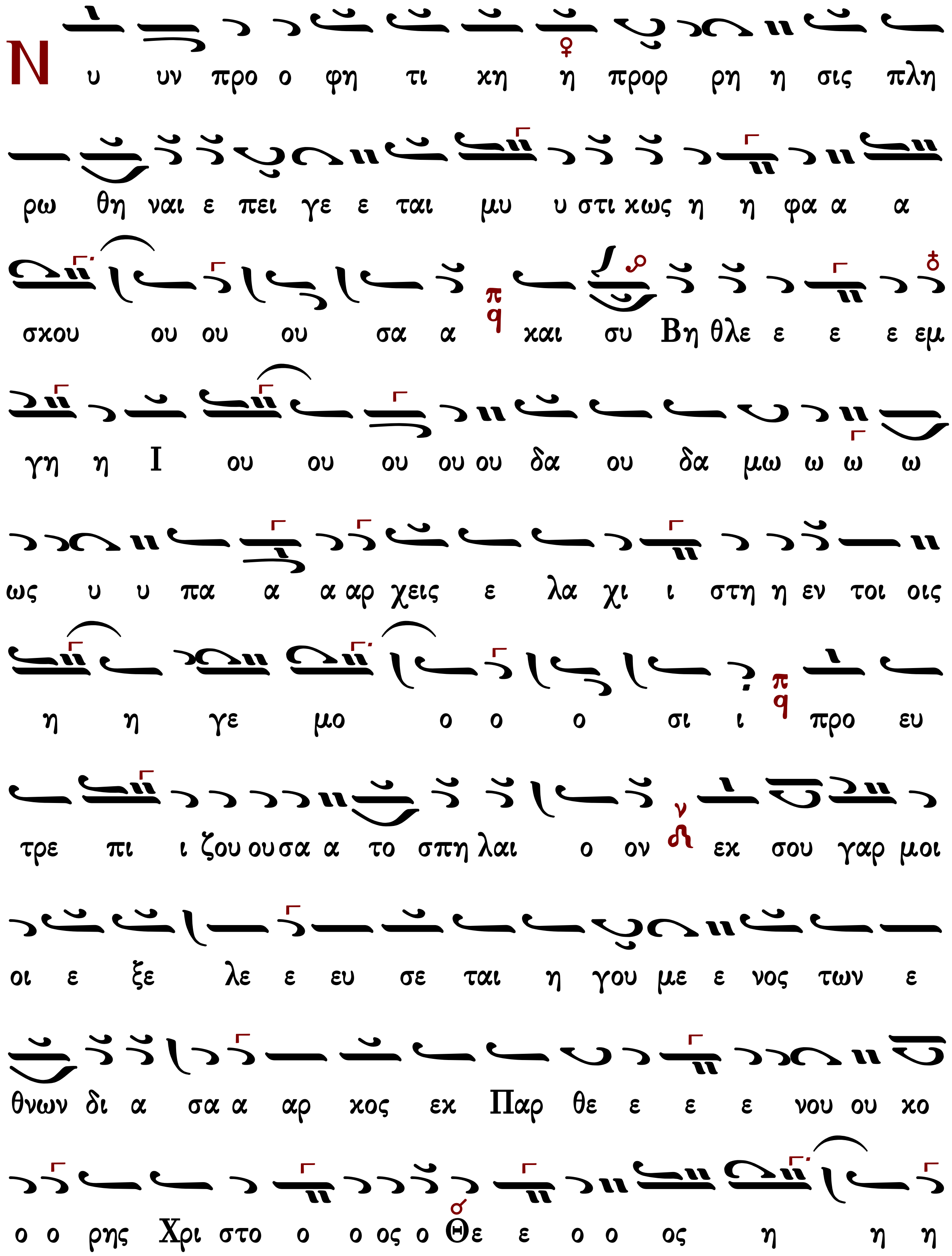
Ν υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη
ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η φα α α
σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε ε ε εμ
γη η Ι ου ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω
ως υ υ πα α α αρ χεις ε λα χι ι στη η εν τοι οις
η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ
τρε πι ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι
οι ε ξε λε ε ευ σε ται η γου με ε νος των ε
θνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου κο
ο ο ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ο ο ος η η η

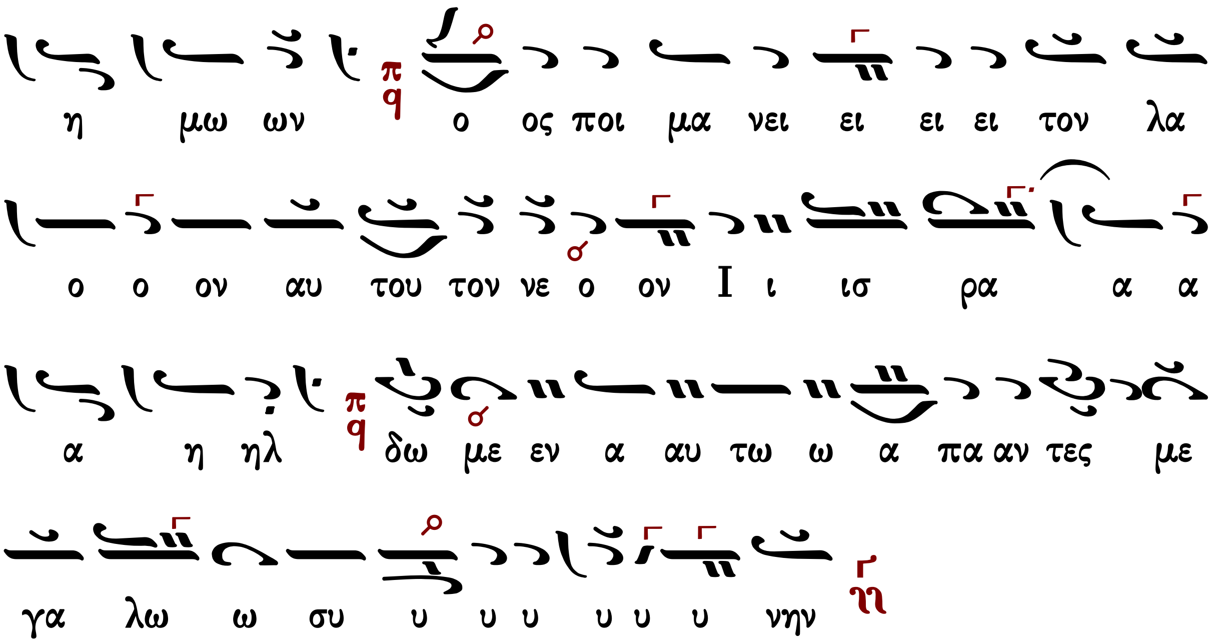

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.304*

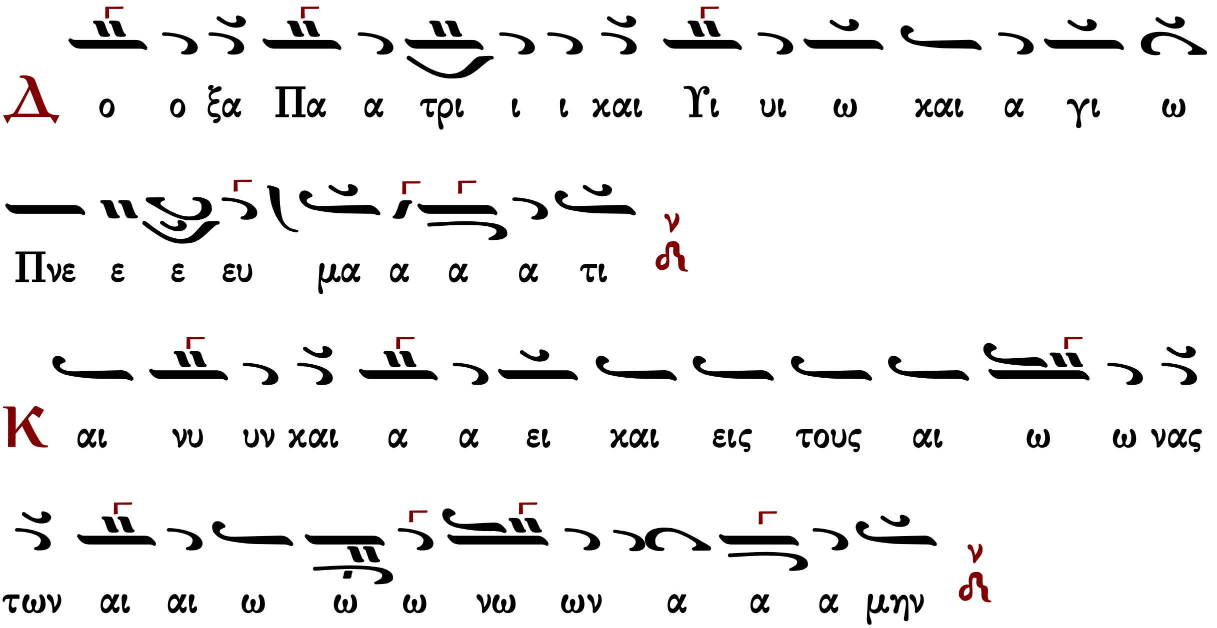

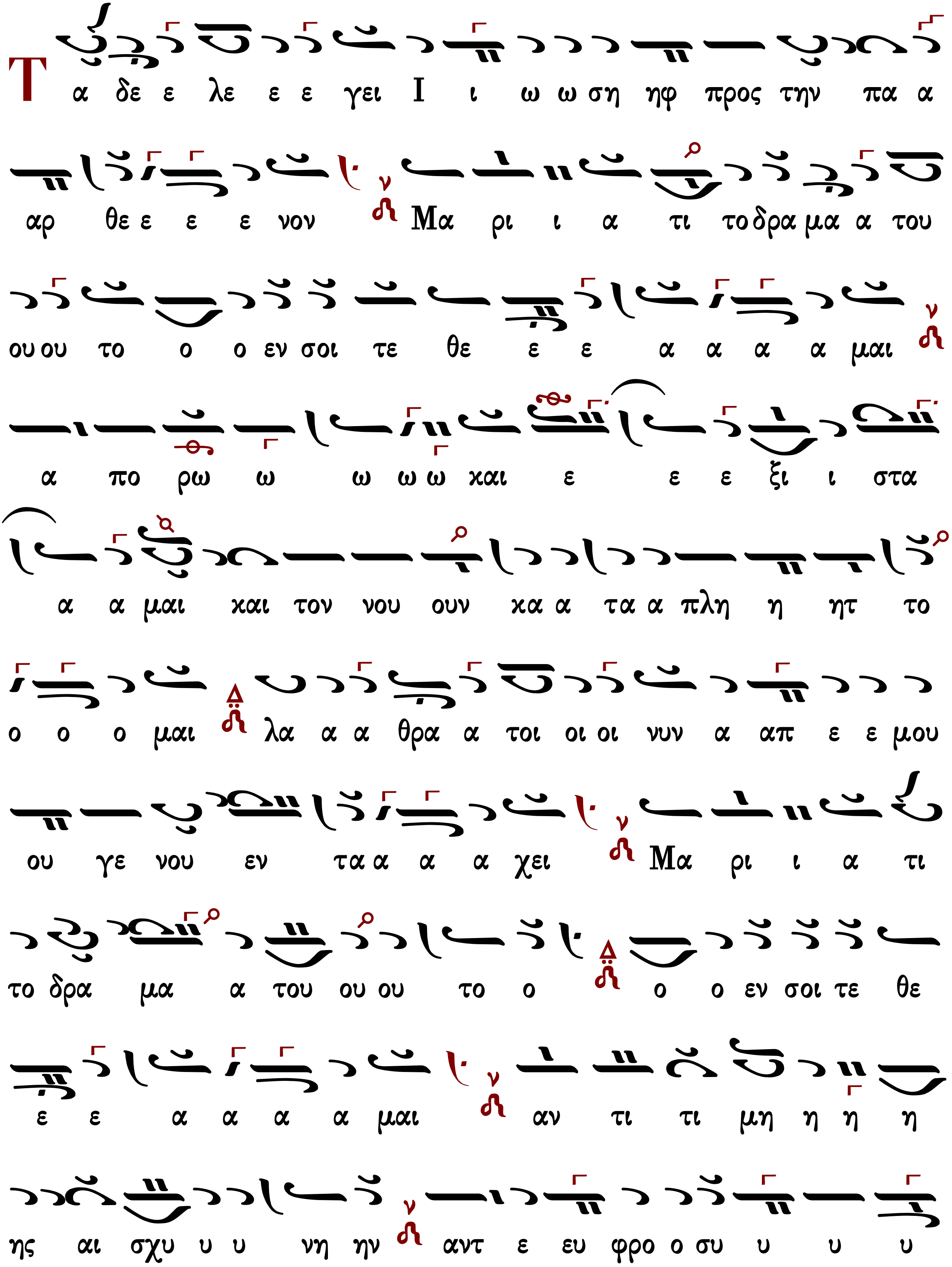
Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ι ω ω ση ηφ προς την πα α
αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι το δρα μα α του
ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι
α πο ρω ω ω ω ω και ε ε ε ξι ι στα
α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το
ο ο ο μαι λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου
ου γε νου εν τα α α α χει Μα ρι ι α τι
το δρα μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι τε θε
ε ε α α α α μαι αν τι τι μη η η η
ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ

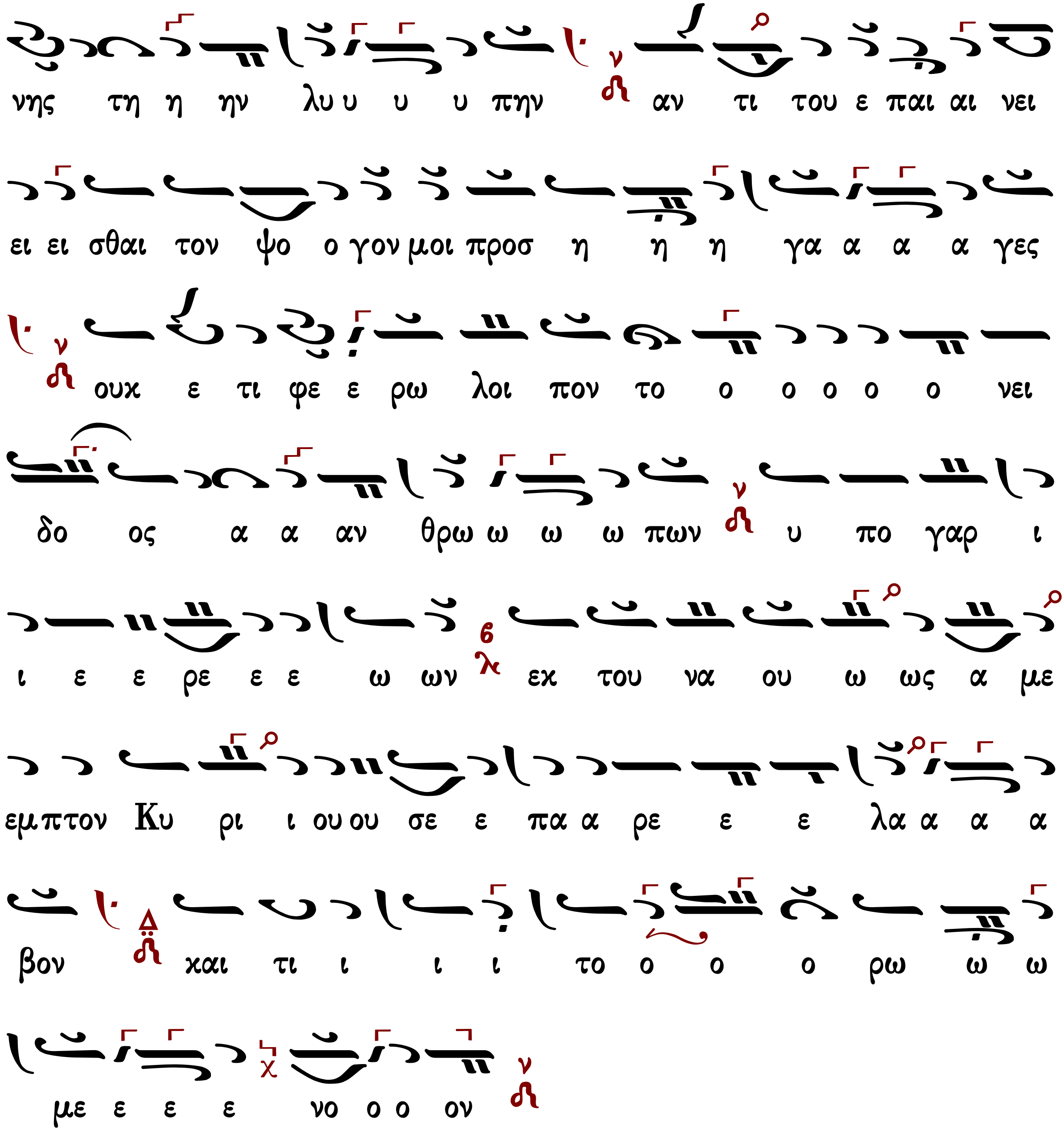

προκείμενον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251/2975*

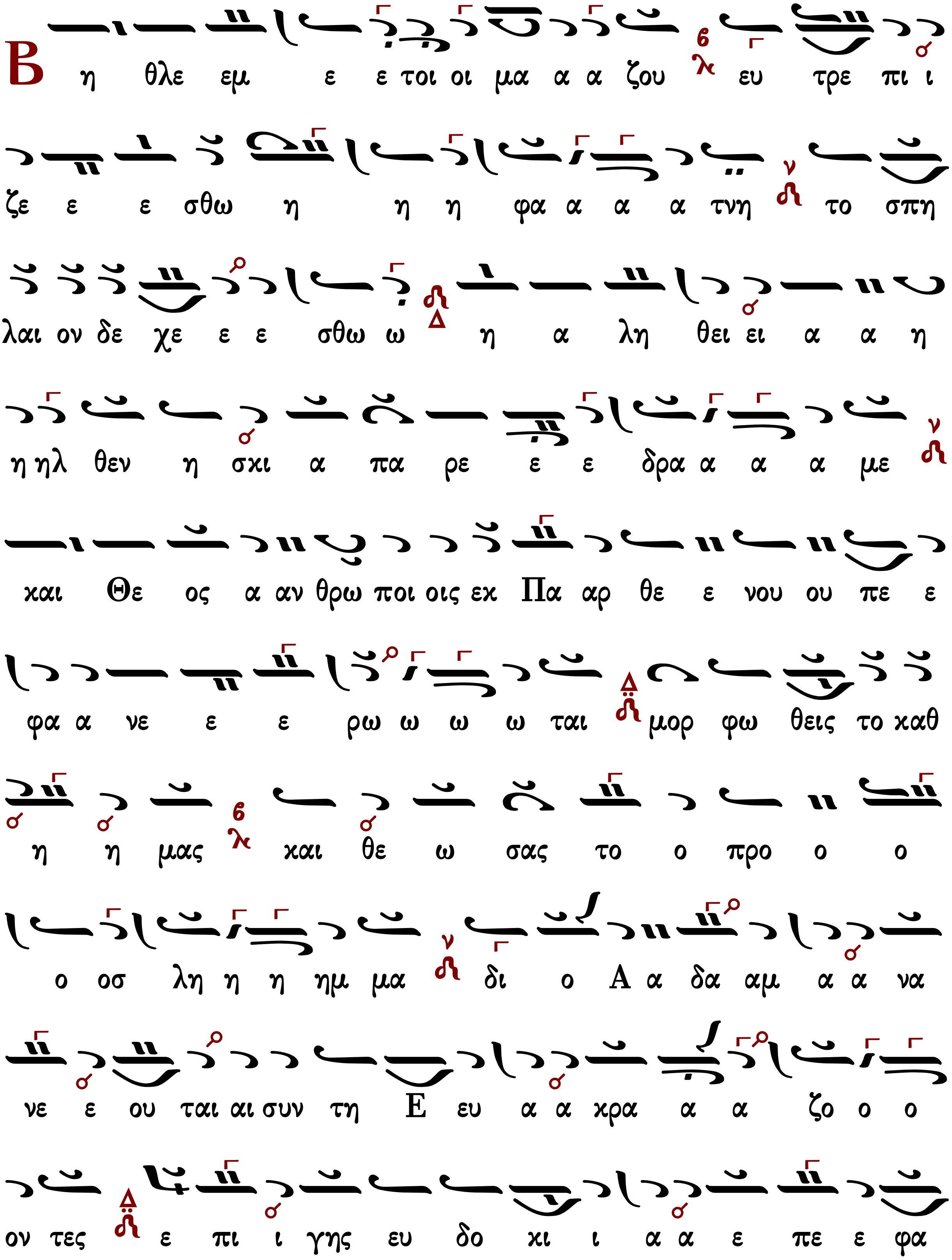
Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι
ζε ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη
λαι ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α η
η ηλ θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με
και Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε
φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω θεις το καθ
η η μας και θε ω σας το ο προ ο ο
ο οσ λη η η ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να
νε ε ου ται αι συν τη Ε ευ α α κρα α α ζο ο ο
ον τες ε πι ι γης ευ δο κι ι α α ε πε ε φα

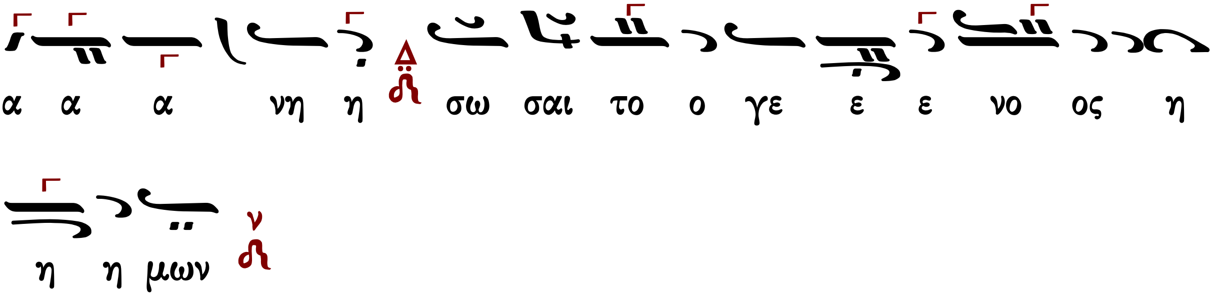

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/2976*

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ι προ
ευ τρε πι ι ζου ου σα α το σπη η λαι ο ον εκ σου
ου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ σε ται η γου ου με νος
των ε θνων δι ι α α σα α αρ χος εκ Παρ θε ε ε
ε νου χο ο ρη ης Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο
ο ος η η η η μω ων ο ος ποι μα νει ει
ει το ον λα ο ο ον αυ του τον νε ον Ι ισ ρα α
η ηλ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με γα
λω συ υ υ υ υ νη ην

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.253/2977*

λα α θρα α τοι οι οι νυ υν απ ε ε μου γε νου εν τα
α α α χει Μα ρι ι ι α τι το ο δρα α μα α
του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε θε ε ε
ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η η ης αι
σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο συ υ υ νης τη
η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει ει ει
σθαι τον ψο ο γον μοι προ οσ η η η γα α α α
γες ουχ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον το ο νει δος αν
θρω ω ω πω ων υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε
ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ι ου ου

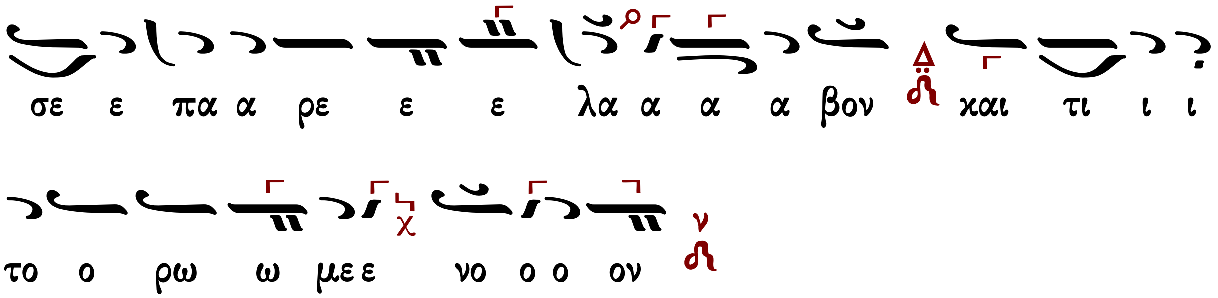

προκείμενον

ὥρα γ΄ ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.102*

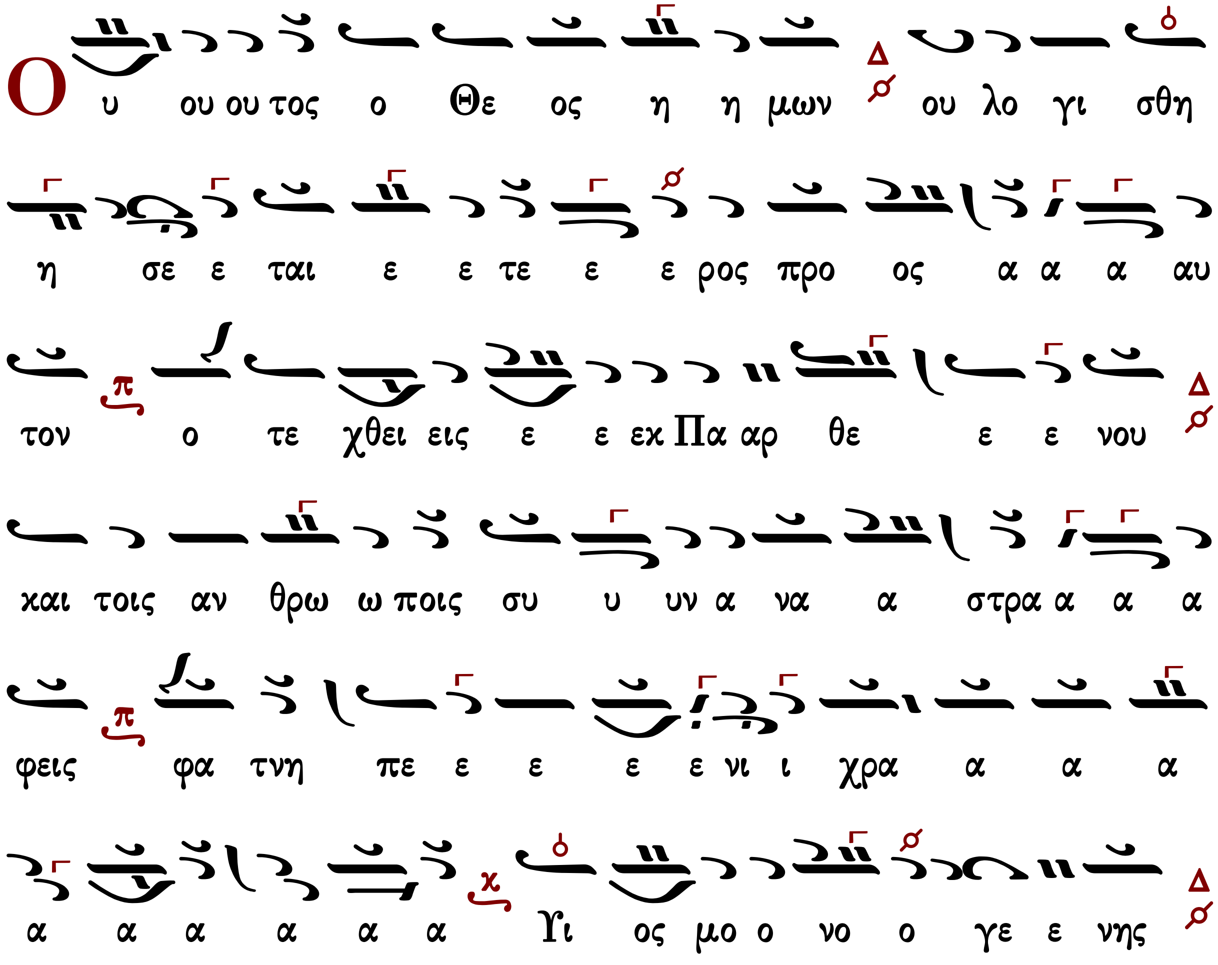

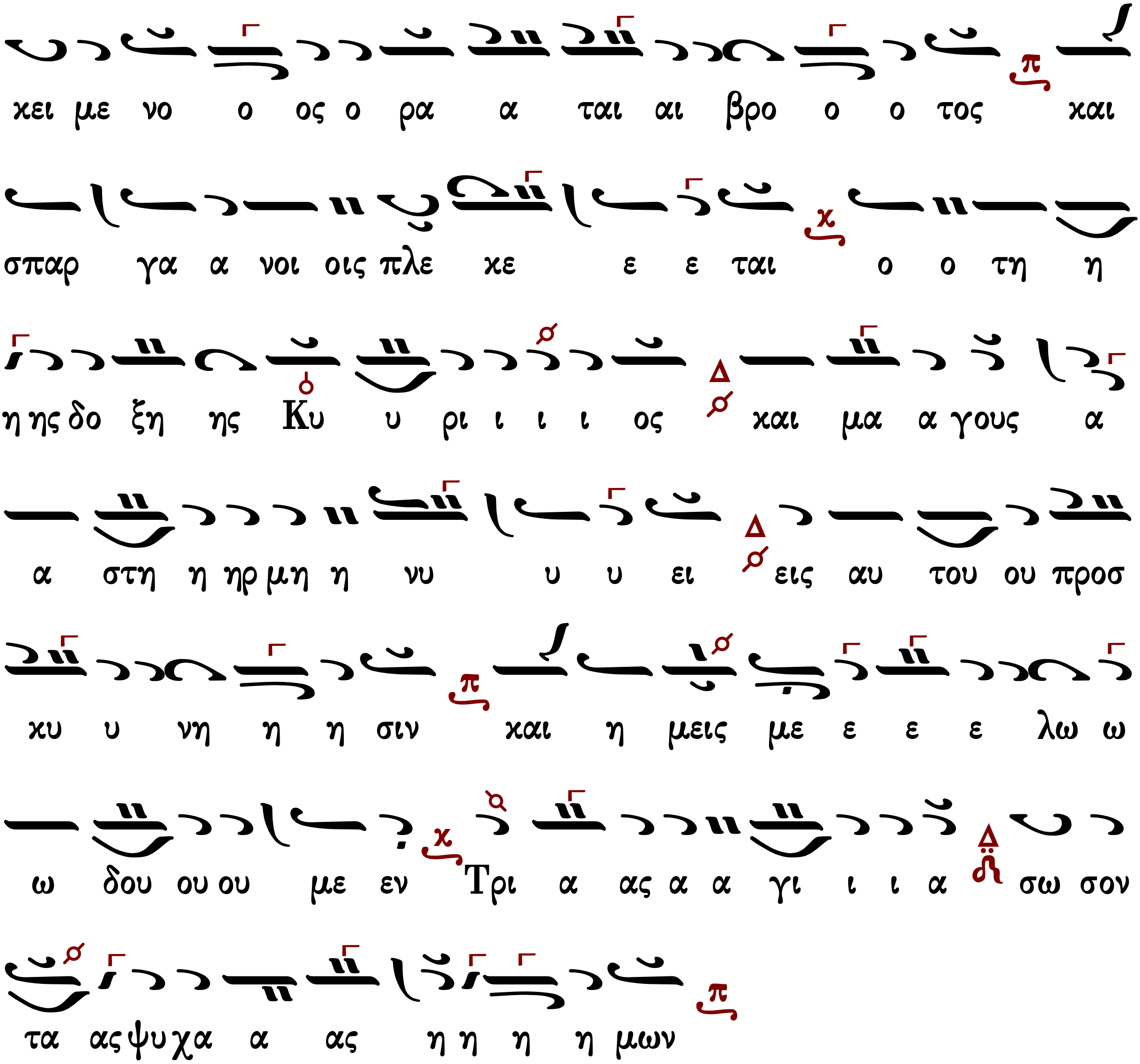

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.103*

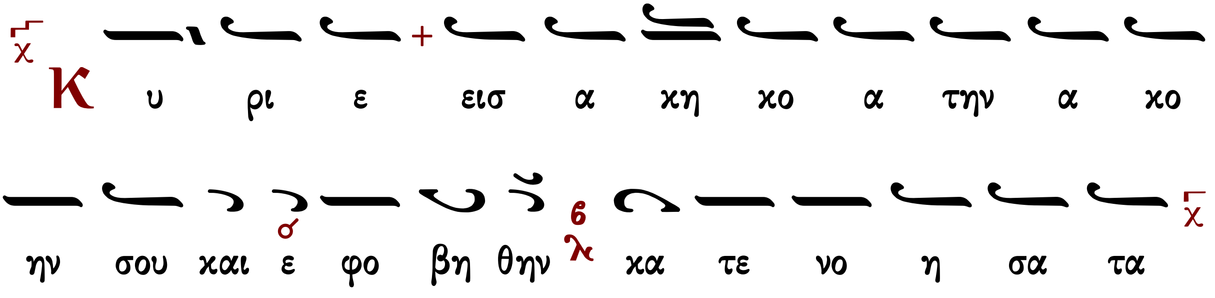

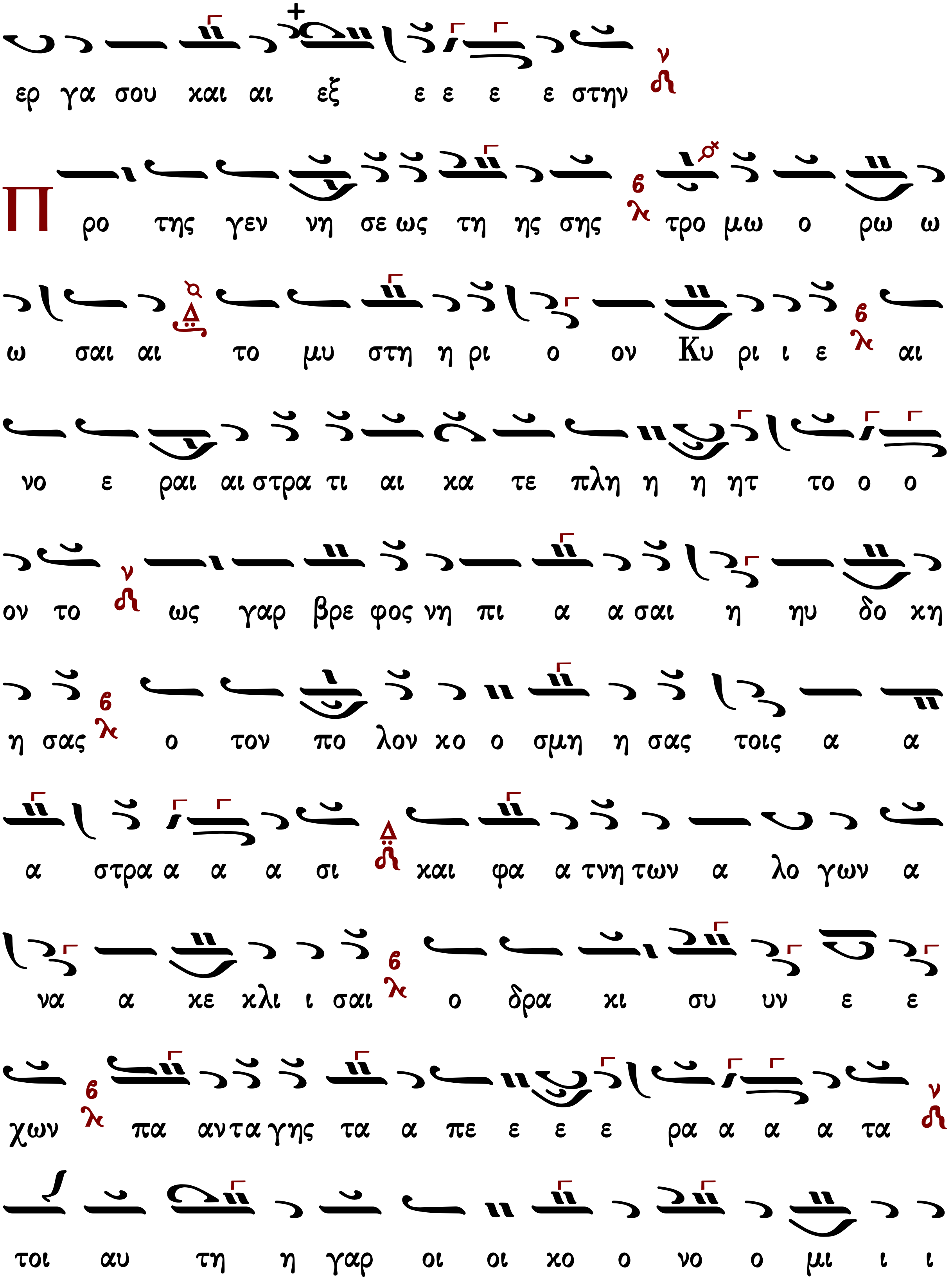
ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην
Προ της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω ω
ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ον Κυ ρι ι ε αι
νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η η ητ το ο ο
ον το ως γαρ βρε φος νη πι α α σαι η ηυ δο κη
η σας ο τον πο λον κο ο σμη η σας τοις α α
α στρα α α α σι και φα α τνη των α λο γων α
να α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε
χων πα αν τα γης τα α πε ε ε ε ρα α α α τα
τοι αυ τη η γαρ οι οι χο ο νο ο μι ι ι

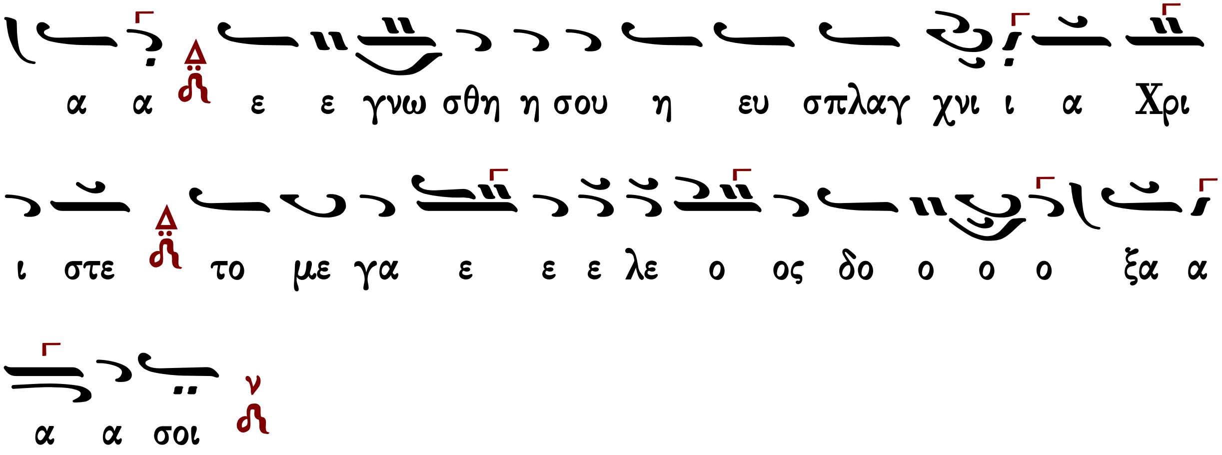

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.104*

α γι ι ι ω ων η ην πα ρε ε ε λα α
βες κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις
ε εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι ι τους προ φη
τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και αι χρη μα τι
σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε ε πει ει
σμαι ο ο ο ο τι Θε ε ον γεν νη η
σει η Μα ρι ι ι ι α α α α νε ερ
μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ου ου ει εις προ οσ
κυ νη σι ιν μα α γοι εξ α α να το λω ων η η
ξου ου σι συ υν δω ω ω ροις τι μι ι ι οις λα α τρε

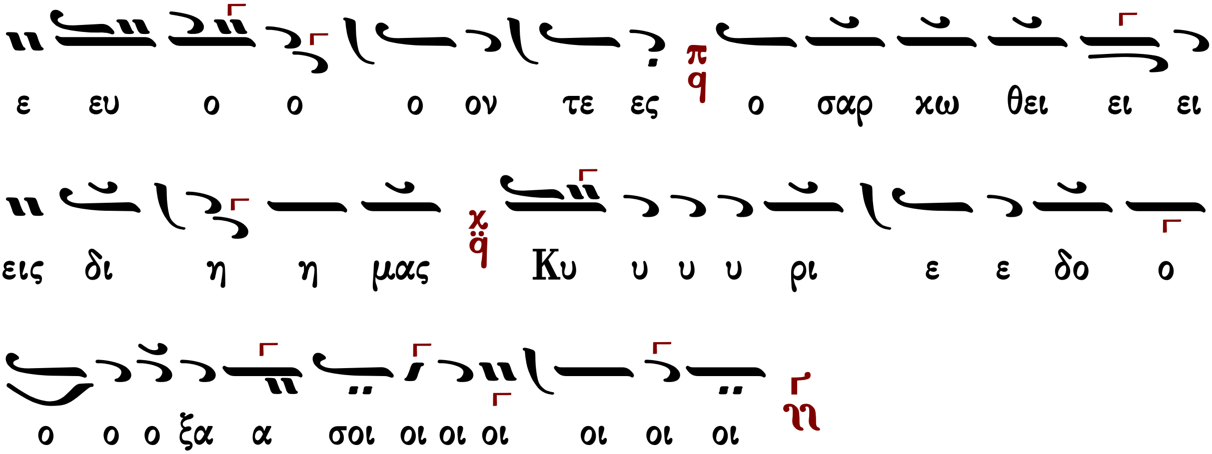

[προκείμενον]

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος λ/π Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.297*

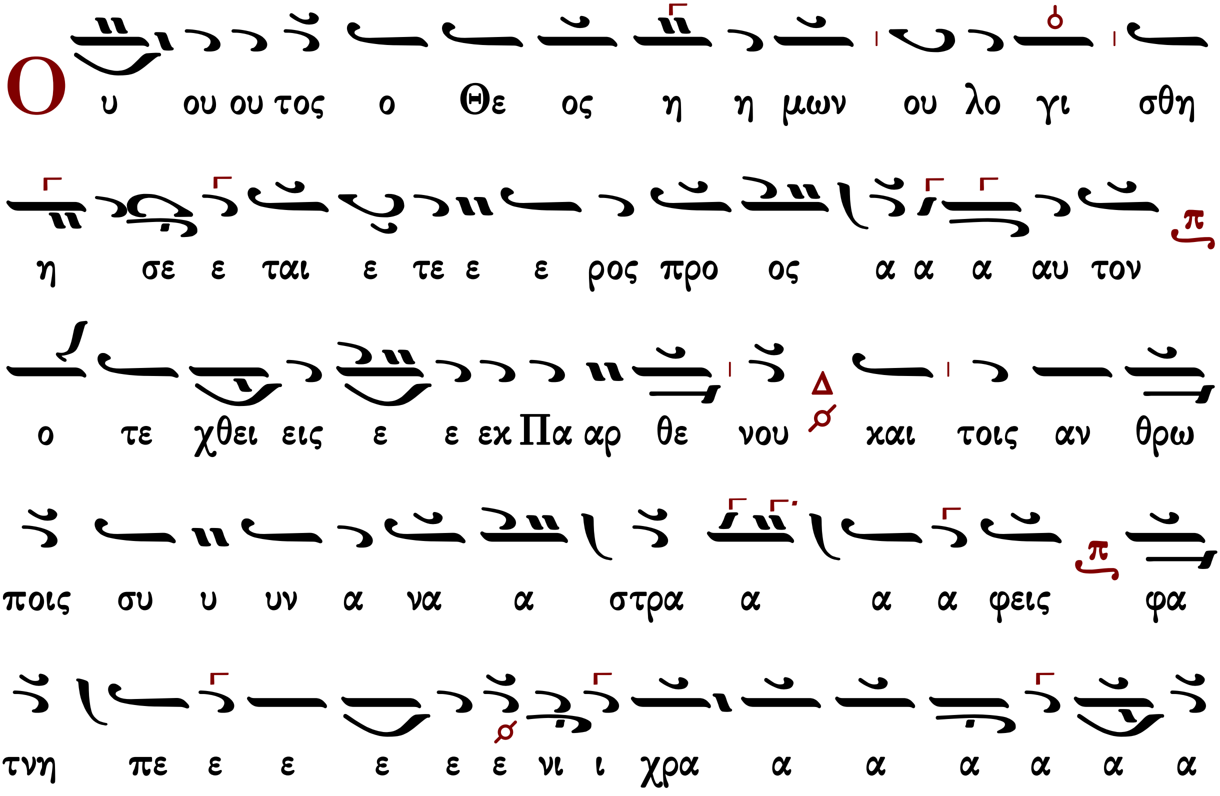

Ἦχος λ π Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

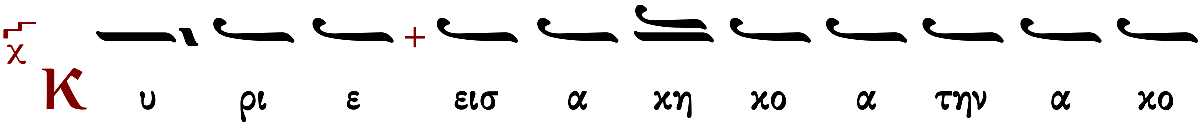

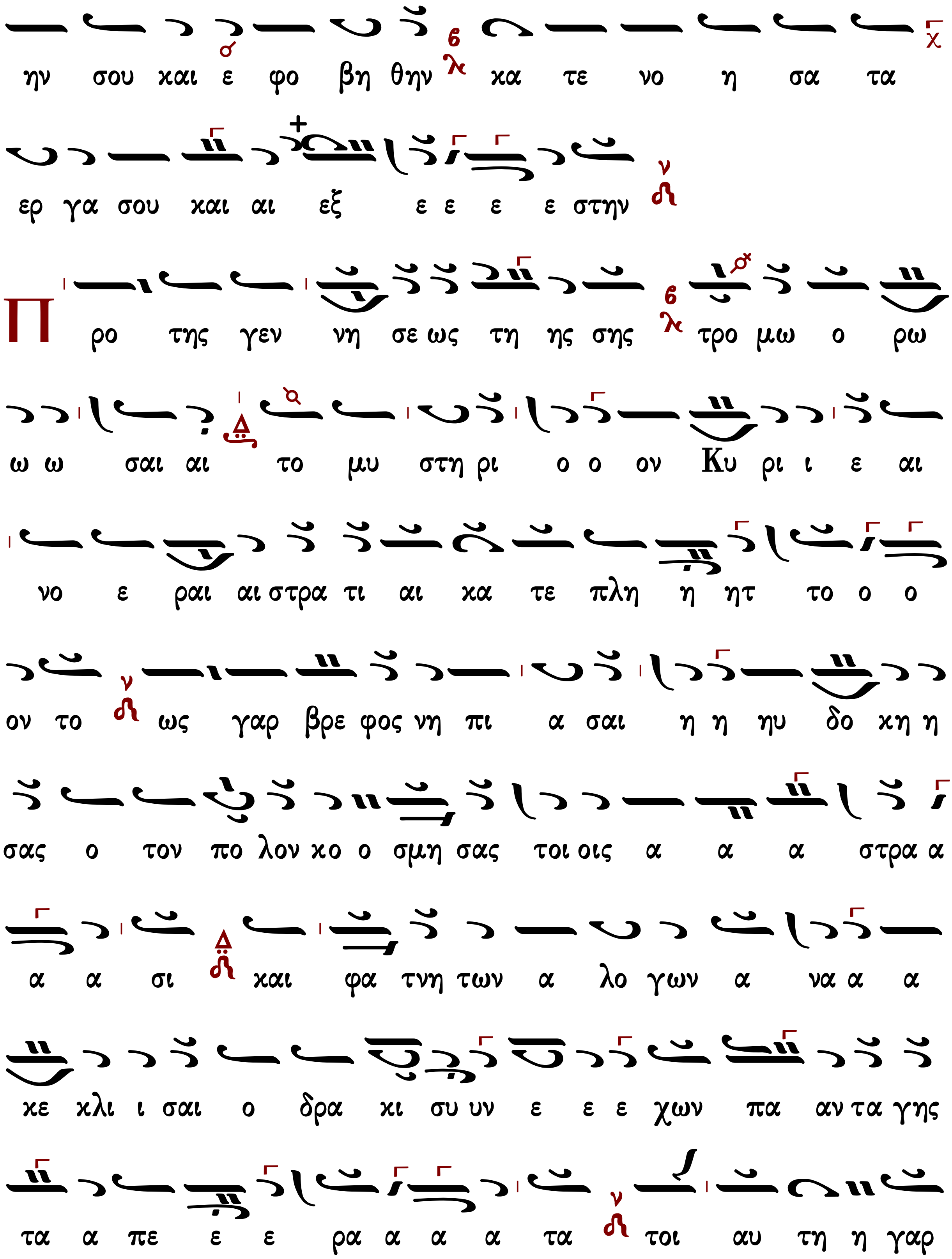
ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα
ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην
Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης προ μω ο ρω
ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε αι
νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η ητ το ο ο
ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η ηυ δο κη η
σας ο τον πο λον κο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α
α α σι και φα τνη των α λο γων α να α α
κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γης
τα α πε ε ε ρα α α α τα τοι αυ τη η γαρ

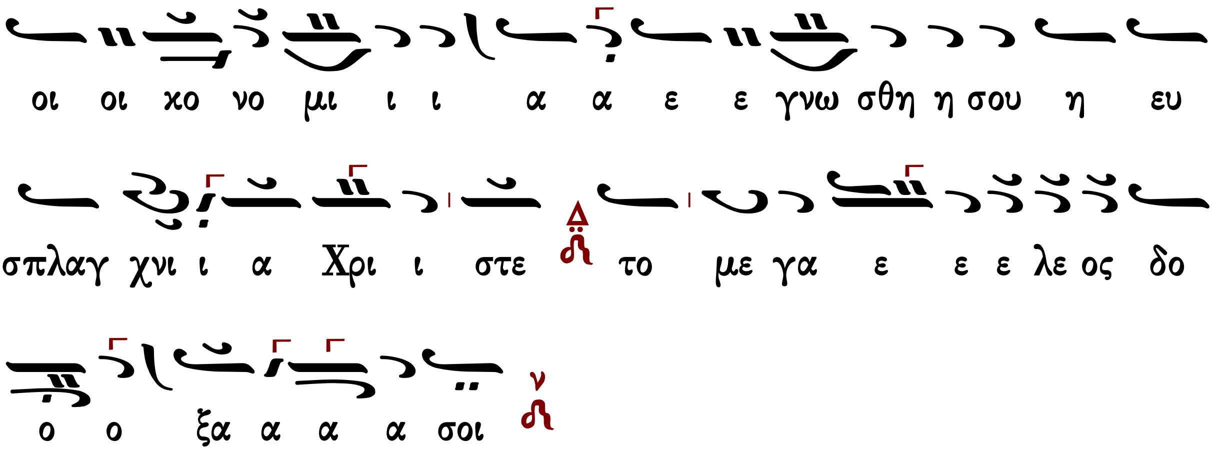

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

των Α α γι ι ι ω ων ην παρ ε ε ε ε λα
βες Κο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη
θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη τα ας ε ρευ νη
η η η σας και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ
γε ε ε λου πε πει ει σμαι ο ο ο ο τι
ι Θε ε ε ον γεν νη η η η σει η Μα
ρι ι ι ι ι α α α αν ε ερ μη η νε ε
ευ τω ως ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν μα γοι
εξ α α να το λω ων η η ξου ου σι συ υν δω ω ω
ροις τι μι ι ι οις λα α τρε ευ ο ο ον τε ες

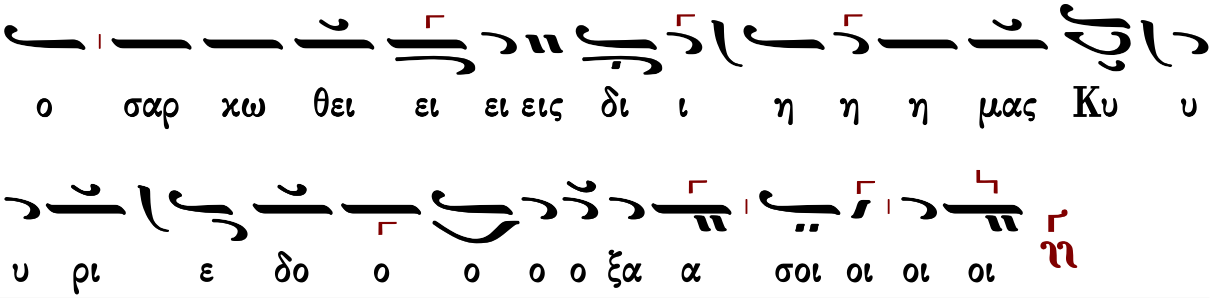

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ β′ χορός

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.337#

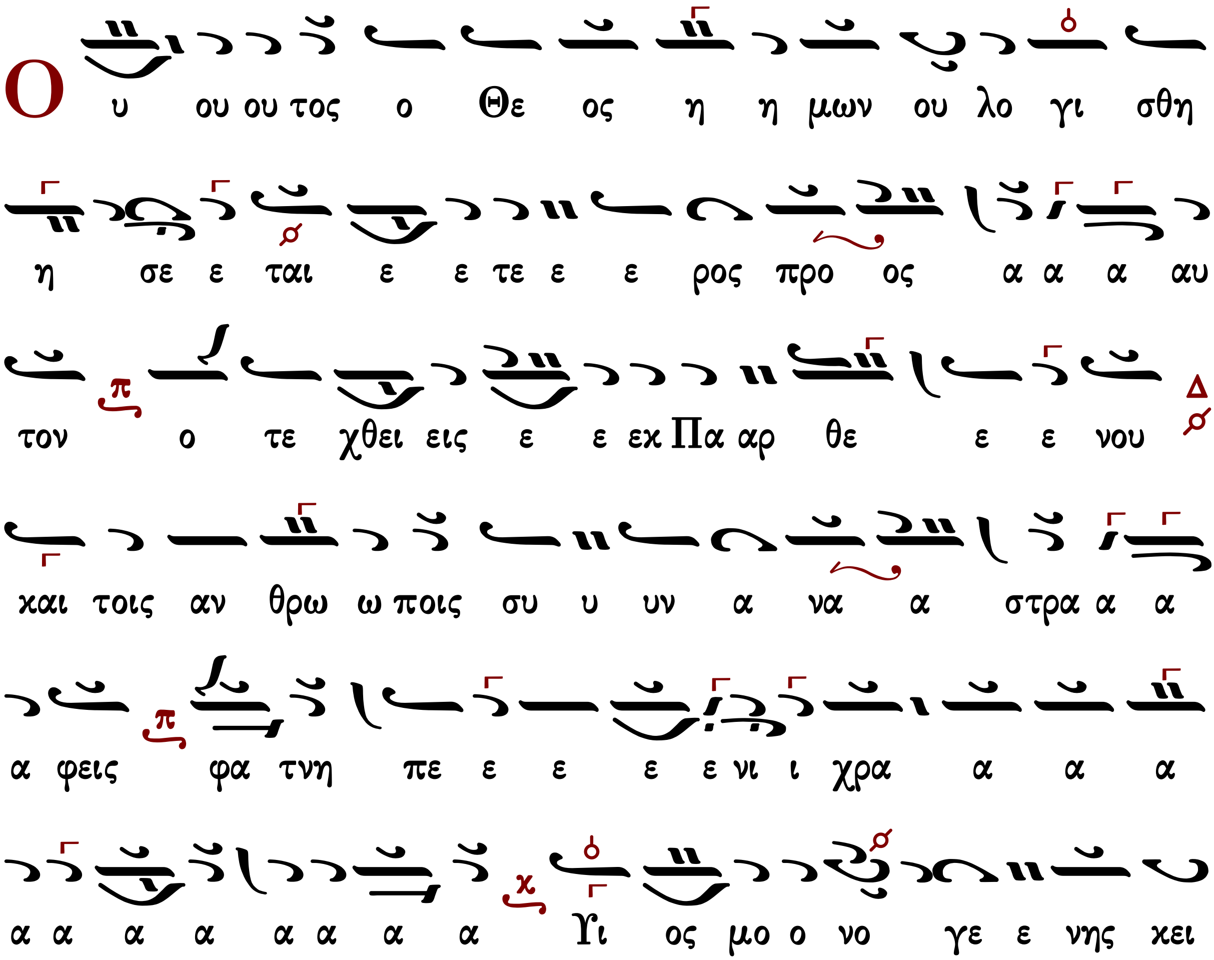

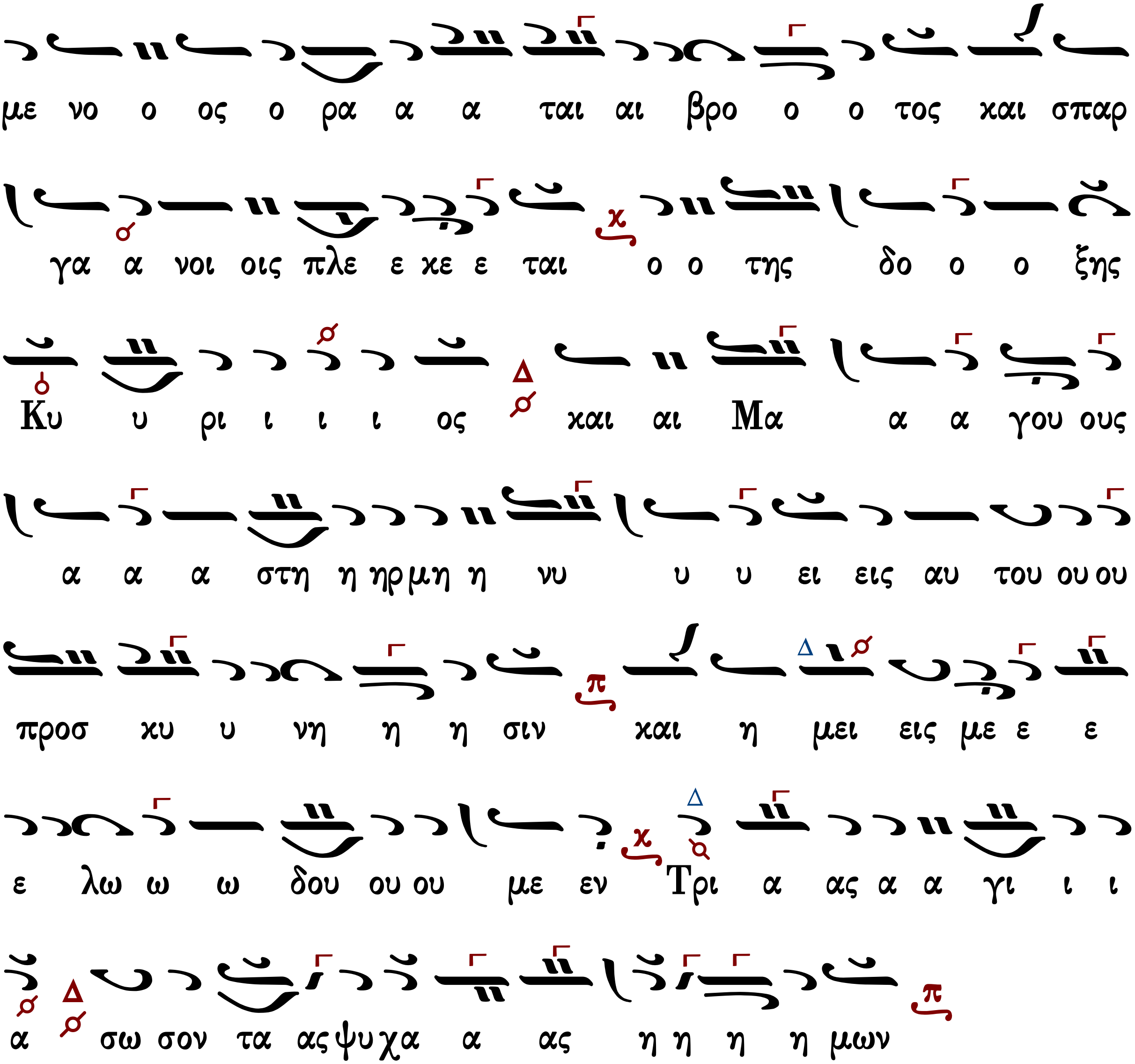

Ἦχος λ π Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.338#

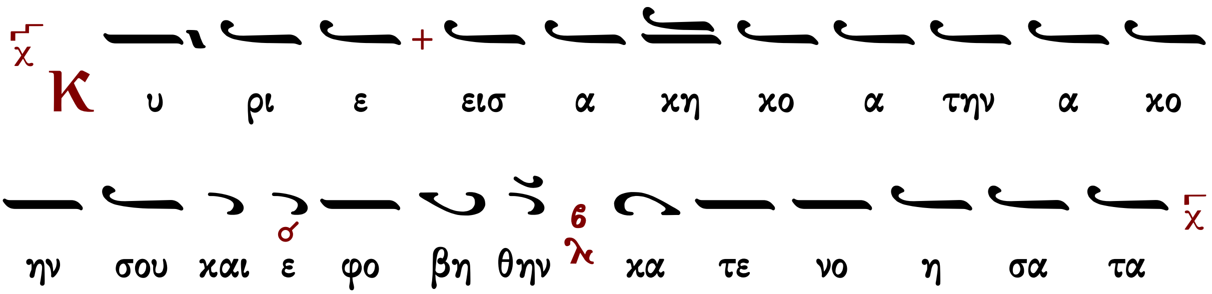

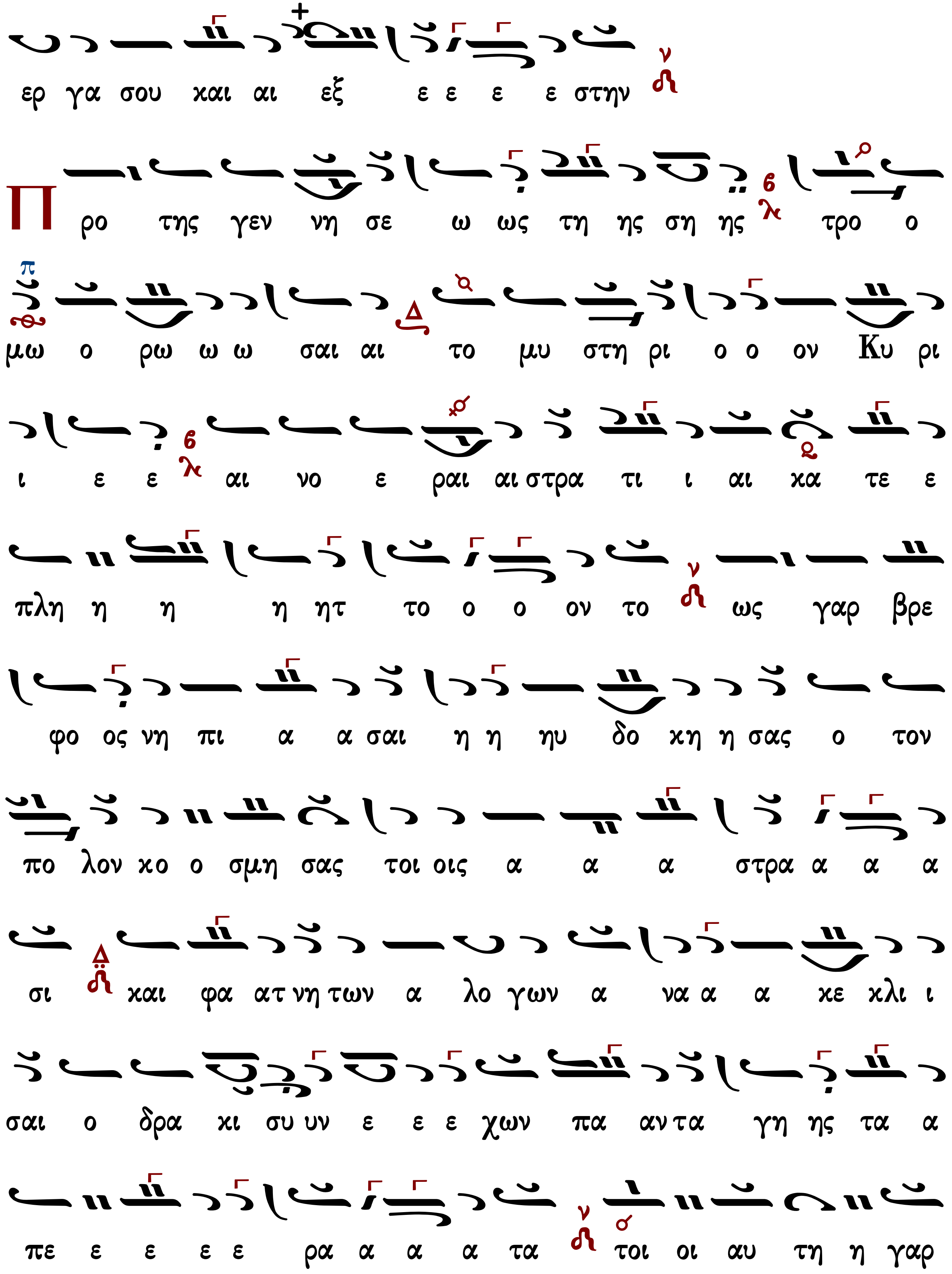
ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην
Προ της γεν νη σε ω ως τη ης ση ης τρο ο
μω ο ρω ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι
ι ε ε αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι κα τε ε
πλη η η η ητ το ο ο ον το ως γαρ βρε
φο ος νη πι α α σαι η η ηυ δο κη η σας ο τον
πο λον κο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α α α
σι και φα ατ νη των α λο γων α να α α κε κλι ι
σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γη ης τα α
πε ε ε ε ε ρα α α α τα τοι οι αυ τη η γαρ

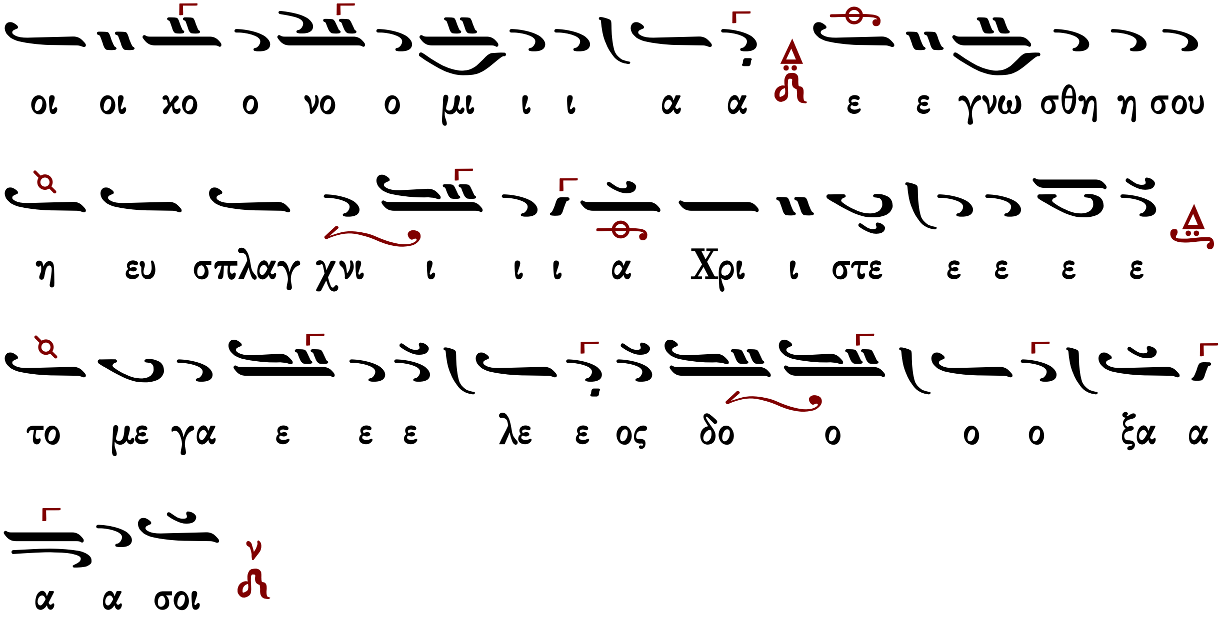

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.339#

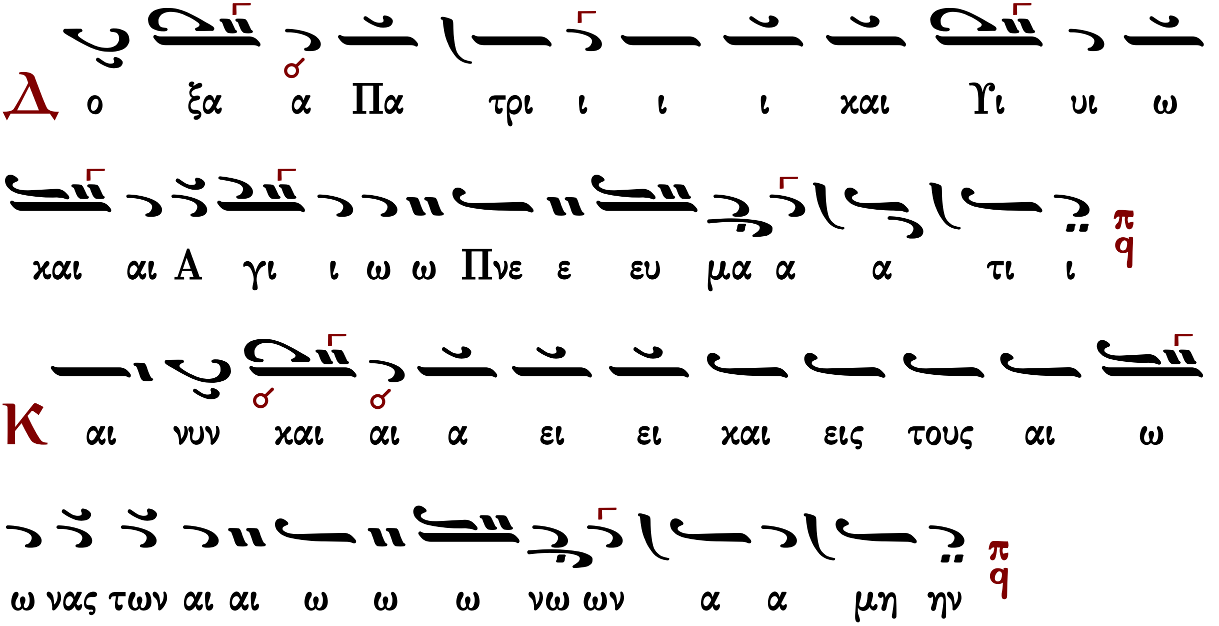

Ι ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν
πω ως ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α
ρε ε ε ε λα α βες Κο ο ο ο ρη ην εγ
κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι
τους Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη
μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε
πει ει σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν
νη η η σει η Μα ρι ι ι ι ι α α α αν
ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις
προσ κυ νη σι ιν Μα γοι εξ Α να το λω ω ω

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.β′

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ Υἱὸς μονογενής, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ [μάγους/μάγοις] ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· Τριὰς ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

β′ χορὸς

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.180*

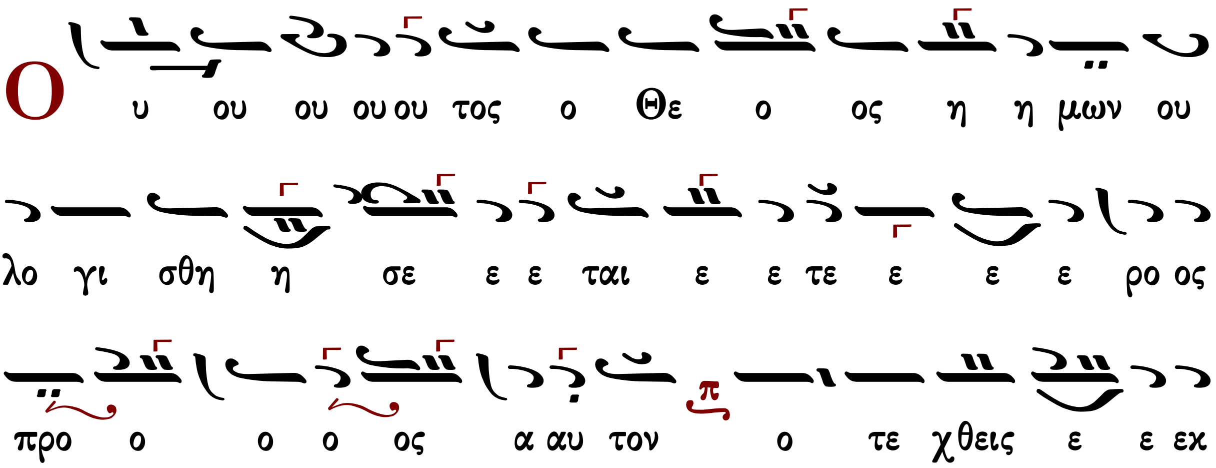

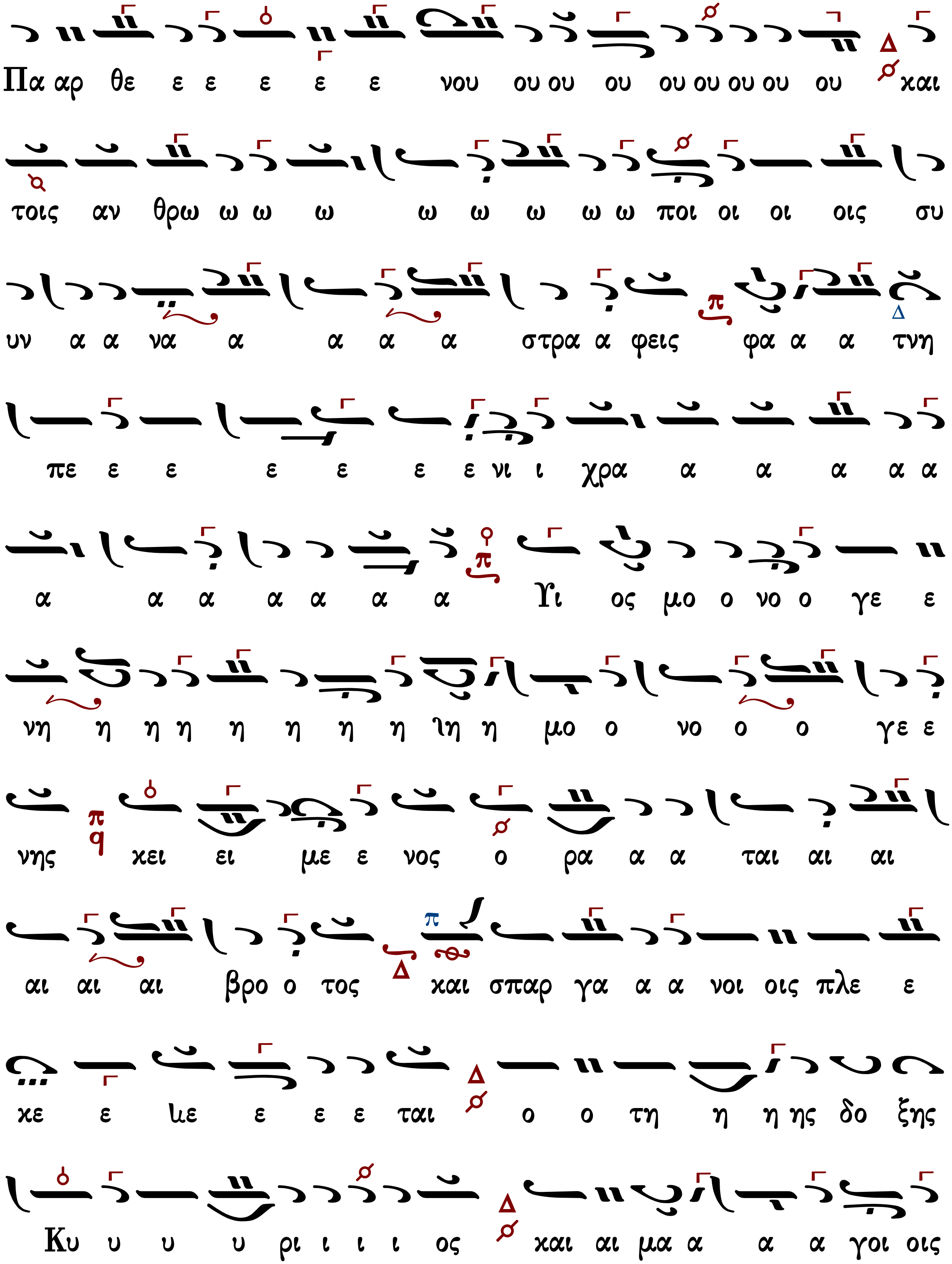
Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και
τοις αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ω ποι οι οι οις συ
υν α α να α α α α στρα α φεις φα α α τνη
πε ε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α
α α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε
νη η η η η η η η η ιη η μο ο νο ο ο γε ε
νης κει ει με ε νος ο ρα α α ται αι αι
αι αι αι βρο ο τος και σπαρ γα α α νοι οις πλε ε
κε ε ιε ε ε ε ται ο ο τη η η ης δο ξης
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος και αι μα α α α γοι οις

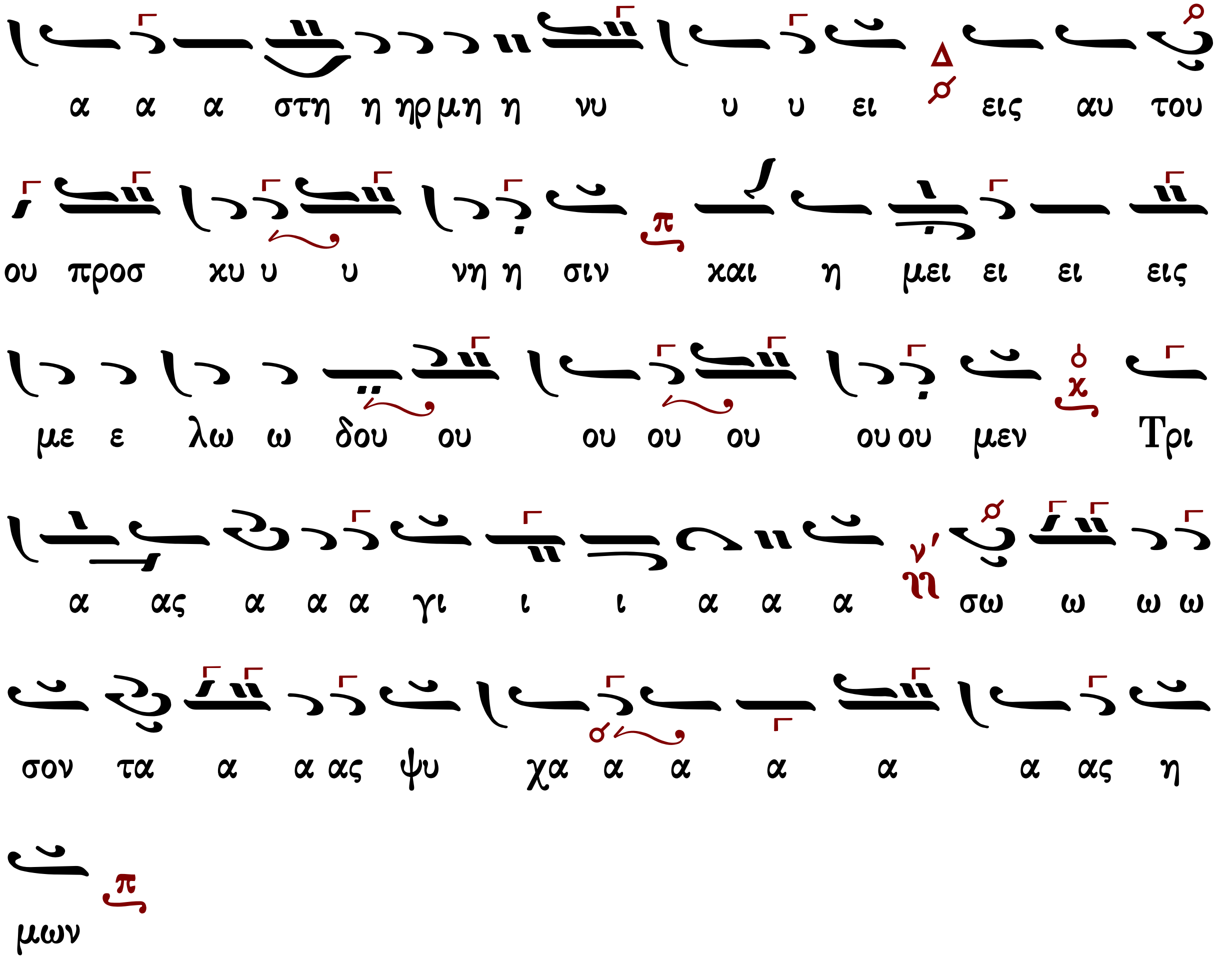

ἦχος πλ.δ΄

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ [κατεπλήττοντο/ἐξεπλήττοντο]· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.182*

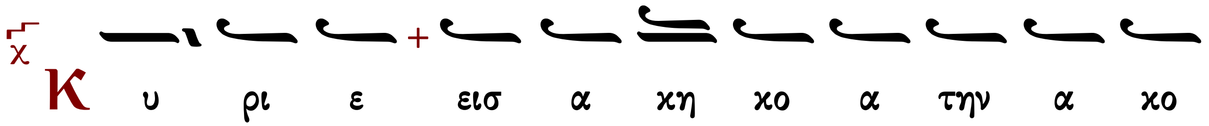

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα
ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην
Π ρο ο της γεν νη σε ε ω ως τη ης ση ης
τρο ο ο ο ο μω ω ο ρω ω ω σαι αι το μυ
υ στη η η η η η η η ρι ι ο ο ον
Κυ υ ρι ι ι ι ε αι νο ε ραι αι στρα τι
αι εξ ε ε πλη η η η ητ το ο ο ο ο ο ον
το ως γαρ βρε φο ος νη πι α σαι η ηυ δο ο
ο χη η η η η σας ο τον πο ο ο λον κο σμη η η
η σα α α ας τοι οι οι οις α α α α στρα α

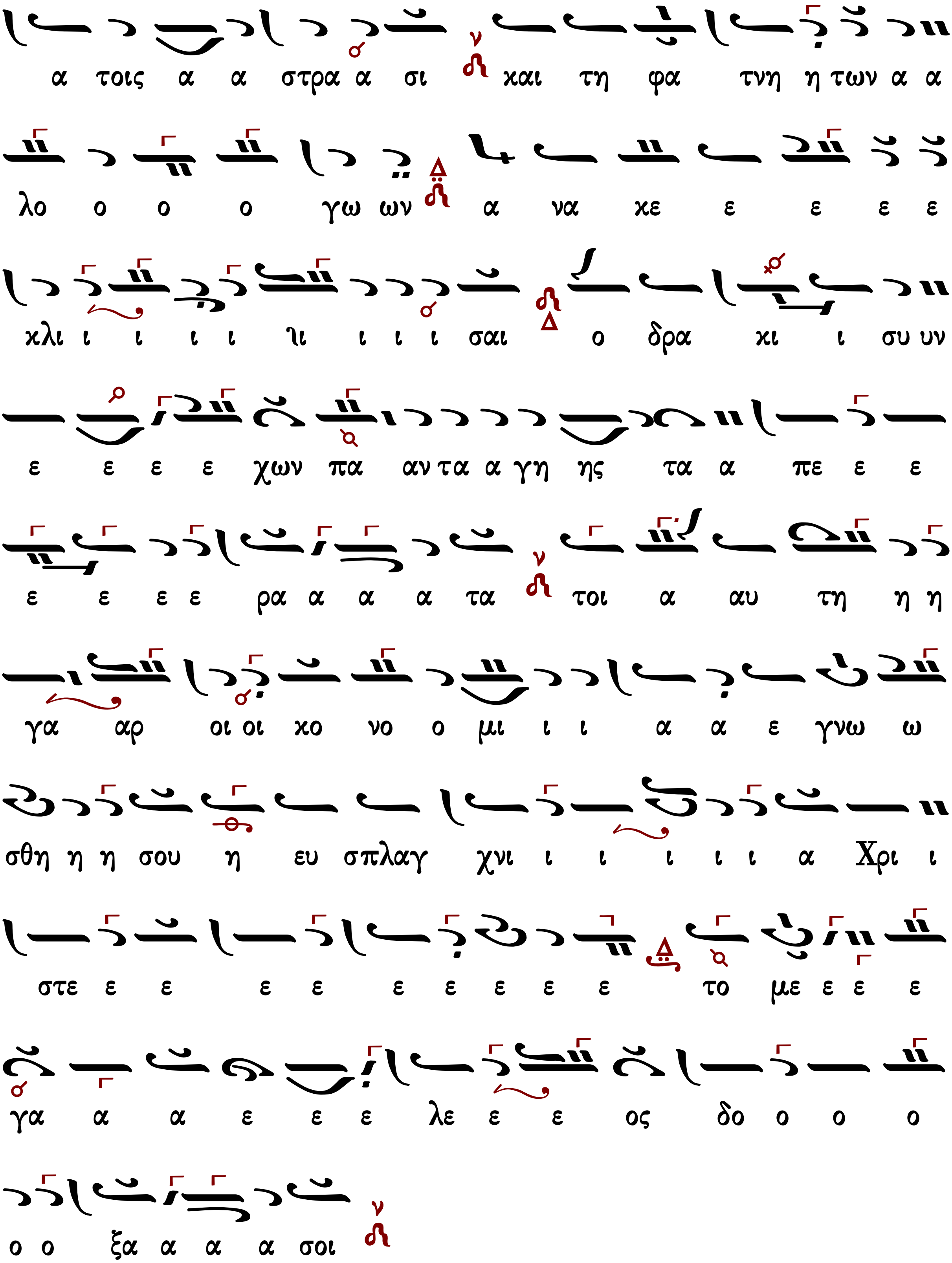
α τοις α α στρα α σι και τη φα τνη η των α α
λο ο ο ο γω ων α να κε ε ε ε ε
κλι ι ι ι ι ῑι ι ι ι σαι ο δρα κι ι συ υν
ε ε ε ε χων πα αν τα α γη ης τα α πε ε ε
ε ε ε ε ρα α α α τα τοι α αυ τη η η
γα αρ οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνω ω
σθη η η σου η ευ σπλαγ χνι ι ι ι ι ι α Χρι ι
στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το με ε ε ε
γα α α ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο
ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος γ′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἰπὲ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν [ἁγίων/δικαίων] ἣν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.183*

μι ιν πω ως ε ε εχ των δι ι ι χαι αι αι
αι αι αι αι ων η ην πα α α ρε ε ε λα
α βες χο ο ο ο ο ρη ην ε εγ χυ υ
ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη η θλε ε εμ ε
γω ω φη η σι ι τους προ φη η τα ας ε ε ρευ
νη η η η σας χαι χρη μα τι σθει εις υ υ υ
πο ο ο ο αγ γε ε λου ου πε ε πει ει σμαι
ο τι Θε ον γε εν νη η η σει ει η Μα ρι ι ι
ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ε ευ τω ως
ου ου ου ου εις προ οσ χυ υ νη η σι ι ι ι

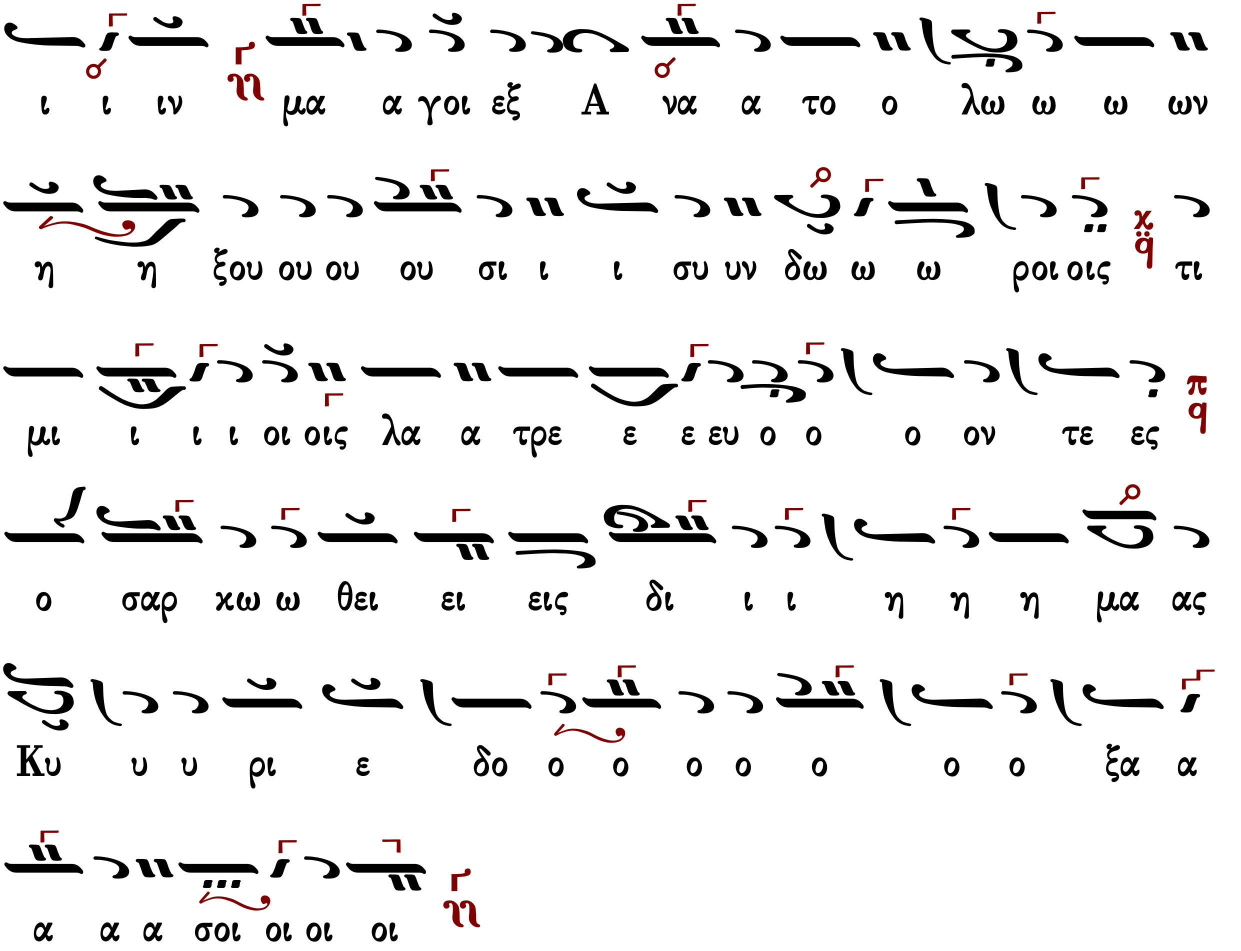

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.306*

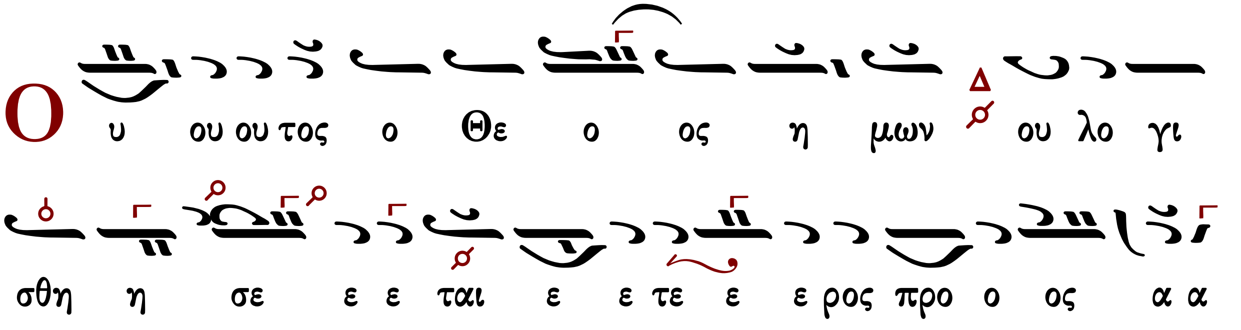

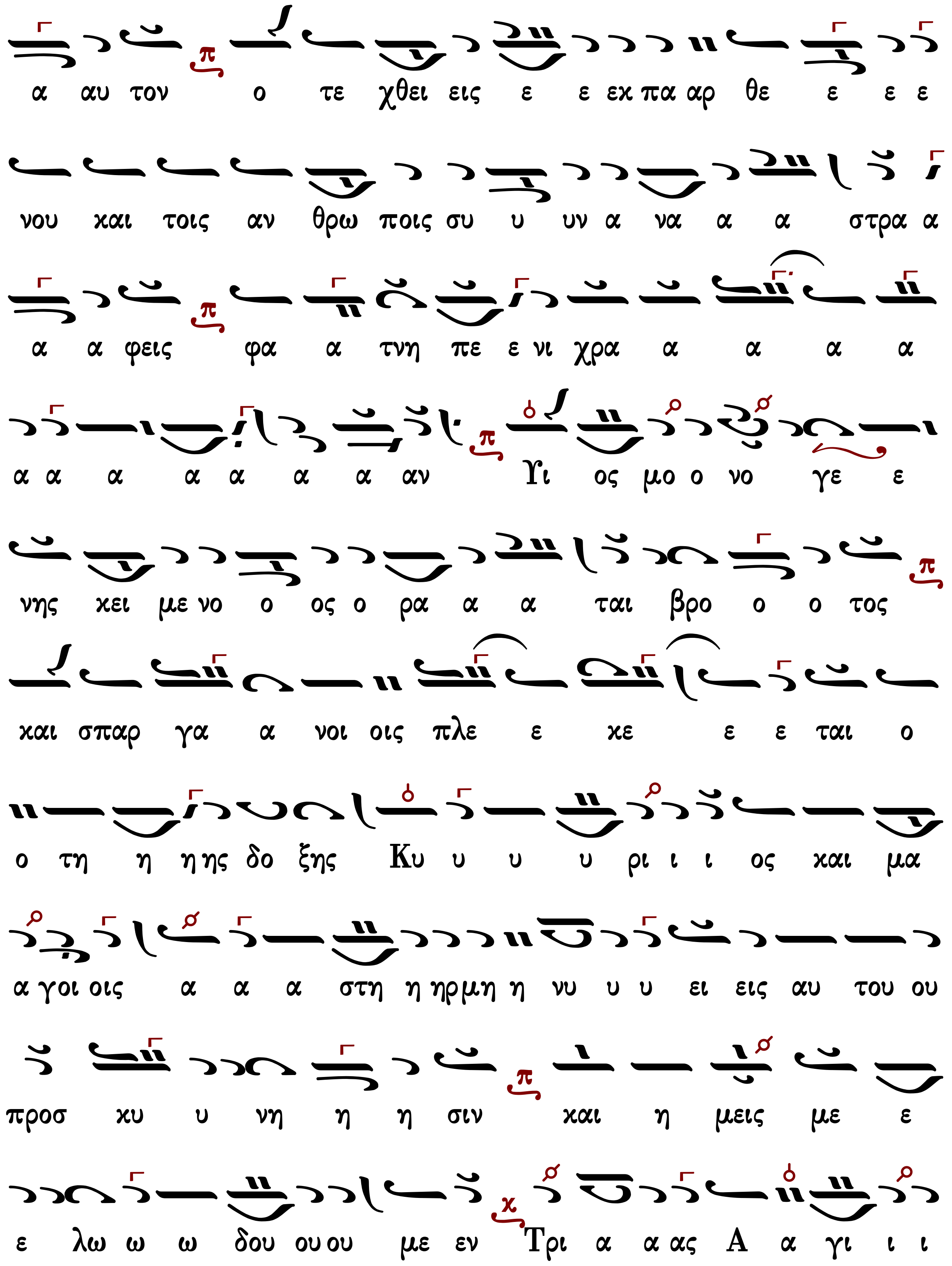
α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ πα αρ θε ε ε ε
νου και τοις αν θρω ποις συ υ υν α να α α στρα α
α α φεις φα α τνη πε ε νι χρα α α α α
α α α α α α α αν Υι ος μο ο νο γε ε
νης κει με νο ο ος ο ρα α α ται βρο ο ο τος
και σπαρ γα α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο
ο τη η η ης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι ος και μα
α γοι οις α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου
προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε
ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι α α ας Α α γι ι ι

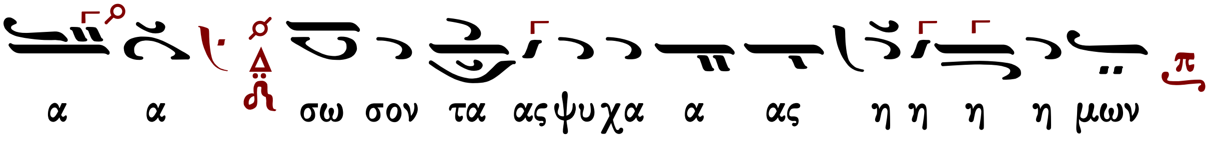

Ἦχος Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.307*

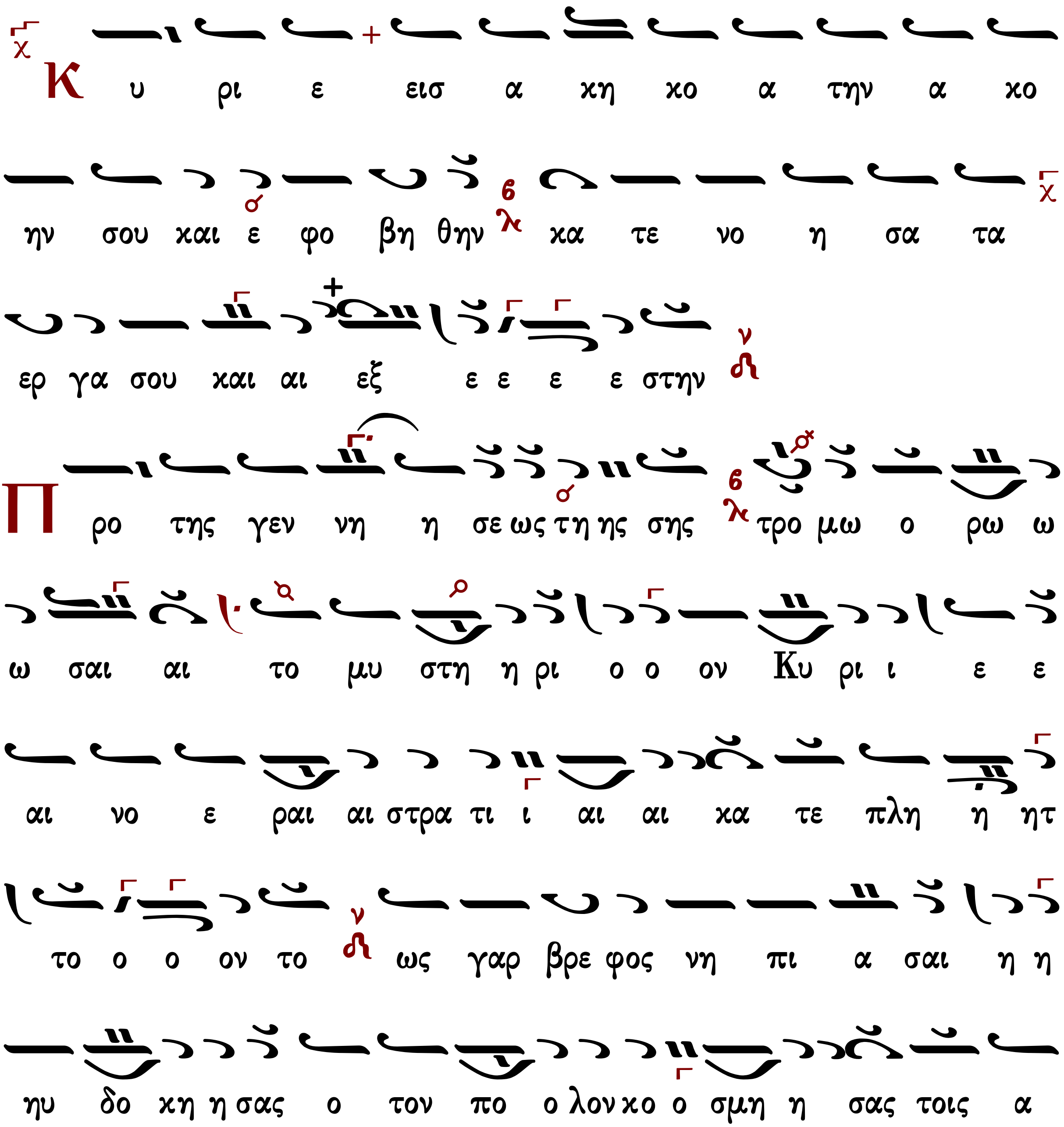

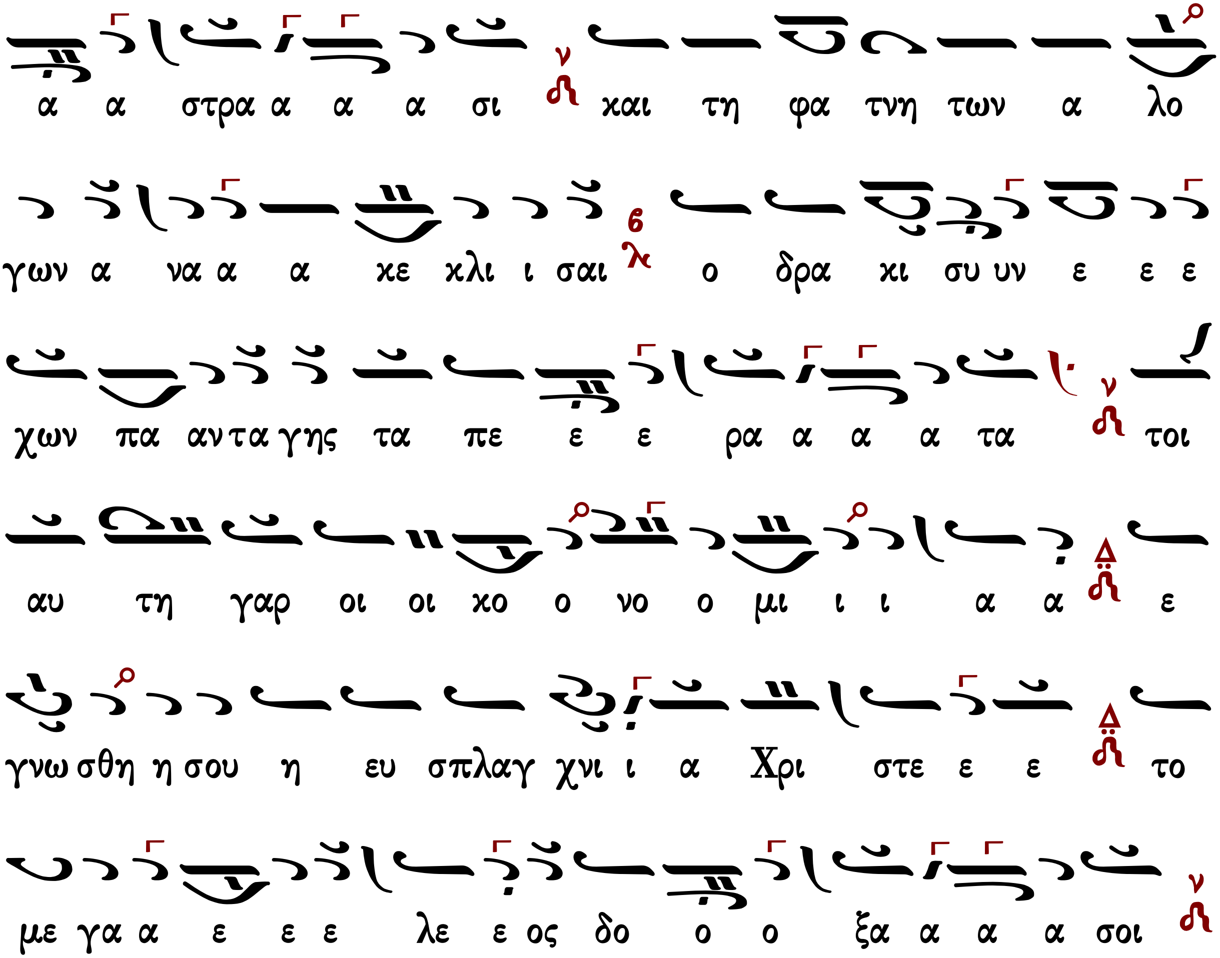

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.308*

Ἦχος γ'. Γα

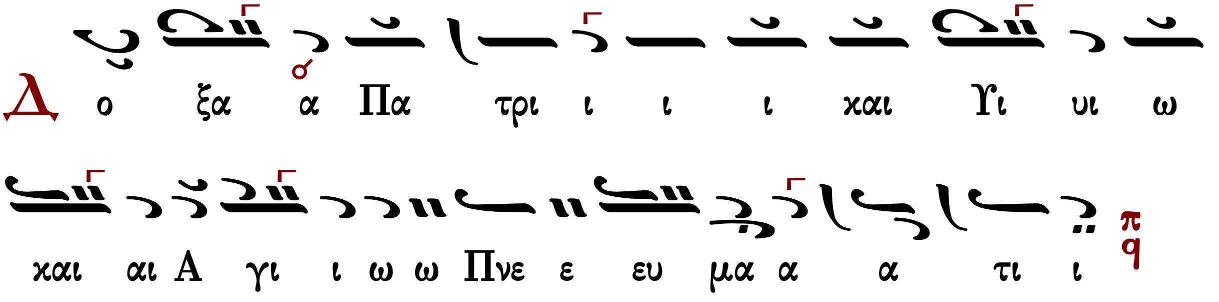

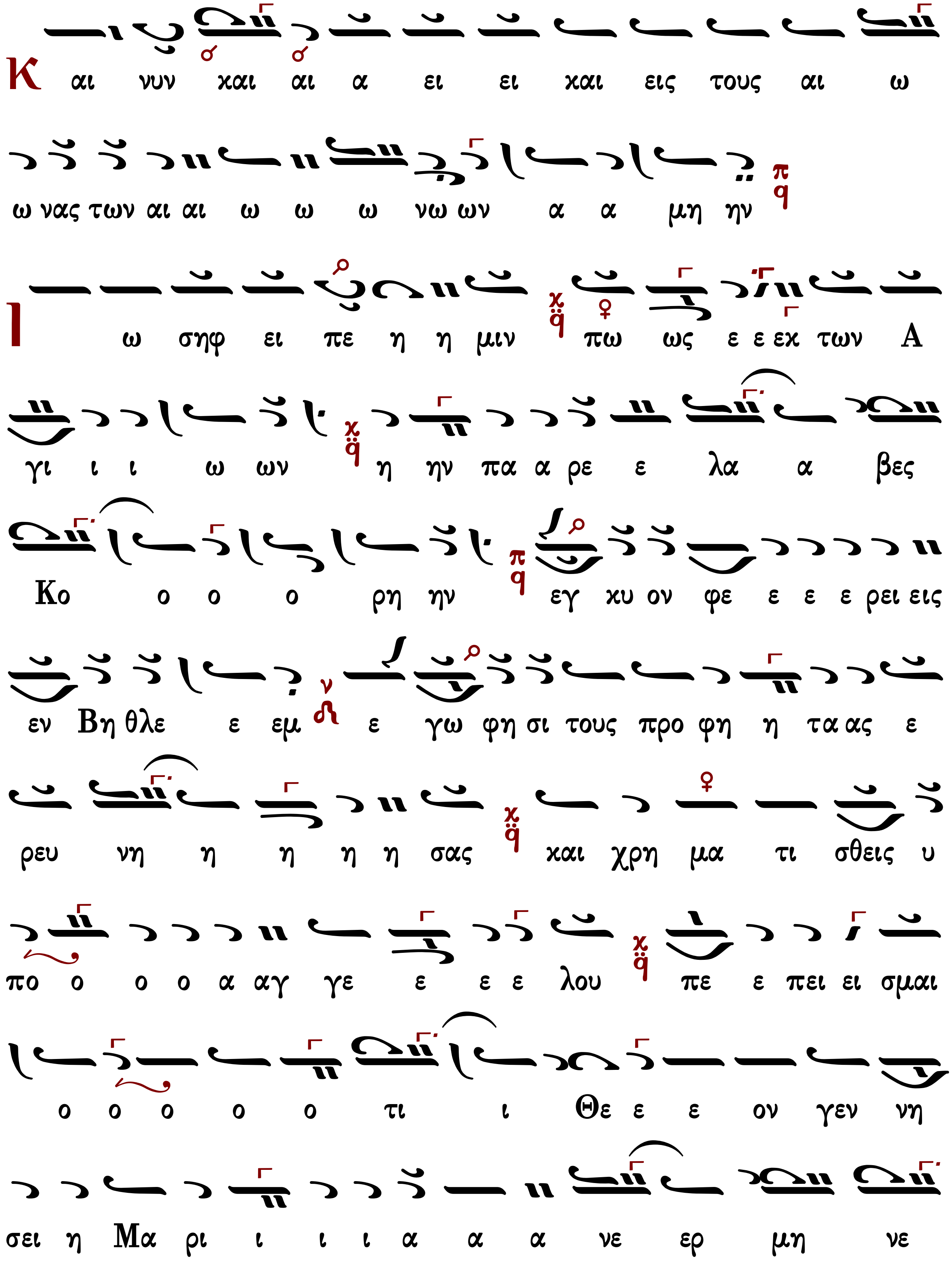
Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω
ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην
Ι ω σηφ ει πε η η μιν πω ως ε ε εκ των Α
γι ι ι ω ων η ην πα α ρε ε λα α βες
Κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις
εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε
ρευ νη η η η η η σας και χρη μα τι σθεις υ
πο ο ο ο α αγ γε ε ε ε λου πε ε πει ει σμαι
ο ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γεν νη
σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ μη νε

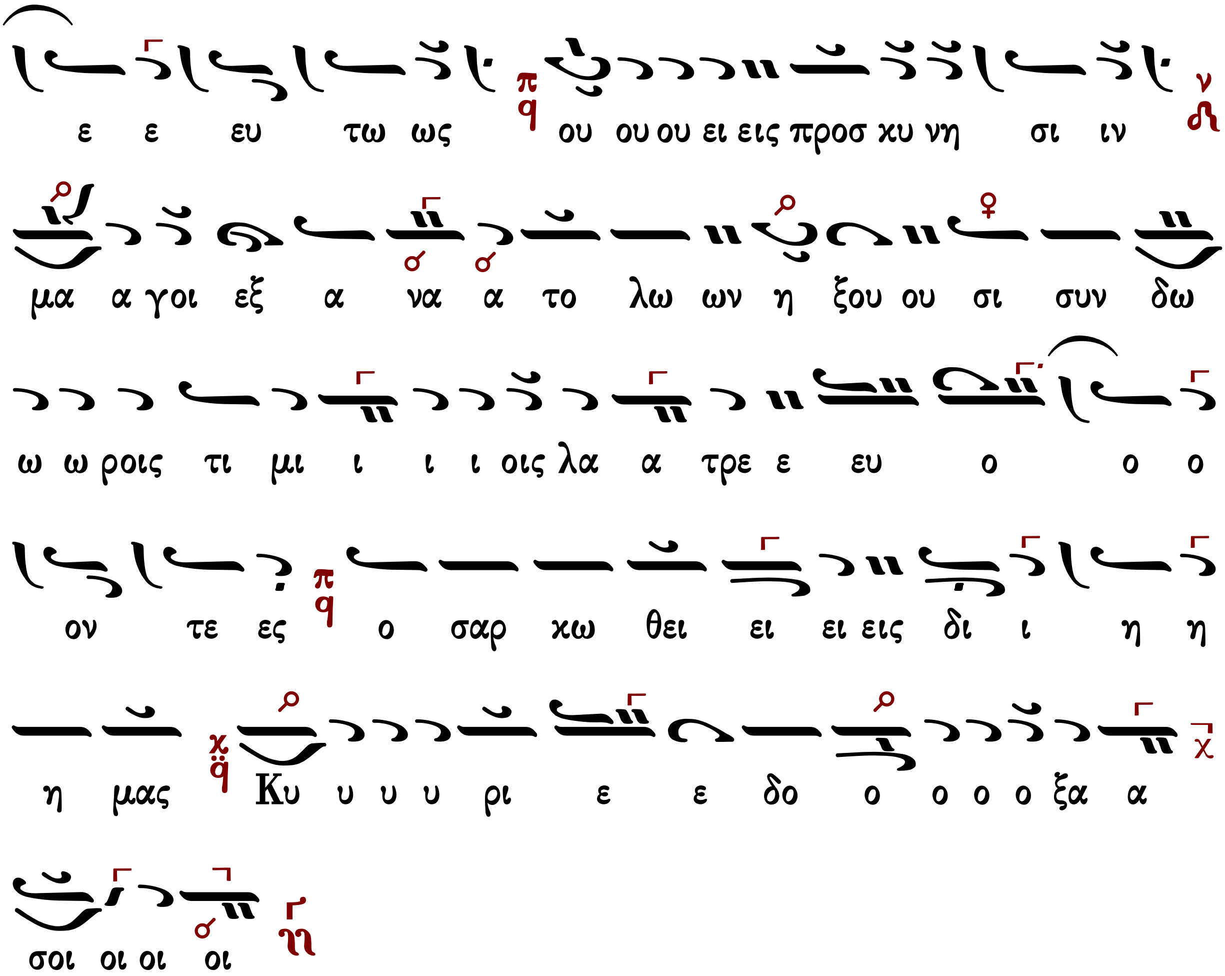

προκείμενον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ β΄ χορός

Ἦχος λ̣π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.254/2978*

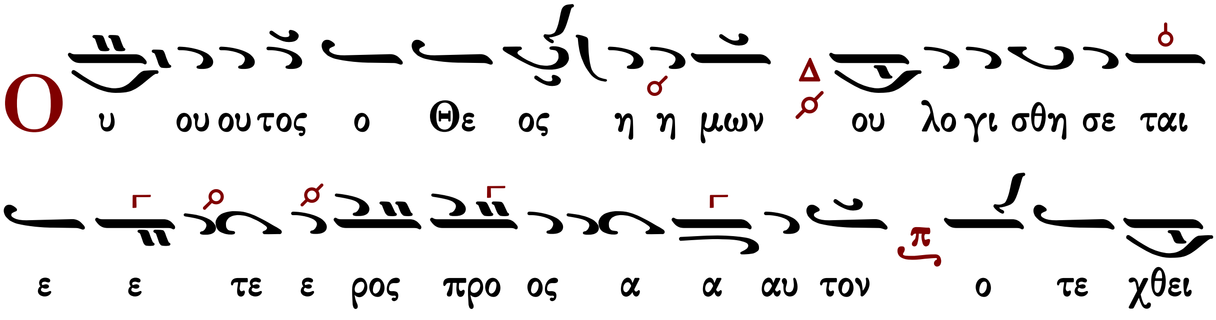

εις ε ε εκ Παρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ποις
συν α α να στρα α φει εις φα τνη η πε νι ι χρα α α
α Υι ο ος μο νο γε ε νης κει ει με ε νο
ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα
α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο της δο ο ο ξης
Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γου ους α α α στη
η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ κυ υ νη
η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου
με εν Τρι α ας α α α γι ι ι ι ι α
σω σον τα α ας ψυ χα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.255/2978*

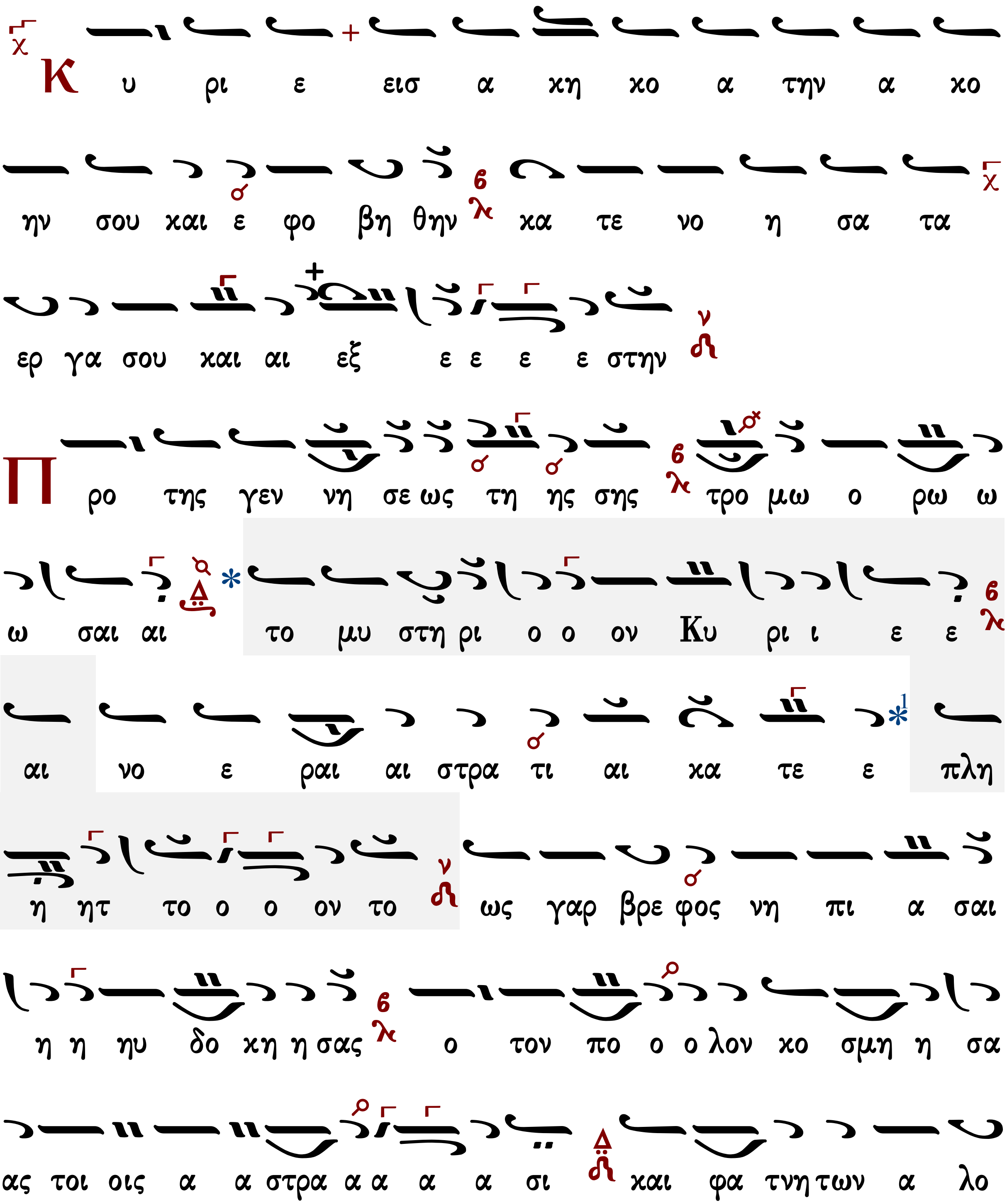

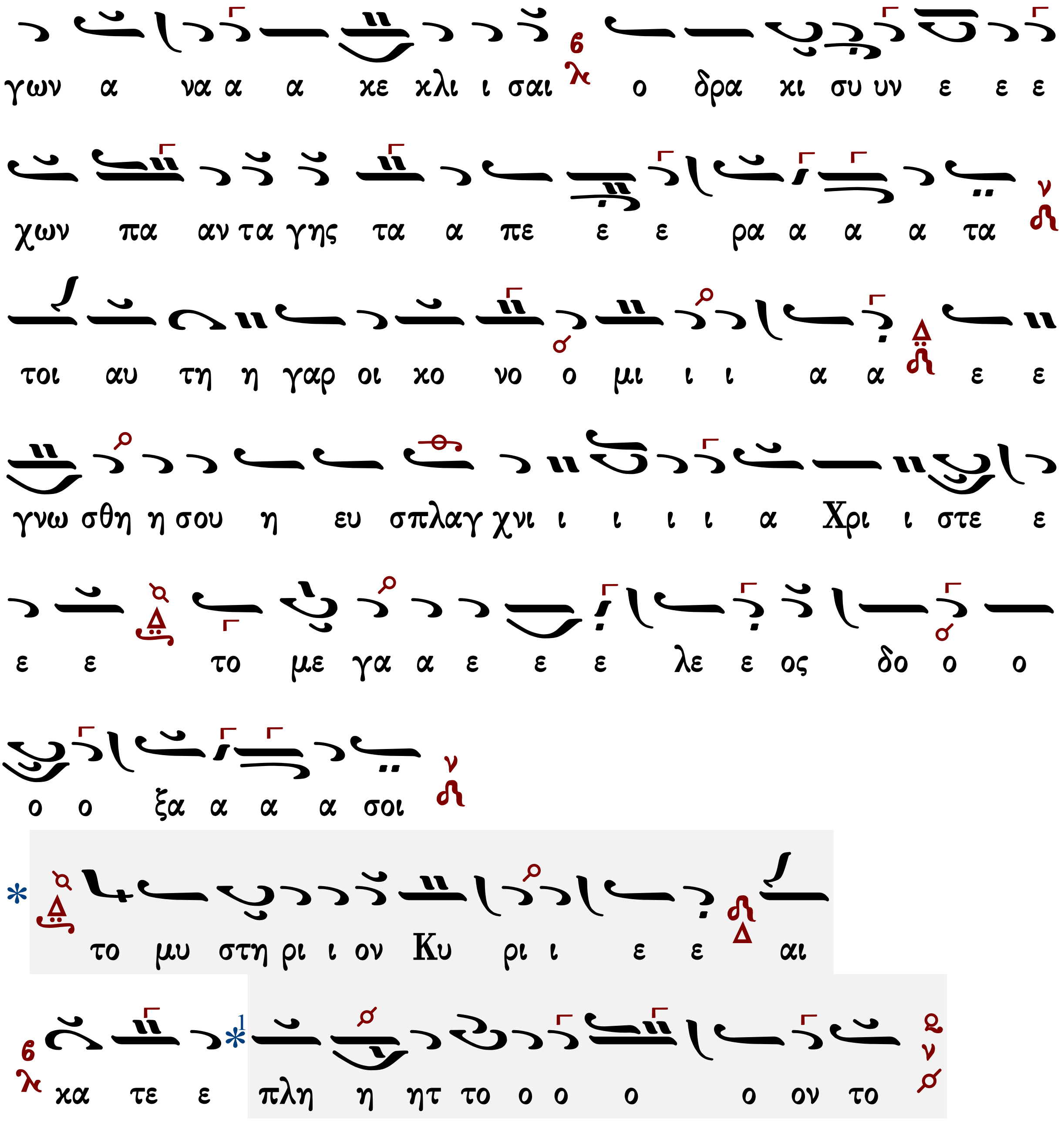

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.256/2980*

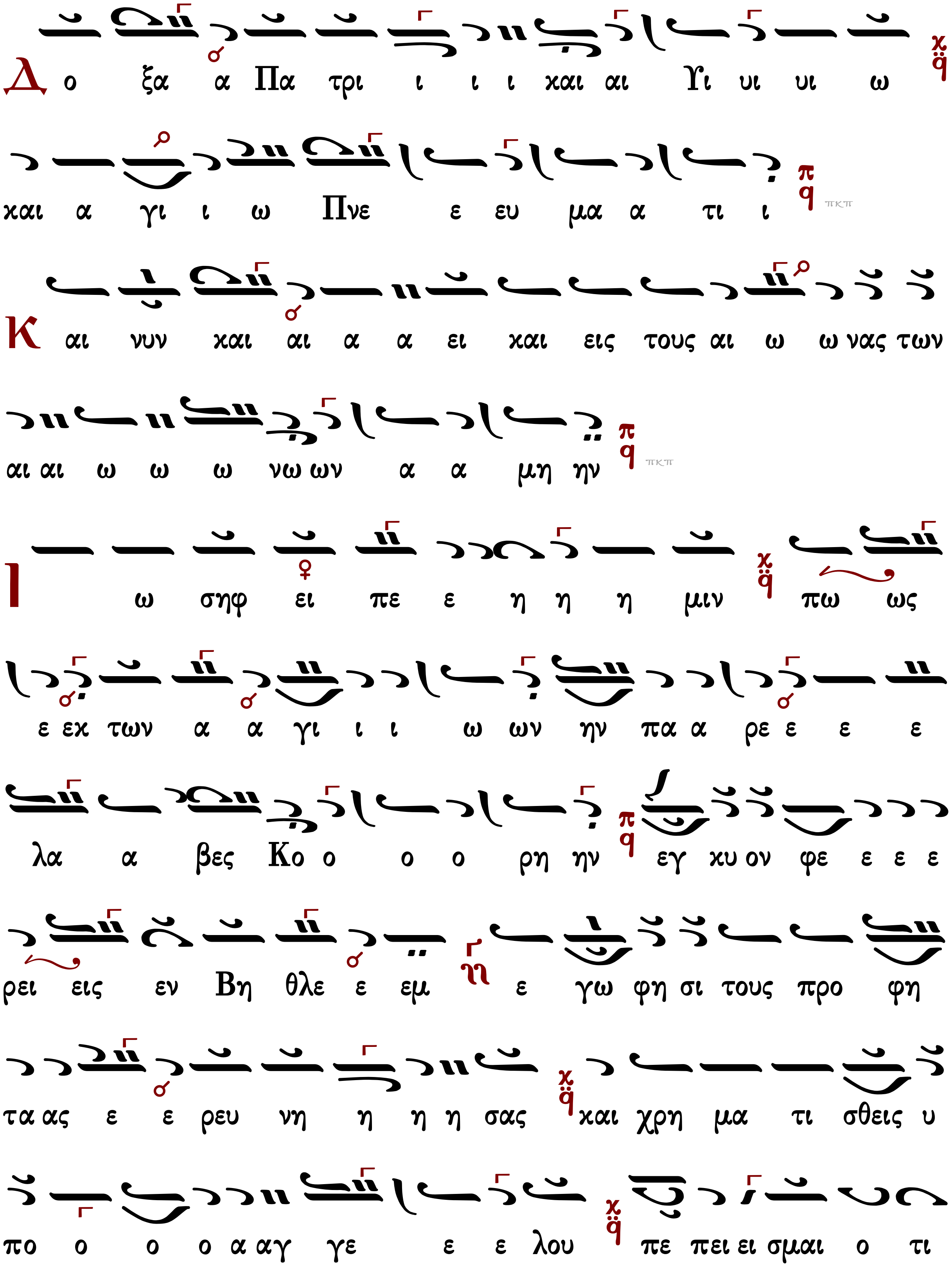
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι
Και νυν και αι α α ει και εις τους αι ω ω νας των
αι αι ω ω ω νω ων α α μη ην
Ι ω σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως
ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α ρε ε ε ε
λα α βες Κο ο ο ο ρη ην εγ κυ ον φε ε ε ε
ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη
τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη μα τι σθεις υ
πο ο ο ο α αγ γε ε ε λου πε πει ει σμαι ο τι

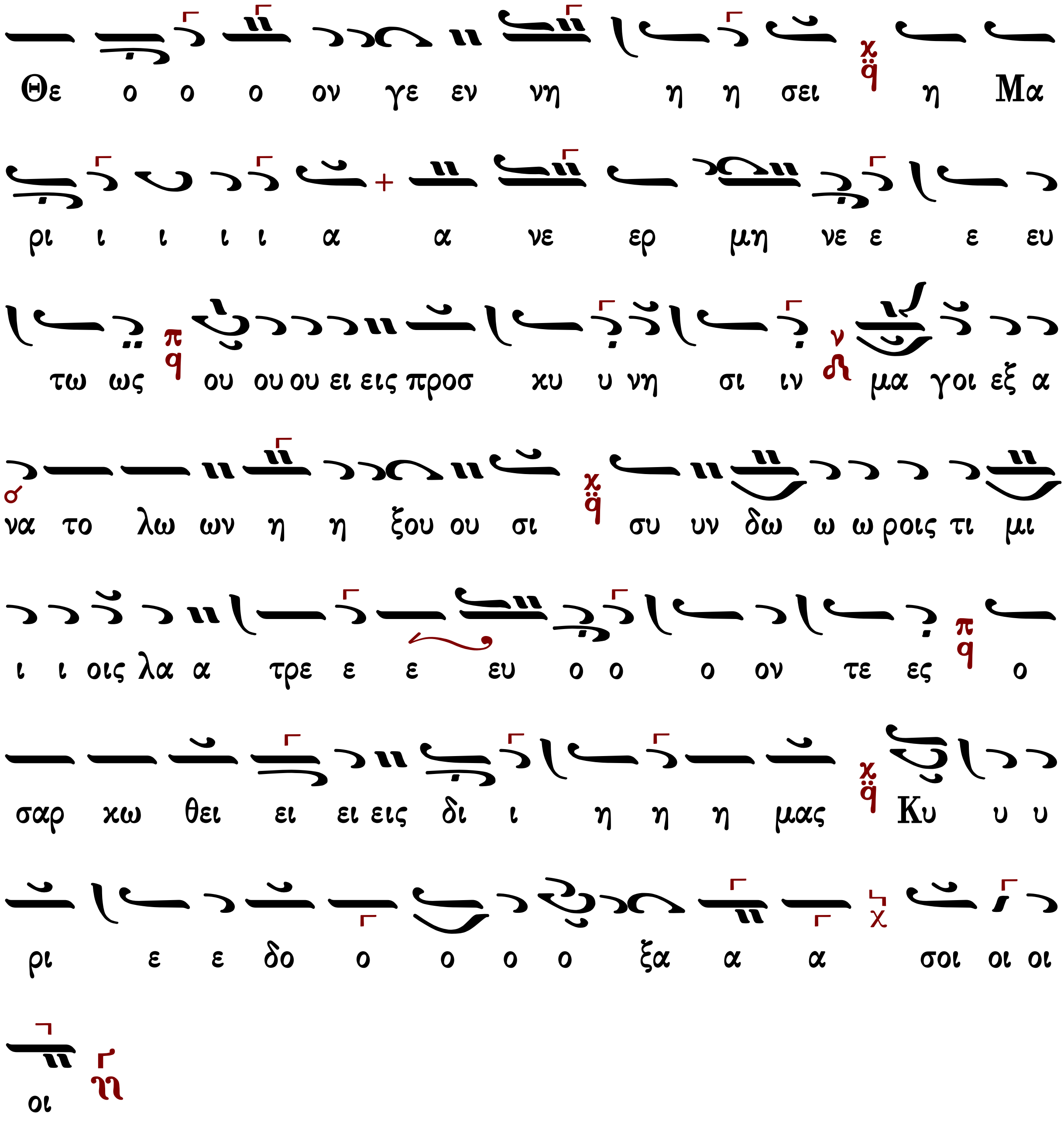

ὥρα ς΄ ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.105*

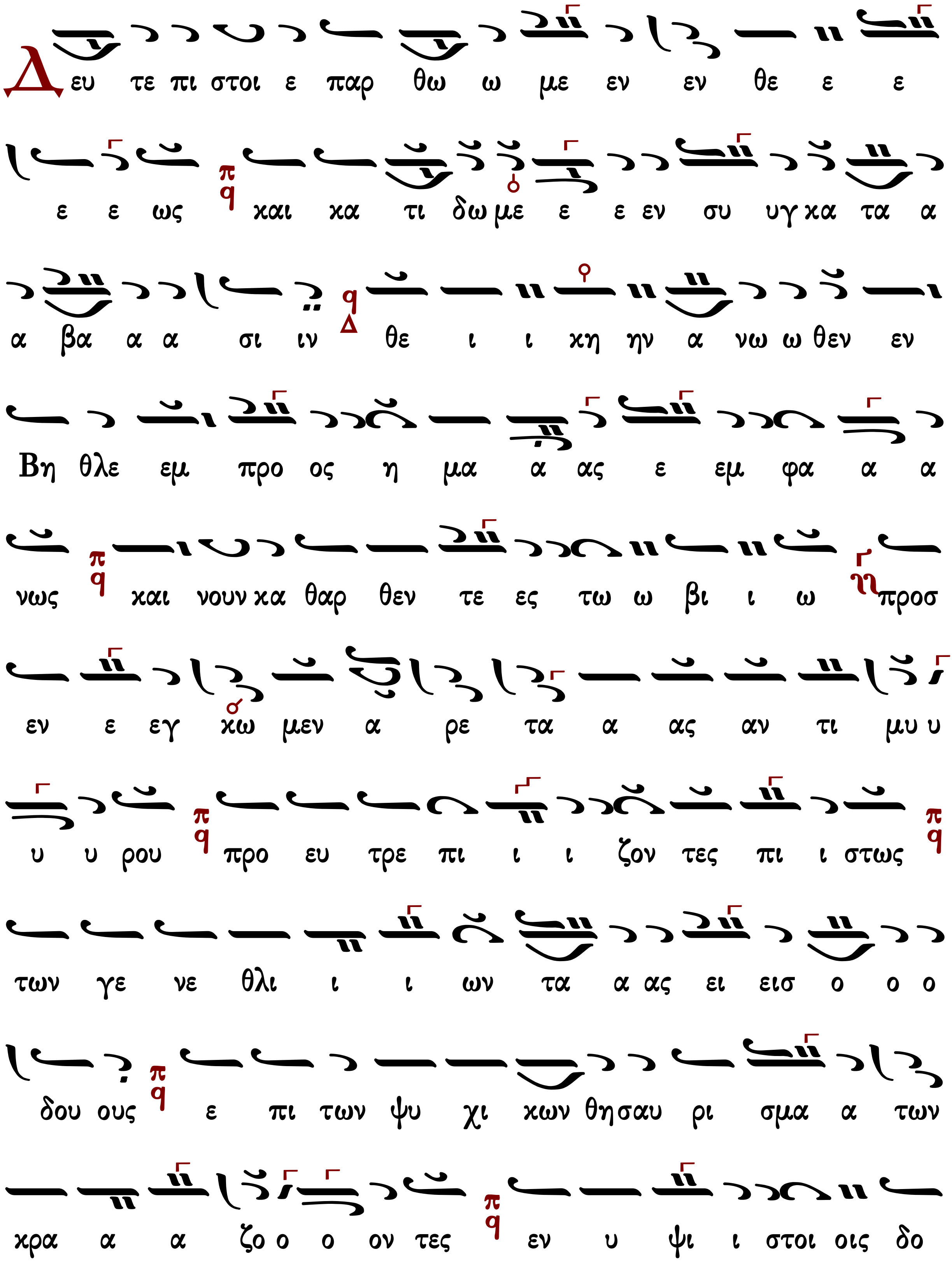
Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω με εν εν θε ε ε
ε ε ως και κα τι δω με ε ε εν συ υγ κα τα α
α βα α α σι ιν θε ι ι χη ην α νω ω θεν εν
Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α
νως και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ
εν ε εγ κω μεν α ρε τα α ας αν τι μυ υ
υ υ ρου προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως
των γε νε θλι ι ι ων τα α ας ει εισ ο ο ο
δου ους ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα α των
κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.106*

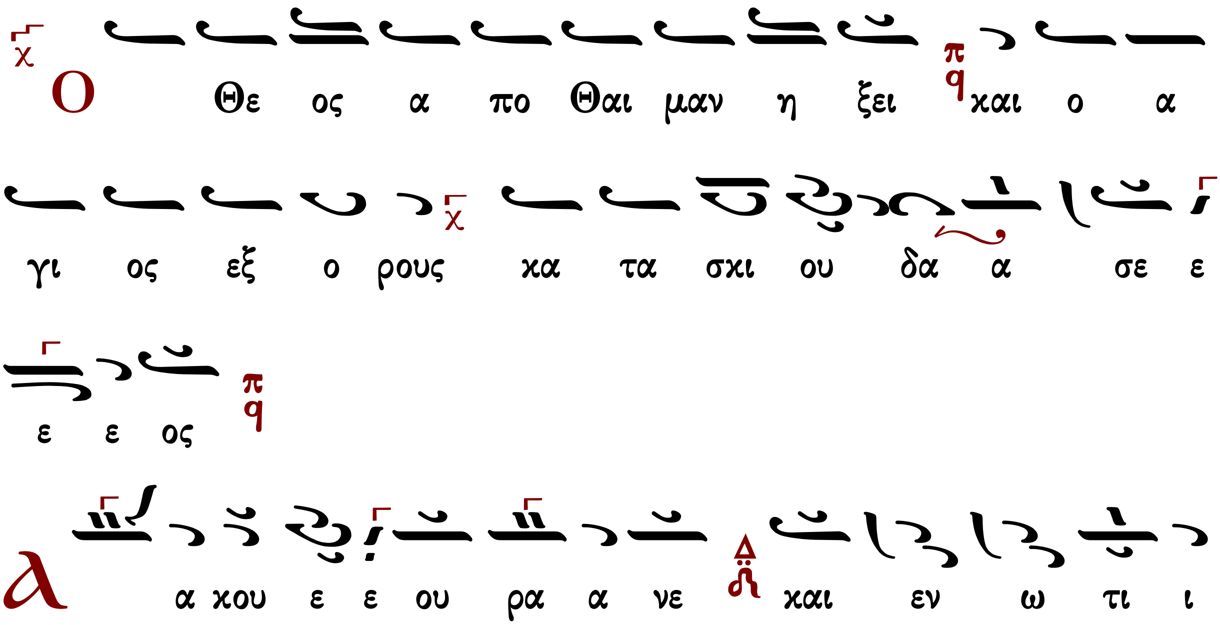

ι ζου ου η η η γη σα λευ θη η τω τα
θε με ε ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω
τρο ο μος τα α κα α τα α χθο νι α α ο τι ο Θε
ος τε και αι κτι ι στης σα α αρ κο ος εισ ε δυ
πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ι σας χει
ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα
α α ται πλα α α α σμα α α α τος ω βα θο ος
πλου ου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω ω σε
ω ως Θε ε ε ου ως α νε ξε ρευ νη η τα τα
κρι ι μα τα α αυ του και α νε ξι χνι α στοι οι

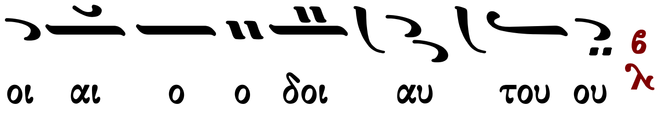

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. α' Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.107*

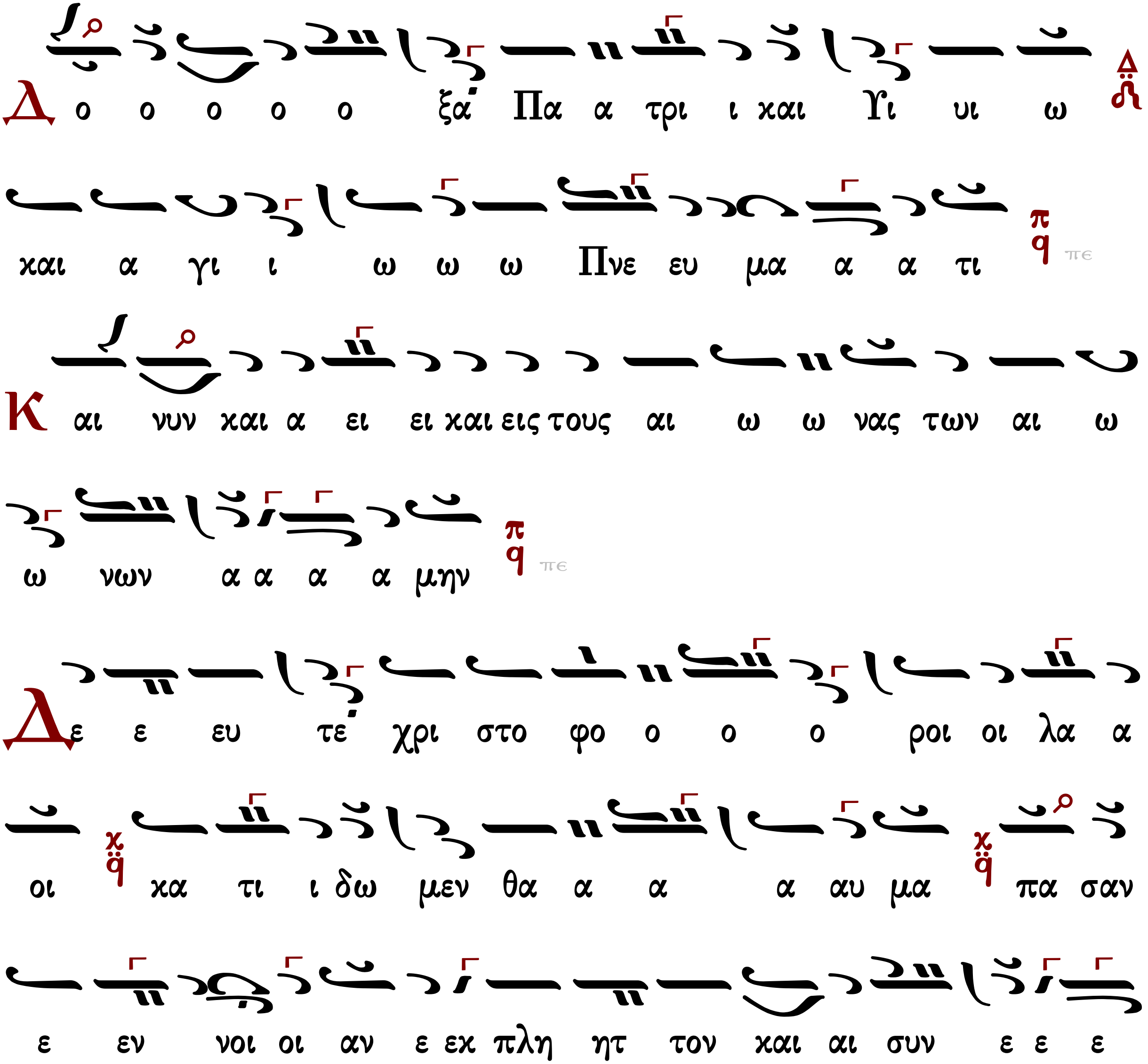

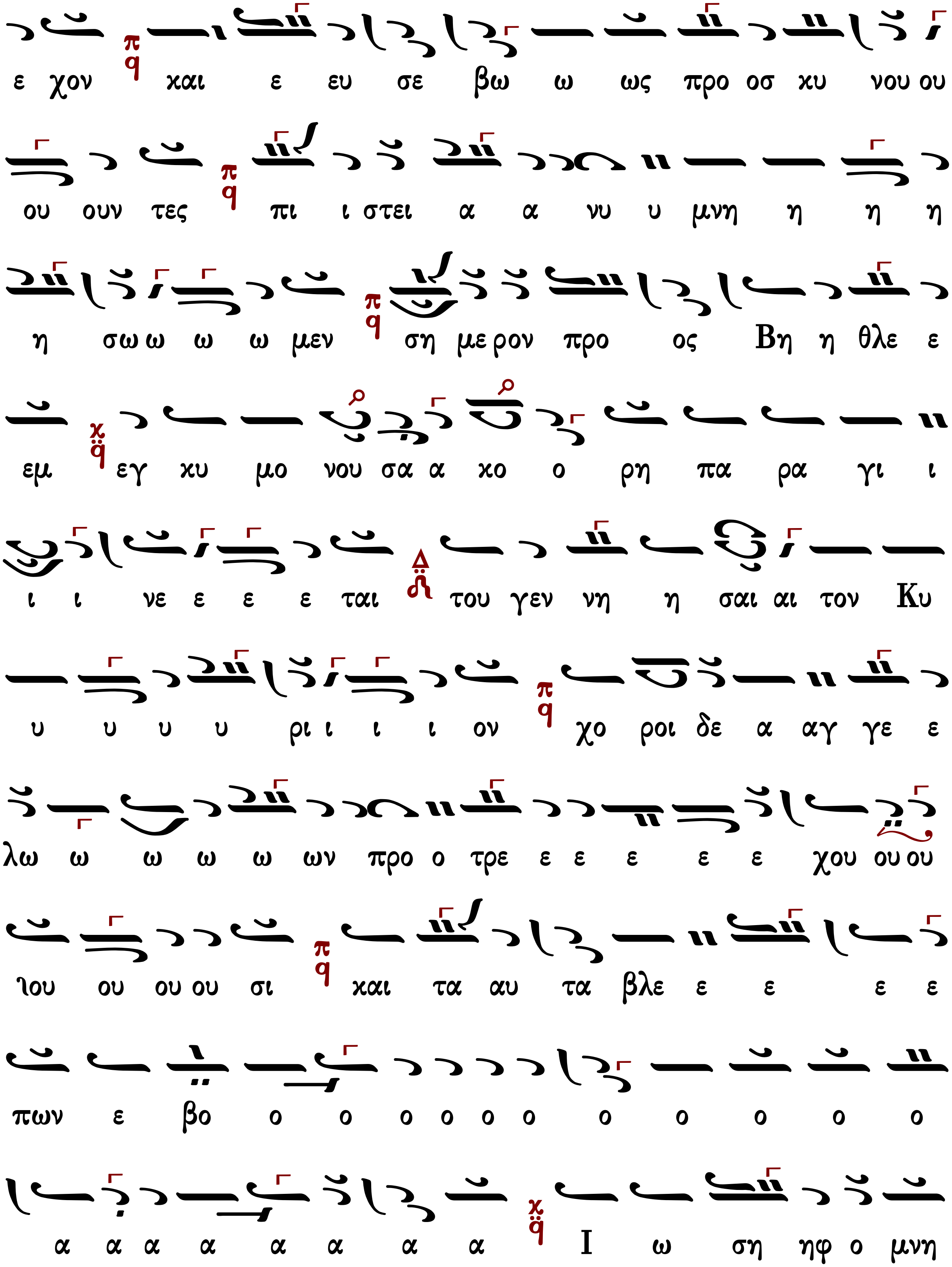
ε χον και ε ευ σε βω ω ως προ οσ κυ νου ου
ου ουν τες πι ι στει α α νυ υ μνη η η η
η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ος Βη η θλε ε
εμ εγ κυ μο νου σα α χο ο ρη πα ρα γι ι
ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη η σαι αι τον Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε ε
λω ω ω ω ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου
λου ου ου ου σι και τα αυ τα βλε ε ε ε ε
πων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α α α α α α α α Ι ω ση ηφ ο μνη

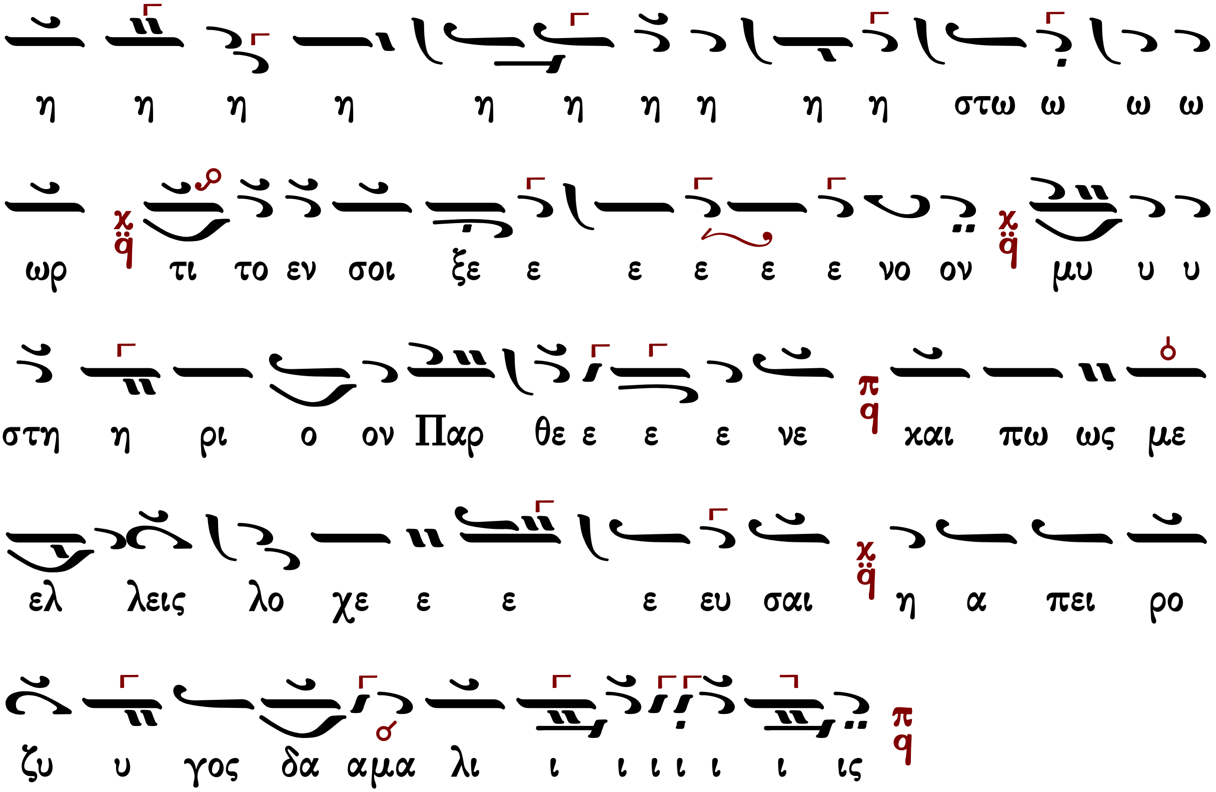

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται ὁ α΄ χορός

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α
νως και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν
εγ χω ω μεν α ρε ε τα α α ας αν τι μυ υ υ υ
ρου προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως των
γε νε θλι ι ι ων τα α α ας εισ ο ο ο δου
ους ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα τω ων κρα
α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο ο
ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι δι
ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα α
α α α α α α α α νη η η η τον Α

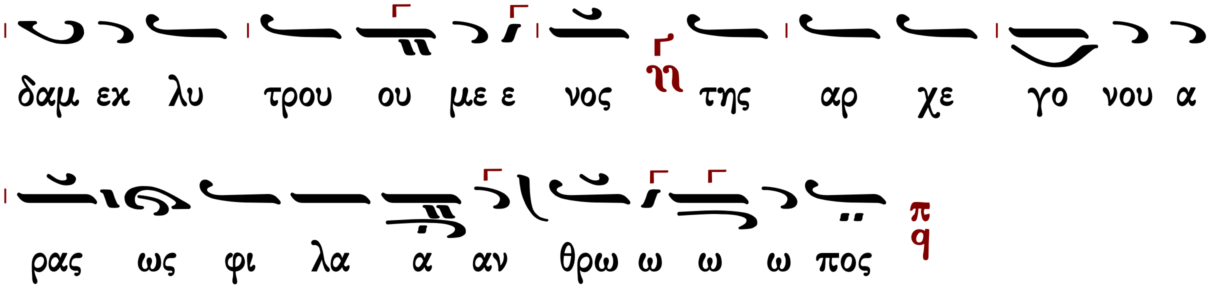

Ἦχος Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

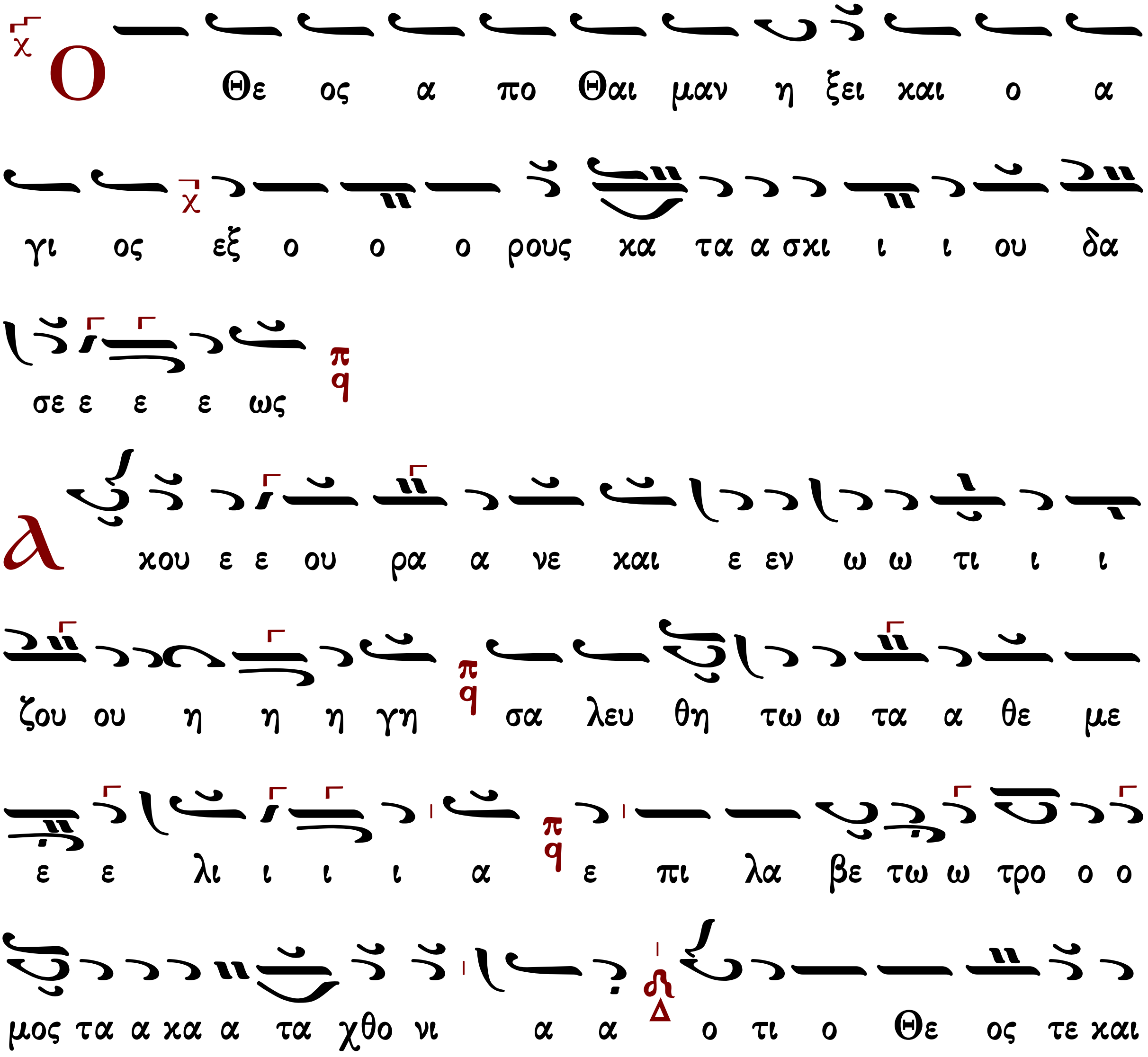

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϙ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.301*

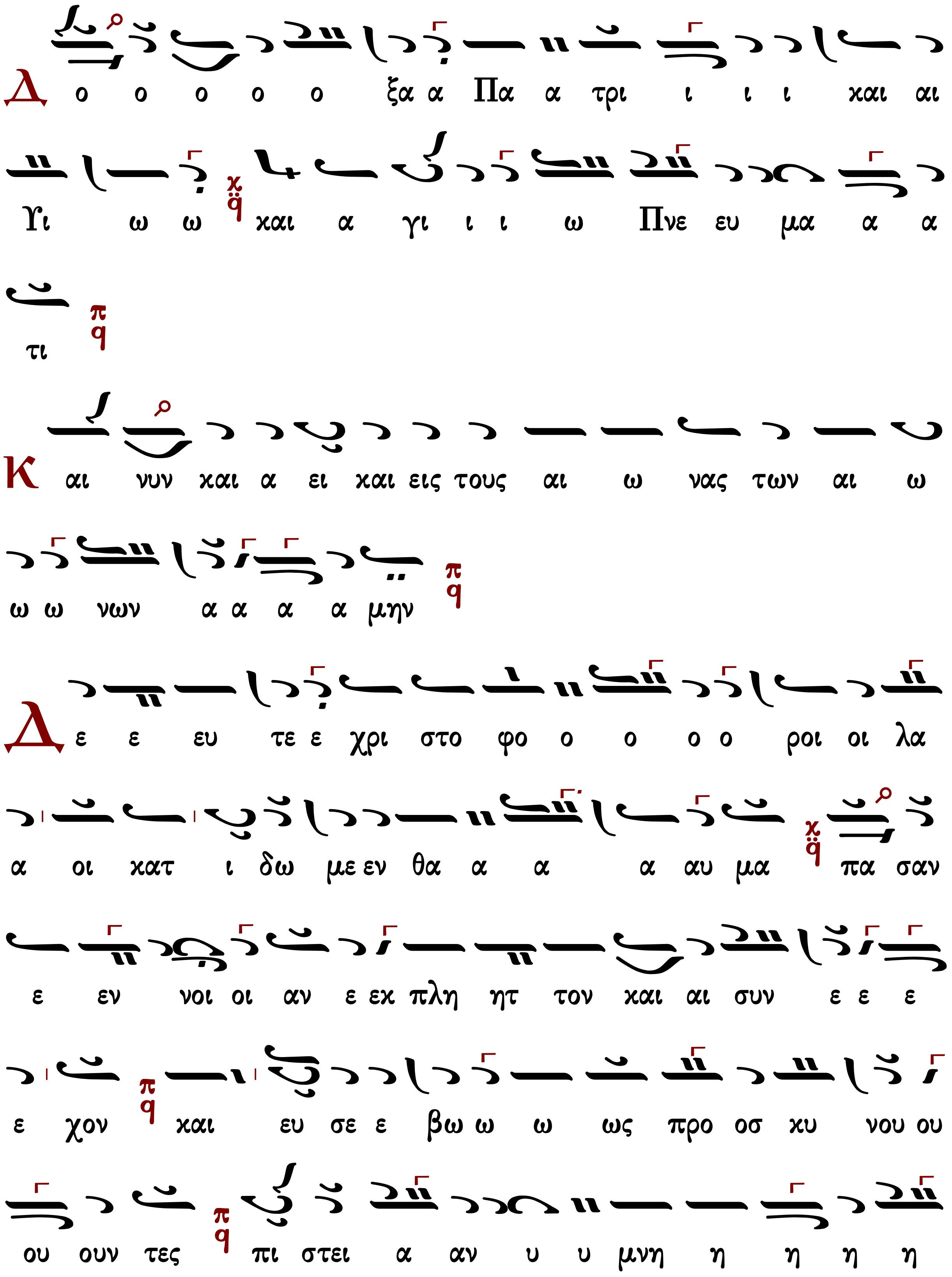
Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α α α μην
Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα
α οι κατ ι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν
ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε
ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου
ου ουν τες πι στει α αν υ υ μνη η η η η

σωω ω ω μεν σημερον προ ο ος Βη θλε ε εμ
εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε
ε ε ε ται του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ υ
ρι ι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ω
ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου λου ου
ου ου σι και ταυ τα α βλε ε ε ε ε πων ε
βο ο ο ο ο ο ε βο ο ο ο ο α Ι ω
ση ηφ ο μνη η η η η η η η η η στω ω
ω ωρ τι το εν σοι ξε ε ε ε νο ον μυ υ υ στη
η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε και πω ως με ελ

λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι η α πει ρο ζυ

υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι ι ις

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ α′ χορὸς

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.340#

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ε

ως και κατ ι δω με ε ε εν συγ κα τα α α βα α α

σι ιν θε ε ι ι χη ην α νω ω θεν εν Βη θλε εμ

προ ος η μα α α ας ε εμ φα α α νως

και νουν καθ αρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ εν

εγ κω ω ω ω μεν α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ

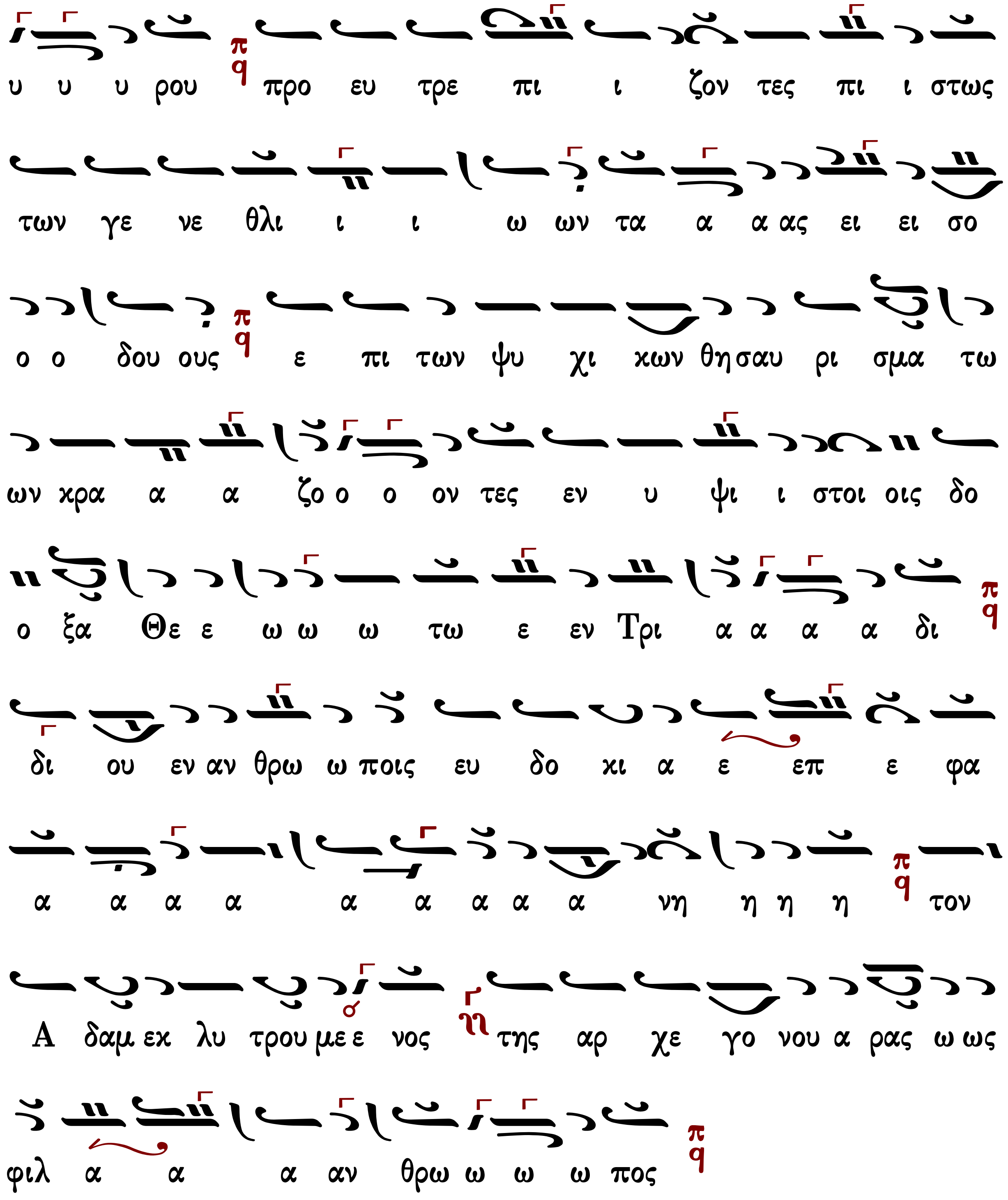

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.341#

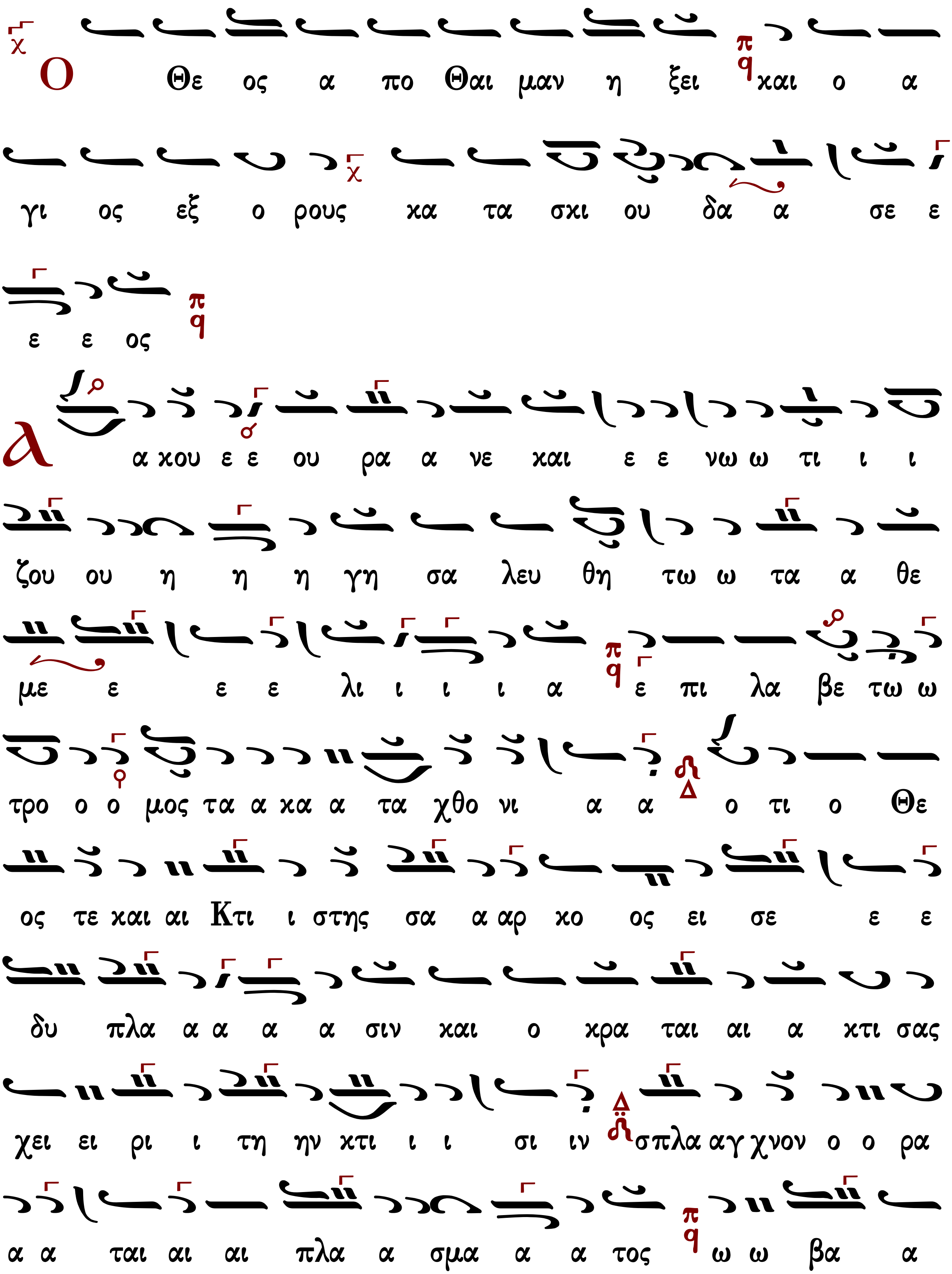
Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε
ε ε ος
λ α κου ε ε ου ρα α νε και ε ε νω ω τι ι ι
ζου ου η η η γη σα λευ θη τω ω τα α θε
με ε ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω
τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε
ος τε και αι Κτι ι στης σα α αρ κο ος ει σε ε ε
δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας
χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλα αγ χνον ο ο ρα
α α ται αι αι πλα α σμα α α τος ω ω βα α

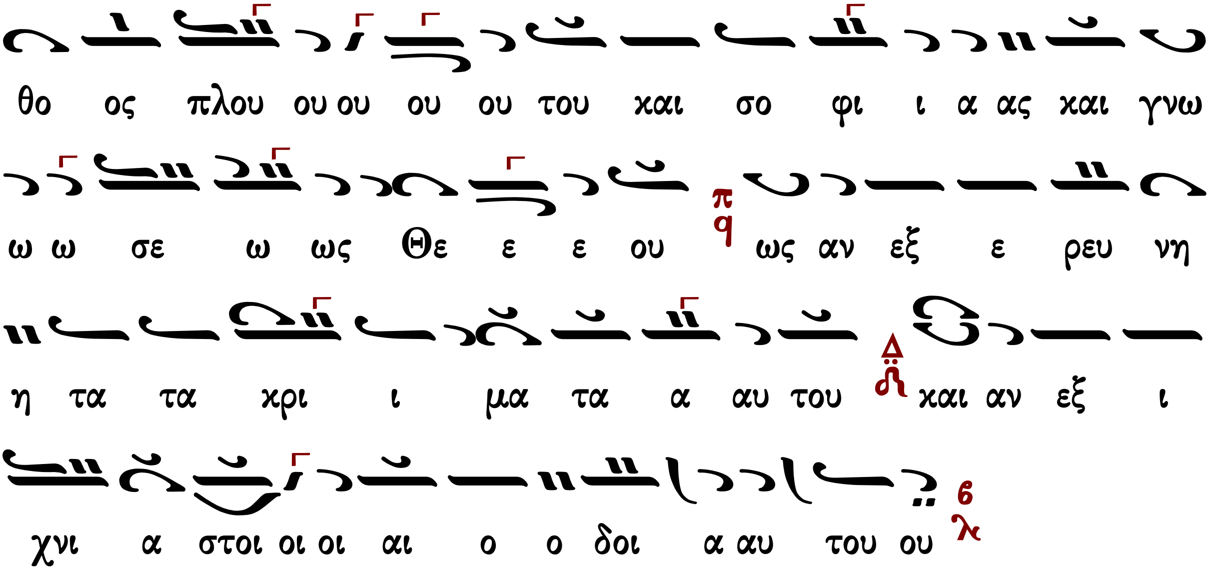

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π q̈ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.342#

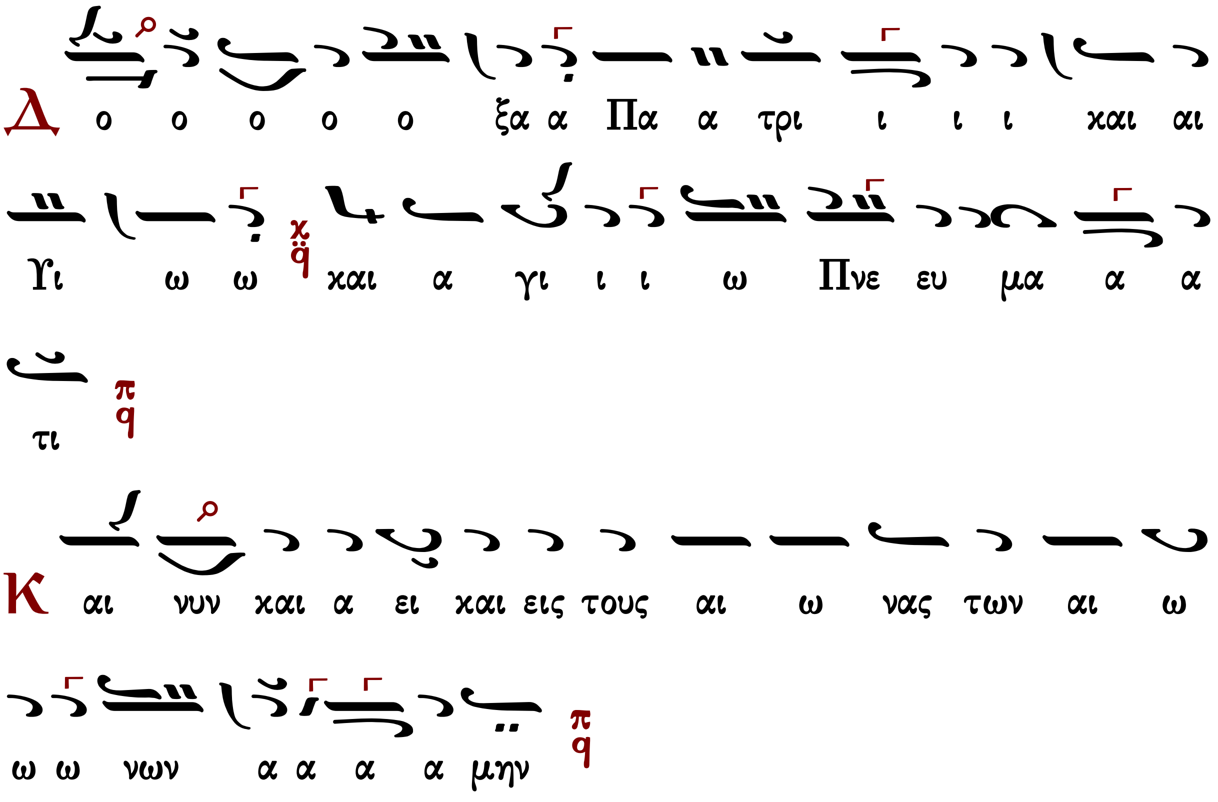

Δε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι λα α
οι κατ ι δω με εν θα α α αυ μα πα α σαν
ε εν νοι οι αν ε εχ πλη ητ τον και αι αι συν ε ε
ε ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου
ου ουν τες πι ι στει α αν υ υ μνη η η η
η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ος Βη η θλε ε
εμ εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι
ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη σαι αι αι τον Κυ
υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο ροι δε Α αγ γε
ε ε λω ω ω ων προ ο ο ο τρε ε ε ε ε ε ε

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

α΄ χορός

Ἦχος Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.184*

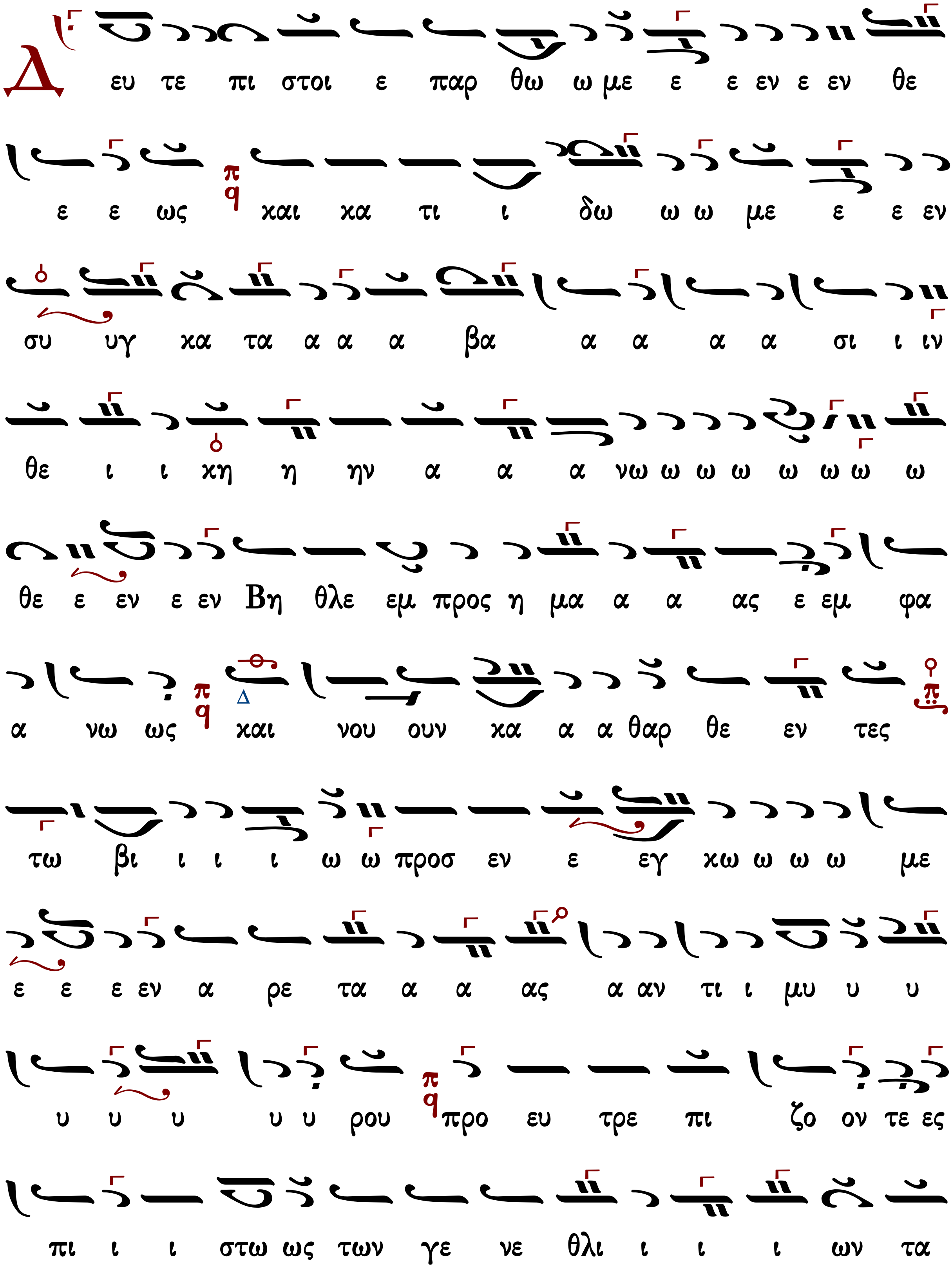
Δ
ευ τε πι στοι ε παρ θω ω με ε ε εν ε εν θε
ε ε ως και κα τι ι δω ω ω με ε ε εν
συ υγ κα τα α α α βα α α α α σι ι ιν
θε ι ι κη η ην α α α νω ω ω ω ω ω ω ω
θε ε εν ε εν Βη θλε εμ προς η μα α α ας ε εμ φα
α νω ως και νου ουν κα α α θαρ θε εν τες
τω βι ι ι ι ω ω προσ εν ε εγ κω ω ω ω με
ε ε ε εν α ρε τα α α ας α αν τι ι μυ υ υ
υ υ υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ζο ον τε ες
πι ι ι στω ως των γε νε θλι ι ι ι ων τα

α α ας εισ ο ο ο ο ο δους ε πι τω ων ψυ
χι κων θη σαυ ρι σμα α των κρα α α α
ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι ι ι στοις δο ο ο
ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α
α α δι δι ου εν αν θρω ποι οις ευ δο κι ι α
ε ε πε φα α α α α α α α α α α
α α νη η η η η τον Α δα α α αμ ε εκ
λυ υ τρω ω ω ω σα α α α α σθαι αι αι της αρ
χε γο νου α ρας ως φι λα α α α α
α αν θρω ω ω ω πος

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ [κτίστης/πλάστης], σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται [πλάσματος/σήμερον]. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Ἦχος Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.186*

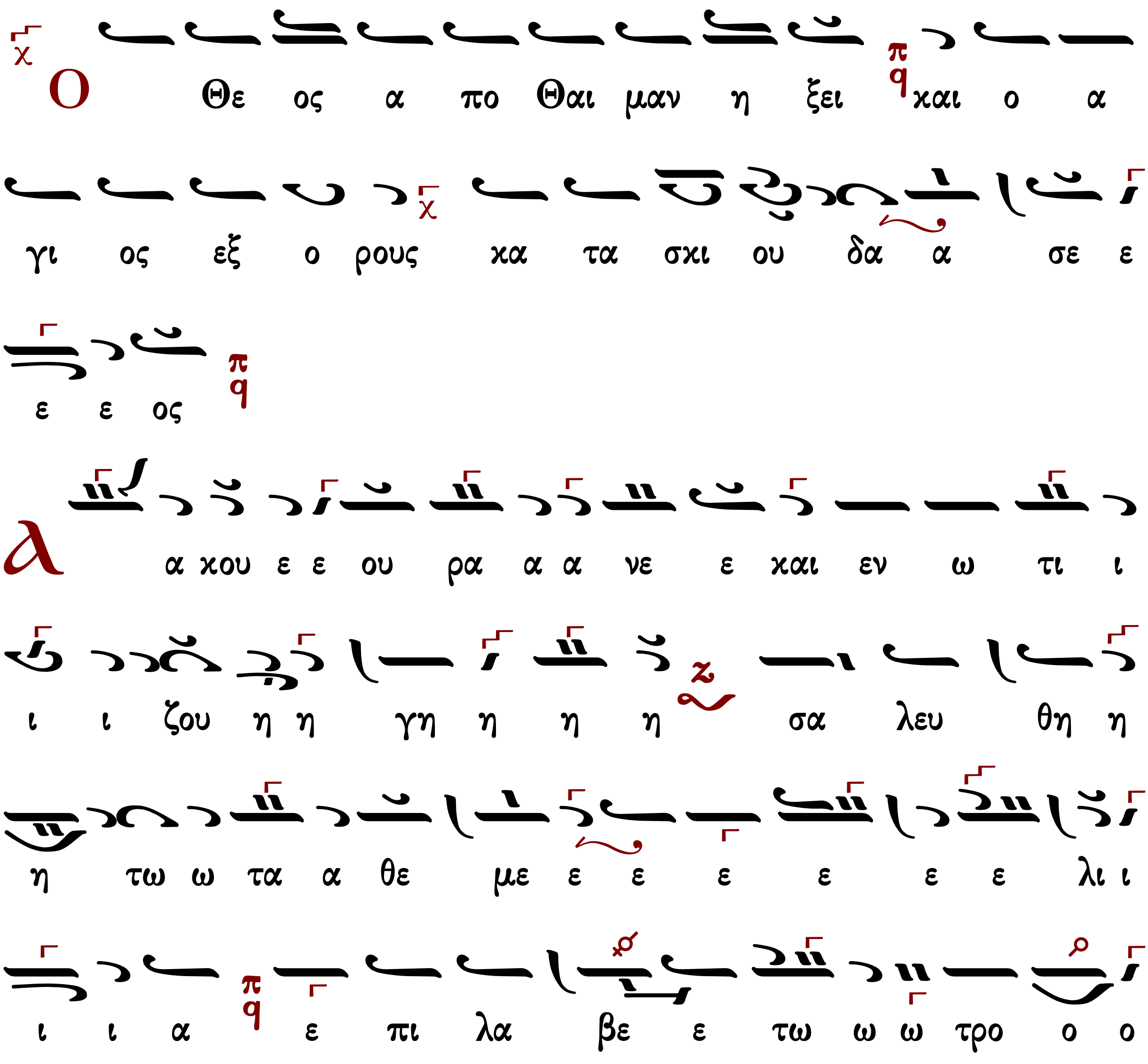

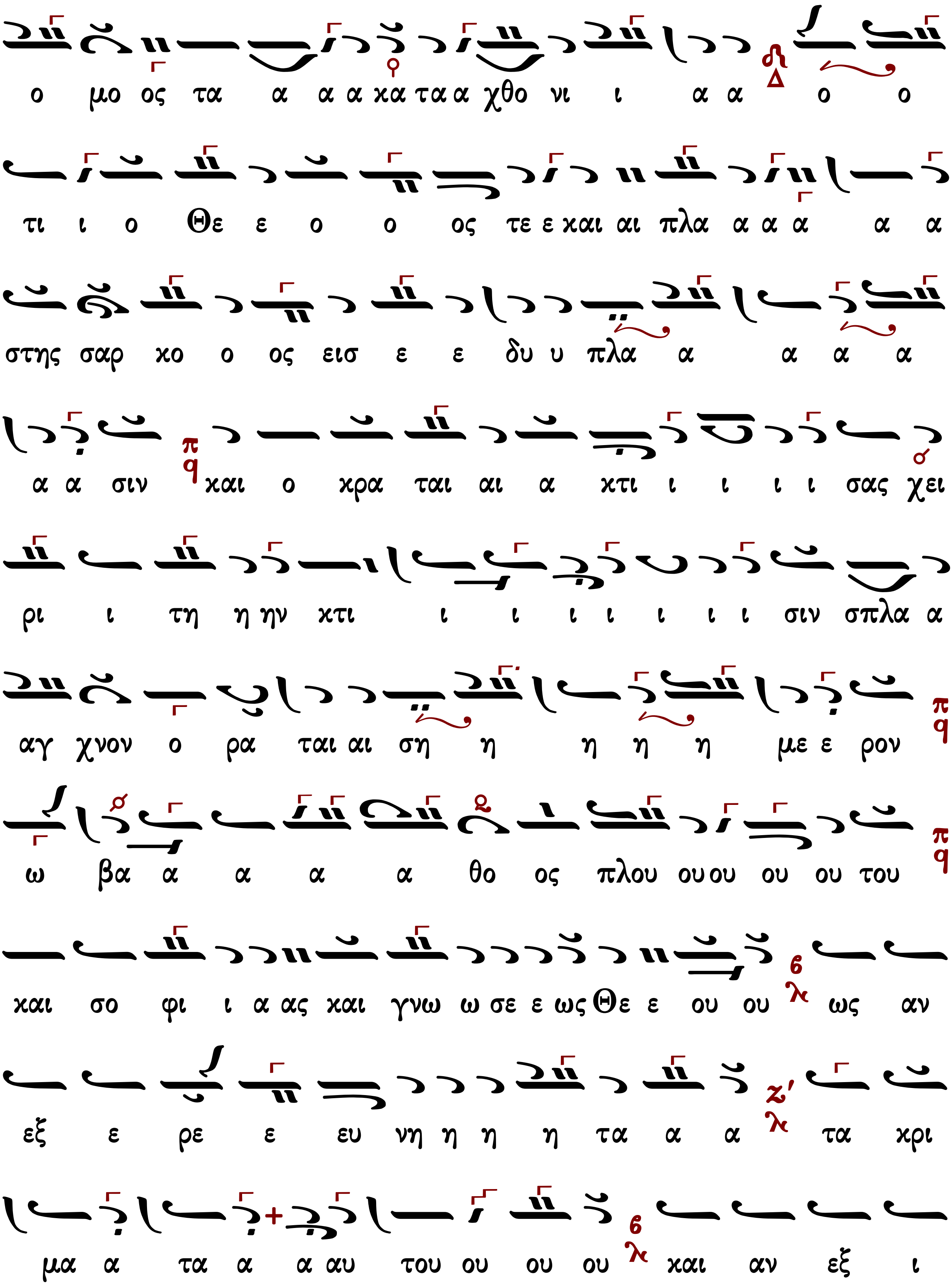
ο μο ος τα α α α κα τα α χθο νι ι α α Δ ο ο
τι ι ο Θε ε ο ο ος τε ε και αι πλα α α α α α
στης σαρ κο ο ος εισ ε ε δυ υ πλα α α α α
α α σιν π q και ο κρα ται αι α κτι ι ι ι ι σας χει
ρι ι τη η ην κτι ι ι ι ι ι ι ι σιν σπλα α
αγ χνον ο ρα ται αι ση η η η η με ε ρον π q
ω βα α α α α θο ος πλου ου ου ου ου του π q
και σο φι ι α ας και γνω ω σε ε ως Θε ε ου ου β λ ως αν
εξ ε ρε ε ευ νη η η η τα α α ζ' λ τα κρι
μα α τα α α αυ του ου ου ου β λ και αν εξ ι

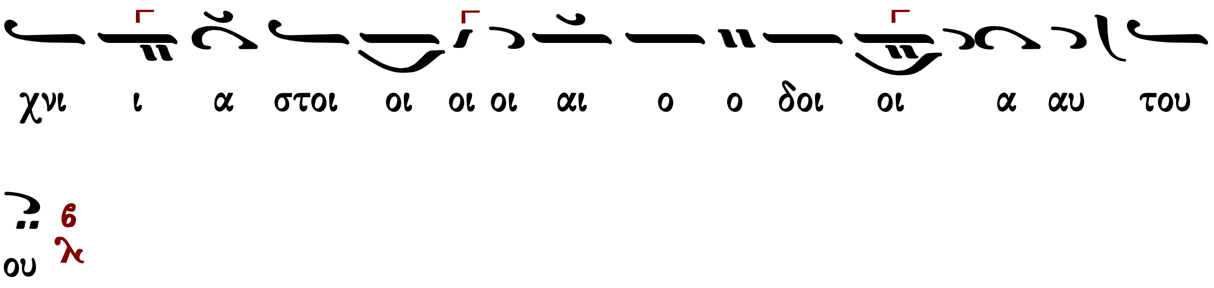

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.α´

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Ἦχος λ/π ϙ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.187*

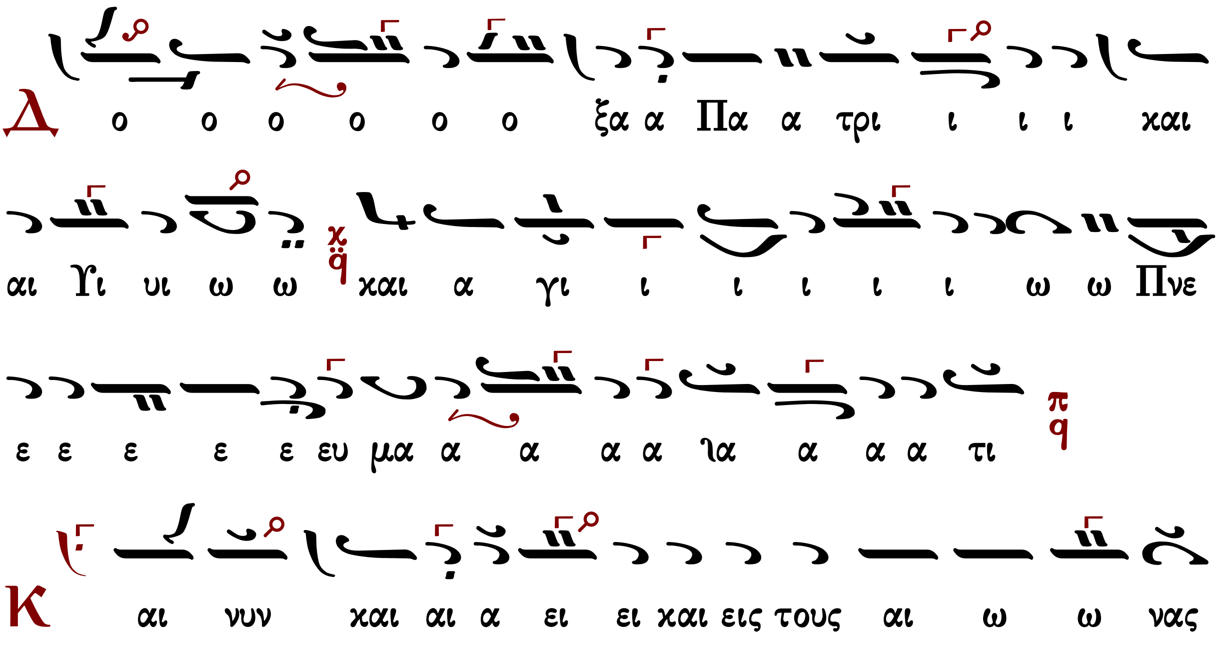

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α
μην
Δε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α
οι χα α τι ι ι δω ω ω ω μεν θα αυ μα α
πα σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη η η ητ τον και
συ υν ε ε ε ε ε ε ε χον και ευ σε βω
ω ως προ οσ κυ υ νου ου ου ου ου ουουν τες
πι ι ι στει α α νυ υ μνη η η η η η η σω
ω ω ω ω ιω ω ω ω μεν ση η η η
η η η με ε ρον προςτη η η ην Βη η θλε ε ε

εμ εγ χυ μο νου ου σα α χο ο ο ο ρη η η η
πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε ε ται του γε εν νη
η σαι αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο
ροι οι δε ε α αγ γε ε λω ω ω ω ω ων προ ο
τρε ε χου ου ου ου ου ‛ου ου ου ου σι και ταυ τα α
βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο χο ο ο ο ο
ε βο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη
η η η η ‛ιη η η η στω ω ω ω ωρ τι ι το
ε εν σοι οι οι οι ξε ε ε ε ε νον μυ στη η ρι
ι ι ο ον Παρ θε ε ε ε ε ε ε ε νε και

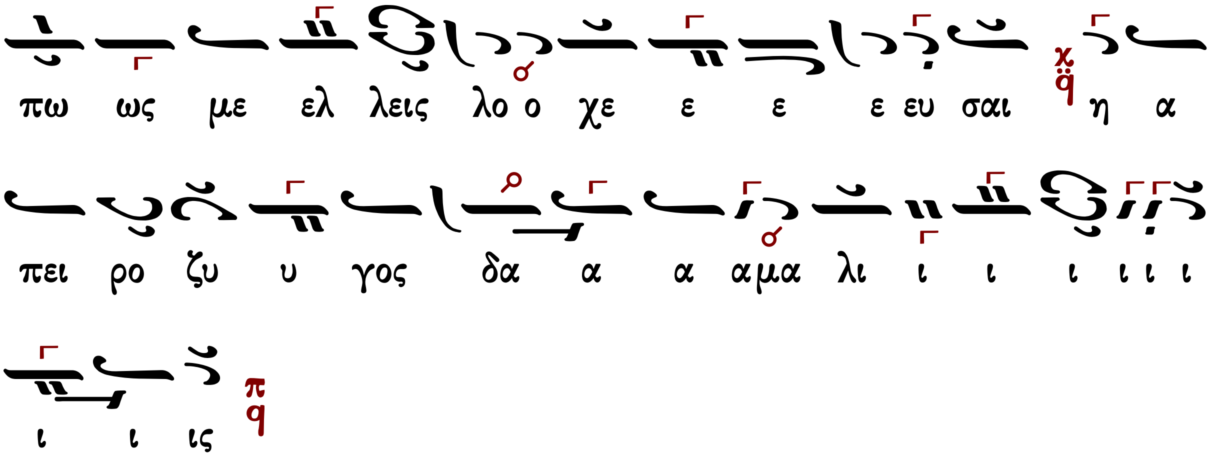

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

άρχεται ὁ α' χορὸς

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.310*

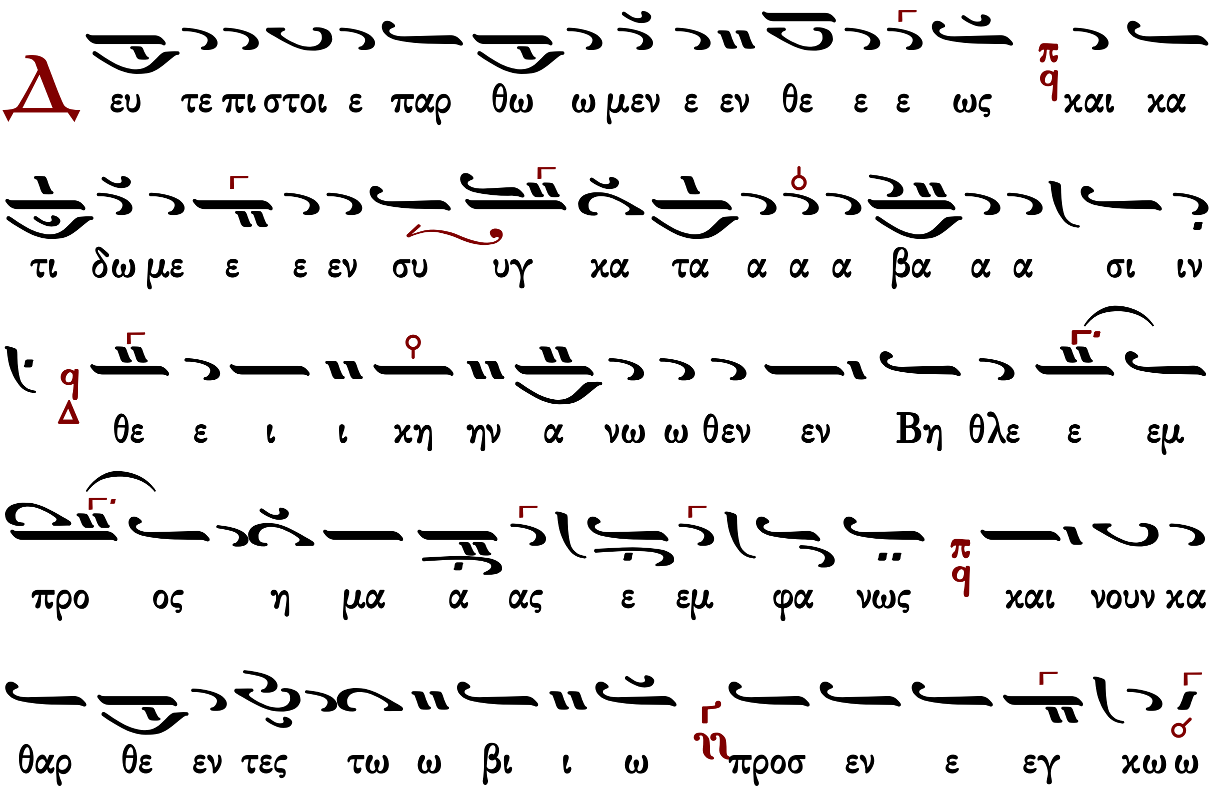

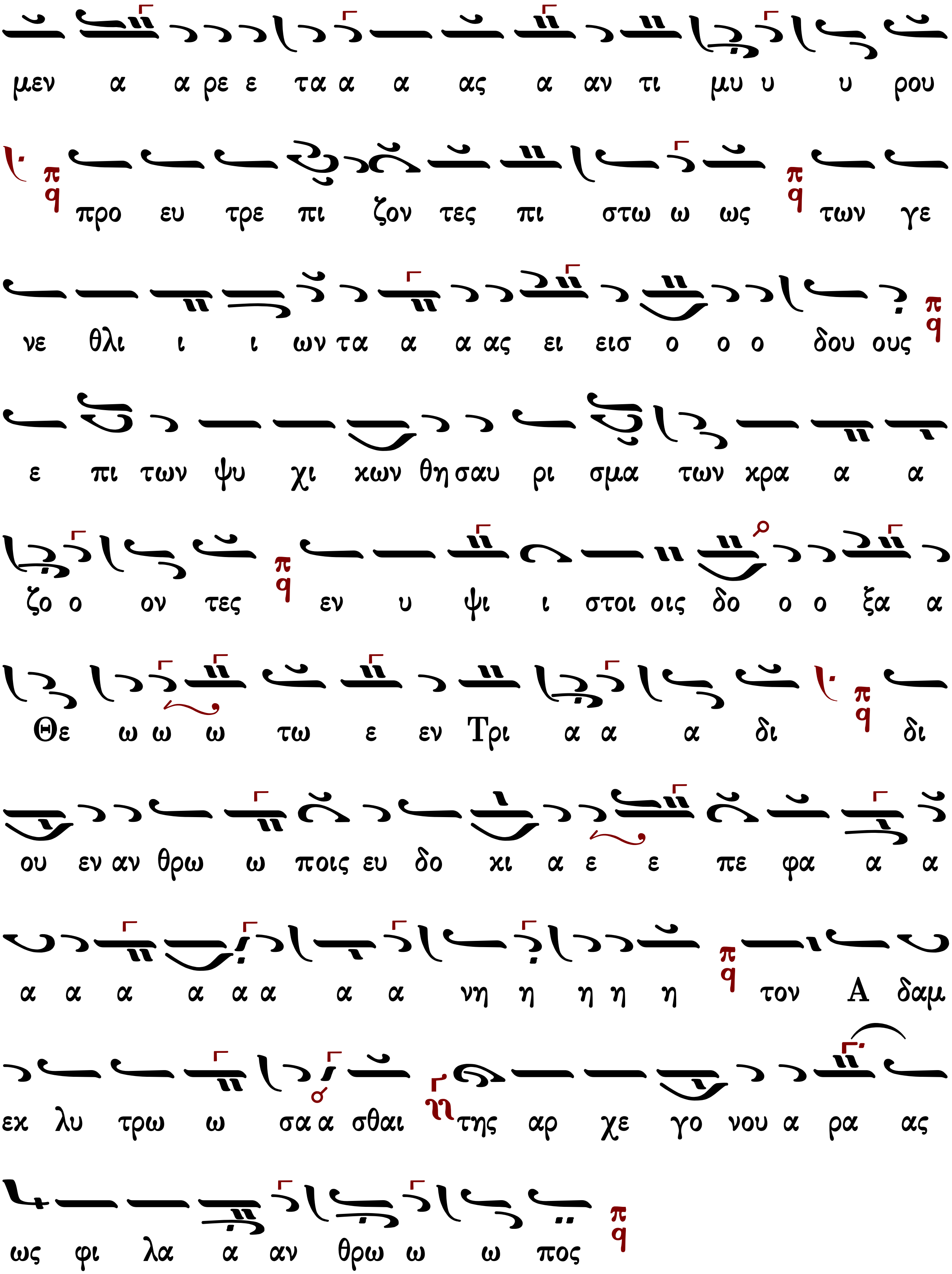
μεν α α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ υ υ ρου
προ ευ τρε πι ζον τες πι στω ω ως των γε
νε θλι ι ι ων τα α α ας ει εισ ο ο ο δου ους
ε πι των ψυ χι κων θη σαυ ρι σμα των κρα α α
ζο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο ο ο ξα α
Θε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι δι
ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α α
α α α α α α α α νη η η η η τον Α δαμ
εκ λυ τρω ω σα α σθαι της αρ χε γο νου α ρα ας
ως φι λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.311*

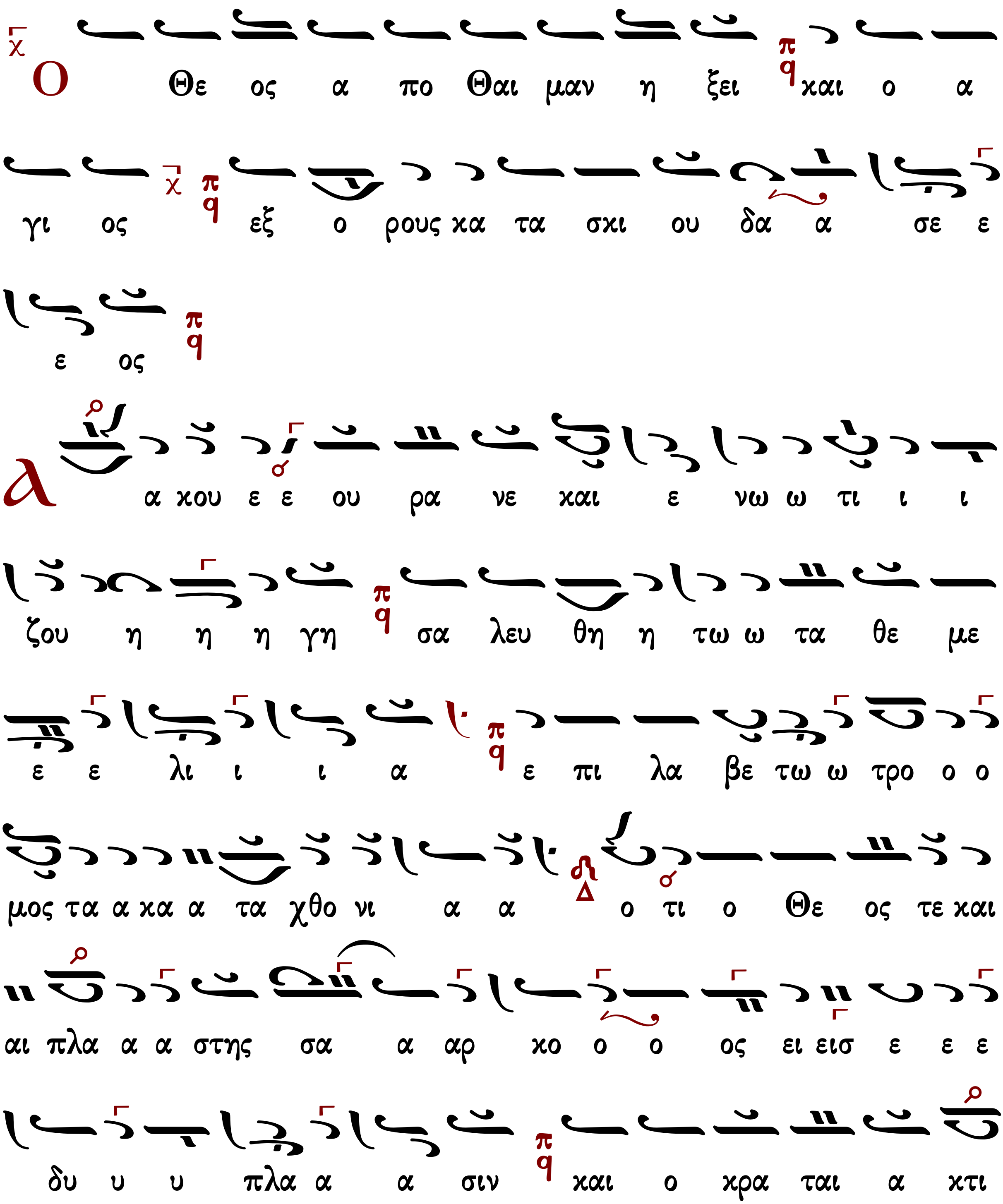

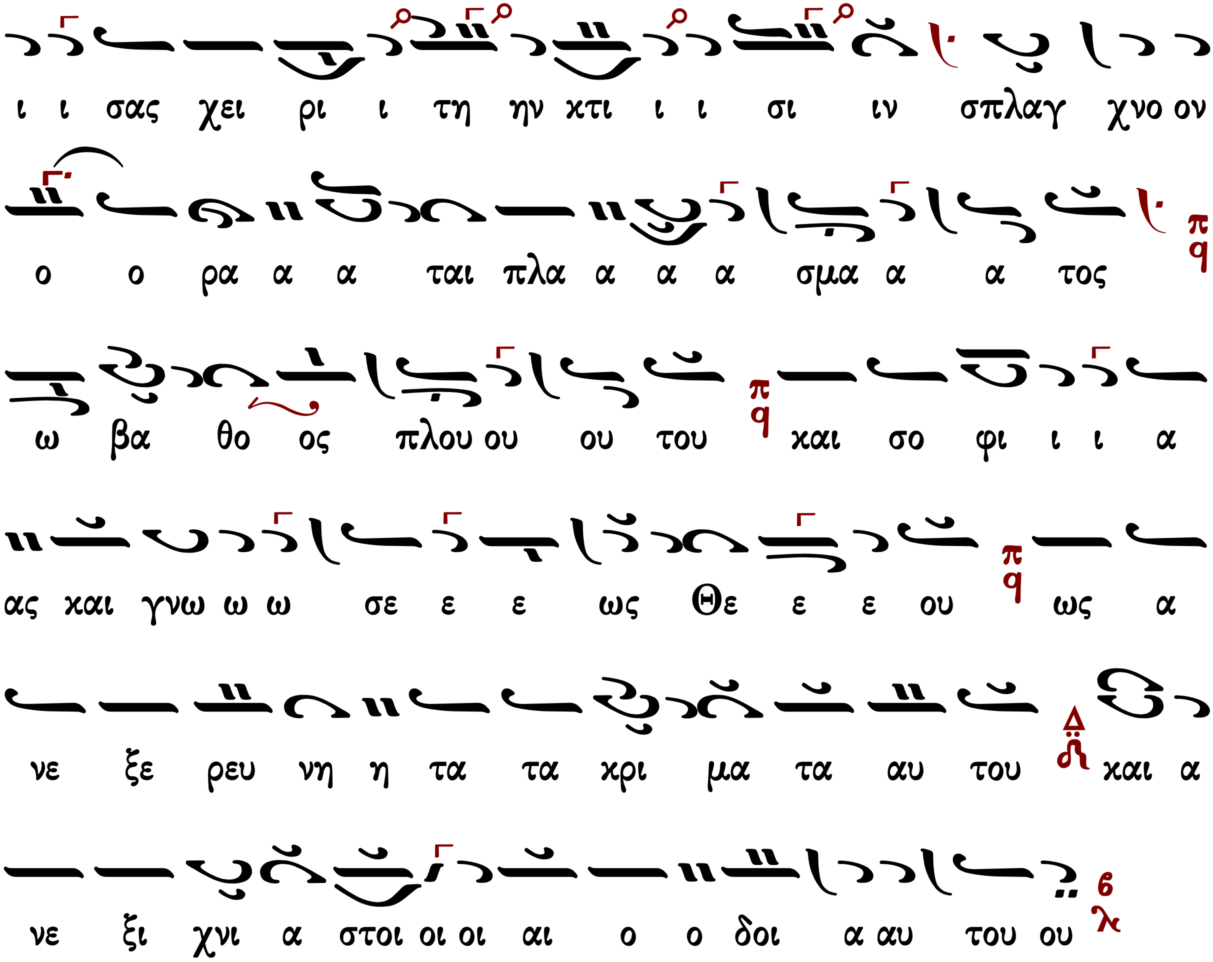

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ϙ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.312*

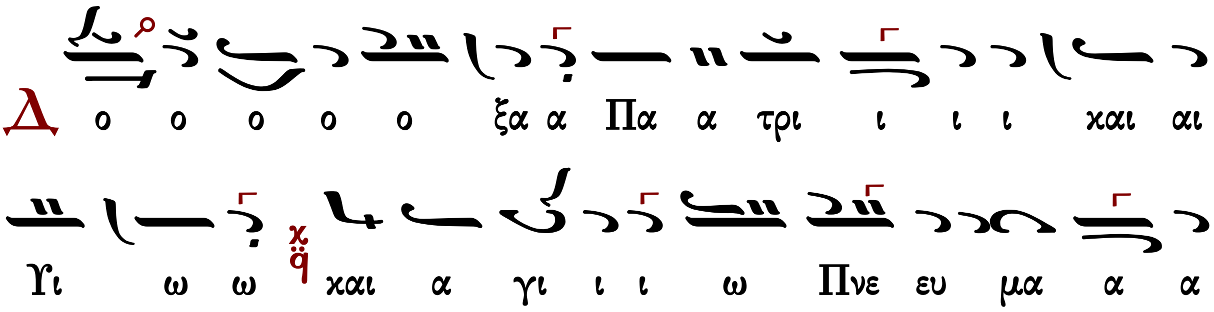

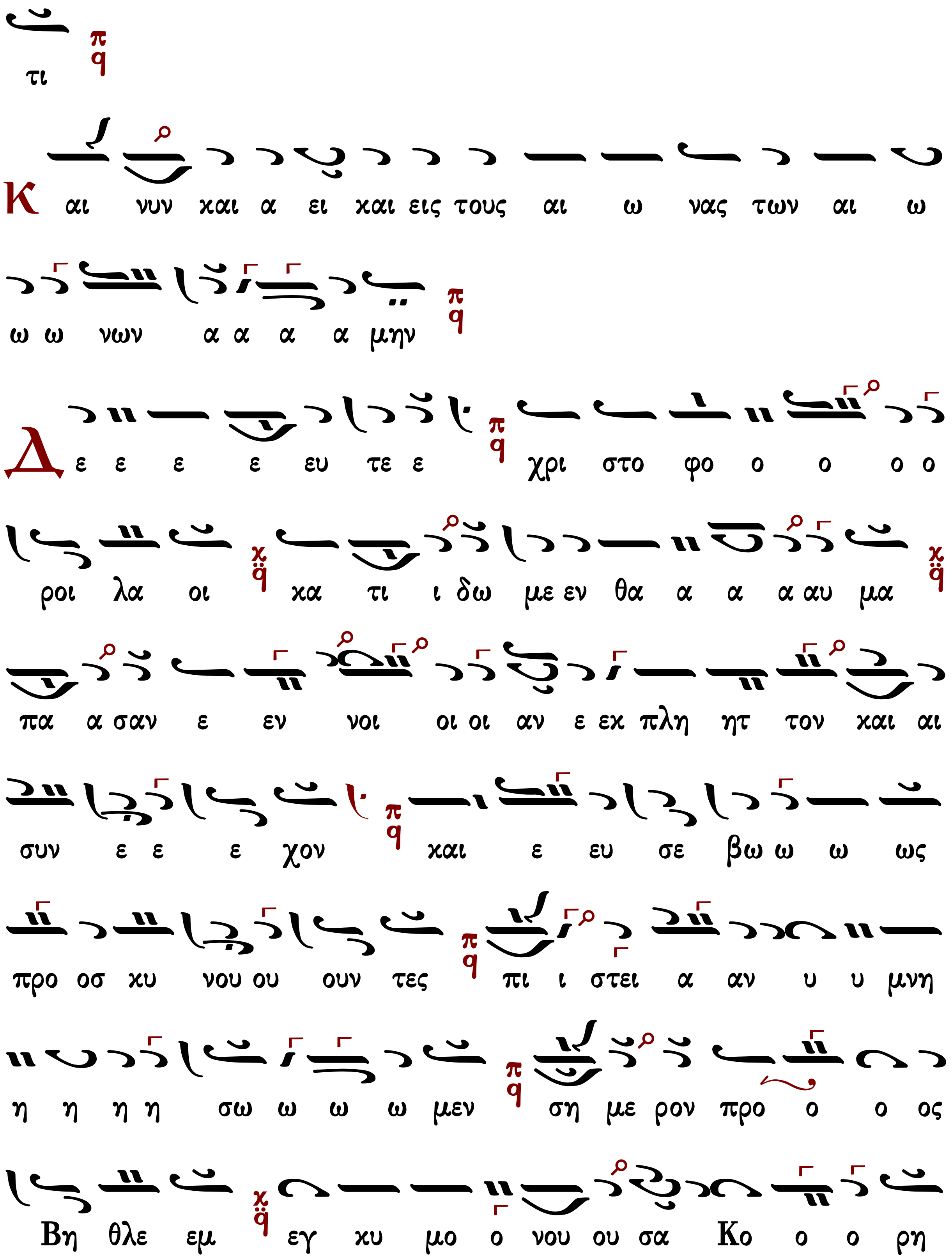
τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α α α μην
Δε ε ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο
ροι λα οι κα τι ι δω με εν θα α α α αυ μα
πα α σαν ε εν νοι οι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι
συν ε ε ε χον και ε ευ σε βω ω ω ως
προ οσ κυ νου ου ουν τες πι ι στει α αν υ υ μνη
η η η η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ο ος
Βη θλε εμ εγ κυ μο ο νου ου σα Κο ο ο ρη

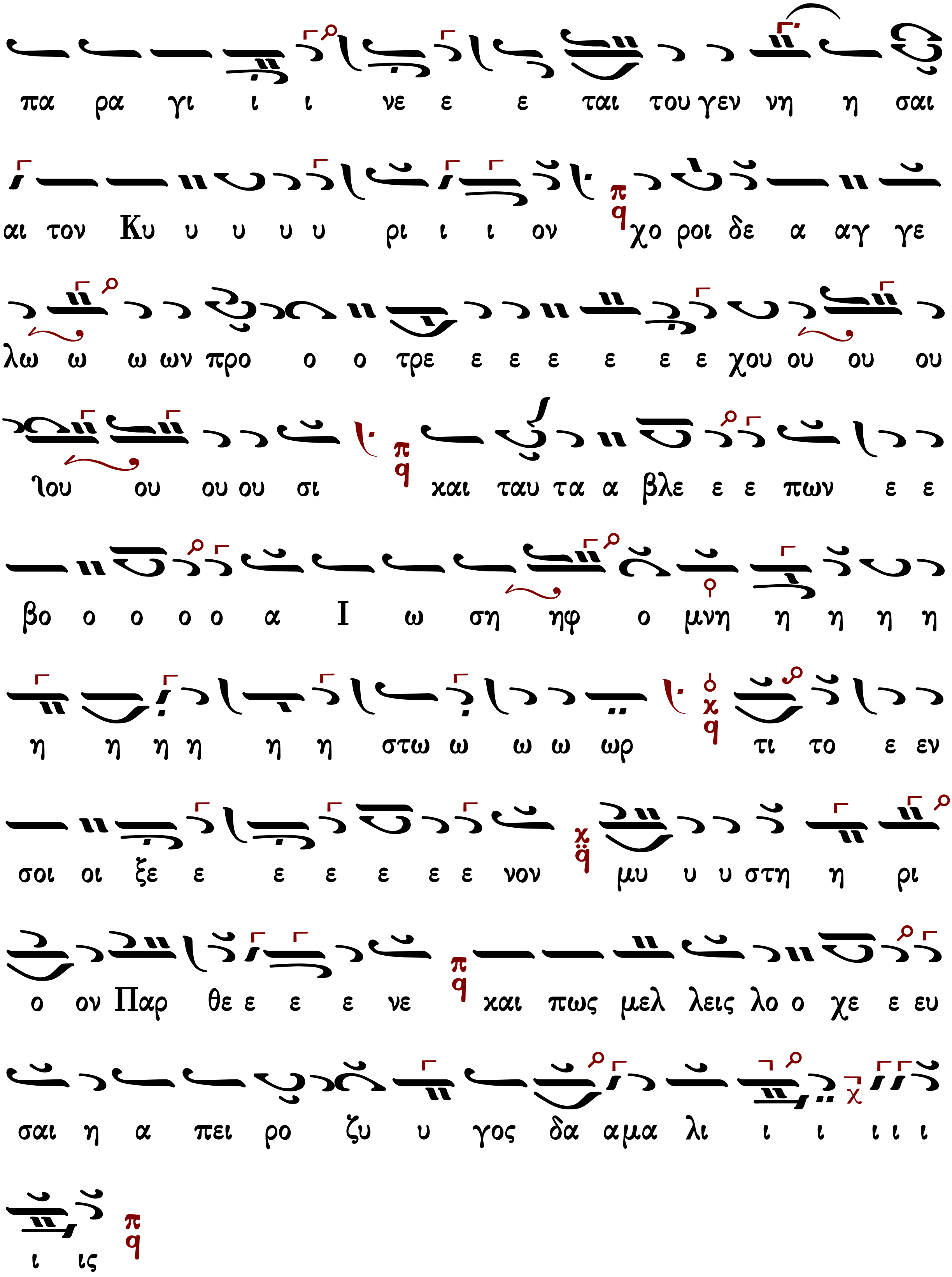

προκείμενον

ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/2980*

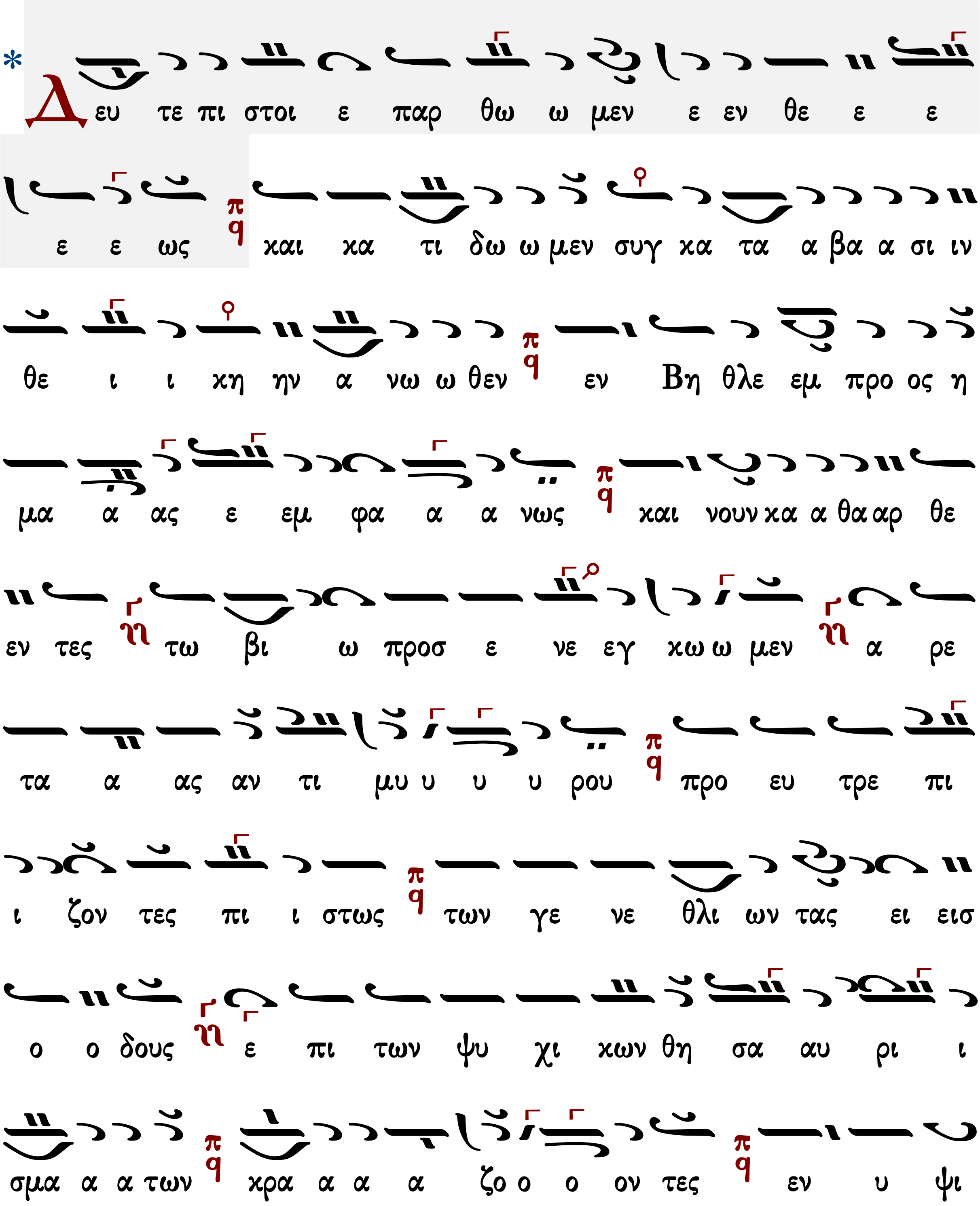

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.258/2982*

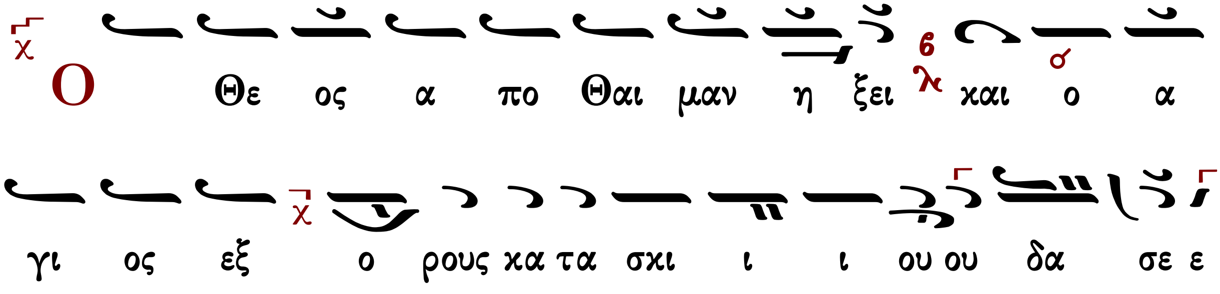

ε ε ος
λ κου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι
ζου ου η η η γη σα λευ θη η η τω ω τα α
θε με ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω
τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο ο νι α α ο τι ο
Θε ος τε και αι πλα α α στης σαρ κο ος εισ ε ε
δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ι
σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σιν σπλαγ χνον ο ρα α α
ται αι αι πλα α σμα α α τος ω βα θο ος
πλου ου ου ου ου του και σο φι ι ι ι ας και γνω

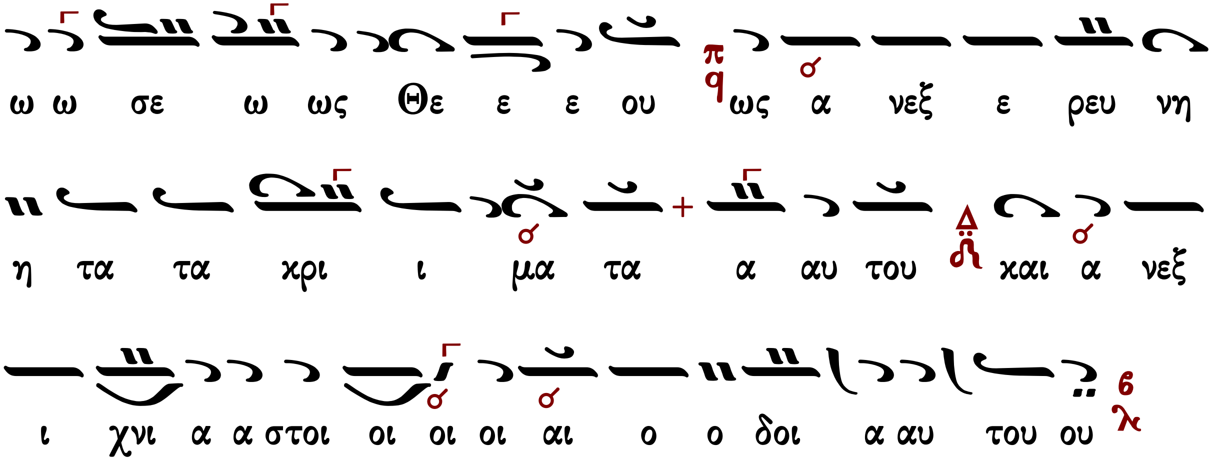

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.259/2983*

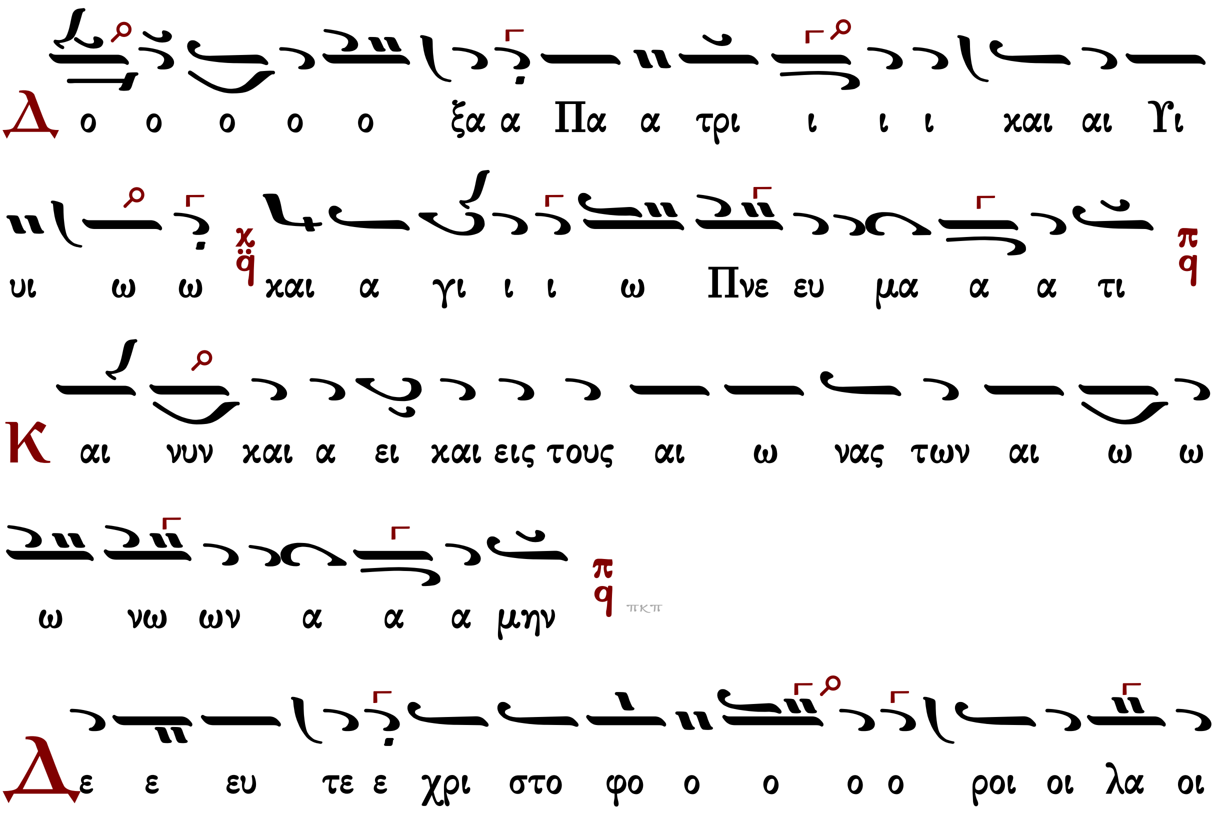

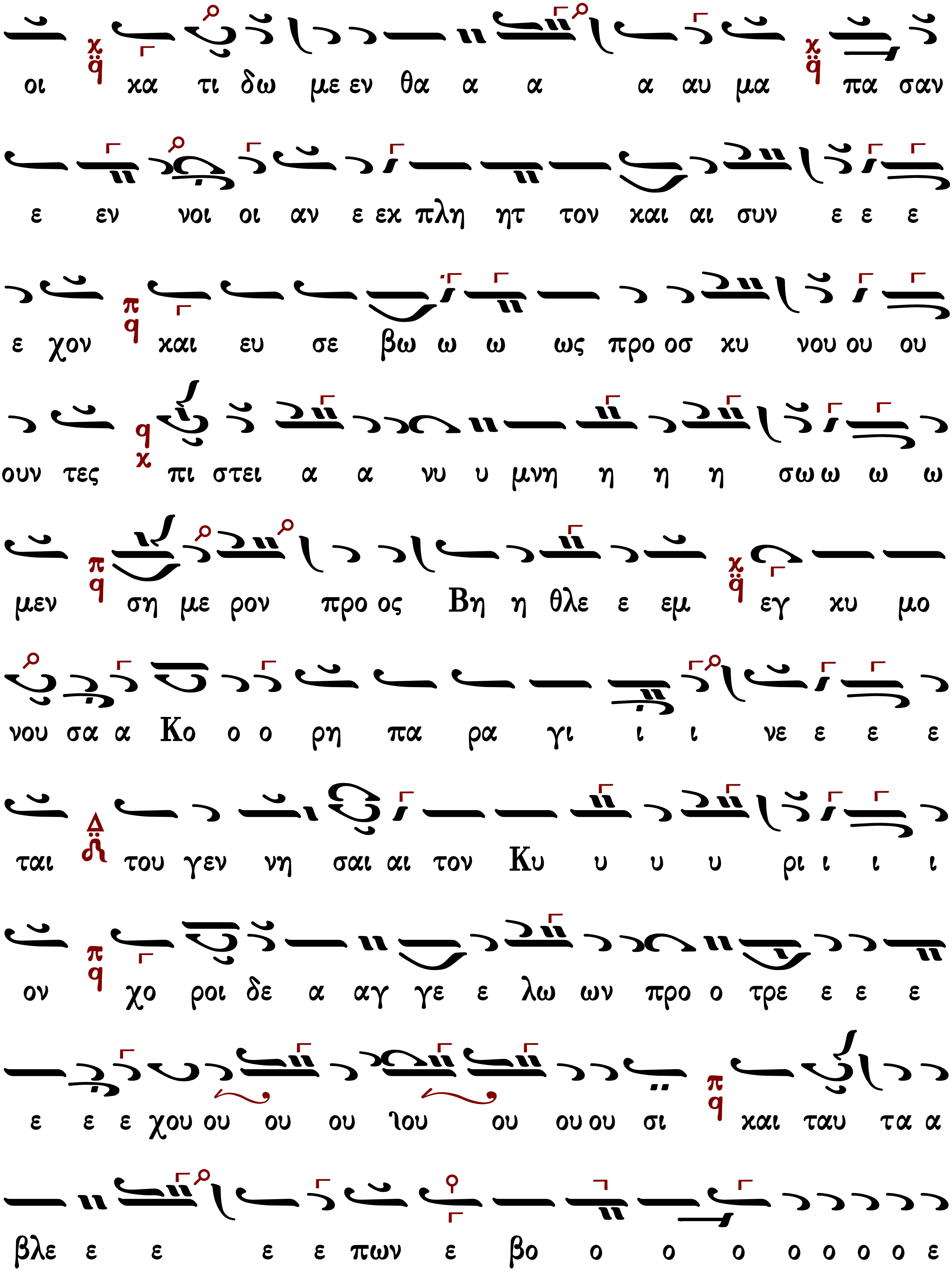
οι χα τι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν
ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε
ε χον και ευ σε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου ου
ουν τες πι στει α α νυ υ μνη η η η σω ω ω ω
μεν ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ εγ κυ μο
νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε ε ε ε
ται του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ον χο ροι δε α αγ γε ε λω ων προ ο τρε ε ε ε
ε ε ε χου ου ου ου Ἰου ου ου ου σι και ταυ τα α
βλε ε ε ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ε

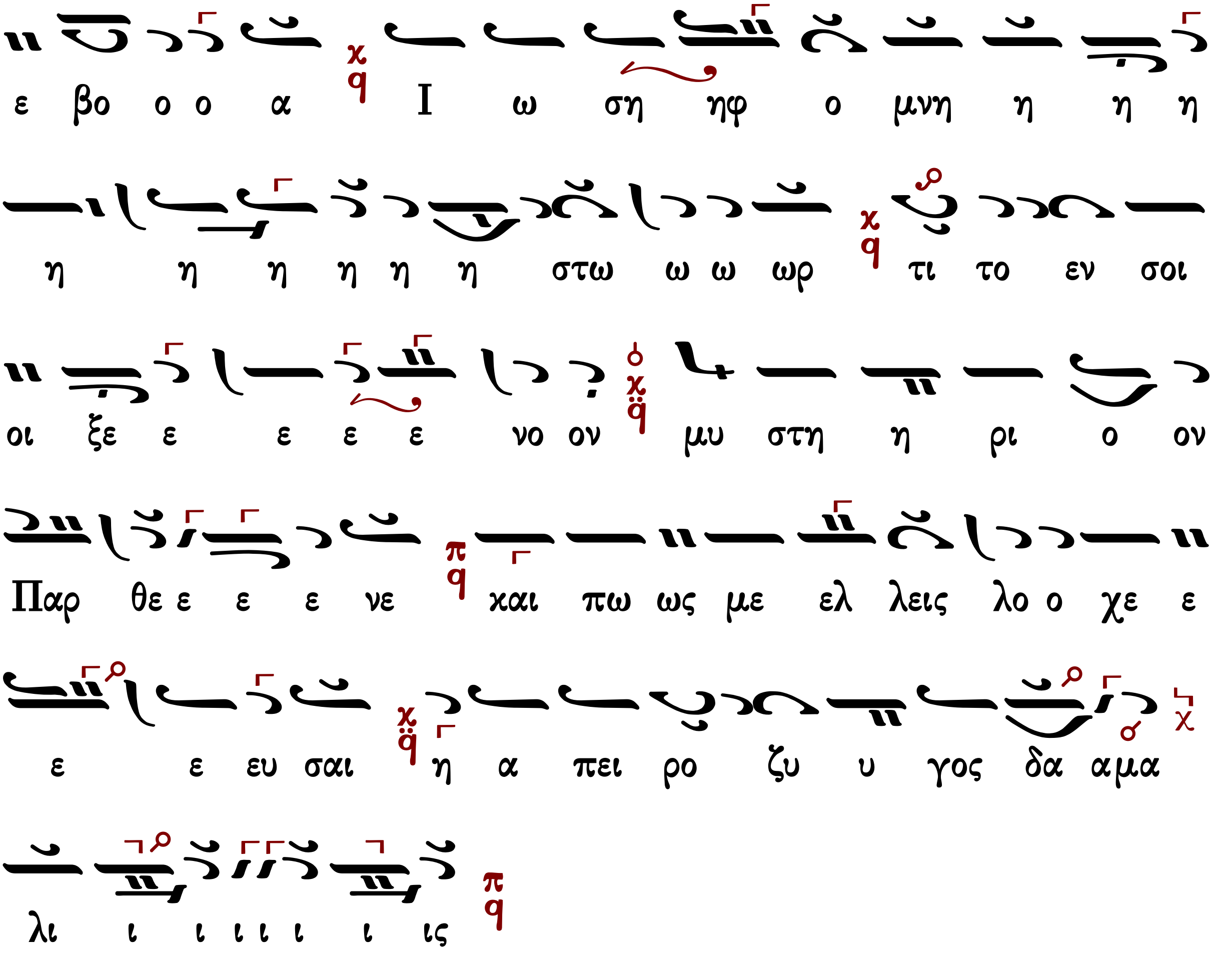

προκείμενον

ὥρα θ΄ ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.109*

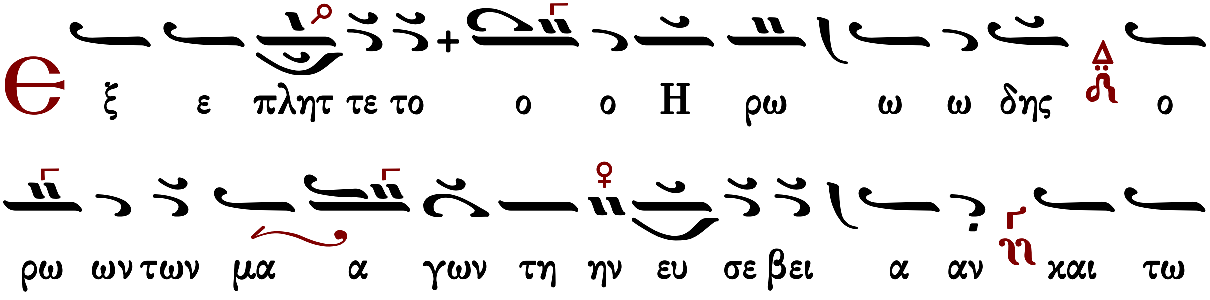

ἦχος β΄

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράττῃ [ταράσσεσαι], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς

δι᾿ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.110*

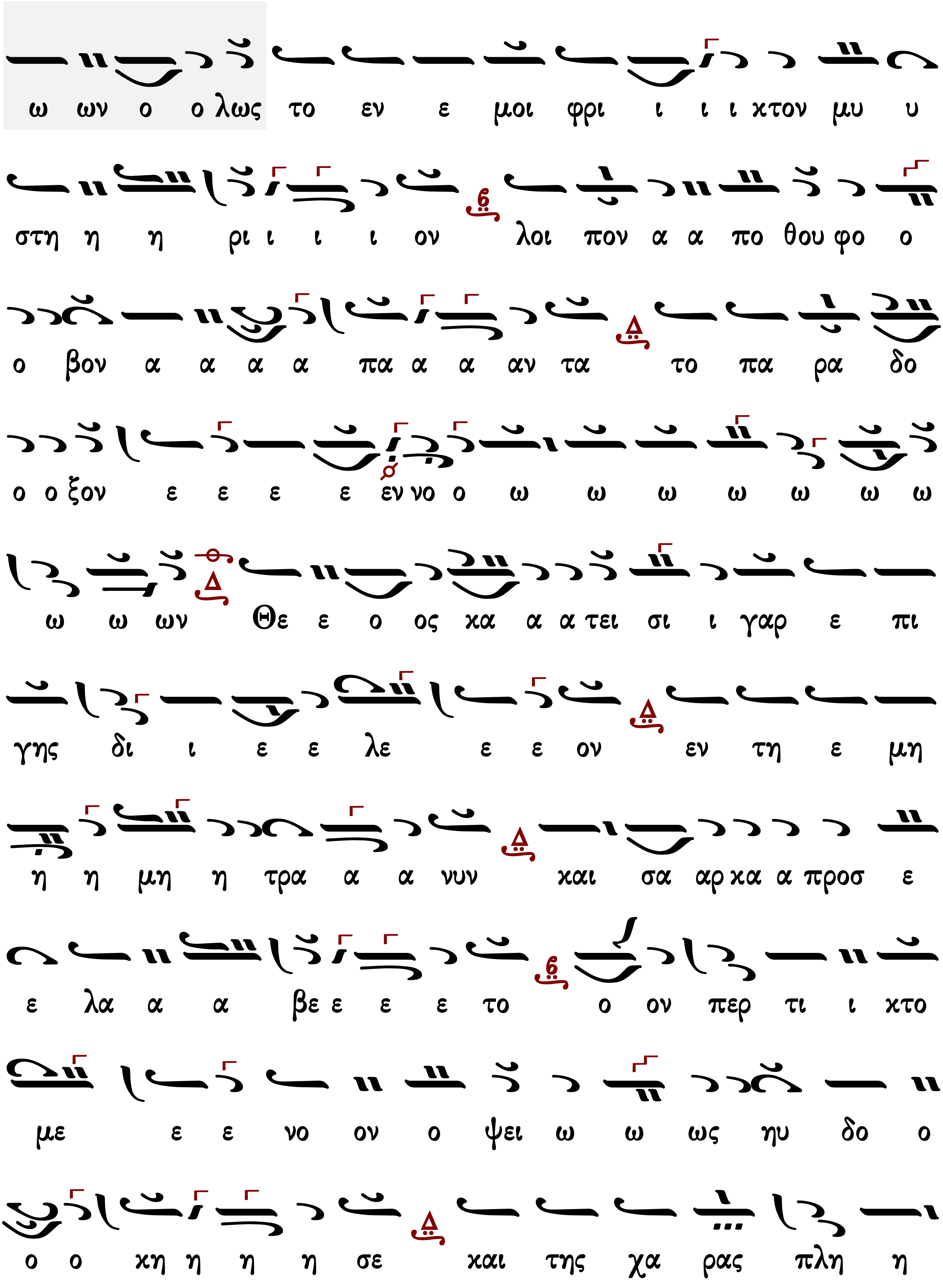
ω ων ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι χτον μυ υ
στη η η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο
ο βον α α α α πα α α αν τα το πα ρα δο
ο ο ξον ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ων Θε ε ο ος χα α α τει σι ι γαρ ε πι
γης δι ι ε ε λε ε ε ον εν τη ε μη
η η μη η τρα α α νυν και σα αρ χα α προσ ε
ε λα α α βε ε ε ε το ο ον περ τι ι χτο
με ε ε νο ον ο ψει ω ω ως ηυ δο ο
ο ο χη η η η σε και της χα ρας πλη η

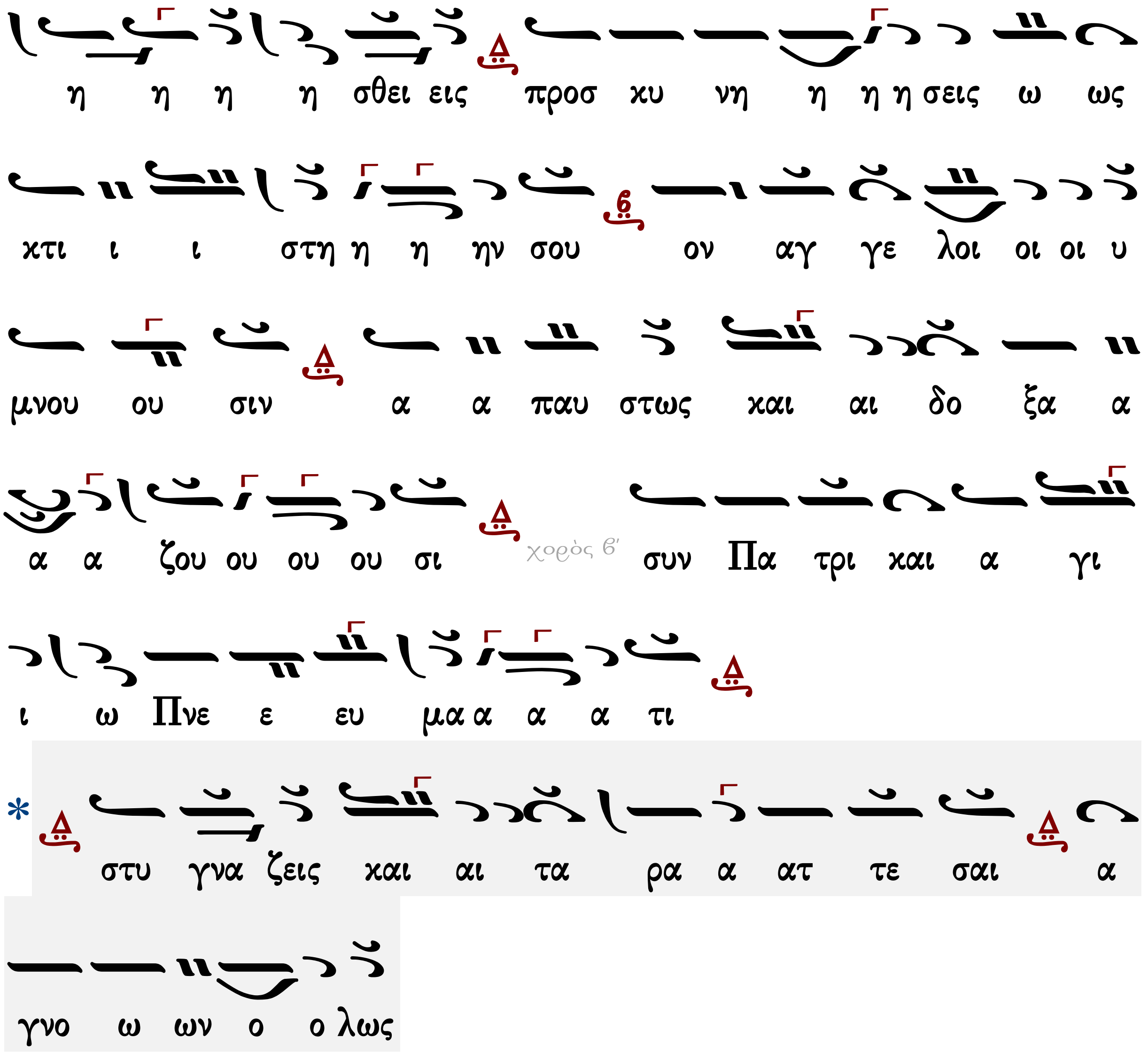

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.161*

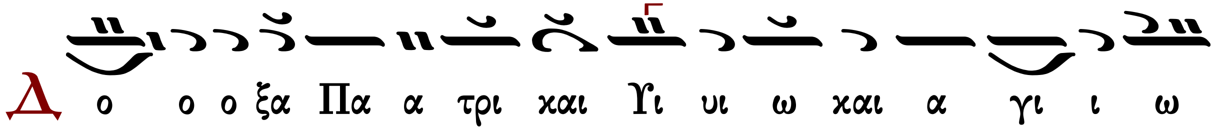

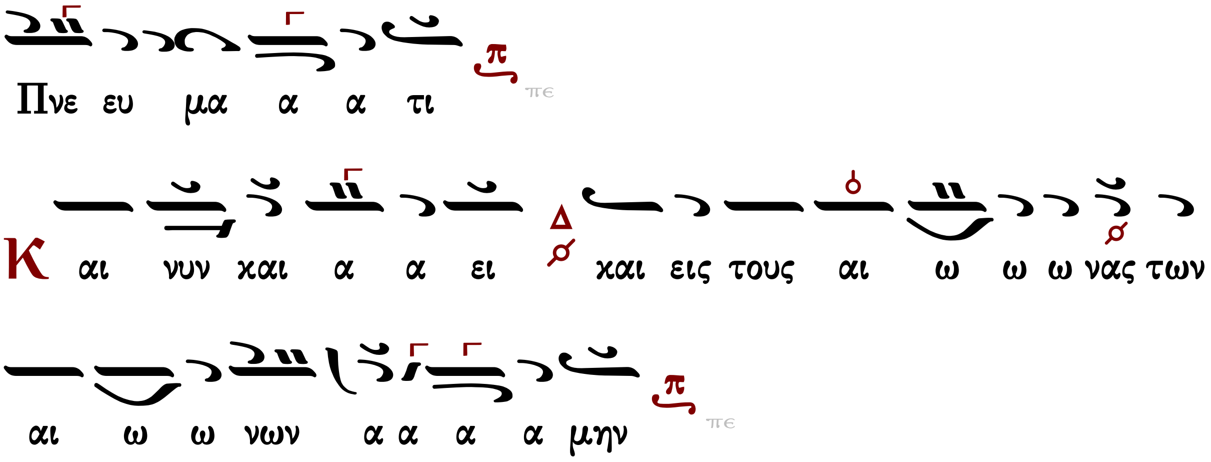

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ′)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ′)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.111*

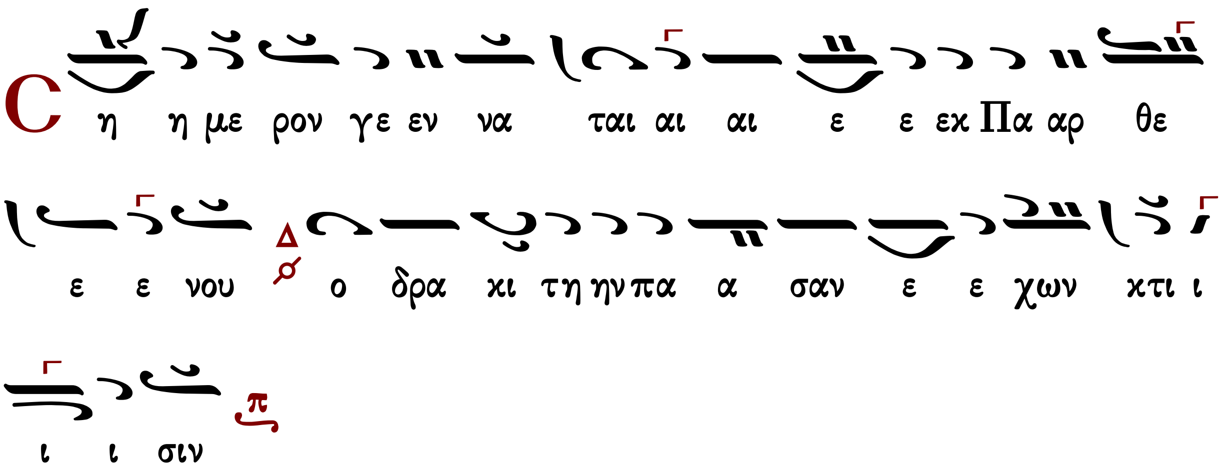

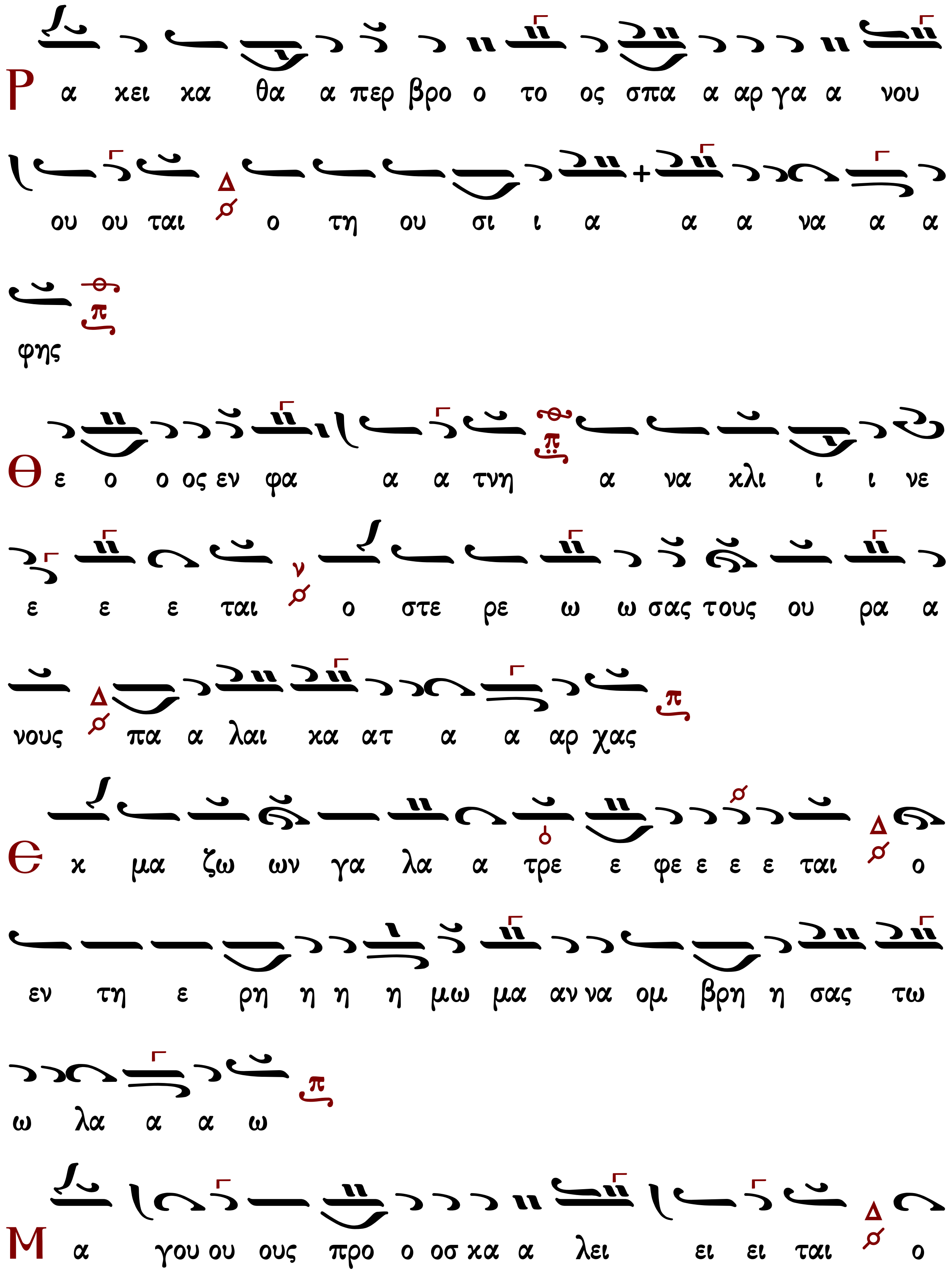
Ρ α κει κα θα α περ βρο ο το ος σπα α αρ γα α νου
ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α
φης
Θ ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε
ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου ρα α
νους πα α λαι κα ατ α α αρ χας
Ε κ μα ζω ων γα λα α τρε ε φε ε ε ε ται ο
εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρη η σας τω
ω λα α α ω
Μ α γου ου ους προ ο οσ κα α λει ει ει ται ο

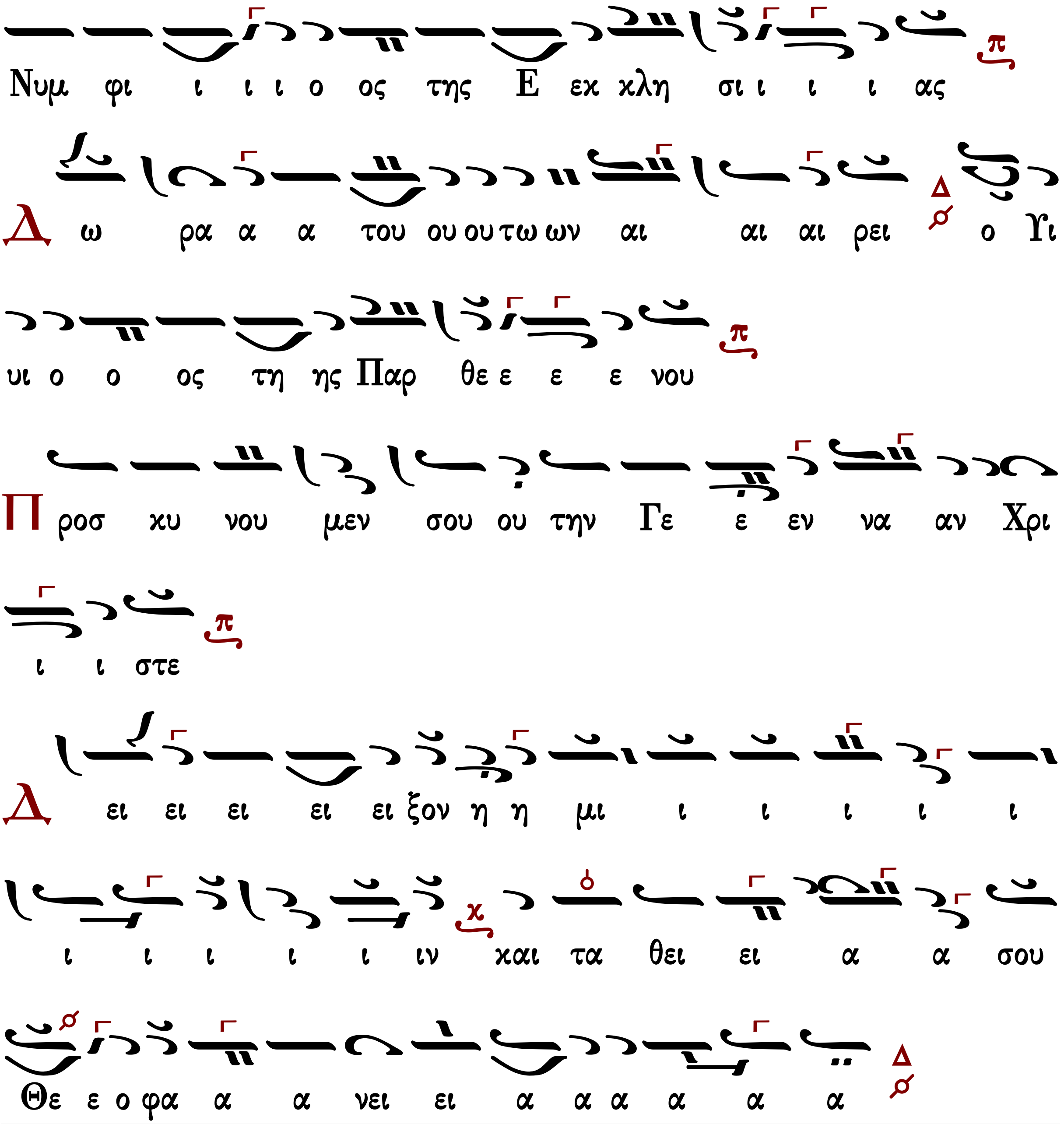

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.302*

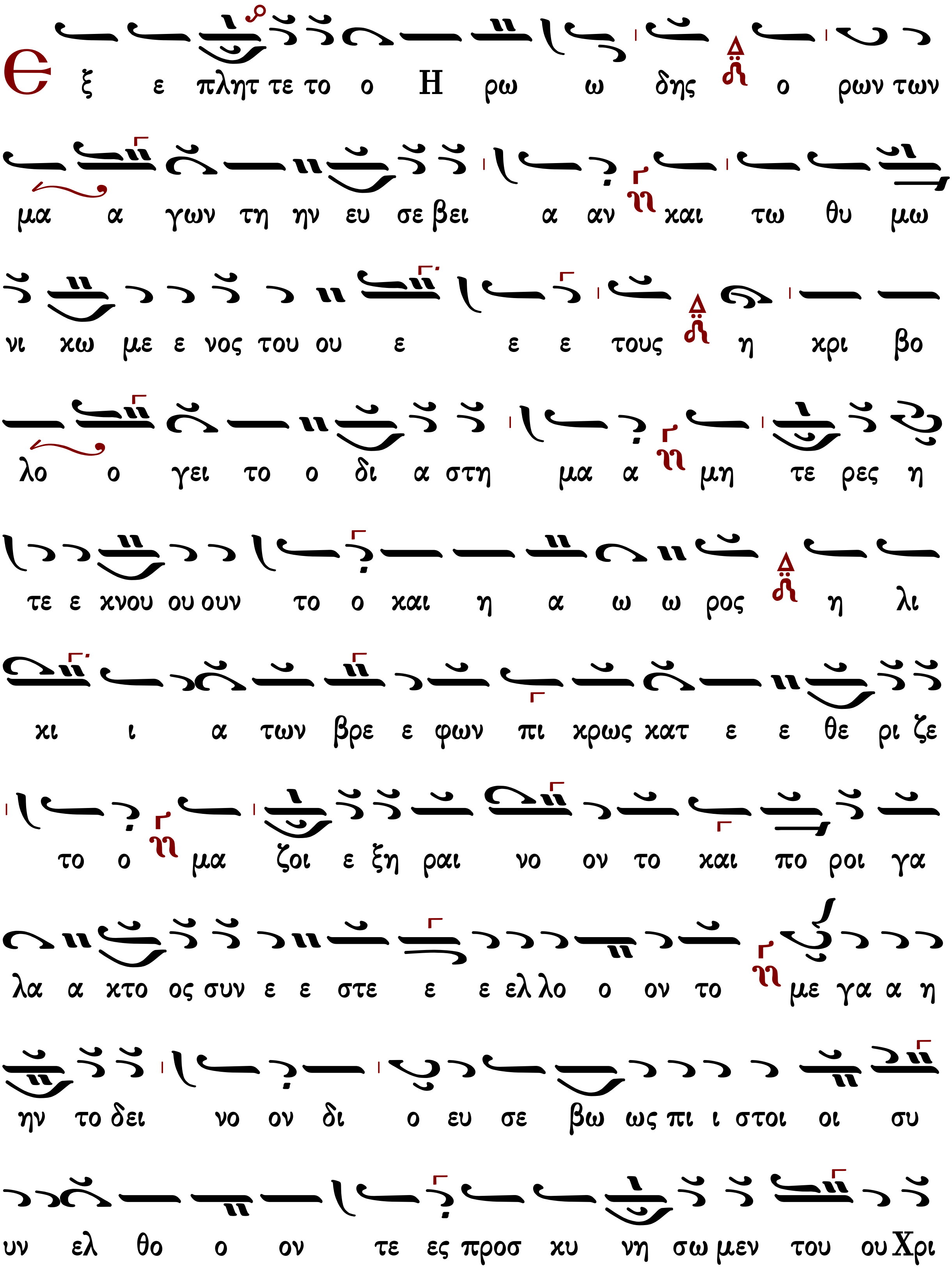
Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω δης ο ρων των
μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω θυ μω
νι χω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο
λο ο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η
τε ε χνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι
κι ι α των βρε ε φων πι κρως κατ ε ε θε ρι ζε
το ο μα ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα
λα α κτο ος συν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με γα α η
ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ
υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω μεν του ου Χρι

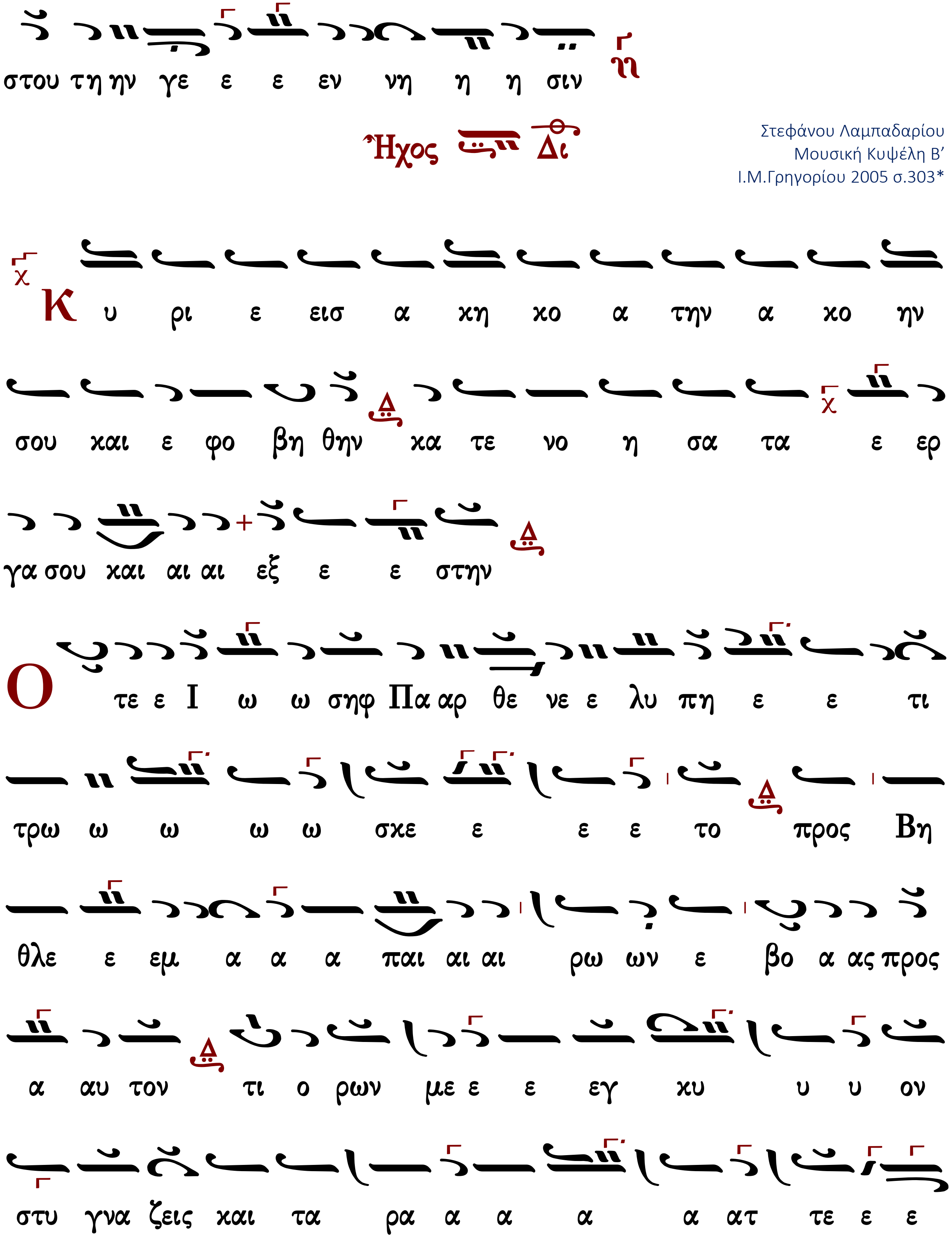

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.303*

ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι
ι ι κτον μυ στη η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο
θου φο βον α α α πα α α αν τα το πα ρα
δο ο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι
γαρ ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ε ον
εν τη ε μη η η μη η τρα α α νυν και
σα αρ κα α προσ ε λα α βε ε ε ε το ο ον πε ερ
τι ι κτο με νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η
η η σε και της χα ρα α α α α α ας

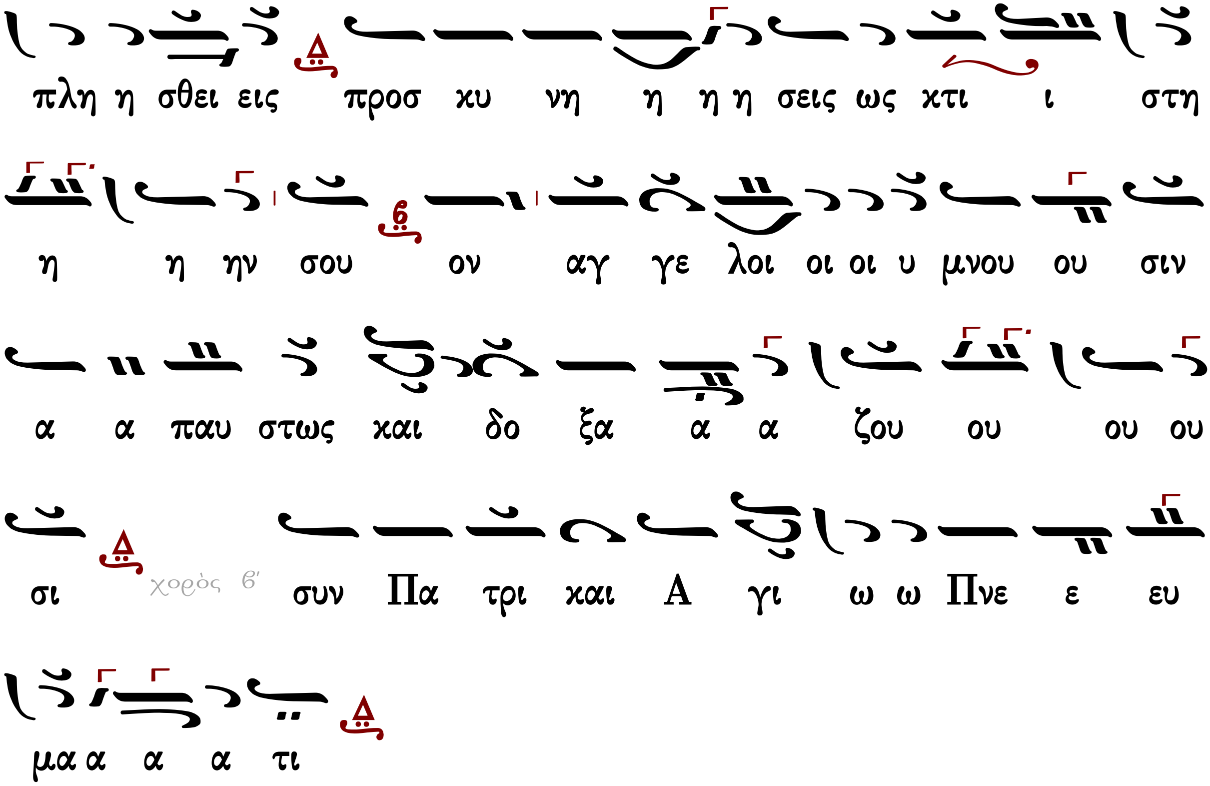

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ π Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

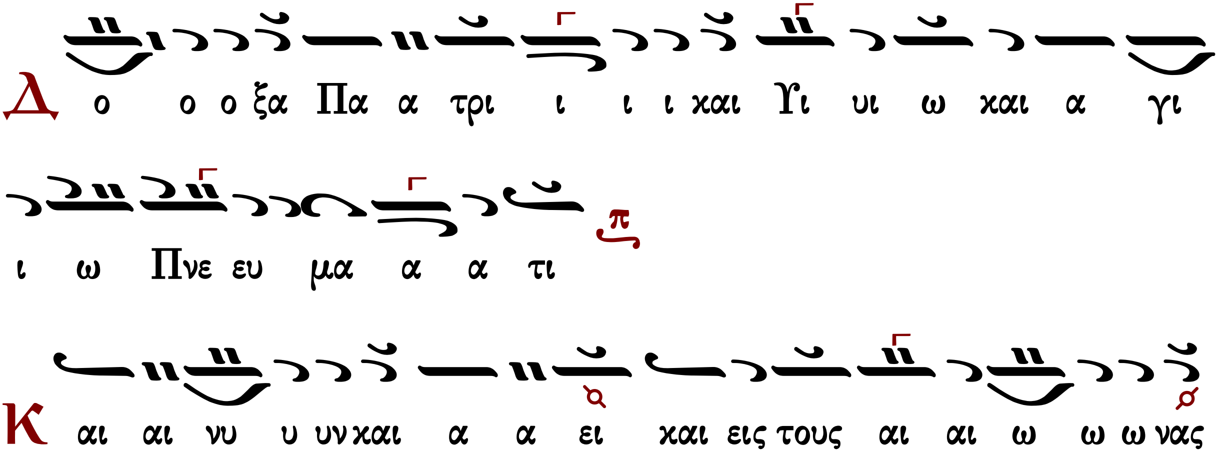

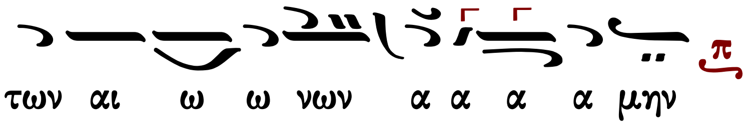

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ΄)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ΄)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

δίχορον

Ἦχος λ π Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.304*

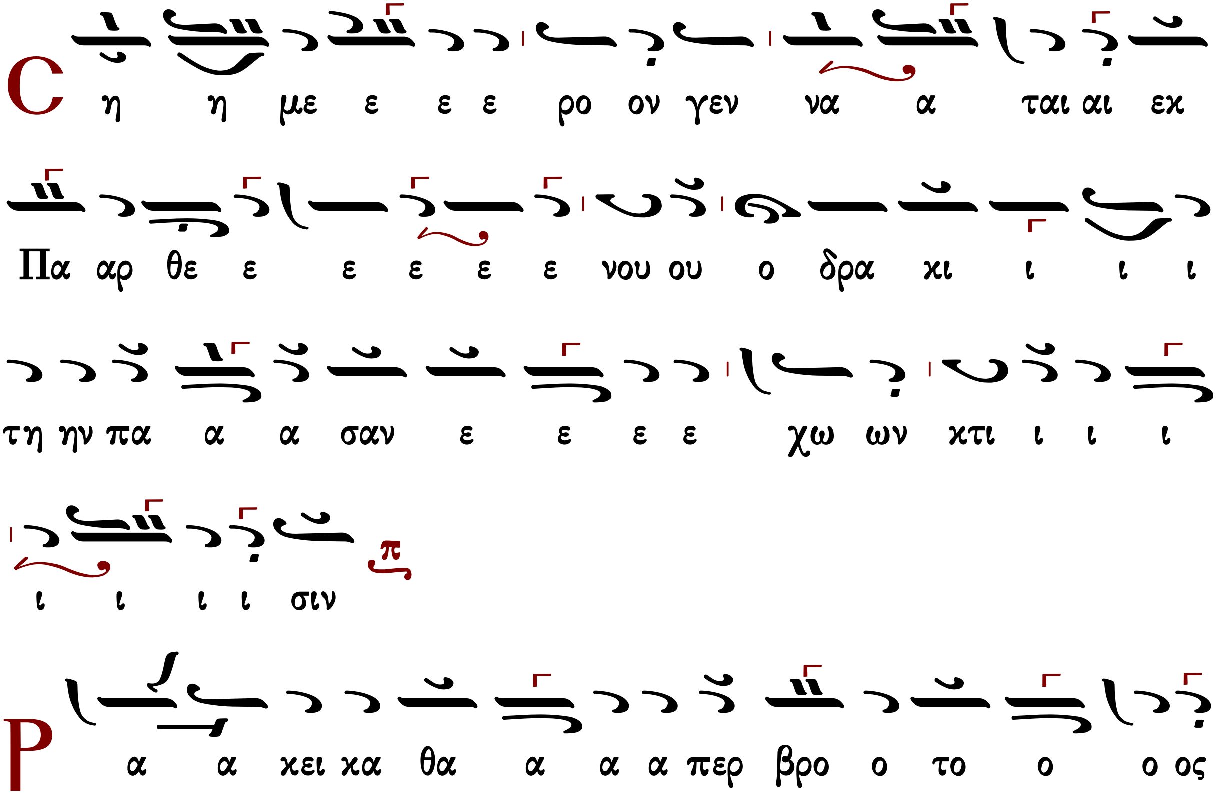

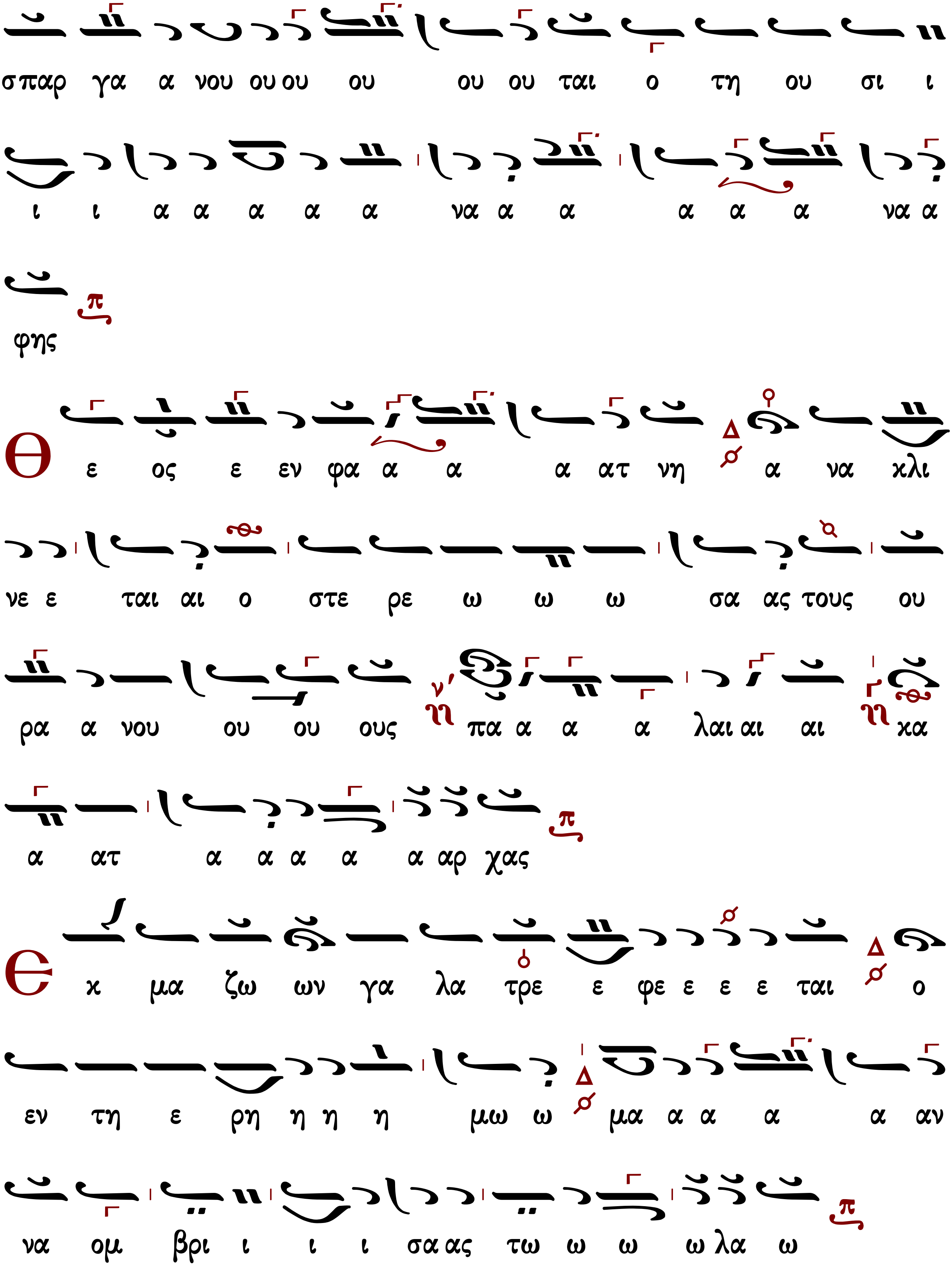
σπαρ γα α νου ου ου ου ου ου ται ο τη ου σι ι
ι ι α α α α α να α α α α α να α
φης
Θ ε ος ε εν φα α α α ατ νη α να κλι
νε ε ται αι ο στε ρε ω ω ω σα ας τους ου
ρα α νου ου ου ους πα α α α λαι αι αι χα
α ατ α α α α α αρ χας
Ε χ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε ται ο
εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α α αν
να ομ βρι ι ι ι σα ας τω ω ω ω λα ω

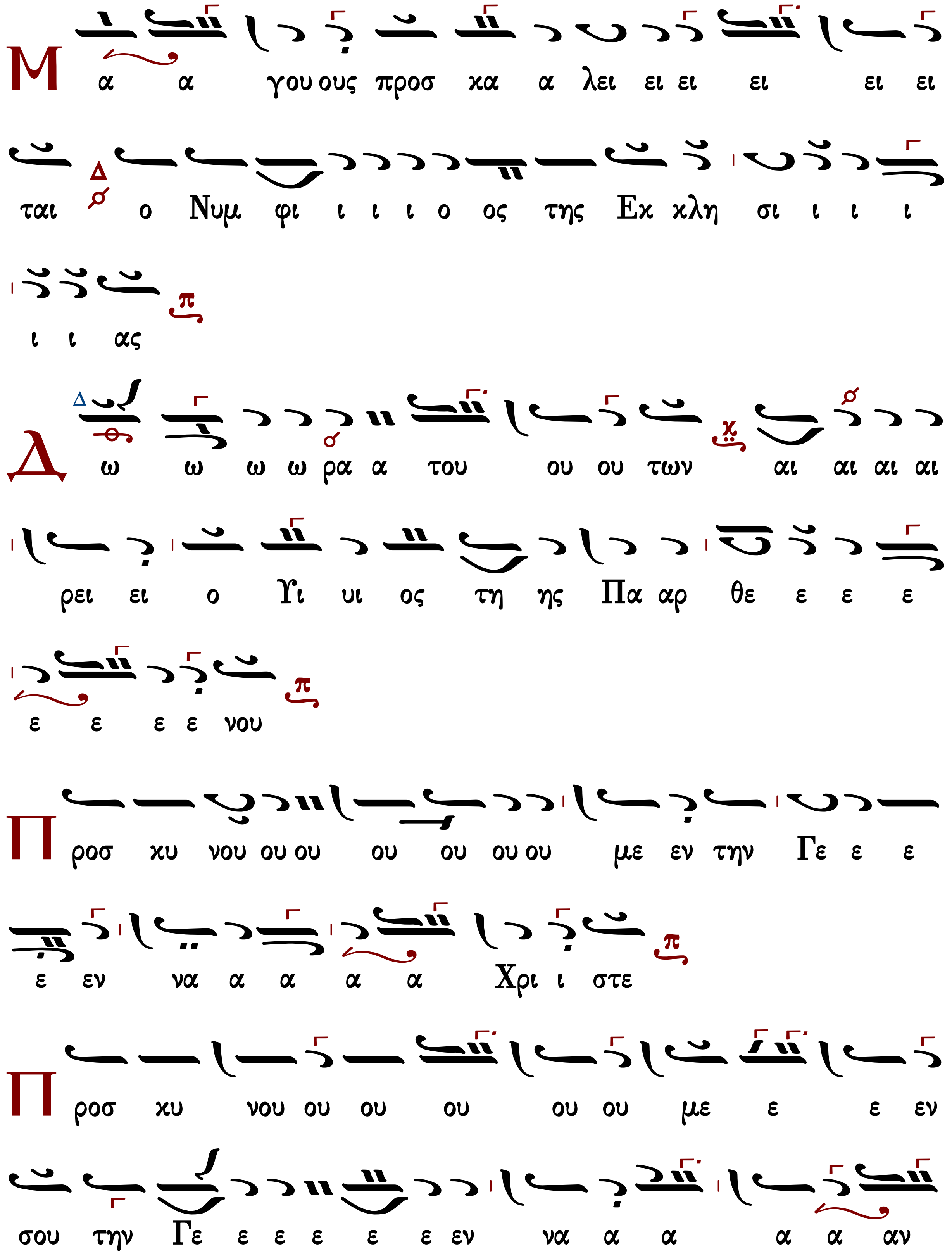
Μ α α γου ους προς κα α λει ει ει ει ει ει
ται ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι
ι ι ας
Δ ω ω ω ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι
ρει ει ο Υι υι ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε
ε ε ε ε νου
Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου ου με εν την Γε ε ε
ε εν να α α α α Χρι ι στε
Π ρος κυ νου ου ου ου ου ου με ε ε εν
σου την Γε ε ε ε ε ε εν να α α α α αν

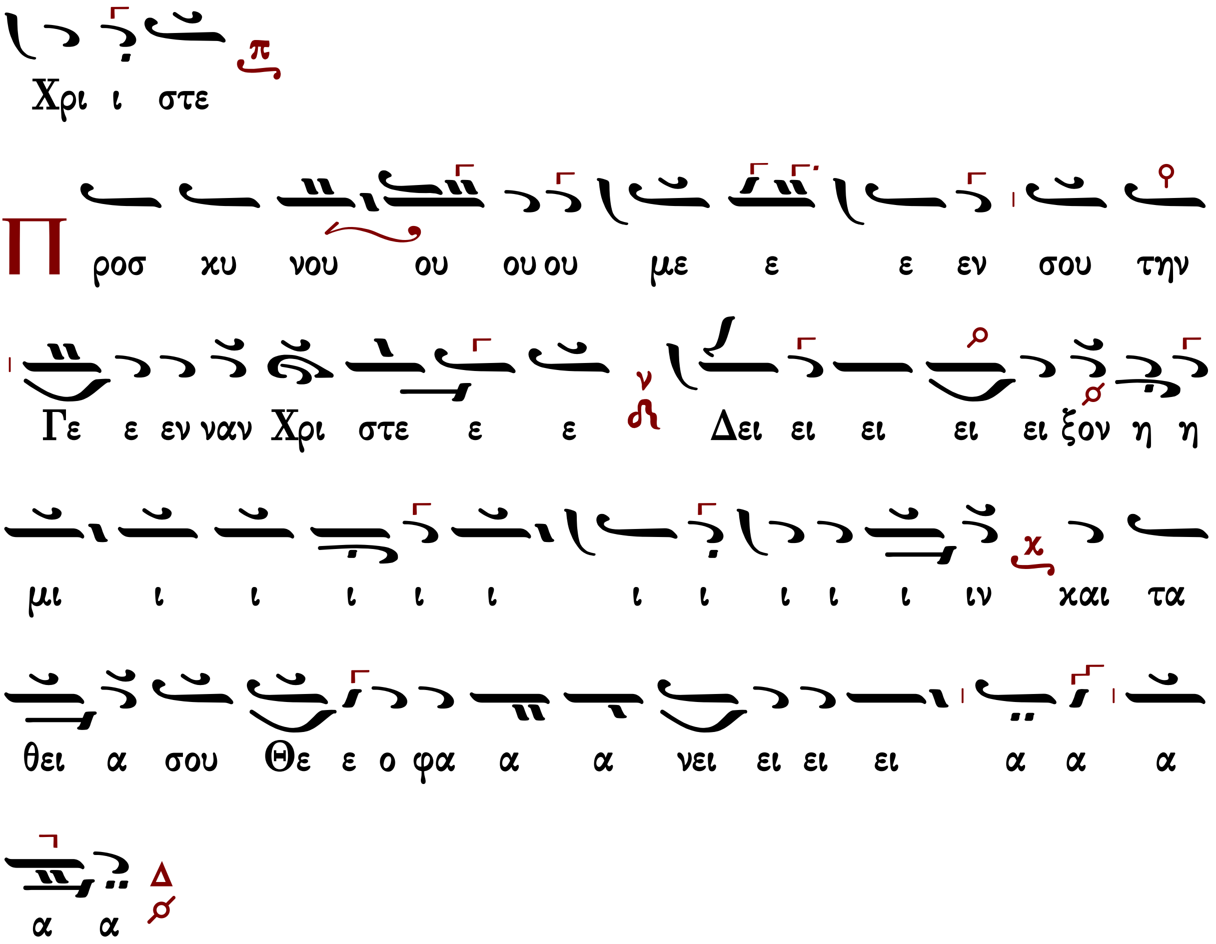

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ β΄ χορός

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.343#

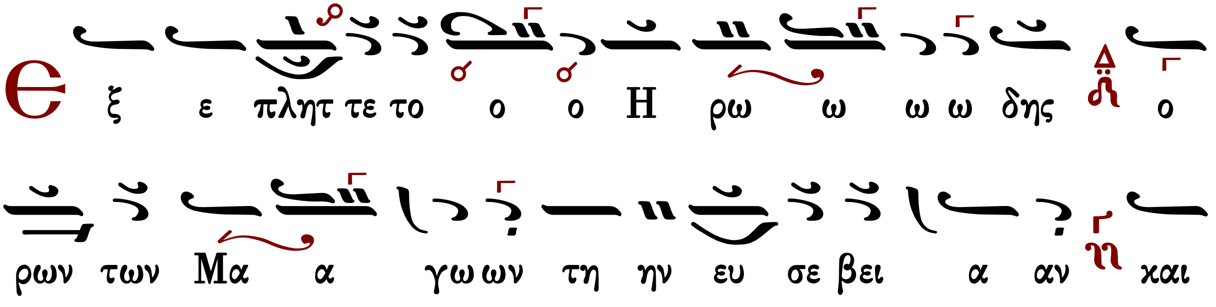

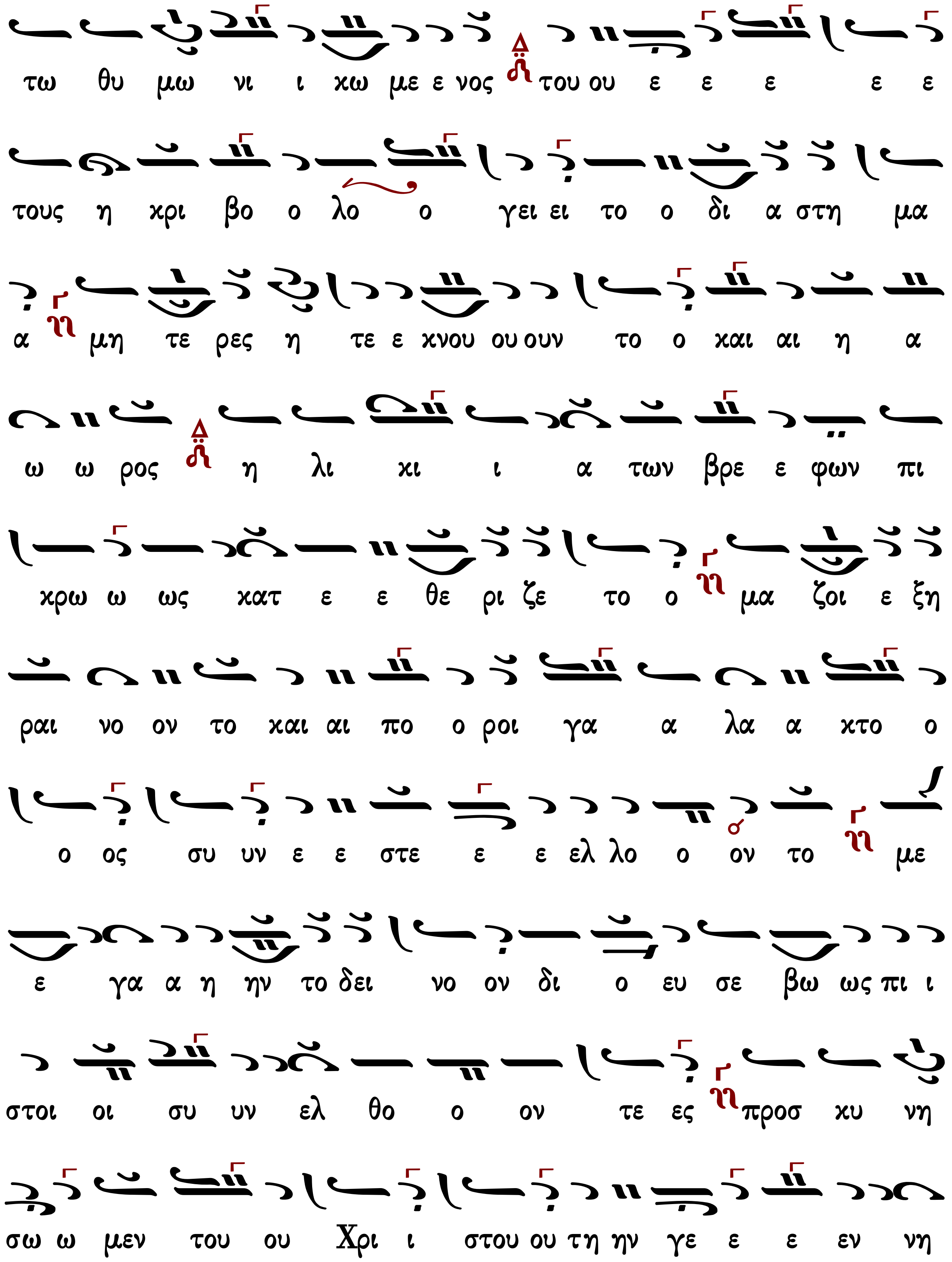
τω θυ μω νι ι κω με ε νος του ου ε ε ε ε ε
τους η κρι βο ο λο ο γει ει το ο δι α στη μα
α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο και αι η α
ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε φων πι
κρω ω ως κατ ε ε θε ρι ζε το ο μα ζοι ε ξη
ραι νο ον το και αι πο ο ροι γα α λα α κτο ο
ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με
ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι
στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη
σω ω μεν του ου Χρι ι στου ου τη ην γε ε ε εν νη

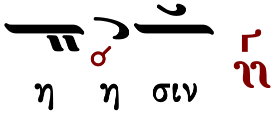

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.344#

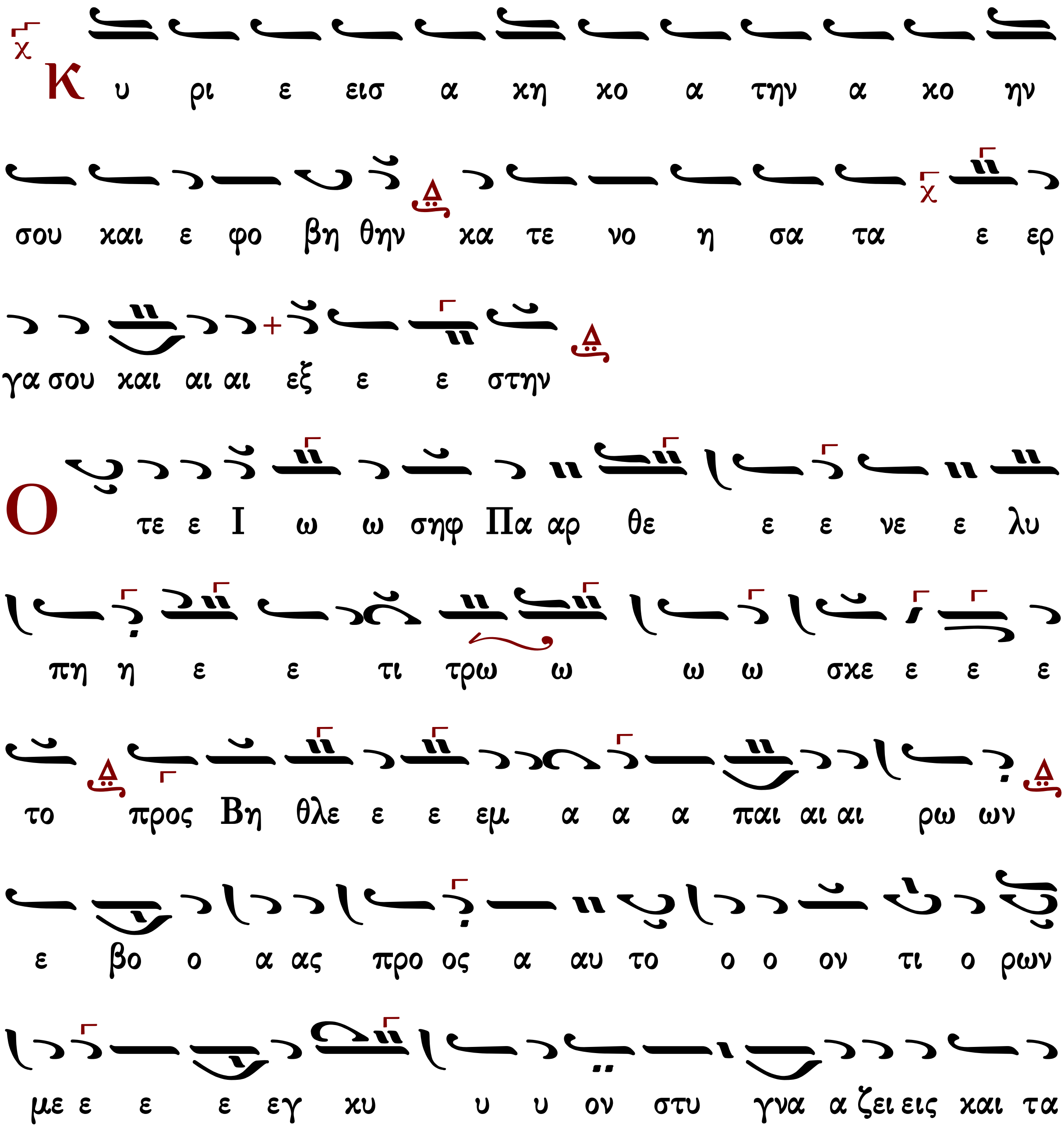

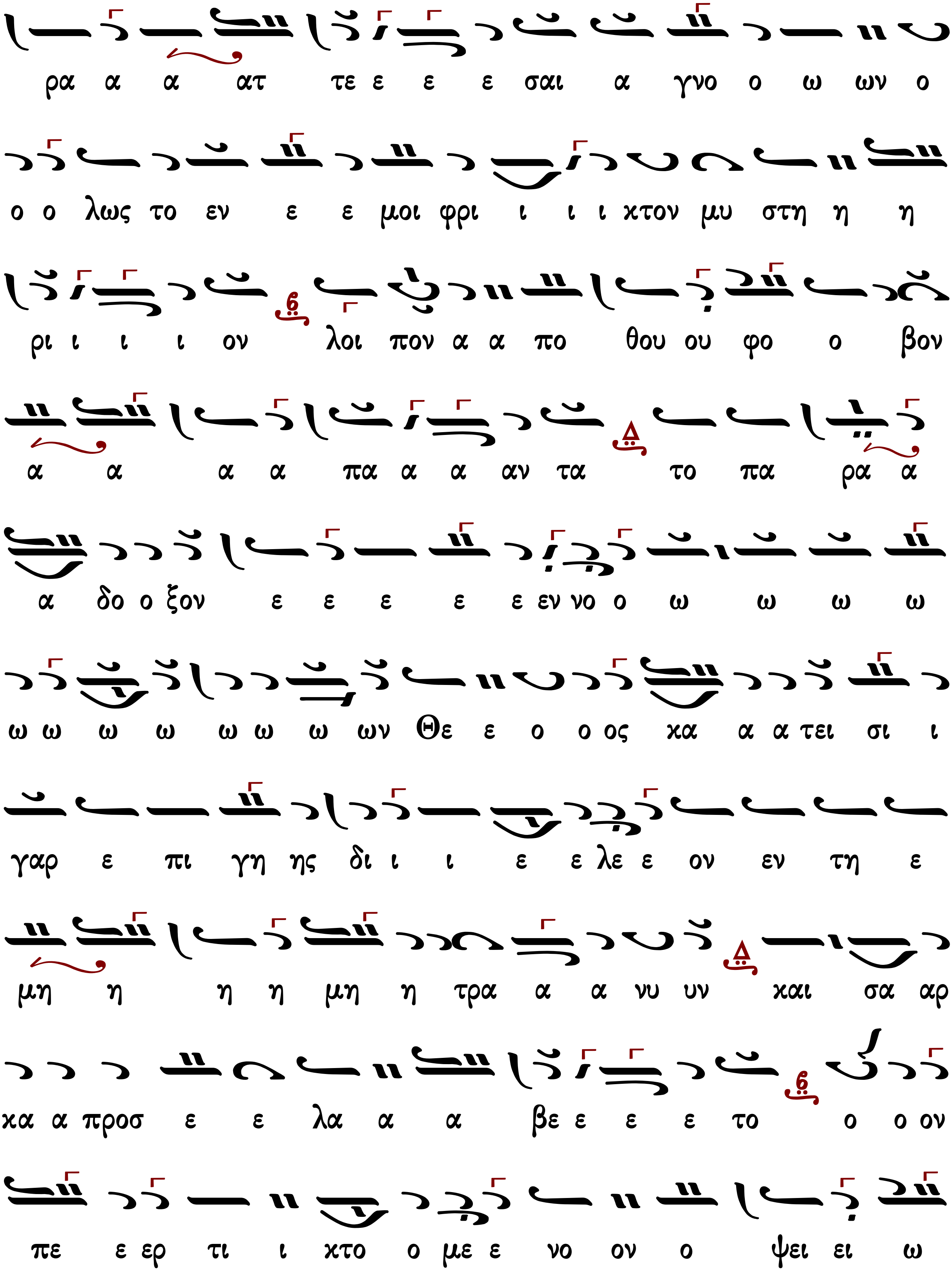
ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο ο ω ων ο
ο ο λως το εν ε ε μοι φρι ι ι ι χτον μυ στη η η
ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου ου φο ο βον
α α α α πα α α αν τα το πα ρα α
α δο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ο ος χα α α τει σι ι
γαρ ε πι γη ης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε
μη η η η μη η τρα α α νυ υν χαι σα αρ
χα α προσ ε ε λα α α βε ε ε ε το ο ο ον
πε ε ερ τι ι χτο ο με ε νο ον ο ψει ει ω

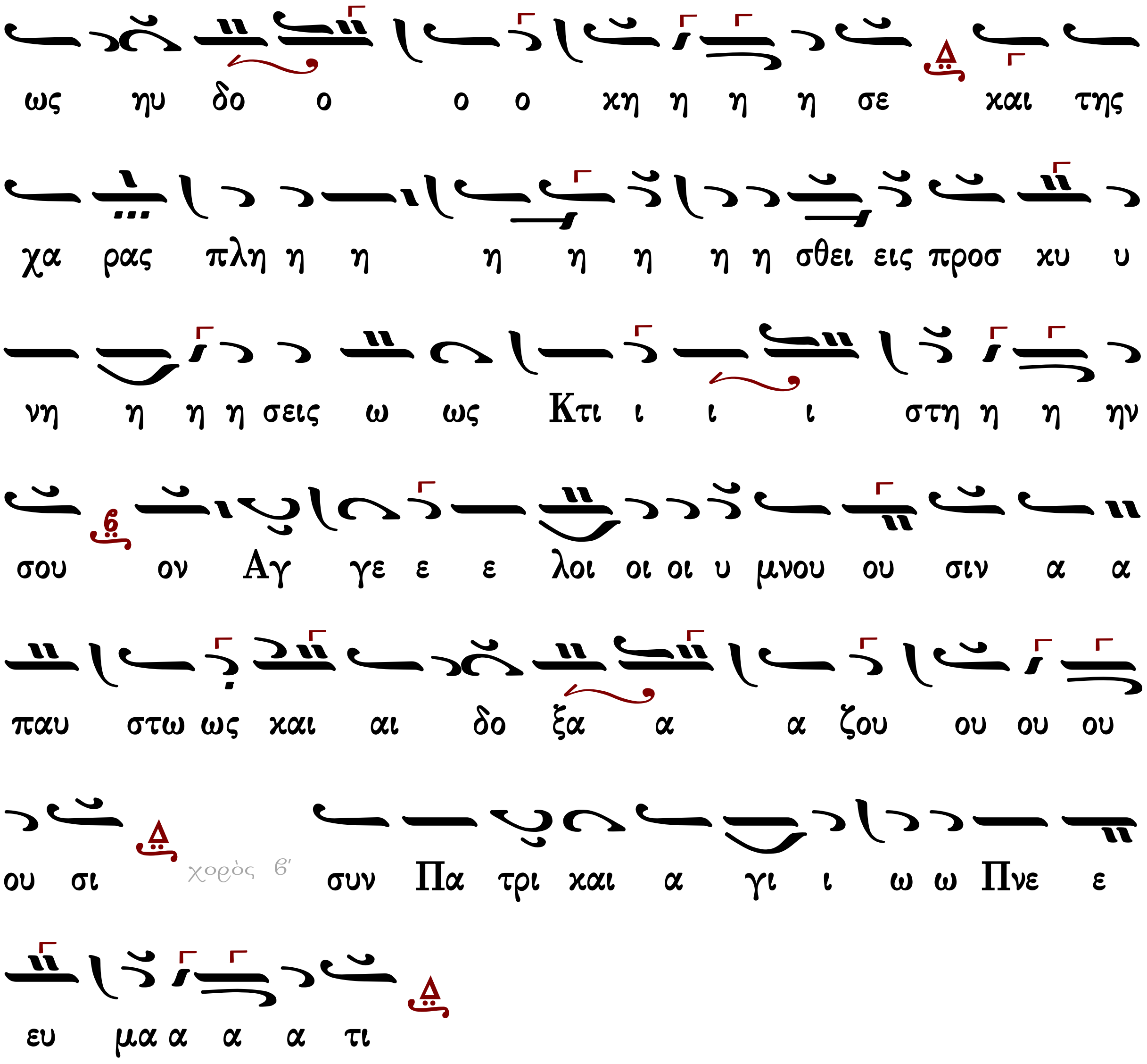

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ/π Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

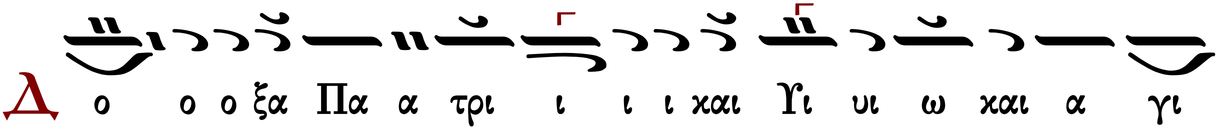

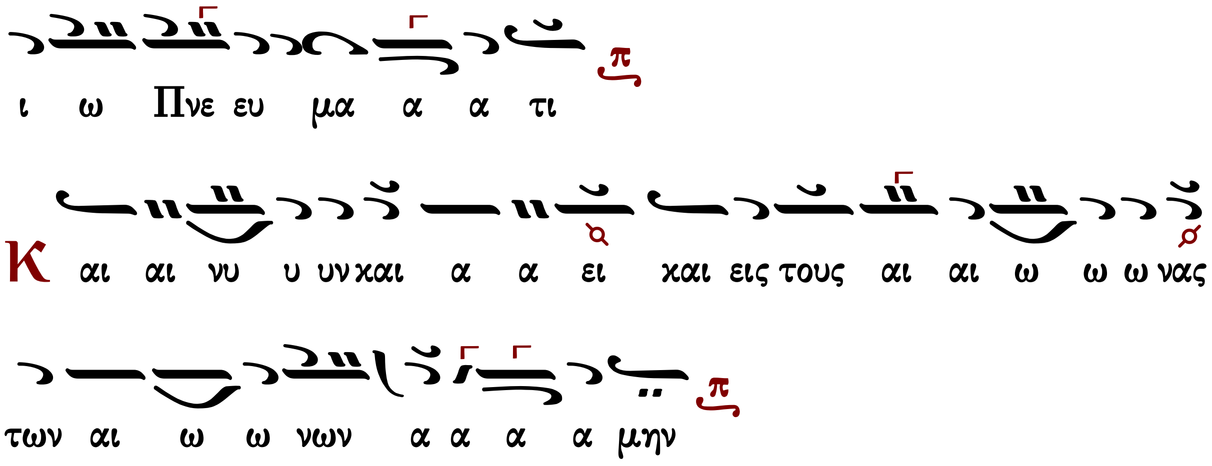

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ΄)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ΄)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

δίχορον

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.346#

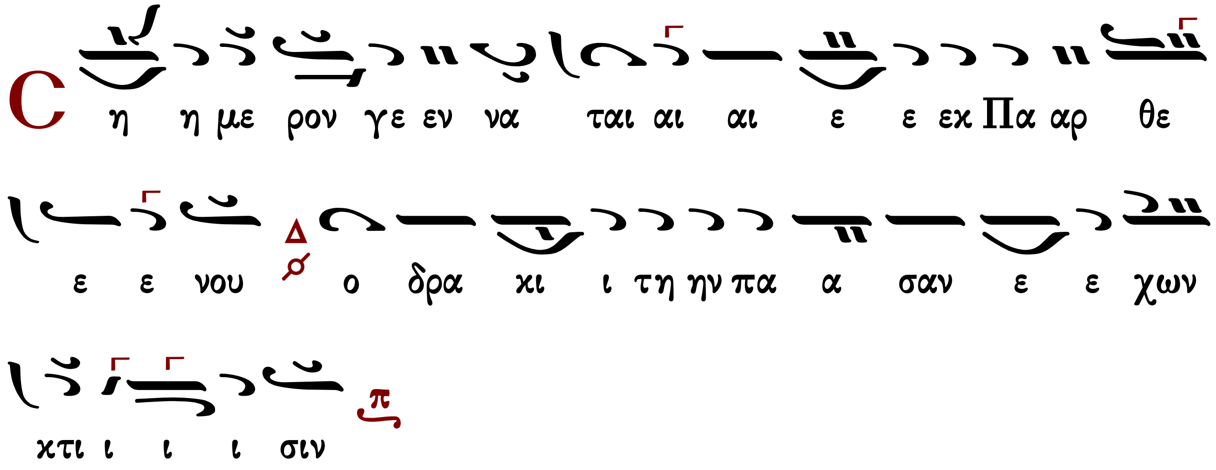

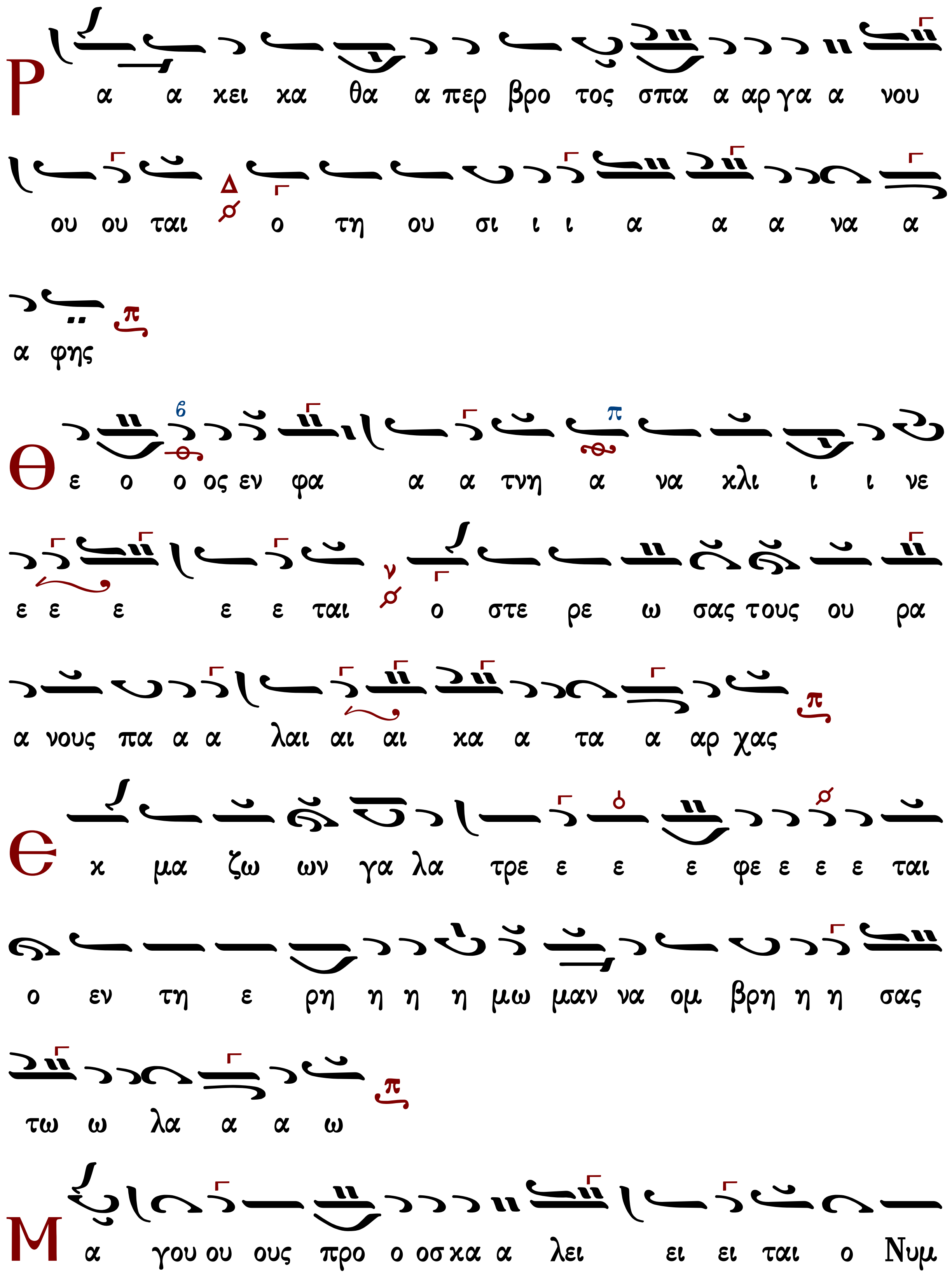
Ρ α α κει κα θα α περ βρο τος σπα α αρ γα α νου
ου ου ται ο τη ου σι ι ι α α α να α
α φης
Θ ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε
ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω σας τους ου ρα
α νους πα α α λαι αι αι κα α τα α αρ χας
Є κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται
ο εν τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρη η η σας
τω ω λα α α ω
Μ α γου ου ους προ ο οσ κα α λει ει ει ται ο Νυμ

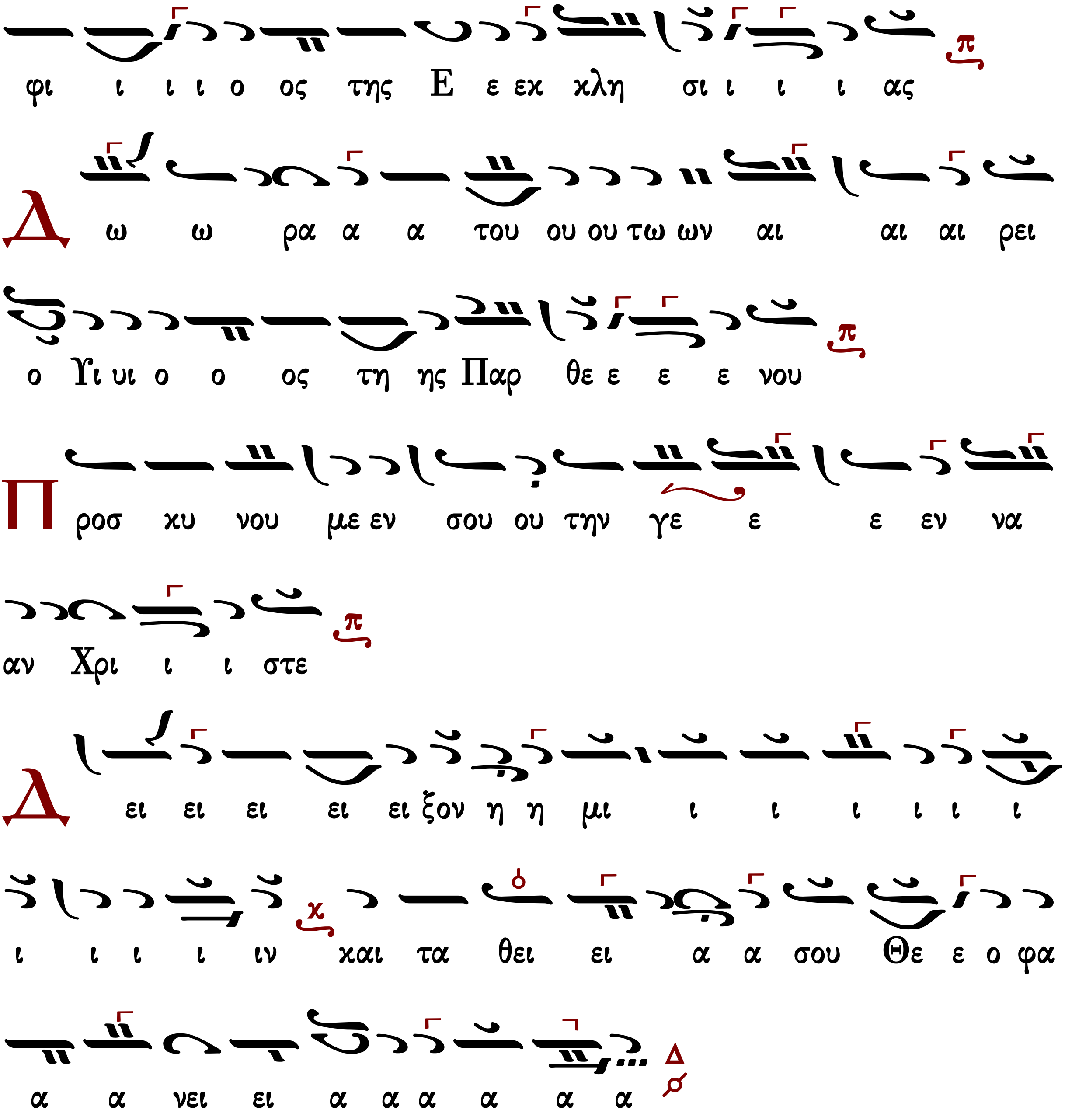

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

β' χορός

Ἦχος Ζω

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.189*

Є ξ ε πλητ τε ε το ο ο ο ο ο Η η ρω ω ω
ω δη η ης ο ρων των μα α γω ων τη ην ε ευ σε
ε βει ει ει αν και τω ω θυ υ μω νι
χω ω ω ω με ε νι χω ω ω με ε νος του
ε ε ε ε του ου ους η χρι βο λο ο ο ο γει
ει ει ει ει το ο δι ι α α α α α α
α α α στη η μα μη τε ε ρε ες η τε ε
χνου ου ου ου ου ουουν το και η α α ω ω ρο
ο ο ος η η λι ι χι α α τω ων βρε ε φων πι
χρως χα α α α α α τε ε ε θε ρι ι

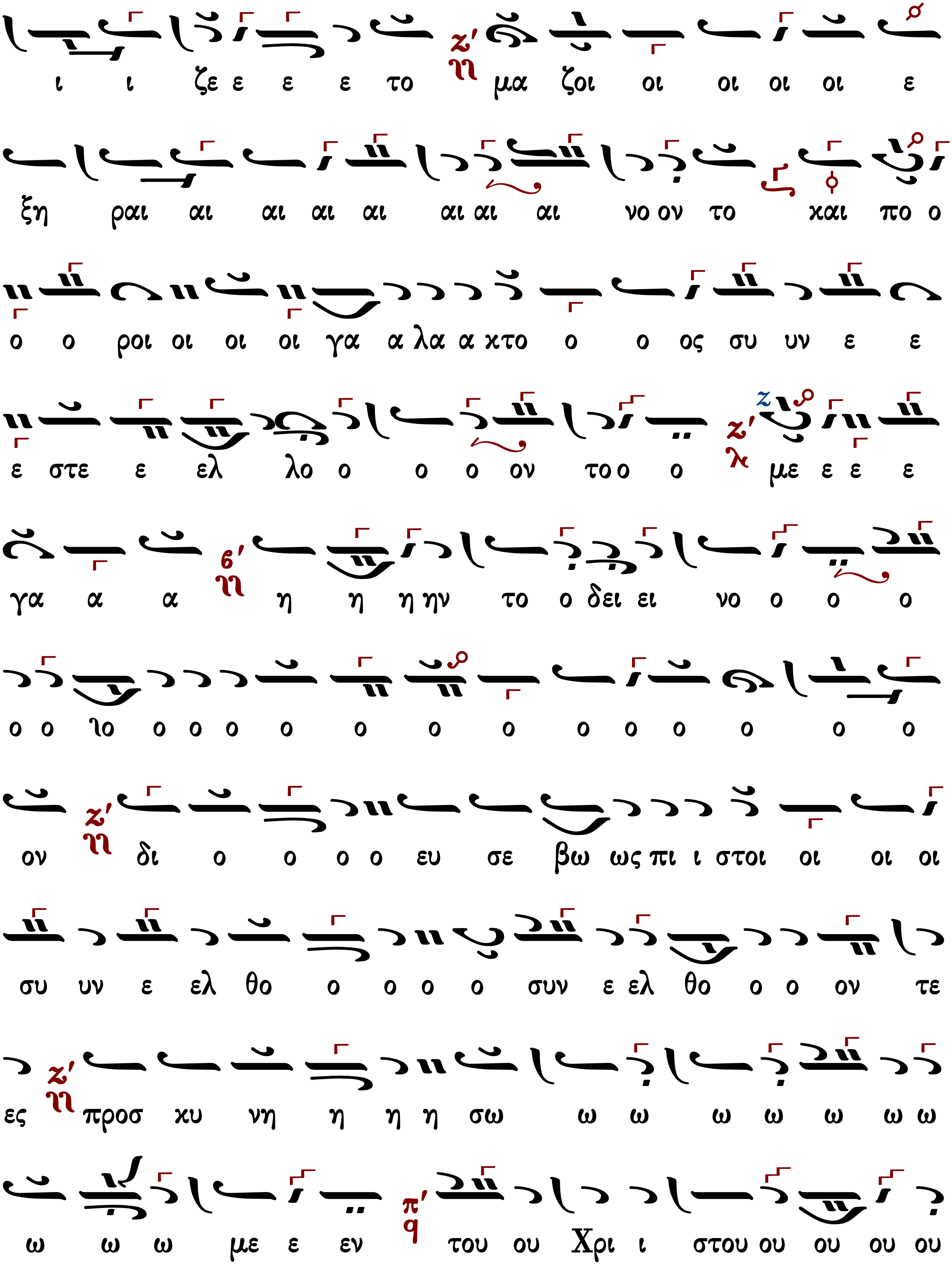
ι ι ζε ε ε ε το μα ζοι οι οι οι οι ε
ξη ραι αι αι αι αι αι αι αι νο ον το και πο ο
ο ο ροι οι οι οι γα α λα α κτο ο ο ος συ υν ε ε
ε στε ε ελ λο ο ο ο ον το ο ο με ε ε ε
γα α α η η η ην το ο δει ει νο ο ο ο
ο ο ῑο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον δι ο ο ο ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι οι οι
συ υν ε ελ θο ο ο ο ο συν ε ελ θο ο ο ον τε
ες προσ κυ νη η η η σω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω με ε εν του ου Χρι ι στου ου ου ου ου

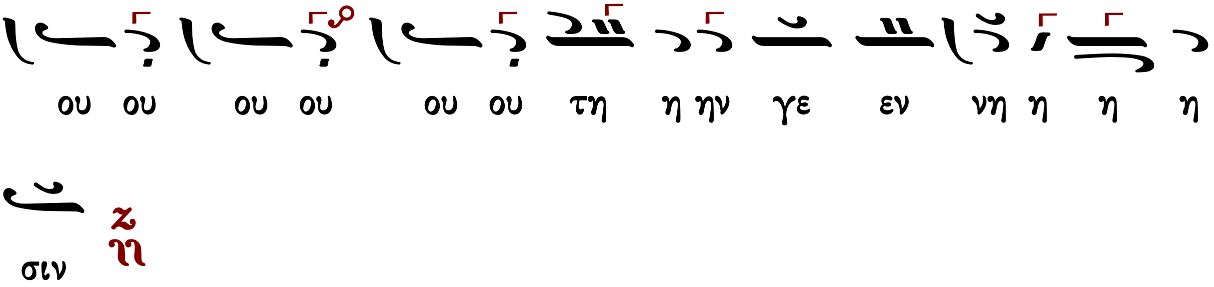

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ [ταράσσεσαι/ταράττῃ], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτόν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς δι᾿ ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὅνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθείς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.190*

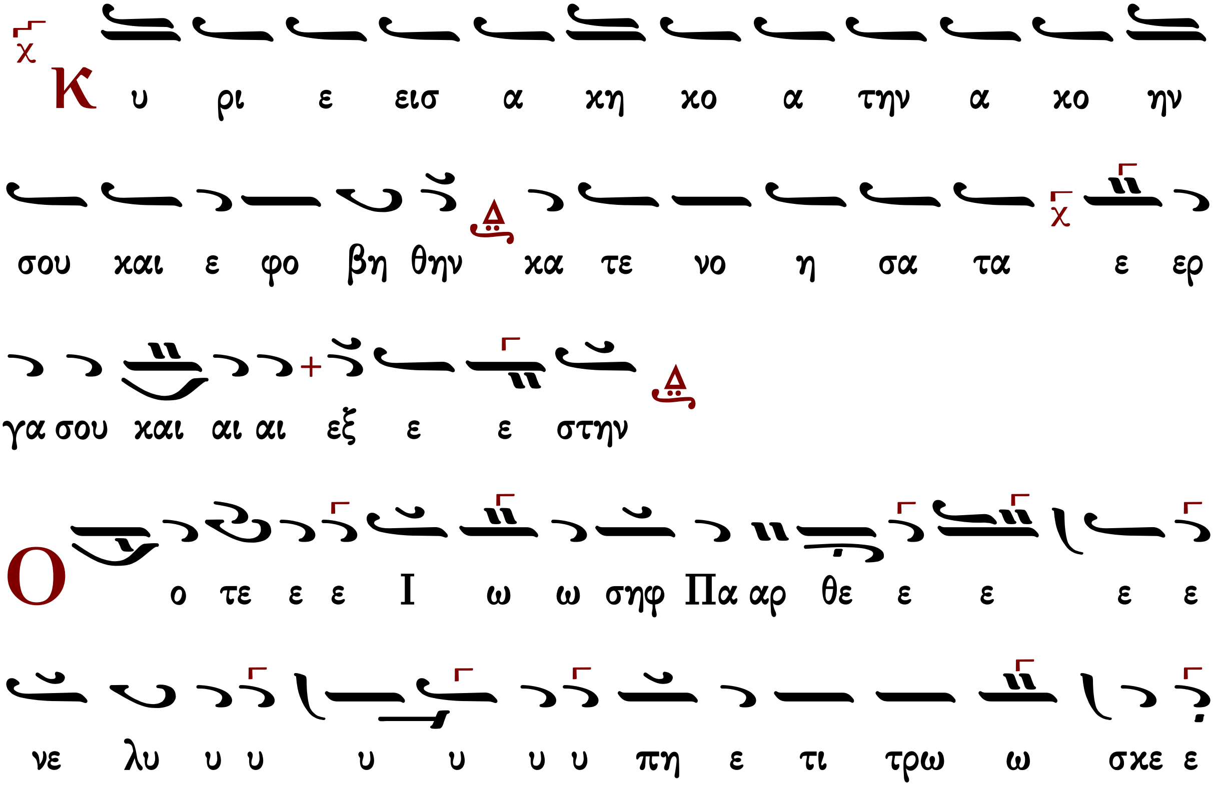

το προς Βη η θλε ε ε ε εμ α α α παι αι
αι αι ρω ων ε βο ο ο ο ας προ ος α αυ το ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τι ο ρω ων με ε
ε εγ χυ υ υ ον στυ γνα α α α α α ζει ει
ει εις και αι τα α ρα α α α α α ατ τη
α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι
κτον μυ υ στη η ρι ι ι ι ι ιι ι ι ι ον λοι
πο ον α α πο θου φο ο βον α α α α
α α πα α α αν τα το πα ρα α α α α δο ο ξον
ε ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω

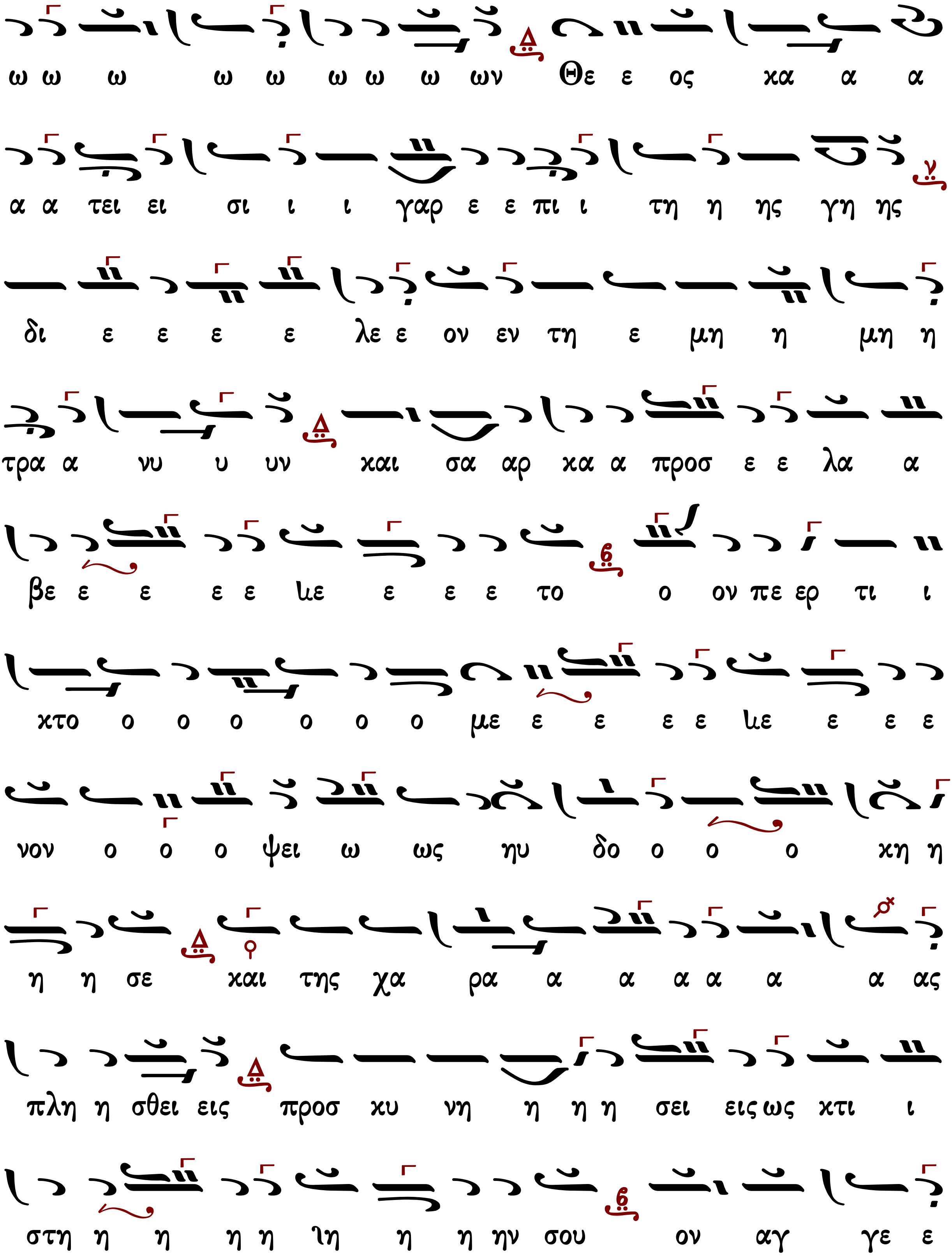
ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ος κα α α
α α τει ει σι ι ι γαρ ε ε πι ι τη η ης γη ης
δι ε ε ε ε λε ε ον εν τη ε μη η μη η
τρα α νυ υ υν και σα αρ κα α προσ ε ε λα α
βε ε ε ε ε ιε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι
κτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ιε ε ε ε
νον ο ο ο ψει ω ως ηυ δο ο ο ο κη η
η η σε και της χα ρα α α α α α α ας
πλη η σθει εις προσ κυ νη η η η σει εις ως κτι ι
στη η η η η ιη η η ην σου ον αγ γε ε

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

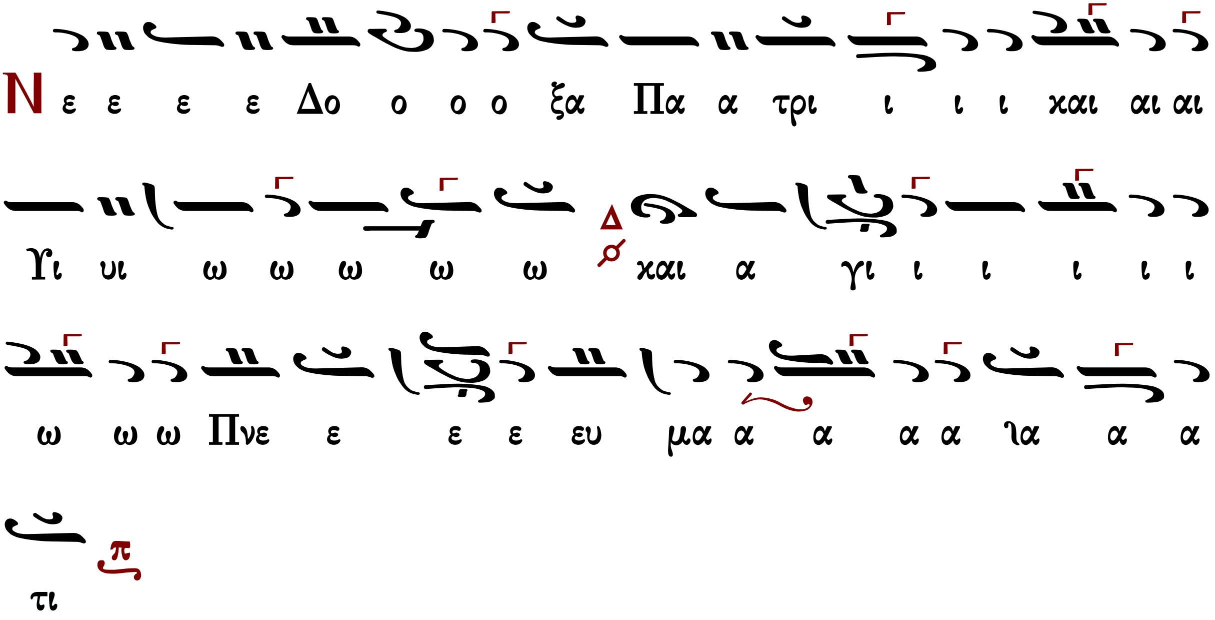

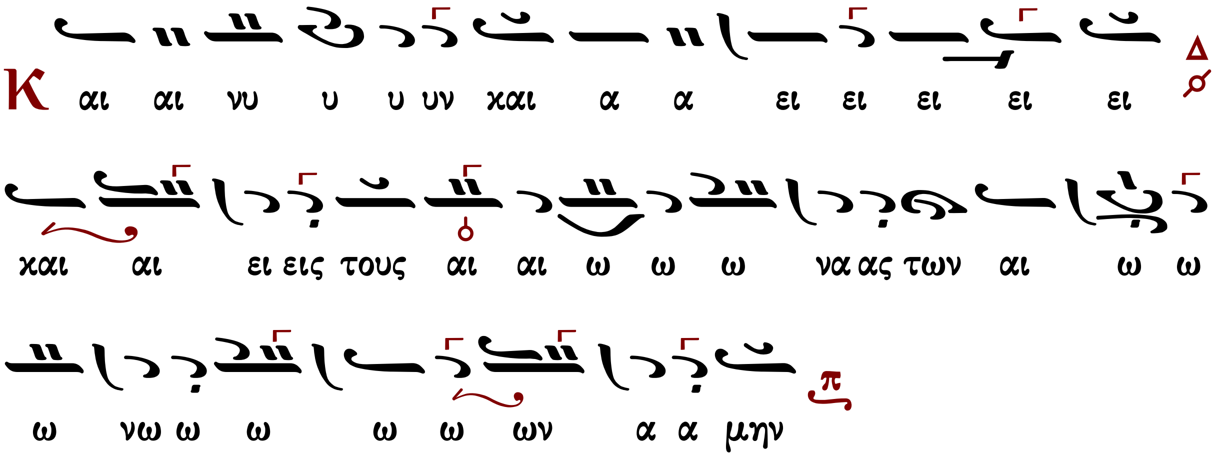

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ´)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ´)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.192*

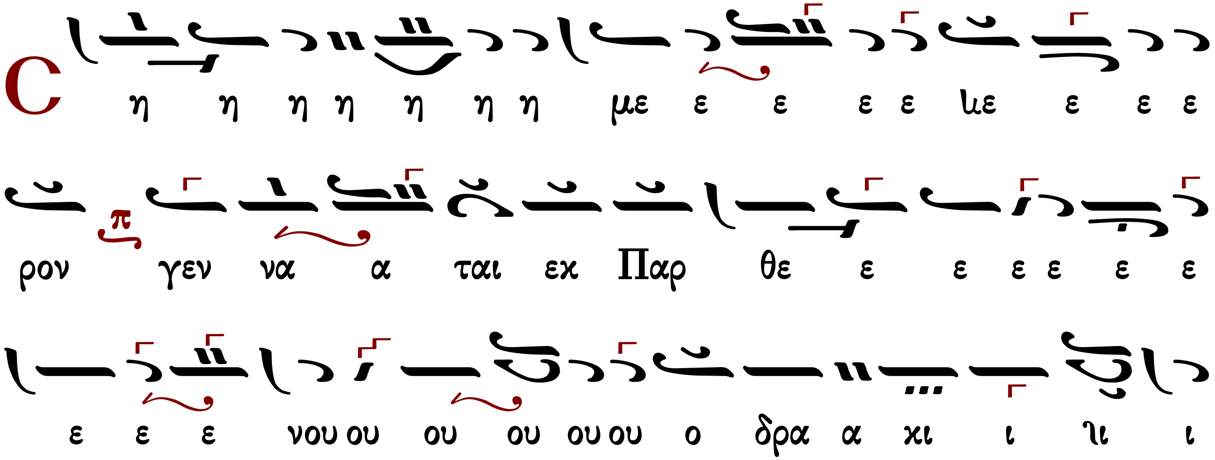

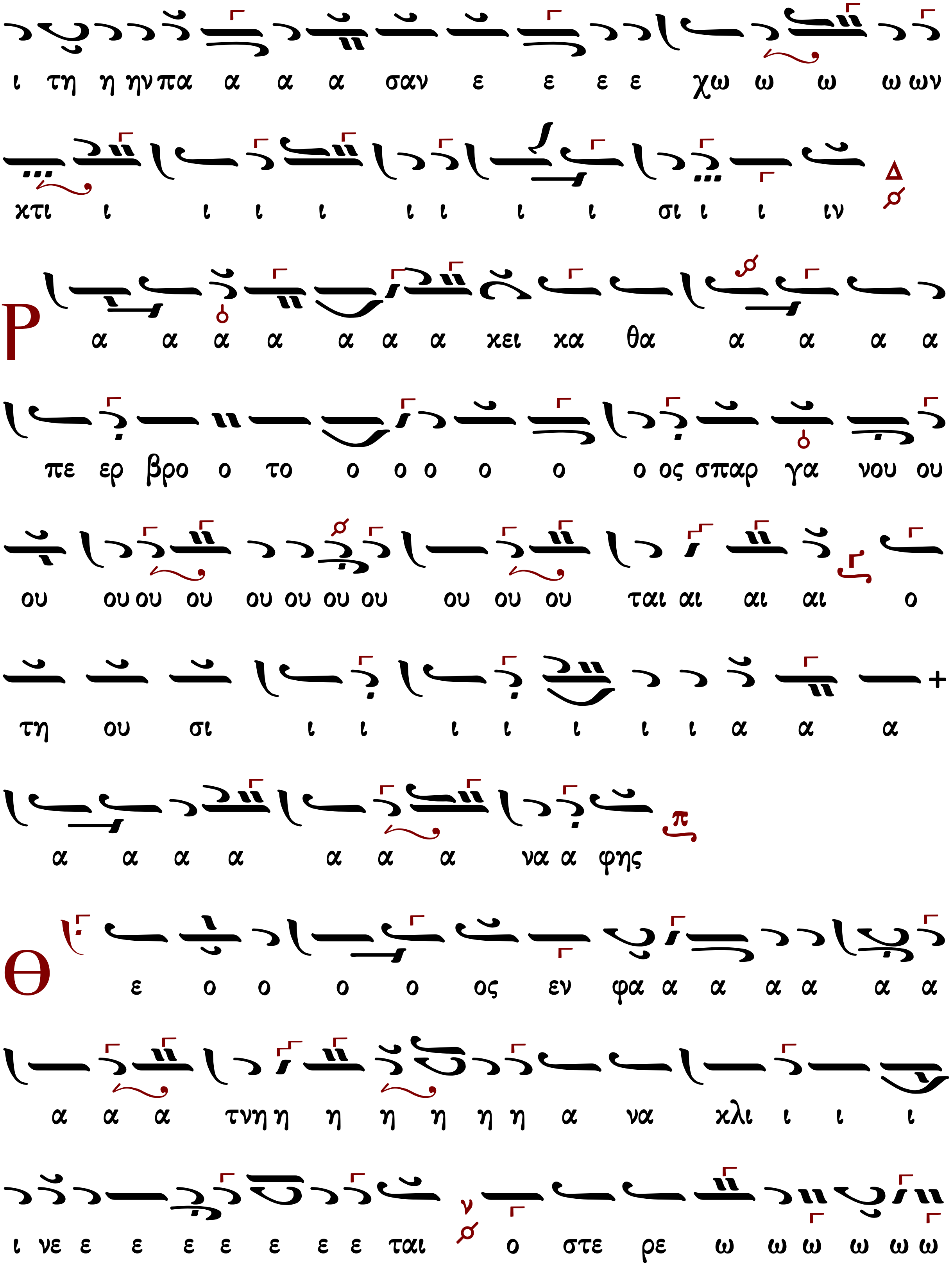
ι τη η ην πα α α α σαν ε ε ε ε χω ω ω ω ων
κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν
Ρ α α α α α α α κει κα θα α α α α
πε ερ βρο ο το ο ο ο ο ο ο ος σπαρ γα νου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ται αι αι αι ο
τη ου σι ι ι ι ι ι ι ι α α α
α α α α α α α να α φης
Θ ε ο ο ο ο ος εν φα α α α α α α
α α α τνη η η η η η η α να κλι ι ι ι
ι νε ε ε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω ω ω ω

ω σα α ας τους ου ου ρα α α νου ου ους
πα α α α α α λαι αι αι αι αι χα α α
τα α α α χα α α τα αρ χα α α α α α
ας
Є εκ μα α ζω ω ω ω ω ω χω ων γα α α
λα α τρε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε φε
ε ε τρε ε ε ε ε ε φε ε ται ο ο ε εν τη
ε ρη η η η η η η η η η η η η η η η η
μω ω ω ω μα α α α αν να α α α
ο ομ βρι ι ι ι ι σα α ας τω ω ω ω

ω ω ω λα α ω
Μ α α γου ους προσ κα λει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ται αι αι αι ο Νυμ φι ι ι ι
ι ι ο ο ο ος τη η η η ης ε ε ε τη ης Ε εκ κλη η
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
ας
Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ρα του ου τω ων αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι ρει ει ει ει ο ο Υι υι ο ο ο ος
τη η η ης Πα α αρ θε ε ε ε ε ε ε

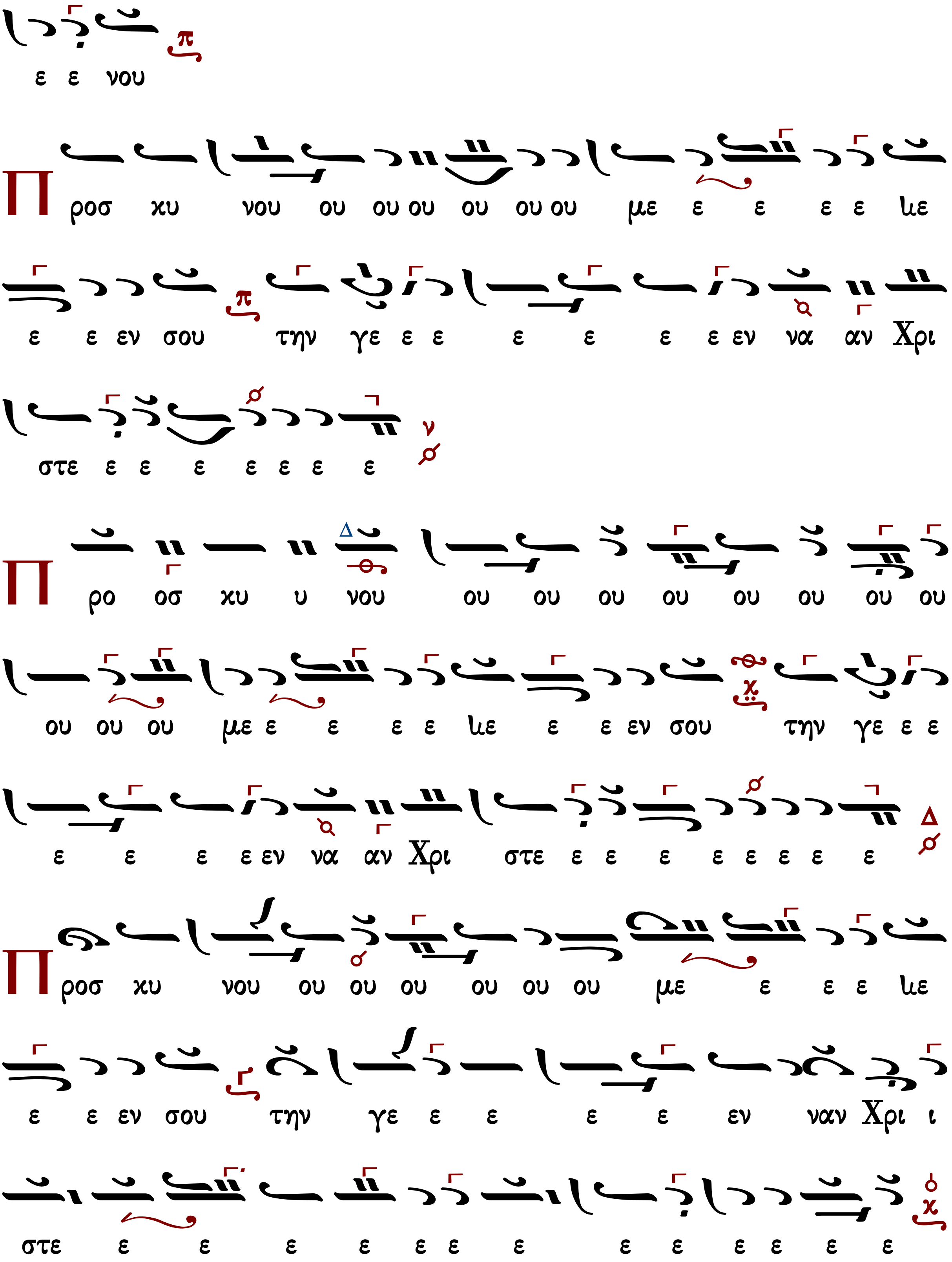
ε ε νου
Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε λε
ε ε εν σου την γε ε ε ε ε ε ε εν να αν Χρι
στε ε ε ε ε ε ε ε
Π ρο οσ κυ υ νου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε εν σου την γε ε ε
ε ε ε ε εν να αν Χρι στε ε ε ε ε ε ε ε ε
Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε λε
ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν ναν Χρι ι
στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

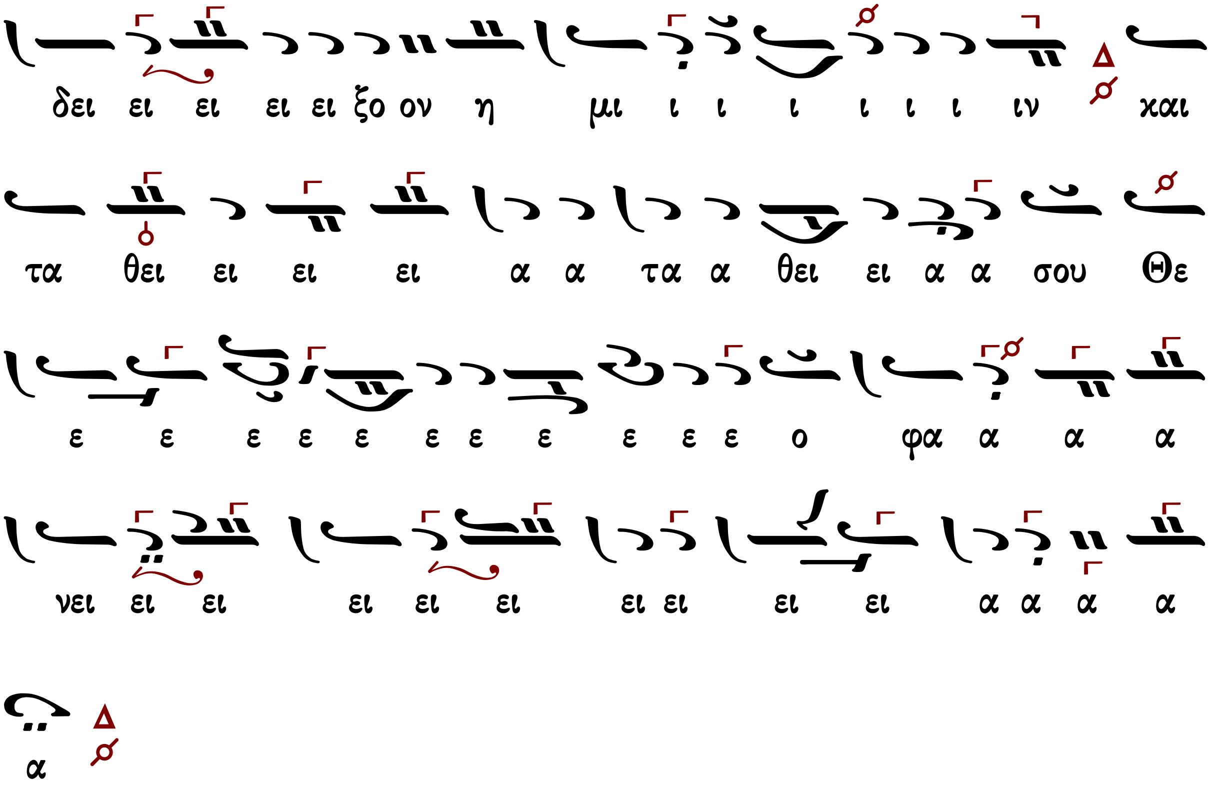

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.314*

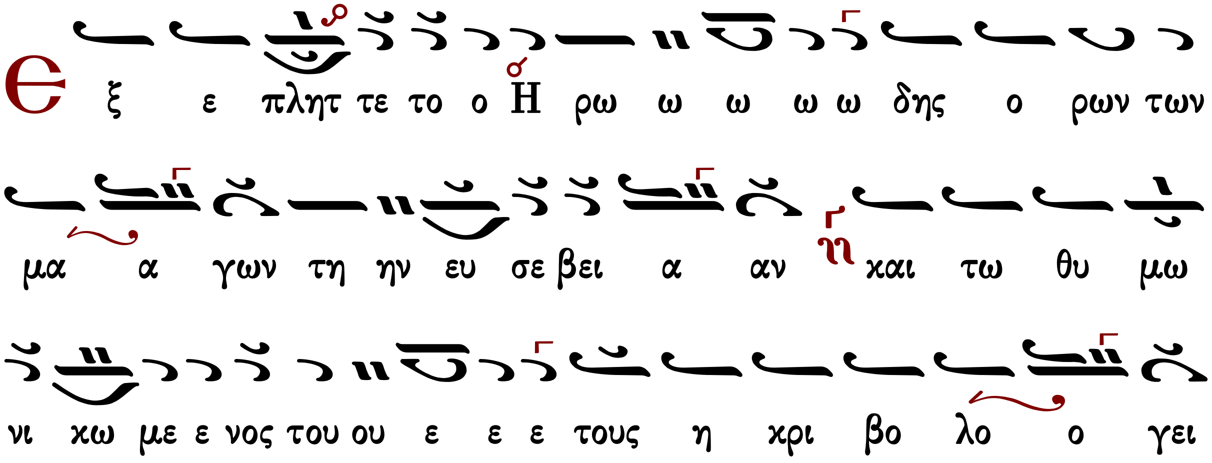

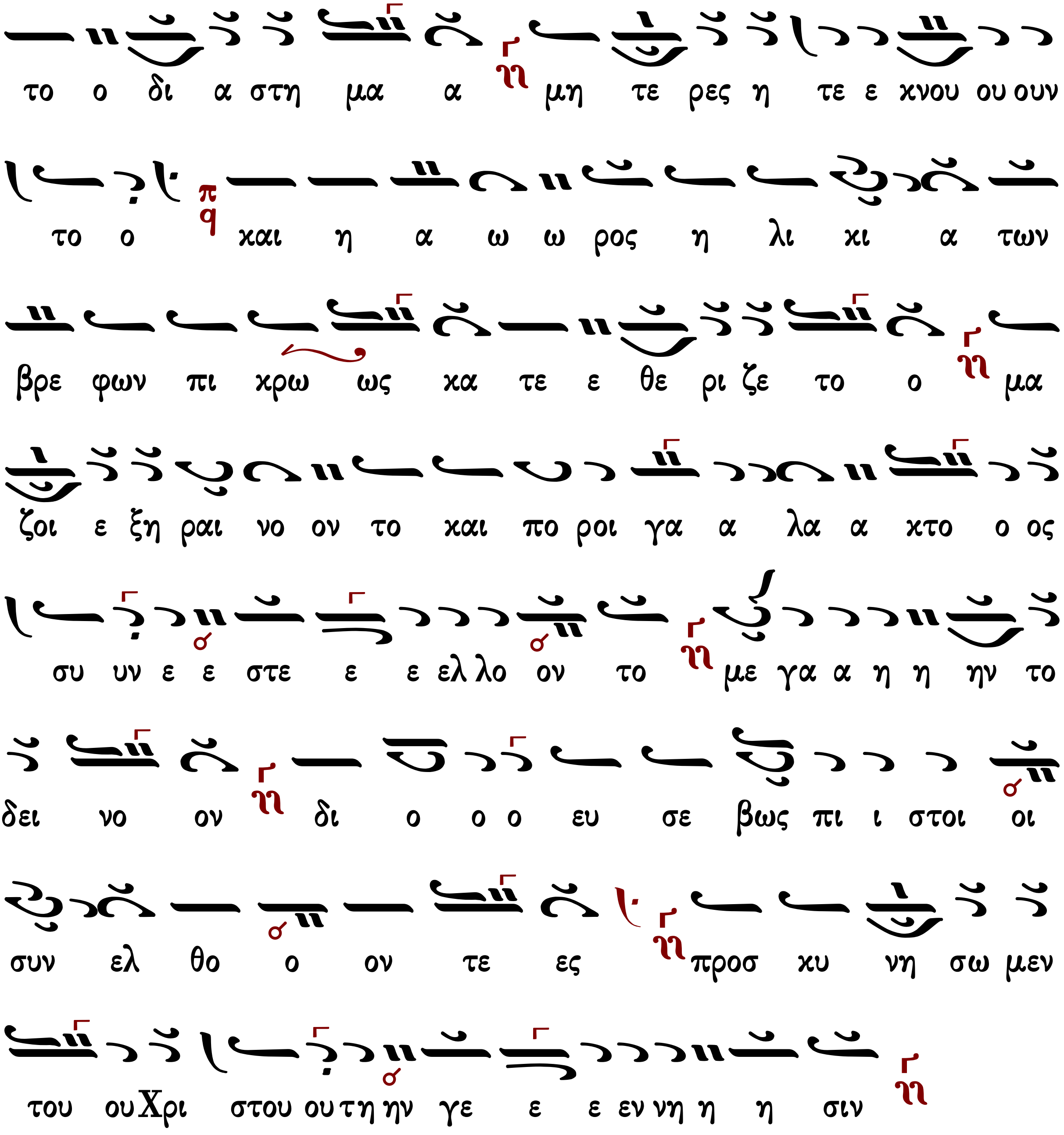

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.315*

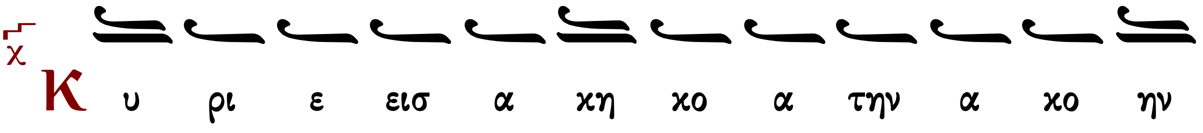

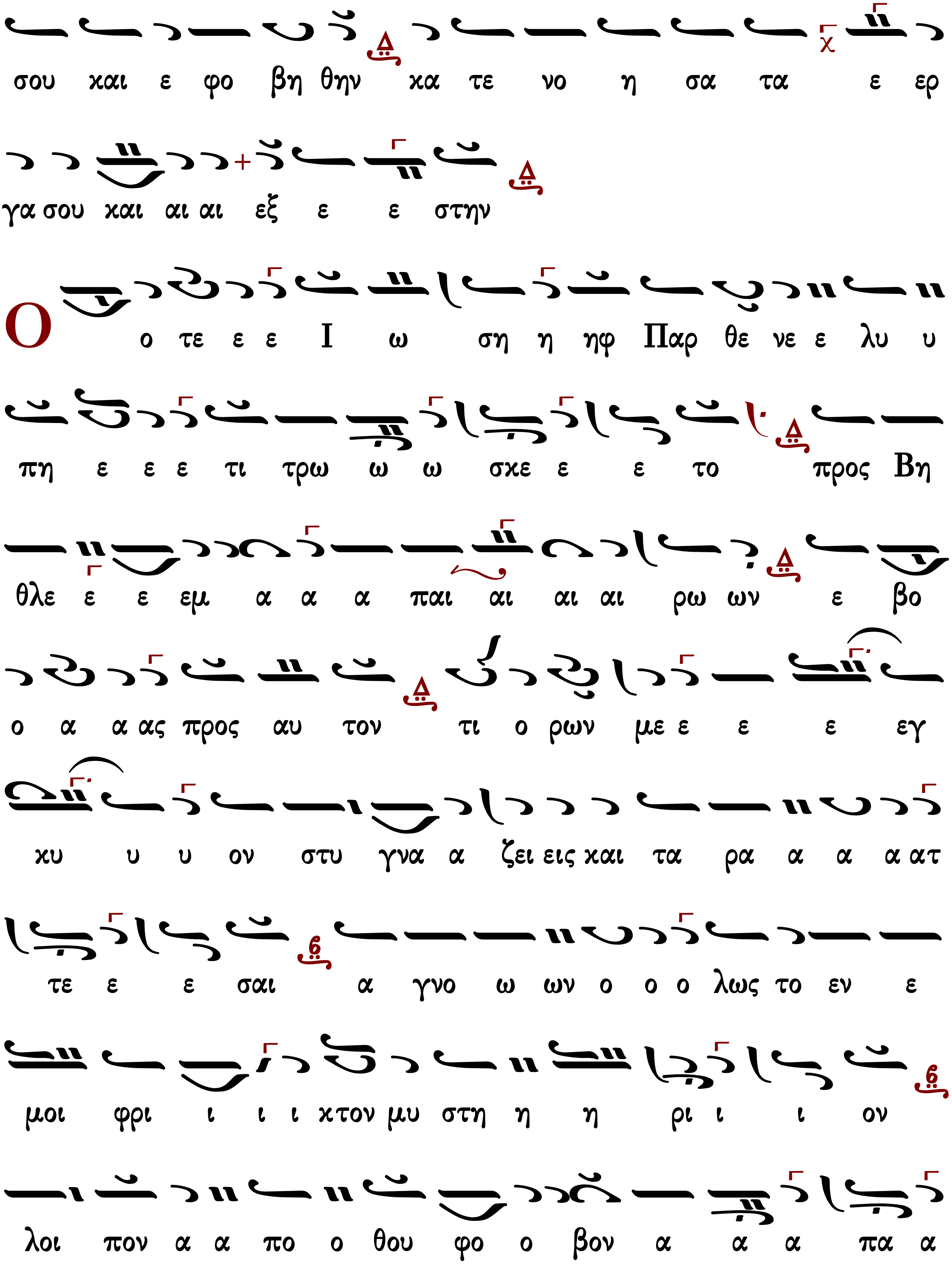
σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ
γα σου και αι αι εξ ε ε στην
Ο ο τε ε ε Ι ω ση η ηφ Παρ θε νε ε λυ υ
πη ε ε ε τι τρω ω ω σκε ε ε το προς Βη
θλε ε ε εμ α α α παι αι αι αι ρω ων ε βο
ο α α ας προς αυ τον τι ο ρων με ε ε ε εγ
κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα ρα α α α ατ
τε ε ε σαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε
μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η ρι ι ι ον
λοι πον α α πο ο θου φο ο βον α α α πα α

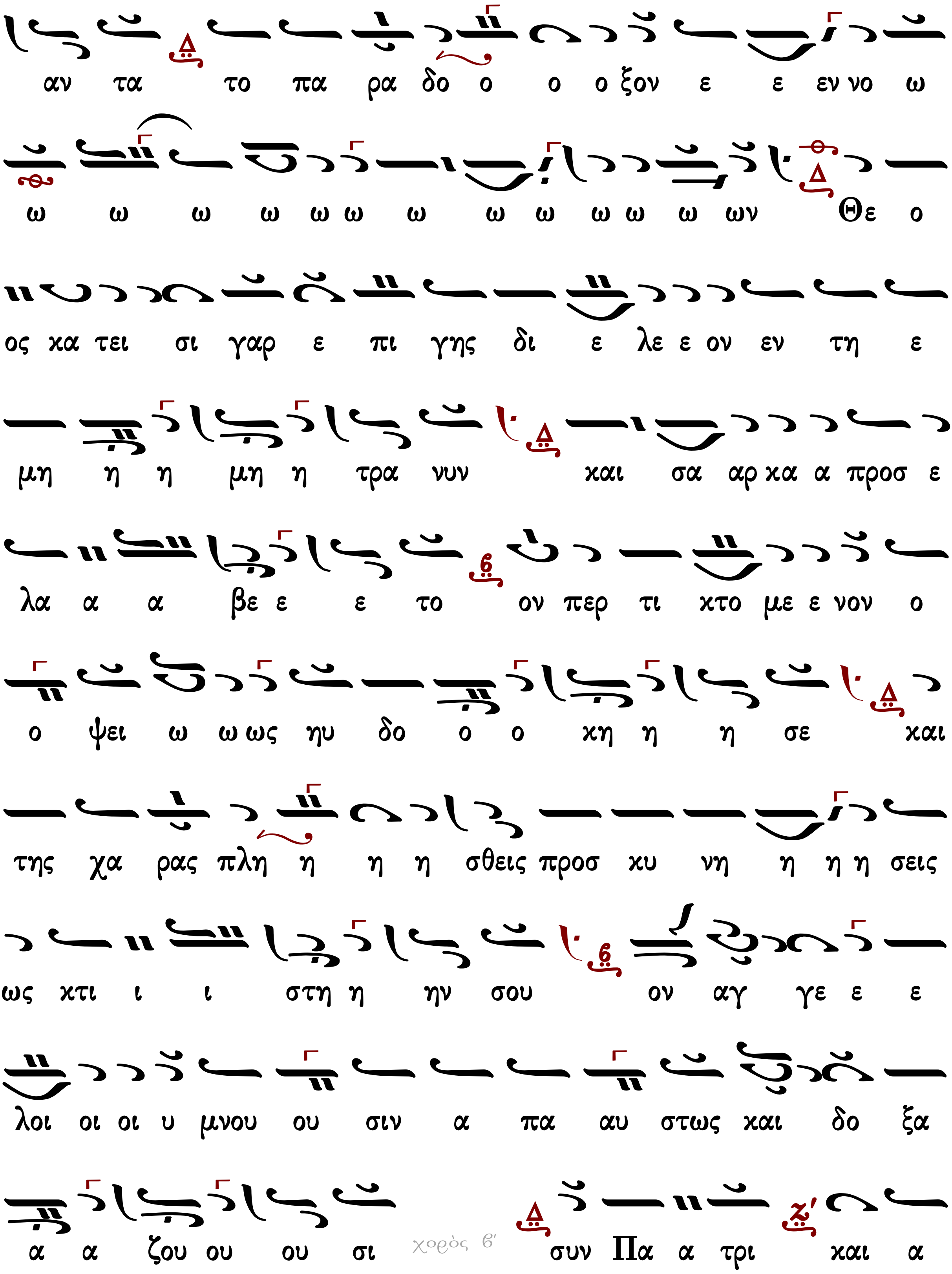
αν τα το πα ρα δο ο ο ο ξον ε ε εν νο ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ο
ος κα τει σι γαρ ε πι γης δι ε λε ε ον εν τη ε
μη η η μη η τρα νυν και σα αρ κα α προσ ε
λα α α βε ε ε το ον περ τι κτο με ε νον ο
ο ψει ω ω ως ηυ δο ο ο κη η η σε και
της χα ρας πλη η η η σθεις προσ κυ νη η η η σεις
ως κτι ι ι στη η ην σου ον αγ γε ε ε
λοι οι οι υ μνου ου σιν α πα αυ στως και δο ξα
α α ζου ου ου σι χορὸς β′ συν Πα α τρι και α

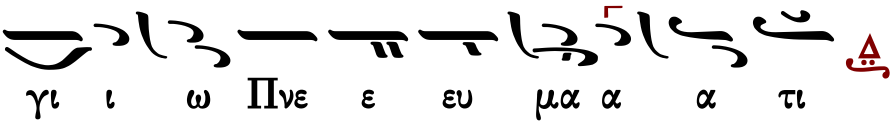

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

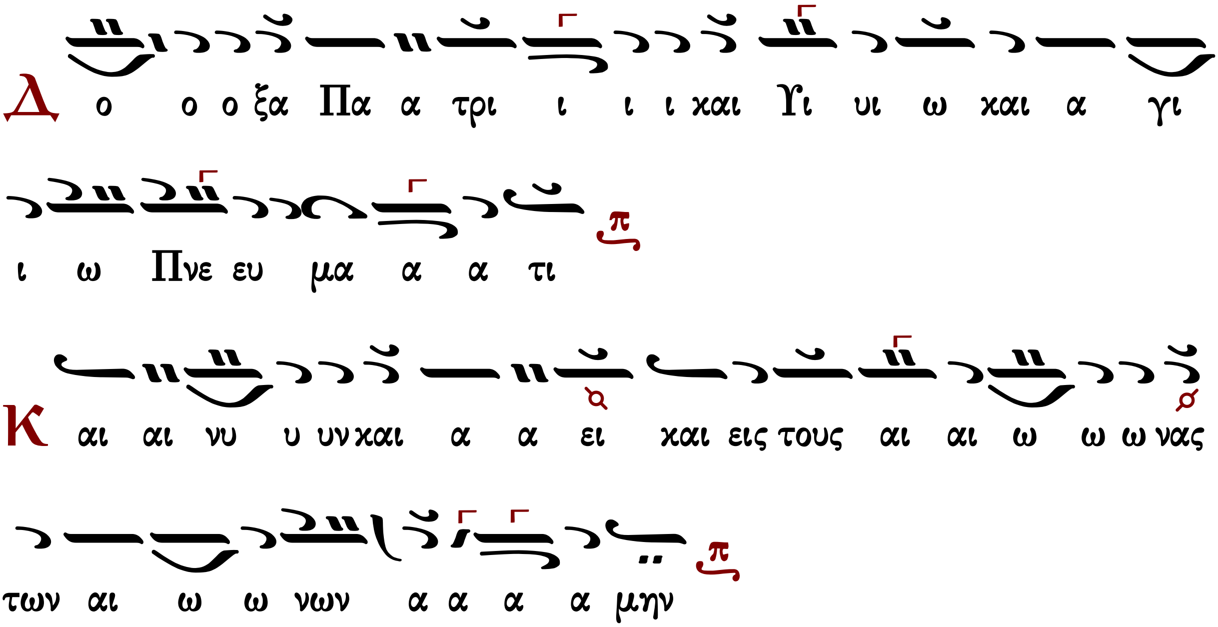

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ΄)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾿ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ΄)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπό ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Στίχον

δίχορον

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.317*

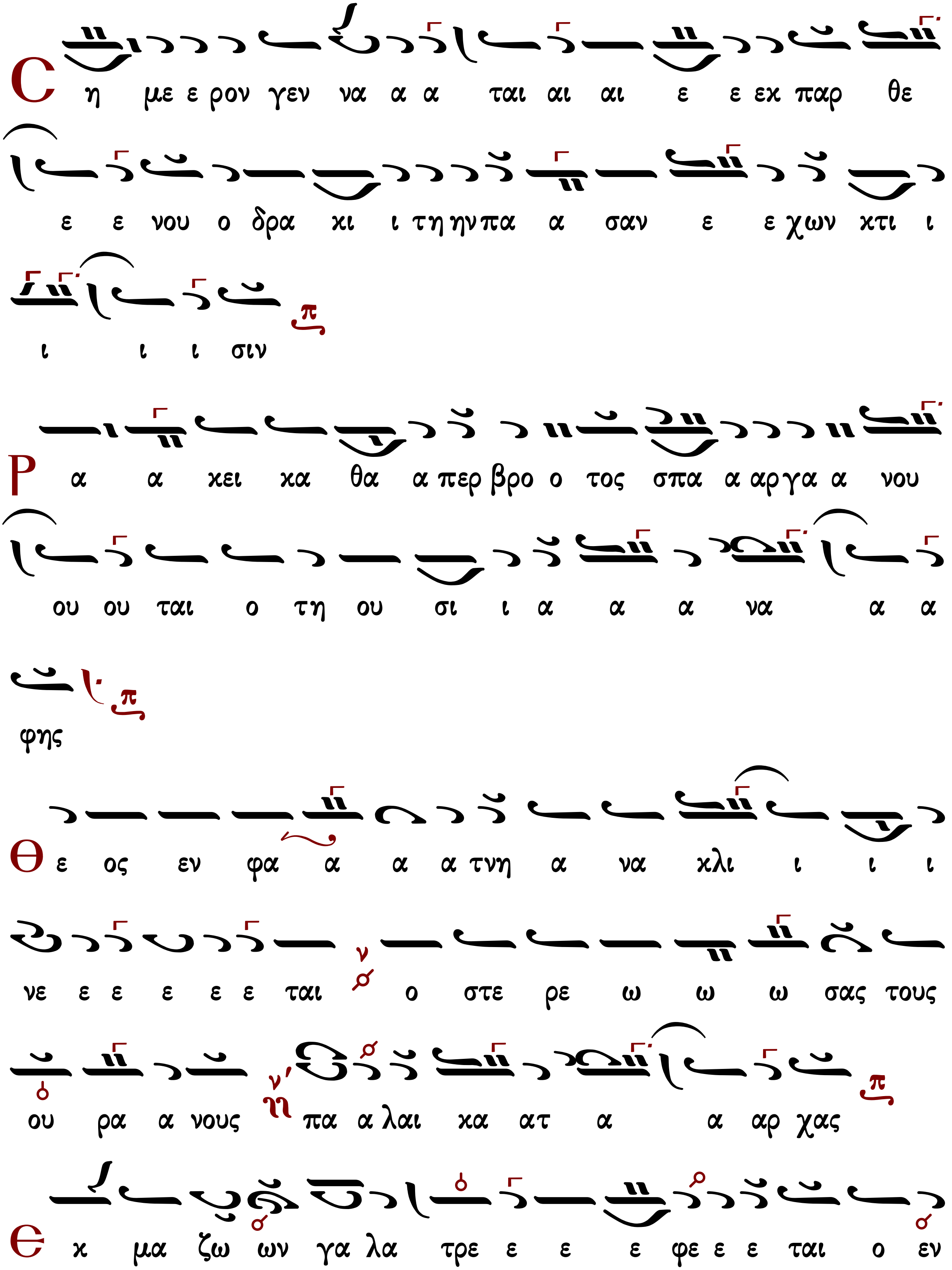
Ϲ η με ε ρον γεν να α α ται αι αι ε ε εκ παρ θε
ε ε νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι
ι ι ι σιν π
Ρ α α κει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αργα α νου
ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α
φης π
Θ ε ος εν φα α α α τνη α να κλι ι ι ι
νε ε ε ε ε ε ται ν ο στε ρε ω ω ω σας τους
ου ρα α νους νι πα α λαι κα ατ α α αρ χας π
Є κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ται ο εν

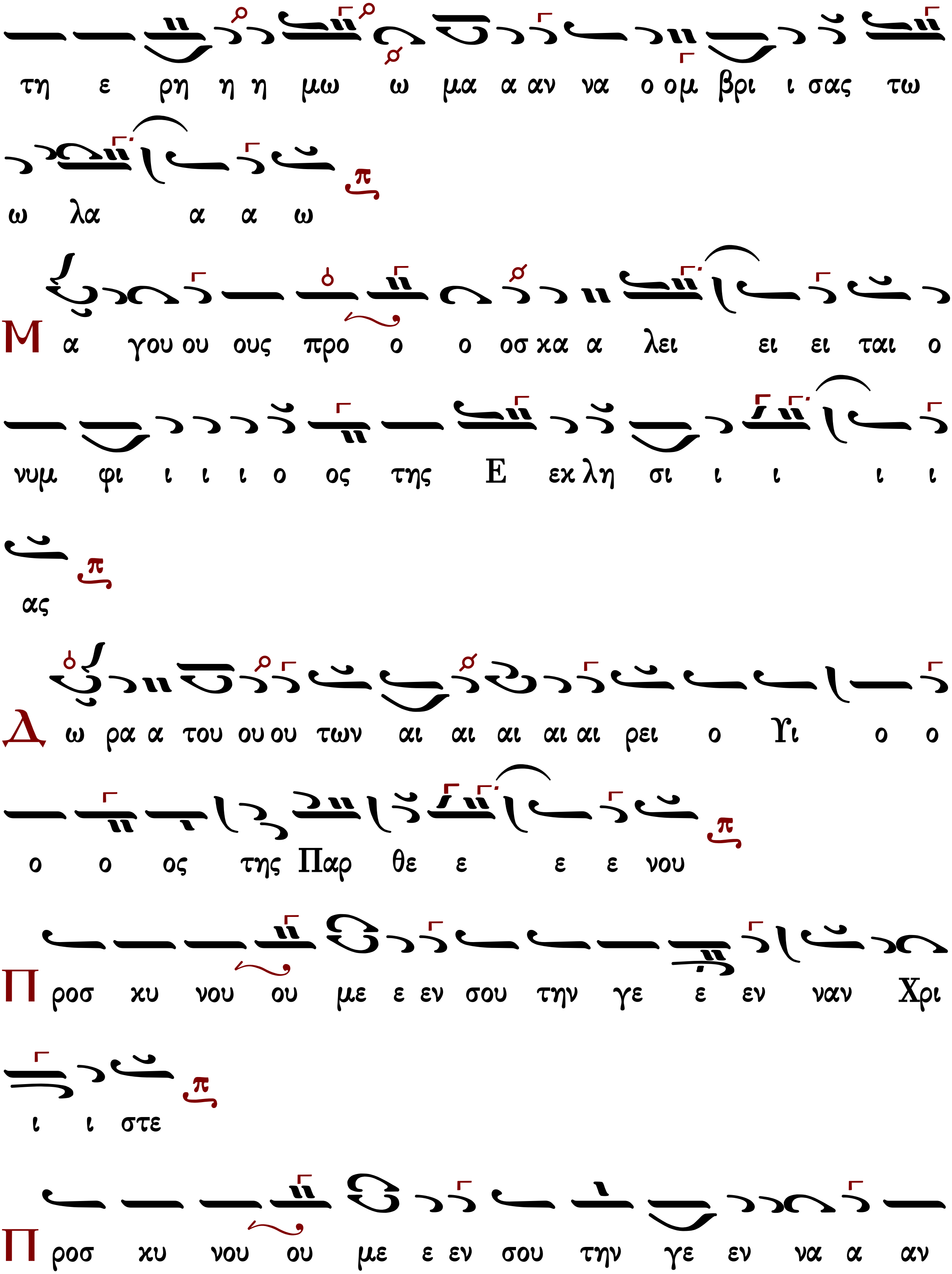
τη ε ρη η η μω ω μα α αν να ο ομ βρι ι σας τω
ω λα α α ω
Μ α γου ου ους προ ο ο οσ κα α λει ει ει ται ο
νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ λη σι ι ι ι ι
ας
Δ ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι αι ρει ο Υι ο ο
ο ο ος της Παρ θε ε ε ε νου
Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε ε εν ναν Χρι
ι ι στε
Π ροσ κυ νου ου με ε εν σου την γε εν να α αν

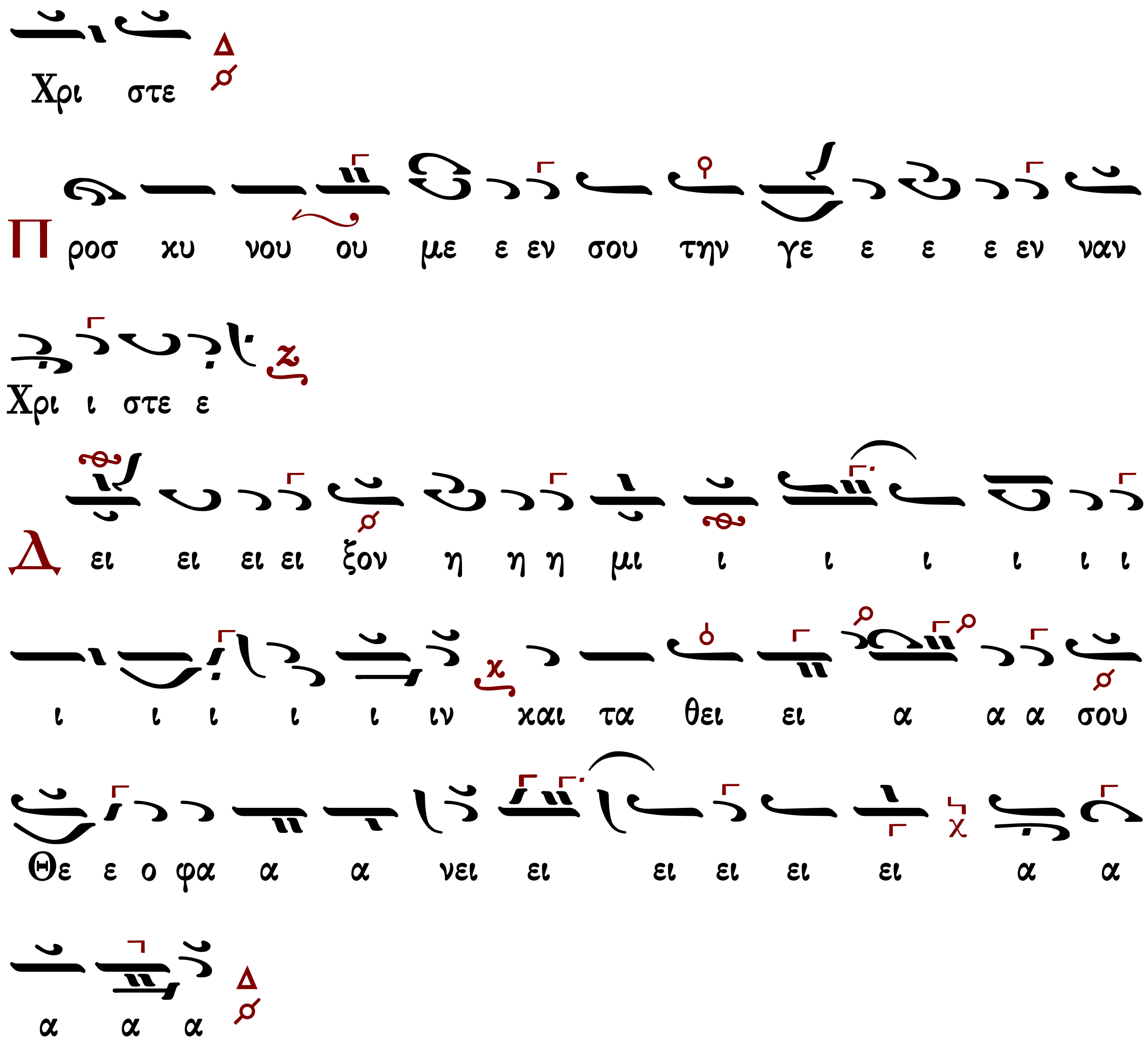

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | προκείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.260/2984*

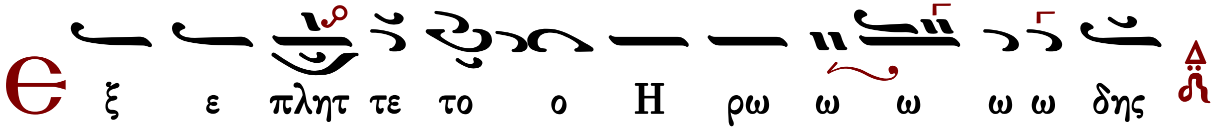

ο ρων των μα α γων τη ην ευ σε ε βει α αν
και τω θυ μω νι κω με ε νο ος του ε ε ε
ε ε τους η χρι βο λο ο γει το ο δι α α
στη μα α μη τε ρες η τε ε χνου ου ουν το ο και
η α ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε
φων πι κρως κα τε ε θε ρι ι ζε το ο μα ζοι
εξ η η ραι νο ον το ο και πο ροι οι γα λα α κτο ος συν ε
ε στε ε ε ελ λο ο ον το ο με ε γα α η ην
το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ
υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω ω μεν του Χρι

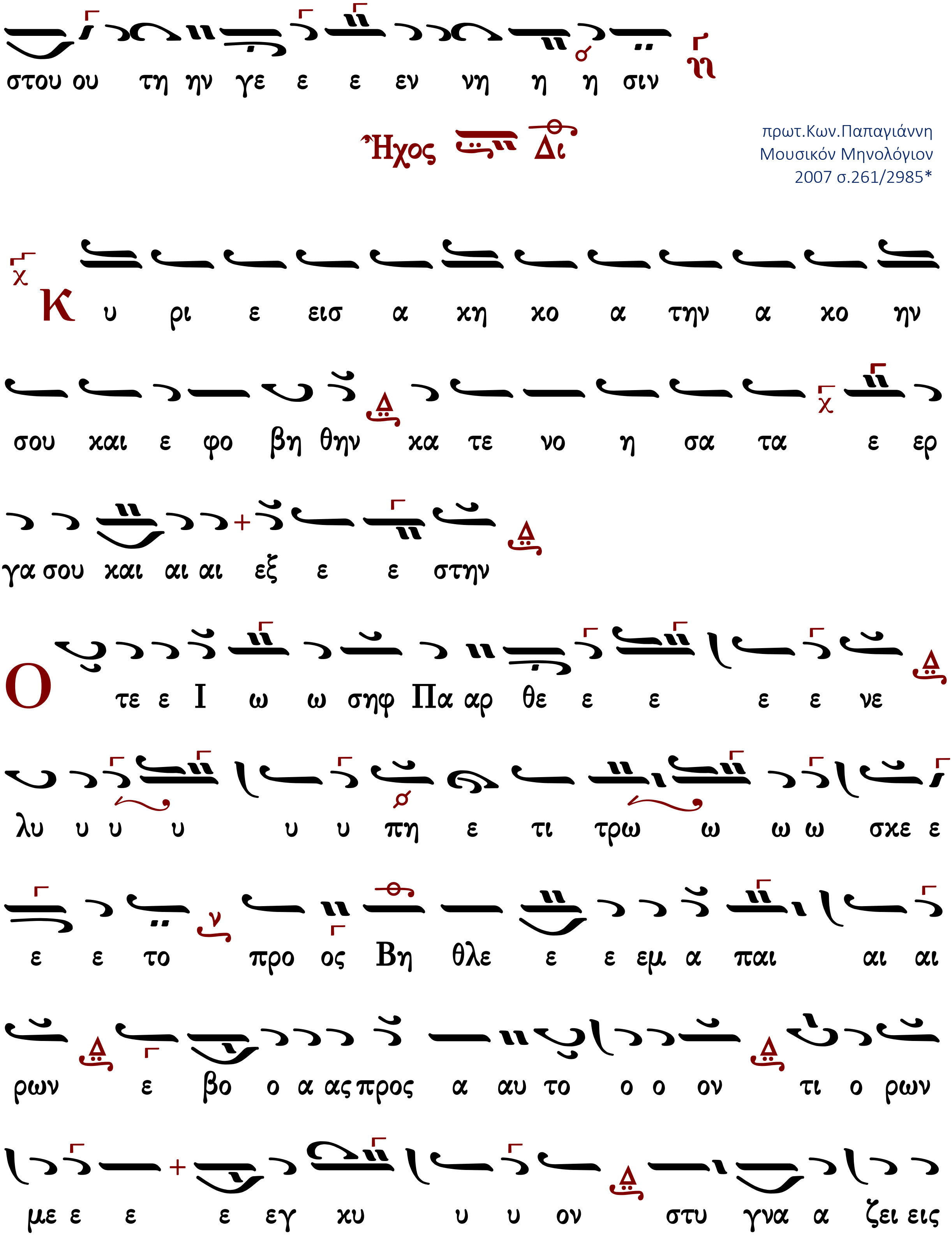
στου ου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν
Ἦχος Δι
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.261/2985*
Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην
σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ
γα σου και αι αι εξ ε ε στην
Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε ε ε νε
λυ υ υ υ υ υ πη ε τι τρω ω ω ω σκε ε
ε ε το προ ος Βη θλε ε ε εμ α παι αι αι
ρων ε βο ο α ας προς α αυ το ο ο ον τι ο ρων
με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις

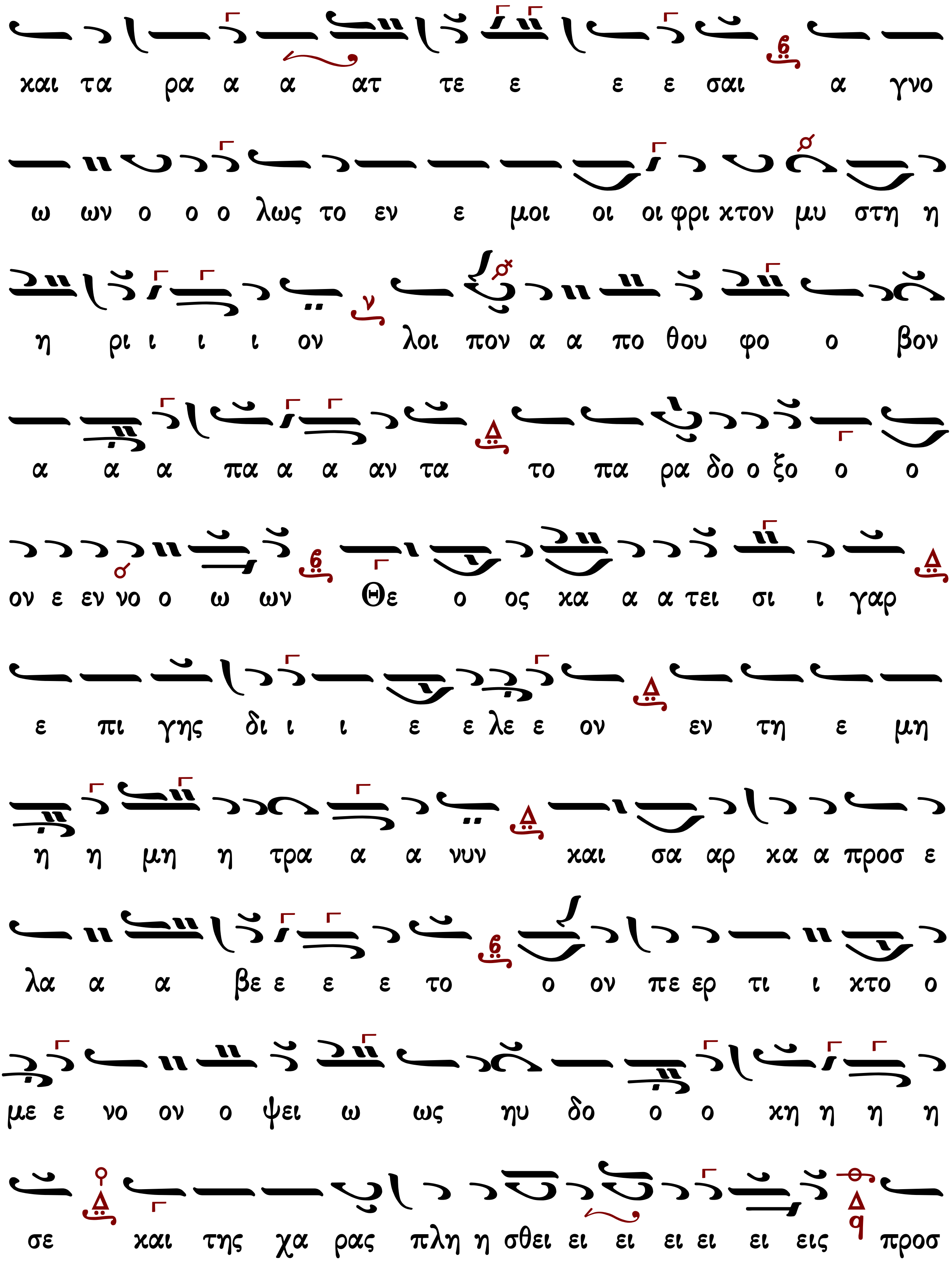
καὶ τα ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο
ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρι κτον μυ στη η
η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον
α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο
ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ
ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη
η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε
λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο
με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η
σε και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει εις προσ

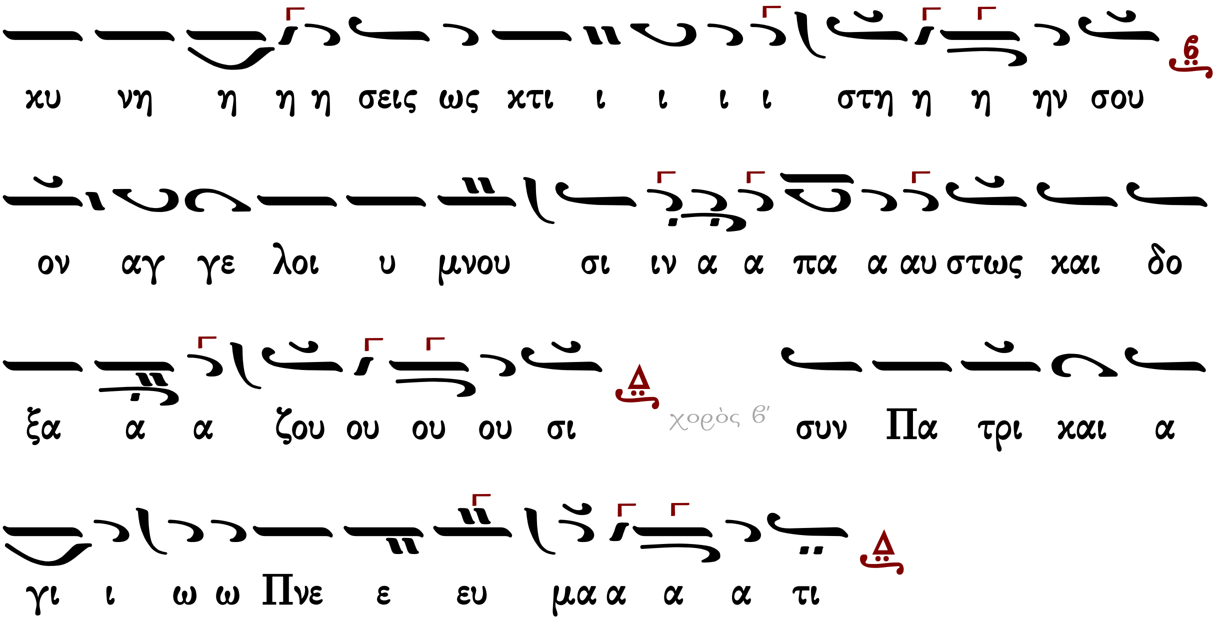

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἦχος λ/π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

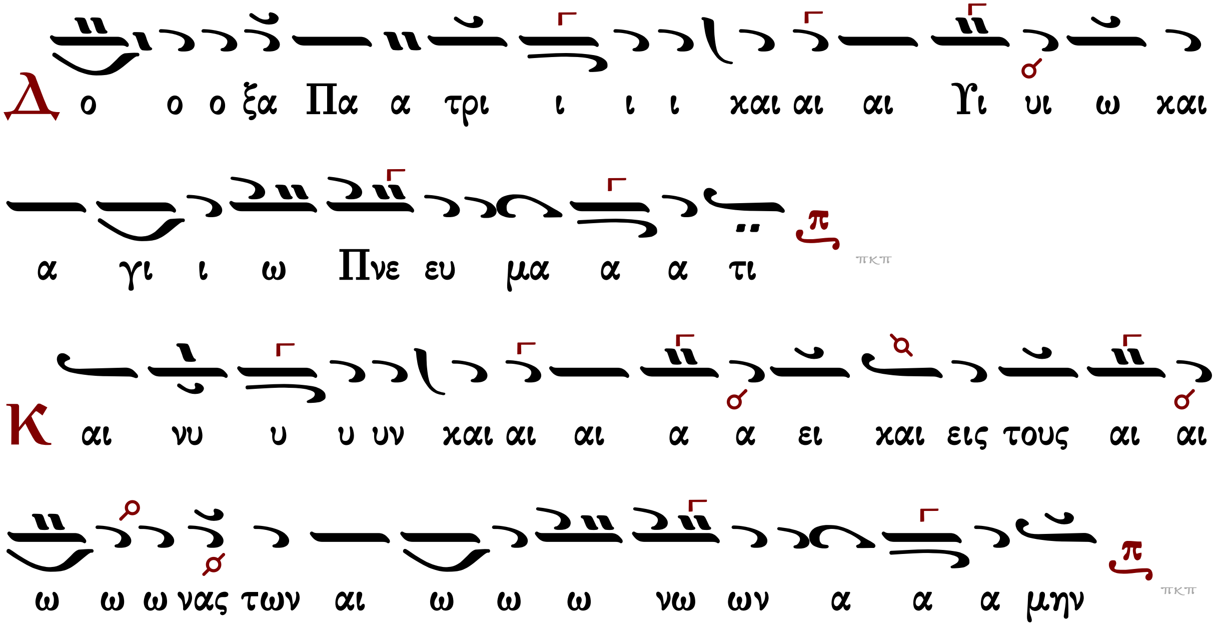

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γʹ)
Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.
Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ᾽ ἀρχάς.
Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.
Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γʹ)
Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

σύντομον	ἀργόν

σύντομον

δίχορον

Ἦχος πλ. α΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.262/2986*

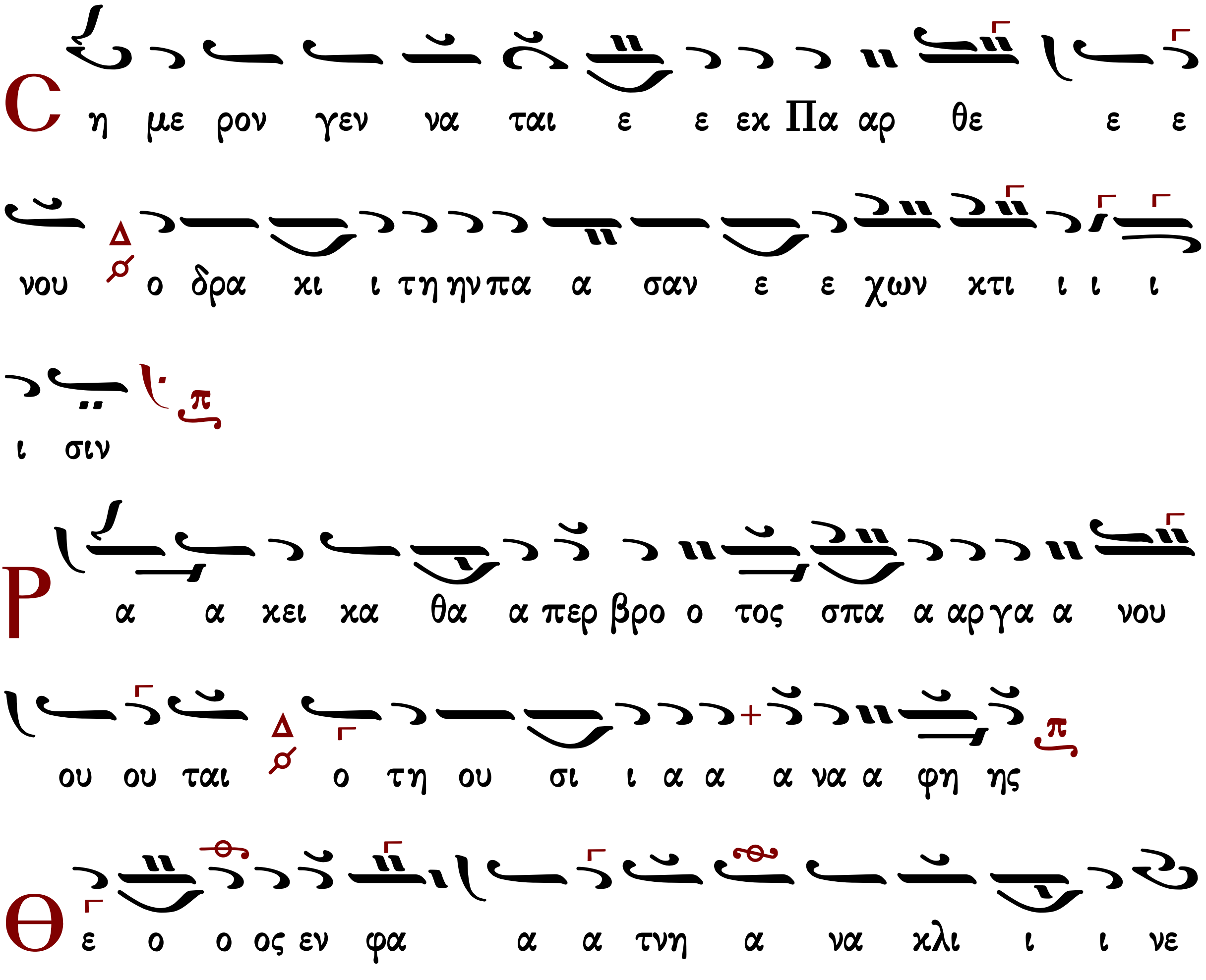

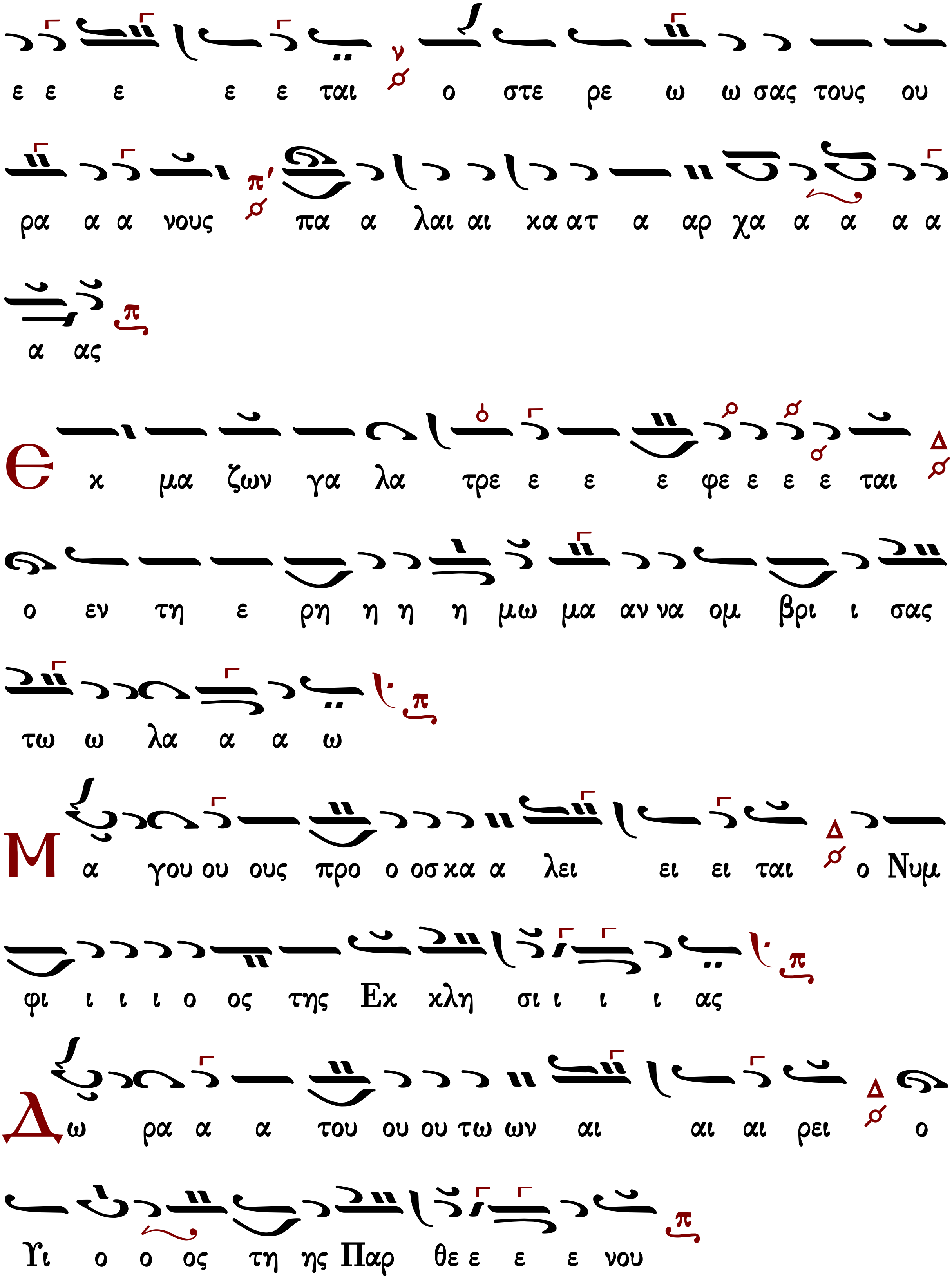
ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου
ρα α α νους πα α λαι αι κα ατ α αρ χα α α α α
α ας
Ε χ μα ζων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται
ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ι σας
τω ω λα α α ω
Μ α γου ου ους προ ο οσ κα α λει ει ει ται ο Νυμ
φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας
Δ ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο
Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

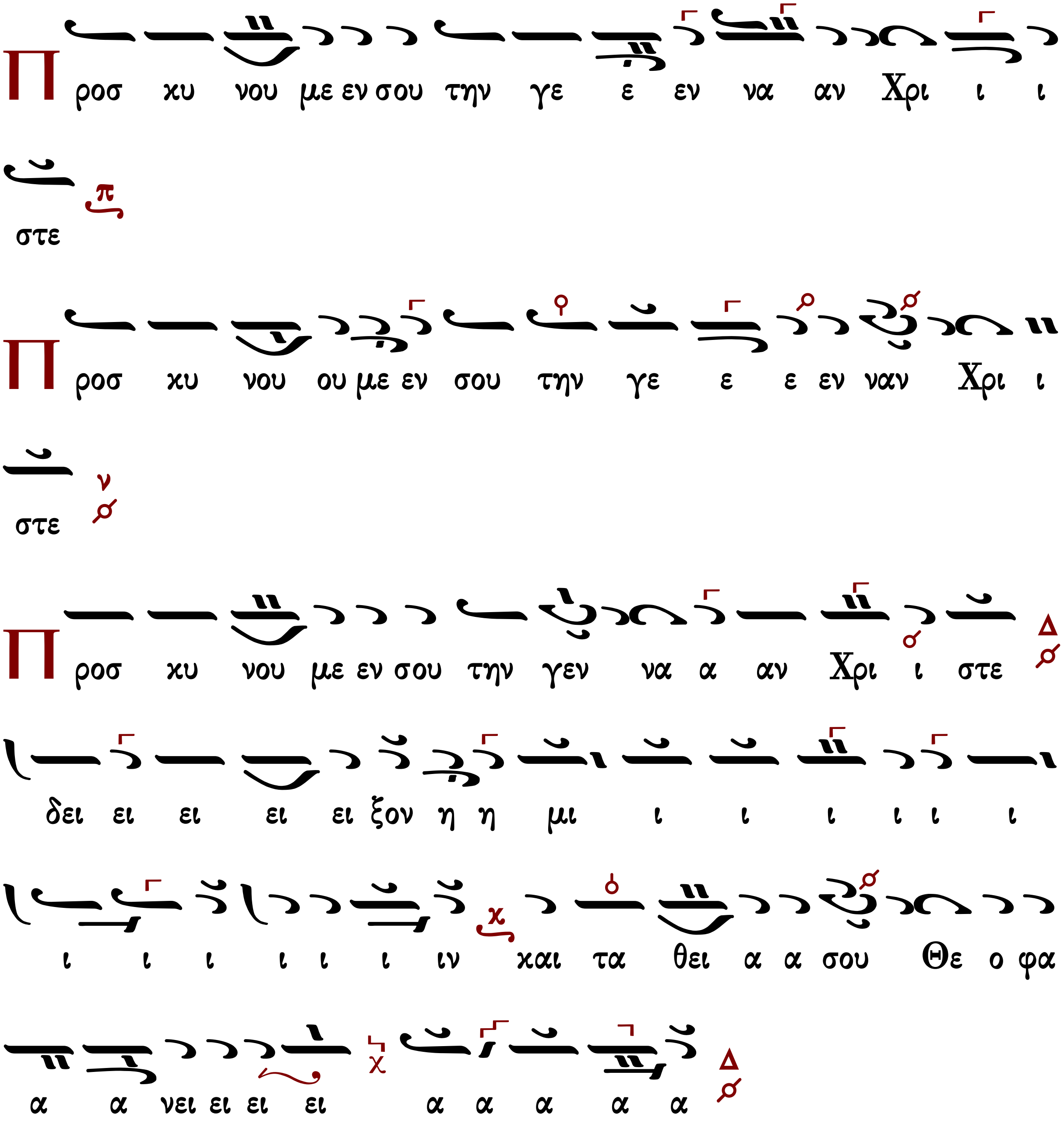

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | προκείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὸν

δίχορον

Ἦχος λ π Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.263/2987*

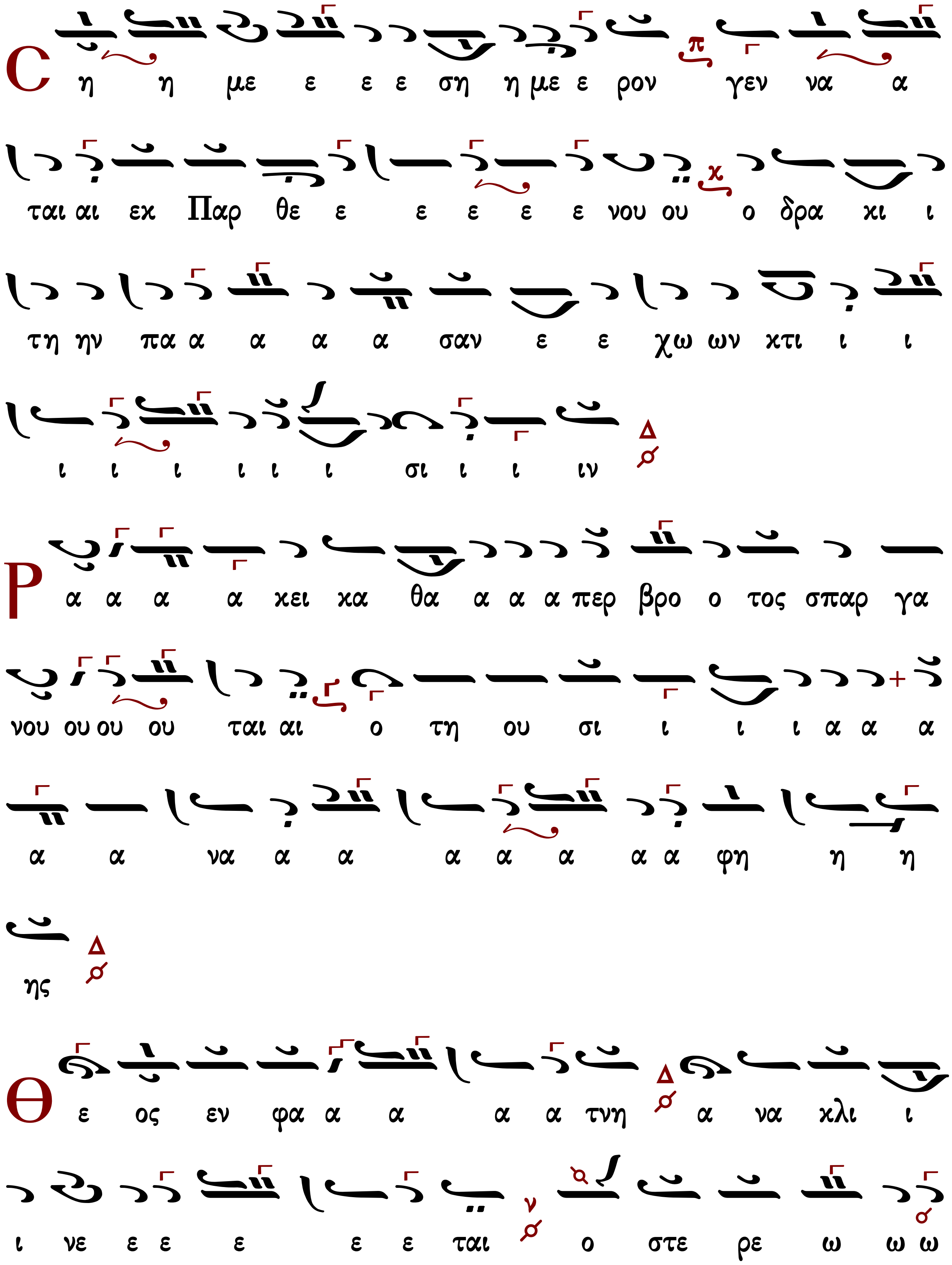
Ϲ η η με ε ε ε ση η με ε ρον γεν να α
ται αι εκ Παρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι
τη ην πα α α α α σαν ε ε χω ων κτι ι ι
ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν
Ρ α α α α κει κα θα α α α περ βρο ο τος σπαρ γα
νου ου ου ου ται αι ο τη ου σι ι ι ι α α α
α α να α α α α α α α φη η η
ης
Θ ε ος εν φα α α α α τνη α να κλι ι
ι νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω

ω ω ω ω ω σα ας τους ου ρα α α νου ους
πα α α α λαι χα ατ α α αρ χα α α ας
Ε χ μα ζω ω ω ων γα λα α τρε ε ε ε ε ε φε ε
ται ο εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α
α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω
Μ α α γου ους προσ χα α λει ει ει ει ει ει ται
αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εχ κλη η σι ι ι
ι ι ι ι ι ι α α α ας
Δ ω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ρει ει ο Υι ο ο ος τη ης Πα αρ θε ε ε

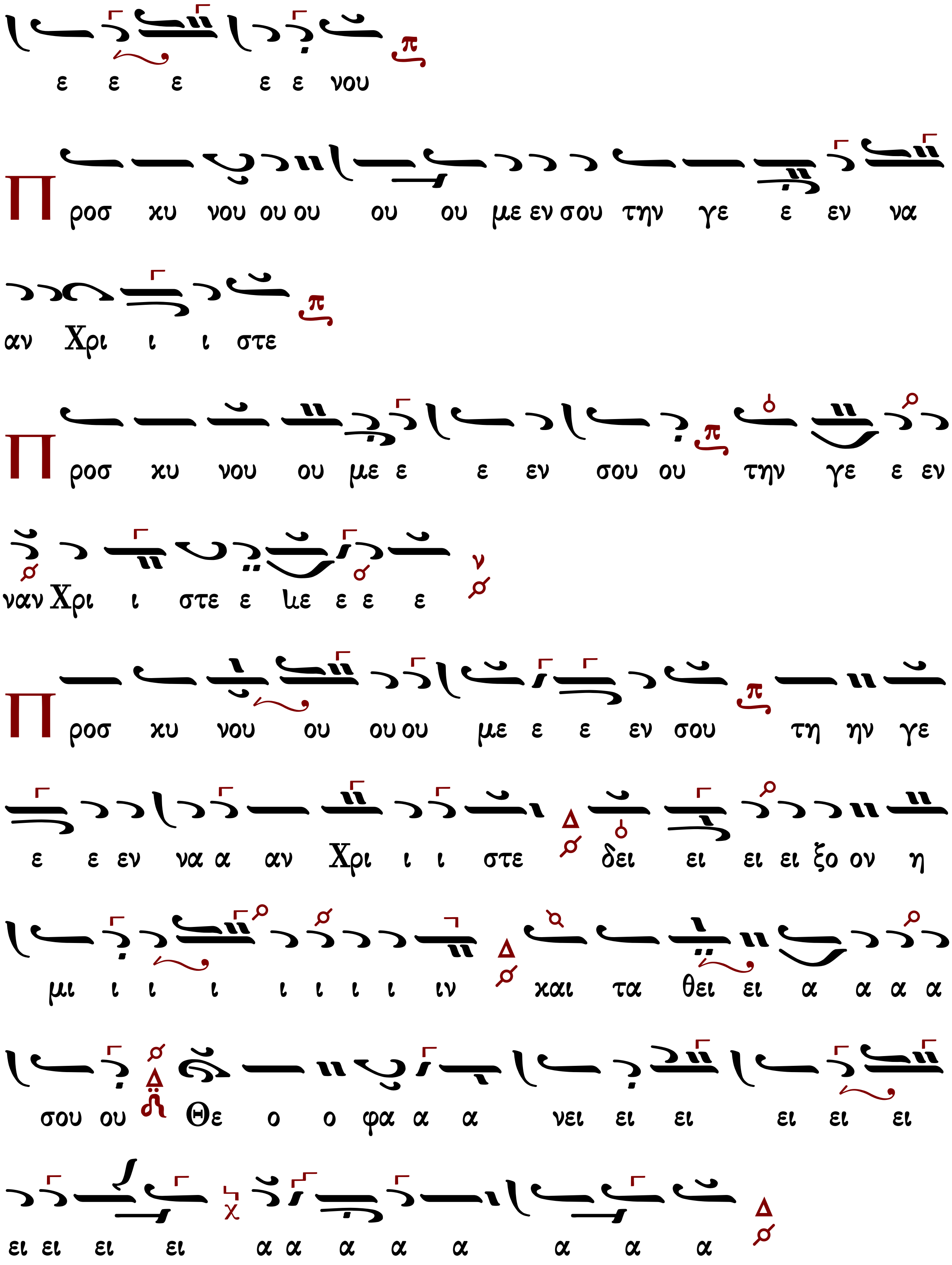
ε ε ε ε ε νου
Π ροσ κυ νου ου ου ου ου με εν σου την γε ε εν να
αν Χρι ι ι στε
Π ροσ κυ νου ου με ε ε εν σου ου την γε ε εν
ναν Χρι ι στε ε ιε ε ε ε
Π ροσ κυ νου ου ου ου με ε ε εν σου τη ην γε
ε ε εν να α αν Χρι ι ι στε δει ει ει ει ξο ον η
μι ι ι ι ι ι ι ι ιν και τα θει ει α α α α
σου ου Θε ο ο φα α α νει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει α α α α α α α α